

உ
கணபதி துணை

தொல்காப்பியச் சண்முகவிருத்தியின்
முதலாவது பகுதியாகிய

பாயிரவிருத்தி.

இது

தஞ்சாவூர் ஜில்லா டாக்டர்

லெப்டினன்ட் கர்னல் H. M. ஹக்கீம் I. M. S.

துறையவர்கள் தமக்குச்செய்த உயிருதவியின்

ஞாபகசின்னமாகச் சோழவந்தானார்

அரசஞ்சண்முகனார்
சமர்ப்பித்து

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுந்தரசுவாமிகள் அதிட்டானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவானந்தசுவாமிகள் கட்டளையிட்டவண்ணம்

அரிமளநகரத்துப் பிரபுசிகாமணிகளாகிய

வணிகர்களது பொருளுதவிகொண்டு

அரித்துவாரமங்கலம்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

வா. கோபாலசாமி ரகுநாத ராஜாளியாரவர்களால்

தஞ்சை

“ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதினி முத்திராசாலையில்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை ரூ. 2.

1905.

Copyright Registered.

To

gent: Colonel H. M. Hakim, I. M. S.
DISTRICT SURGEON, TANJORE,

This little volume forming the first part of **Shanmu-**
drutti, a commentary on **Tholkappiam**, the earliest work
Tamil Grammar, written some twelve thousand years
ago, by **Thirananthumakkini Maharishi**, the first disciple of
Agastya Maharishi, justly revered as the **Lord of Rishis**,

is,

by kind permission,

is respectfully dedicated in token of the gratitude, esteem,
and admiration for the lease of life granted to his
patient,

THE AUTHOR.

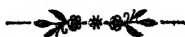
இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

1. நன்றிகூறல்.
2. கடவுள் வாழ்த்து.
3. பாயிரவிருத்தி.
4. பொதுப்பாயிரச்சூத்திரமும் பிறவும்.
5. மேற்கோளாகக்கொண்ட நூலுரைகள்.
6. மறுக்கப்பட்ட நூலுரைகள்.
7. விஷயசூசனை.
8. பிழையுந்திருத்தமும்.
9. பிரகடனபத்திரம்.

படிக்கத்தொடங்குமுன் பிழைகளைத் திருத்திக்கொள்ள
ன்டும.

ந ன் றி கூ ற ல் .

“வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்
தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென
வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக
ழானப் பெருமை யகத்திய நென்னு
மருந்தவ முனிவ னுக்கிய முதனூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப ஷணர்ந்து
நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பிய ” னரு
ளுருவ னாய பெருமா னாகலி
னல்லலற் றுயரிய வன்னு னடிமல
ரெல்லொளி பரப்புமா லெற்கும்
வல்லிரு ணீங்க மனத்துநின் றினிதே.

உலகத்துவழங்கு மொழிகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்து பண்
டைக்காலந்தொட்டே யண்டரு முனிவருங்கொண்டாடப்பெற்று
வழங்குவது நமது தண்டமிழ்மொழியே யென்பதூஉம், 'அம்
மொழிக்கு முதனூலாவது வானோரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக
ழானப் பெருமை யருந்தவ முனிவரென்னு மாசிரிய ரகத்தியன
ராக்கிய அகத்தியமா மென்பதூஉம், அந்நூலு மதன்வழித்
தோன்றிய பிற பன்னூலு மிறப்ப இக்காலத்தும் விழாஞாயி
றென நின்று விளங்கி வாழ்வது அகத்தியத்தின்வழித் தோன்
றிய மகத்துவமுடைய நூல்கள் பலவற்றினு முயர்ந்த ஒல்காப்
பெருமைத் தொல்காப்பியமொன்றே யென்பதூஉம், அத்தொல்
காப்பியத்திற் கொருவர் பின் னொருவராகத் தம்மு ளொருவரை
யொருவர்மறுத் துரையெழுதிய வித்தக ரிதுகாறு மைவராவ
ரென்பதூஉம், அவ்வுரைகளேத் தழுவிச் செய்த நன்னூன்முத
லாய பின்னூல் பலவு முன்னூல்போலப் போக்கற்றனவல்ல
கென்பதூஉங், கற்றறிந்த செப்பமுடையா ரெல்லாரு ளொப்ப
முடிந்தவே யாகலின், அவற்றைப்பற்றி யீண்டொன்றேனு முரை
யேன். அத்தொல்காப்பியத்திற்கு உத்தமவுணர் வொருசிறிது
மில்லாத யானு முரைசெய்யத் துணிந் தேண்ணிய வகையும்,

உரைசெய்யத்தொடங்கியபின் இடையிடையே நண்ணியபகையும், அவ்வக்காலையுக்கே யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே யுக்கண் களைகவென்ற பெருநாவலர துறுதிமொழி கடைப்பிடித்துப் பயன்றுக்கா துதவிசெய்து நகைசெயற்பொருட்டன்யி ரட்ட நயன்பெரிய புண்ணியசீலர் பண்ணியதகையும், அவருட் பல்லோரளித்தபொருளின் றொகையுஞ், சில்லோசெய்த அருளின்மிகையுமென இவையே யுரைக்கப் புக்கேன்.

ஆசிரியர் அகத்தியனார் மாணக்கர் பன்னிருவருள்ளஞ் சிறந்தாரும், சமதக்கினிமுனிவர்க்கு மகனாரும், திரணதூமாக் கினியென்னு மியற்பெயருடையாரும், நோற்றலினுற்றலாற் கூற்றங்குதித்தலும் ஒன்னுத்தெறலும் உவந்தாரையாக்கலு மறு வில்செய்தி மூவகைக்காலமு நெயியினற்றிய வறிவுங் கைகூடிய அருந்தவக்கொள்கைப் பெருந்தகைடாரும், உருத்திரனமிசத்தா லவதரித்தாரும், ஐந்திரநிறைந்தாருமாகிய ஆசிரியர் தொல்காப் பியனார் பல்காப்பியப்பயனு மொருங்கே பெறுமாறு தொகுத்துக் கூறிய தொல்காப்பியத்தின் பெருமையுஞ் சில்காப்பியமு முற்றத் தோர வென்னலின் சிறுமையுந் தம்மு ளொப்புநோக்கி யுரைப் புழி யண்டமு மணுவுமா மெனினுஞ் சாலாமை கண்டேனாயினு, மவாவின்பெருக்கா லந்தாலும் அதனுரையும் பின்னாலுமாய் வான்புக்குச் சிற்சிவிடத்து முன்னுரைக ளொன்றோடொன றெவ்வாமையிற் றென்னுற்றுணி பிதுவோவதுவோவெனவும் பிறிதொன்றோவெனவு மையுற்றும் பன்னுறு முறைப்படப் பல்லாற்றாடி யென்னறிவிற் கெட்டிய வளவி னவற்றுட் சில துணிந்தும் இற்றைக் கைந்தியாண்டின் முன்னர்த் தொல்காப் பியத்துட் சிற்சில சூத்திரங்கட்கே யுளாயெழுதக் கருதி, நுண் பொருட்கோவையெனப் பெயரிய வொருநா லெழுதினேன். பின்ன ராயுந்தொ ம முன்னாலாகிய தொல்காப்பியக்கருத்துடன் அந்நாலுரைகளு நன்னுண்முதலாய பின்னால்களும் பெரும பான்மை முரணாயின வெனத் தோன்றலின், முற்றுமெழுதத் துணிந்து சுபகிருதுயாண்டு பங்குனித்திங்க ளுத்தரத்திற் றொடங்கி யெழுதிவருகின்றேன். இதுகாறு மெழுத்ததிகாரமெனு முடிதல்வேண்டு மாயினும், இடையிடையற்றுக் கிடைகொளச்

செய்த பிணியினாலு மணியணியாக வந்து தடைபலசெய்த மிடி யெனும் பட்டையினாலு மிடையீடு நேர்ந்தமையி, னிதுபொழுது முடிந்தன பாயிரமு நூன்மரபு மொழிமரபுமென முன்றே. பிறப் பியல் எழுதப்படுகின்றது.

இங்ஙன மெழுதிவருகின்றகாலை நண்பர் சிலர் என்மருங் குற்று முன்னுரையிருப்பப் புதிதாகிய நின்னுரை யுலகங் கொள் ளாதகாலி னிம்முயற்சி கைவிடுகவெனக் கூறினாரு முளர். முன் னுரையாகிய இளமபூரணமிருப்பப் பின்னரும் பலருரைசெயற்குக் கரரண மெண்ணெனவும், எப்பொருள் யார்யாங்வாய்க் கேட்பினு ம்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவெனப் பொதுமறை கூறிற் றன்றி, முன்னுரையிற் கொள்ளுக பின்னுரையிற் றள்ளுக வென்று கூறிற் றின்றேயெனவு, மதனா லுலக முன்னெனப் பின்னென வெண்ணாது முதலுற்கருத்தொடு முரணாகவழிக் கொள்ளு முரணுவழித் தள்ளுமெனவு, மவர்க்கிறுத் தவருடன் பாடும் பெற்றேன்.

அவரு ளிலக்கணமென்று பெயருங் கேட்டறியாதார் சிலர் எமக்குத்தாட்டி நன்றென யாங்கொண்டபின்னரே யெழுதல் வேண்டுமென யான் கண்ணீர்விட் டழுதல்செய்யுமாறு துன்பு றுத்தினாருமுளர். அந்தோ யான் அவாகட்கெவ்வா றுணர்த்தல் கூடுமீ? உணர்ச்சிவாயி லுணர்வோர் வலத்தே யன்றோ! அம்மட்டோ டெழுதியாமல் அவர் பின்னுஞ் செற்றங்கொண்டு கிந்தைபலகூறி யின்னுந் தீங்கிழைப்பா னெண்ணித் திரிகின்றனர். நன்றல்ல தன்றே மறிப்பது. நன்றாகலின் யானவர்பெயரை யாண்டு முரை யேன். அதுவுமொரு நன்மையென்று கண்டே அவரையு முதவி செய்தாராகவே மனத்துட் கொண்டேன். இதனை நண்பர் பல ரறிவர்.

இங்ஙனமாகச் சோபகிருதுவருடத் தொடக்கத்து முன்ன ரேபுள்ள நோய்முற்றி வயிற்றினுள் நாபியின்கீழ்க் கழலையொப் பத்திரண் டிருமலமும், வெளிப்படாவண்ணந்தமெத்து ஆவிபோக்க முயன்றது. அக்காலைப் பலசுதேச மருத்துவரிடத்தும் பல ஆங் கில மருத்துவரிடத்துஞ் சென்று பிணிதீர்த்துக் காத்தல் வேண்டு

மெனப்பெரிதும் வேண்டினேன். அவரெல்லாரு மந்நோய் கருகெ
கொண்டு சேதிக்கற் பாற்றென்று மதுவு முற்றியபடியா லினி.
செய்யி னுயிர்க்கேடு செய்யுமென்றுஞ் சொல்லினர். பின்னர்
பிறநாடு சென்றயினும் பிணிதீர்ப்பான் கருதி, யானக்காலை
சேதுபதி கலாசாலையிற் கற்பிக்குந் தொழில்பெற் றிருந்தபை
யால், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியும் பாலா
னத்தம் ஜமீந்தாரும் உத்தமகுணமேருவு மவறியார்க்கொன்ற
வதே யீகைபெனக் கொண்ட பெருவள்ள லுமாகிய மகா-ரா-ா-புரீ
பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களைக் கண்டு நடந்தன வுரைத்தேன்
உடனே யவர்கள் கலாசாலையில் யான்பெற்றுவந்த ஊதியத்தை
யோராண்டுவரை வேலையின்றிப் பெறுமாறுணைசெய் தளித்தது உ
மன்றி யிருநாறு வெண்பொற்காசும் பரிசிலாக வளித்தார்கள்.
அவர்கள்செய்த பேருதவிபை யான் என்றுமறவேன்.

பின்னர்ப் புதுக்கோட்டைமருங்குள்ள ஆலங்குடி சென்று
சுதேசமருத்துவநண்ப ரொருவரிடத்து மருந்துண்டு வருகாலை
நோய்தணியாது பின்னும் பெருகியாவி யகத்ததோ புறத்ததோ
வென் றையுறுமாறு கிடத்திபவளவில், அதன்முன்ன ரொருகா
லத்தும் யான் கண்டிக் கேட்டு மறியாதவரும் ஆங்கிலவைத்திய
கலாநிபுணரும் இன்று மாலங்குடிபிற் புதுக்கோட்டைத் தமிழ்
நாட்டரசரது வைத்தியசாலையி லுத்தியோகம் பெற்றிருப்பவரும்
இரக்கமே யோருந் கொண்டா லனையாருமாகிய மகா-ரா-ா-புரீ
வேணுகோபாலநாயுடு அவர்கள் யான்படும்பாட்டைத் தாமே
கேள்வியுற்று யானழைபாதே யென்மருங்கெய்திப் பன்மருந்
துதவிச் சிற்சிலவுபாயத்தாற் சின்னா னிடையுறச் செய்து நோய
ளவுதெரிந்து, இந்நோய் என்னாற் போக்கப்படுவதன்றாகலின்,
தஞ்சாவூர்ஜில்லா டாக்டர் லெப்டினென்ட்கர்னல் H. M. ஹக்கீம்
I. M. S. துரையவர்கள் சமுகத்திற்றெரிவித்து அவர்களாற்
குணமுறுகவென வற்புறுத்திச், செலவிற்காக ஐம்பது வெண்
பொற்காசும் பரிசிலளித்துத் தஞ்சையிலுய்த்தார்கள். அவர்கள்
செய்யாபற் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமு மாற்றலரி
தனினே

பின்னர்த் தஞ்சைசென்று ஆங்கிலவைத்திய கலாபிபுணர்^a எரகிய மகா- α - α -ஸ்ரீ J. மல்லன்ஸ் அவர்கள் மகா- α - α -ஸ்ரீ W. S. முத்துச்சாமி நாடாரவர்கள் இவ்விருவர் சகாபத்தால் அத்துரையவர்களைக் கண்டென்பரிவுசொல்லி வேண்டக் கருணையங்கடலாகிய அத்துரையவர்கள் உடனே பிணிதீர்ப்பானுறுதிகூறி யவ்வாறே மும்மதிக்கொருகான் மூன்றுமுறை கருவிகொண்டு சேதித்து அந்நோய் முற்றத்தீர்த்து என்னுயிரை யெனக்கே பரிசிலாக வளித்துப் பேருதவிபுரிந்தார்கள். அவர்களாலன்றோ நீங்குநிலையிலிருந்த என்னுட வின்று முளதாயிற்று. இப்போதுள்ள வுடலை நோக்கிற் றந்தையுந் தாயுமாயினார் அத்துரையவர்களே யாதலின், இப்பாயிரவிருத்தி யுரையை அந்நன்றியின் ஞாபகசின்னமாக அச்சிடுவிகத்தேன்.

யான் தஞ்சையிற் பிணிபிவிர்த்திகருதி ஒன்பது திங்கள் காரும் வசித்துப் பொருண்முட்டுப்பாடு பெரிது முற்றேனாக அக்கால மதுரையில் வசிக்கும் உத்தமபாளையம் மகா- α - α -ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமுதலியார் அவர்கள் சகோதரர் α - α - α -ஸ்ரீ சோமசுந்தர முதலியாரவர்கள் இருபத்தைந்து வெண்பொற்காசும் திருமங்கலம் ஓவாச்சியர் உத்தியோகத்திலிருக்கும் α - α - α -ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்கள் இருபத்தைந்து வெண்பொற்காசும் எனக்குப்பெரிய தந்தையார்குமாரர் சிரஞ்சீவி அலங்காரம்பிள்ளையவர்கள் இருபத்துநான்கு வெண்பொற்காசும் α - α - α -ஸ்ரீ கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் இருபது வெண்பொற்காசுமூய்த்துப் பேருதவி புரிந்தார்கள். காலத்தினாற் செய்த நன்றி ஞாலத்தின் மாணப்பெரிதாகலின் அவர்களையும் யானென்று மறவேன்.

அக்கால மேலுரைத்த வருவாயுஞ் சாலாதாகவே அரிமள நகரத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுந்தரசற்குருநாதசுவாமிகள் அதிட்டானத்தில் வடமொழிதென்மொழிக் கலைக்கடல்களை நிலைகண்டுணர்ந்துஞான மூர்த்தியாக நம்மனோருய்யுமா நெழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவானந்தசற்குருநாதசுவாமிகள் இயல்பானே யமைந்த கருணையால் யான் விண்ணப்பஞ்செய்யாமலே மகா- α - α -ஸ்ரீ இலக்கணமுத்துக் கவிராயரவர்களா லென்னிடர் கேள்வியுற்று நூற்றுக்குமேலாய வெண்பொற்காசுகளை இருமுறையினுய்த்தார்கள்.

அச்சவாமிகள் புறத்துநோய் நீங்கப் பொருளுதவி செய்ததூஉ மன்றி, நோய்தீர்த்தபின்னர்த் தமது சந்திதானத்தி லென்னை யழைத்து அகத்துநோயு நீங்குமாறு பலனன்மொழி யுபதேச முஞ் செய்து, யானெழுதியவளவு தொல்காப்பியவுரையினை யுங் கேட்டாராய்ந்து, முற்றவெழுதிப் பின்னரே வெளியிடக் கருதிய வெனக்கு யாக்கை யினமைமுதலாயின நிலையின்மையின் எழுத வெழுத வோரோரியலாக வெளியிடலே தக்கதெனப் பலரிபா யங்கூறி, யவ்வாறே செய்யுமாறுங் கட்டளையிட்டார்கள். அம் மட்டோ அதுவரை யெழுதியவுரையினை யச்சிடுதற்கு ஆங்குள்ள பிரபுக்களாகிய நகரத்துவணிகர்களை யழைத்து அவரவர் கருத் திற் கிவன்றவளவிற் பொருளுதவி செய்யுமாறும் பணித்தார்கள். அப்பிரபுக்களும் அக்கட்டளை சிரமேற்கொண்டு அவ்வண்ணமே செய்தார்கள். அவ்வணிகர்க்குலமக்களது பெருந்தகைமையுந் தருமசிந்தையுஞ் சிவபத்தியும் பெரியார்ப்பேணலுந் தமிழாசிரமான மும் பிறவுயர்வும், என்னுன்மட்டுமன்றிப் பலராலும் பெரிதும் பாராட்டற்பாலவையாம். அவர்கள் பெயரும் அளித்தபொருளின் றோகையுஞ்செலவும் எச்சமும் பின்னர்க் குறித்திருக்கின்றேன்.

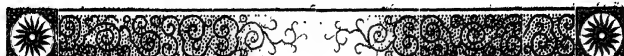
பின் அச்சவாமிகள் கட்டளைப்படி முறையே பாயிரவிருத்தி முதலாயின அச்சிடுமாறுகருதிக் குரோதிஸ்ஸுதையீ தஞ்சை சென்றேன். சென்று வேலைதொடங்கிய சின்னாளுட் சுரங்கண்டி உணவொழித்துக் கிடைப்படுத்திற்றாகலின் அச்சிடு முயற்சியு நின் றது. அக்காலை யெனக்கு மிக்கநண்பினரும் வடமொழிதென் மொழியாங்கில நூலாராய்ச்சியே பொழுதுபோக்கும் விளையாட் டாக வுடையாரும் வைத்தியநூற் பயிற்சியு மறுபவமுமுடையா ரும் பிரபுசிகாமணியும் வள்ளலுமாகிய அரித்துவாரமங்கலம் மகா-ராஜா-ஸ்ரீ வா. கோபாலசாமி ரகுநாத ராஜாளிபாரவர்கள் என்னைத் தம்முர்க் கழைத்துச் சென்று பல நன்மருத்துவரைக் கொண்டு மருந்தளித்தும் வேதமுணர்ந்த அர்த்தணரைக்கொண்டு கிரகசாந்தி முதலாயினசெய்தும் பிணிதீர்த்து வெண்பொற்காக முந்நூற்றின்மேலாக என்னிமித்தஞ் செலவுசெய்ததூஉமன்றி, யப்பொழுது தேகவன்மை யெனக்கின்மைபாற் றமக்குள்ள இன் றியவைபாதினவாகிய உலகியல் பலவற்றையுங் கருதாமற் றுமே

பரிசோதித்தும் பிறரைக்கொண்டு பரிசோதித்தும் இப்புத்தகத்
தைப் பதிப்பித்து முடித்துப் பேருதவி புரிந்தார்கள். அவர்கள்
செய்த உதவியேயன்றிக் குணமாட்சியும் பன்னாளுடனிருந்து பழ
கித் தெரிந்தேளுகலின் அவர்களது நட்பை வெறுமையு மறப்
பேனல்லேன்.

இனி தான்மரபுமுதலாய் பிறவுமுறையேழுடியுமாறு எல்லாம்
வல்ல இறைவனது நற்கூனையுஞ், சேஷமுதலானவரில் எங்கள்
குலகுருவாக வெழுந்தருளி நூற்றைம்பதவருடத்தின்முன் அடி
யாரது வேண்டுகோட் கணங்கி யெழுதினத்திறுநே யைந்
துருக்கொண்டு சோழவந்துணர் கண்ணிமங்கலம் பெரியருளஞ்
சின்னமனார் மதுரையென்னு மைந்துரினுஞ் சமாதிகொண்டு
வீற்றிருந்தருளிய ஸ்ரீ அருளானந்தவடிகளது திருவடிகளையும்
அவ்வடிகள் சமாதிகொண்டருளிய கீர்துபண்ணியதலங்களுட்
சோழவந்தானார் மடாலயத்தில் எழுந்தருளி வீற்றிருந்து எனக்
குக் கல்விசுழப்பித்து வன்னுலத்தார்க்கும் ஞானதேசிகராக விளங்
குகின்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது திருவடிகளையும் வண
ங்கிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

8 பாயிரவிலுத்தி அச்சிதேற்குப் பொருளுதவிசெய்த அரிமளாகரத்துக்
கனவான்கள் பெயரும் பொருளின் ரெகையும்.

பெயர்.	தொகை
ஸ்ரீ சுந்தரசற்குரு மகான்	1
மகா-ா-11-ஸ்ரீ அ செ. சு இராமன் செட்டியாரவர்கள்	75
” அ. சு செ. சுப்பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள்	50
” பரி. முரு. இராமன் செட்டியாரவர்கள்	50
” அ. கி. ராம. கிருஷ்ணன் செட்டியாரவர்கள்	40
” பழ. வ. மு. முத்தடைக்கப்ப செட்டியாரவர்கள்	40
” பழ. வ. ப. பழனியப்ப செட்டியாரவர்கள்	35
” வ. பெரி. அரு. இராமன் செட்டியாரவர்கள்	35
” அ. பெரி. பழ செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்	30
” கா. ச. சி. அழகப்ப செட்டியாரவர்கள்	25
” ராம. கா. சடையப்ப செட்டியாரவர்கள்	25
” அ. செ. சு மு பெரியகருப்பன் செட்டியாரவர்கள்	25
” ந. சு. அ. இராமன் செட்டியாரவர்கள்	25
” பெ. ராம. செ. செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்	25
” சி. ராம. ப. ராம. சாமிநாதன் செட்டியாரவர்கள்	35
” வெ. கு. மு. செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்	25
” கா. ச. அ. அப்பு செட்டியாரவர்கள்	25
” கா. ச. அ. இலட்சுமணன் செட்டியாரவர்கள்	25
” அ. செ. செ. ஏகப்ப செட்டியாரவர்கள்	25
” சி. செ. சிதம்பரஞ் செட்டியாரவர்கள்	25
” ராம. கா. அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள்	20
” ராம. பழ. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள்	20
” அ. வெ. அ. அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்கள்	20
” கா. ச. அ. சடையப்ப செட்டியாரவர்கள்	20
” மு. செ. ராம. செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்	15
” சி. ராம. ராம. செ. சின்னய்ய செட்டியாரவர்கள்	15
” செ. சித. வன்னியப்ப செட்டியாரவர்கள்	15
” மு. செ. கரு. அ. அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள்	15
” பழ. மு. பழனியப்ப செட்டியாரவர்கள்	10
” ச. ராம. மு. செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்	10
” வ. பெரி. மு. முத்தையா செட்டியாரவர்கள்	10
” பெரி. க. மெய்யப்ப செட்டியாரவர்கள்	10
” ஆ. அ. ந. சுப்பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள்	10
” வ. பெரி. வ. செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்	10
” மு. செ. கரு. சடையப்ப செட்டியாரவர்கள்	10
” சி. பெ. சி. சின்னக்கருப்பன் செட்டியாரவர்கள்	10
” ப. செ. ராம. செ. செல்லப்ப செட்டியாரவர்கள்	10

உ

கணபதி துணை.

தொ ல் கா ப் பி ய ம்.

ச ண் மு க வி ரு த் தி .

—o:~o:—

க ட வு ள் வ ர ழ் து .

சித்திவிநாயகனார்.

தந்தமொன் றேய்கருங் குன்றையன் பார்த்துப்
புந்திவெண் பாற்கட னாட்டுதாஉஞ்
செந்தமி முமிர்தந் திரண்டெழந் பொருட்டே.

அறுமுகக்கடவுள்.

அந்நரி யின்றருள் சுந்தர வறுமுகத்
தெந்தை யடிப்புணை யெய்துதாஉஞ்
செந்தமிழ்க் கடற்கரை யுந்துதந் பொருட்டே.

அங்கயற்கண்ணம்மை.

தங்குநம் புந்தித் தடத்தினு மாலவா
யங்கயற் கண்ணுமை யடிமலர்
சங்கமுத் தமிழியல் சார்தரந் பொருட்டே.

ஆலவாய்ப்பெருமானடிகள்.

ஆரிய தமிழிய வகத்தியற் குணர்த்திய
குரவனற் றுளகங் கொள்வ
லைய மருளறு மெய்யுணர் வுறவே

நல்லிசைப்புலவர்.

வான்றனி முத்தமிழ்ப் புத்தமிழ் தாதியி
லான்றவர் கூட்டுண வகத்தியற் குணர்த்திய
தேன்றரு மலர்ச்சடைத் தேசிகள் மானறரு

தொல்காப்பியம்.

மீன்மிகழ் கண்ணி மணான் விரிகலை
தோன்றிய வருவெனத் தான்மிகழ் ரெவ்வி
கான்றரு மலையக் கடமுனி நிதிக்கோ
னென்று நமனுயிர் தான்றெறு சேய்முடி-
நாகராய னுரத னுதியா
மூன்றுசங் கத்தினு மூன்றிய நல்லிசைச்
சான்றவ ருடனவ் பேன்றமுற் பான்முறை
யூன்றரு மயற்ப வரைத்தோன் முகலாத்
தோன்றருட் புலவரு மீன்மிகழ் கொடியாற்
செந்தமிழ் வளர்த்தருண் மைந்துறு வேந்தருஞ்
சுந்தனை மலர்மிசைச் சேர்ப்
பைந்தமி ழியலுரை பகிந்தற் பொருட்டே.

ஆசிரிய ரசத்தியனார்.

முத்தம் முகத்திப் முருது லுரைந்த
வித்தக னடியல் விளக்குஞ்
சுத்தன் னுத்தாச் செந்தமி ழியல்பே.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

ஒல்காப் பெரும்குழந்த் தொல்காப் பியத்துரை
நல்குக் வெனவது நவீனம்
தொல்காப் பியவடித் தோடியு முன்பே.

இவை பாடல்கள் செந்தமிழ் பாண்டிநன் னு' டினா க்
கூடல்சால் சங்கப் குலாவிய மதுரை யாலவா யணிநகா மேல்வ
யின் விளங்கி, நலம்பா றெவரு மிலம்பாட் டினர்க்கு ருழுவந்
தான்று சோழவந்தானில், வேளாண்குலதிலகனாகிய சம்ப
கம்பிள்ளை மரரின் விளங்கிய ஆரப்பபிள்ளைமகன் சண்முக
னென்னு மியற்பெயருடைய தொல்காப்பியத்தொண்டன் ருனெ
டுத்துக்கொண்ட நாலினுரை யிடையுமின்பி யினிதுமுடிந்து நில
வுலகத்து நின்னுநிலவுமாறு கலியுக பையாயிரத்துநான்குந்
செல்லாநின்ற சுபகருநியாண்டு பங்குனித்திங்க ளுத்தந்தகன்று
திருவாலவாயுடையாலயத்துட் சங்கப்புலவர்சந்நிதியிற்சுழிந
வென்பது.

தொல்காப்பியம்.

பாயிரவிருத்தி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வடவேங்கடந் தேன்குமரி
யாயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி
னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்
செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தோடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தோகுத் தோனே போக்கறு பனுவ
னிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்
தறங்கரை நாவி னுண்மறை முற்றிய
வதங்கோட் டாசாற் கறிபத் தெரிந்து
மயங்கா மரவி னெழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநர் வரைப்பி னெந்திர நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை போனே.

[என்பது—சூத்திரர்.]

இச்சூத்திர மென்னபெயர்த்தேதாவெனின், சிறப்புப்பாயிர
மென்னும் பெயர்த் தென்பது.

இனி யிப்பாயிரஞ்செய்தார் யாவரெனின், இந்துலாசிரியரு
டன்கற்ற லொரு சாலைமாணுக்கராகிய வாசிரியர் பனம்பாரனா
ரென்பது.

இனி நூல்செய்தான் பாயிரஞ்செய்தற் குரியனல்லவே
வெனின்,

*“தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்றற் புகழ்த் தகுதி யன்றே”

என்றாகவி ன ல்லனென்பது.

இனிப் பாயிரஞ்செய்தற் குரியார் யாவரெனின், தன்னு
சிரியனுந் தன்னொடுகற்றோனுந் தன்மாணுக்கனுமென மூவரு
னொருவனுமென்பது.

இனிப் பாயிரமென்ற சொற்குப் பொருள் யாதோவெனின்,
தூற்குப் புறமாவன கூறலாற் புறவுரையா மென்பது.

இனி நூலுரைப்பான்புக்கு முதற்கட் புறவுரையுரைக்கப்
புக்க தென்னையெனின்,

§ “ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.”

எனவுங், § கோழுச் சென்றவழித் துன்னாசியினிது செல்லுமாறு
போலப் புருப்பொருட்டாகிய பாயிரங் கேட்டார்க்கு நுன்பொருட்டா
கிய நூலினிதுவிளங்கு மெனவு, † மது கேளாக்காற் குன்றுமுட்
டிய குரீஇப்போலவுங் குறிச்சிபுக்க மான்போலவு மாணுக்க னிடர்ப்
படு மெனவு, மப்பாயிரந்தா னுற்குப் புறவைத்துங் ‡ கருவ
மைந்த மாநகர்க் குருவமைந்த வாயின்மாடம்போலவுந், ** தகைமா
ண்ட நெடுஞ்சுவர்க்கு வகைமாண்ட பாரைபோலவு, || மளப்
பரிய வாகாயத்திற்கு விளக்கமாகிய திங்களு ஞாயிறம்போலவு, நாண்
றேவாக் குலமகட்கு மாணறேவா வணியு மாடையுட்போலவுந் தலை
யமைந்த யானைக்கு வினையமைந்த பாகன்போலவுந், கற்றுவல்ல
கணவற்குக் கற்புடைபாள்போலவு மந்நூற் கின்றியமையாச் சிறப்
பிற்று மெனவு முந்து நால்கூறலி, நெந்நாலை யுரைப்பினு மந்நூற்
குப் பாயிரமுரைத்துரைத்தன் மரபாயிற் றென்பது.

* இளம்பூரணநரை மேற்கோள்.

§ இறையனார் களவியலுரை மேற்கோள்.

† நக்கீரனார்.

‡ ஷ.

§ ஷ.

** ஷ.

|| ஷ.

இனிப் பாயிர மிரண்வெகைப்படும்; பொதுவுஞ் சிறப்பு மென. அவற்றுட், பொதுப்பாயிரமென்ப தெல்லா நூன்முகத்து முரைக்கப்படுவது; சிறப்புப்பாயிரமென்பது தன்னாலுரைக்கின்ற நூற்கின்றியமையாதது.

இனி யவ்விருவகைப்பாயிரத்திற்குங் கொழுவும் வாயி ன்மாடமும் பாவையு முவமம். நூற்குக் துன் னூசியு நகாஞ் சுவரு முவமம். கேளாக்காற் குரீஇப்போலவு ம் என்போலவு மிடர் ப்பட லவையிரண்டற்கும் பொது.

கொழுக் துன் னூசிறழைதற்கு வழியாக்கலுடைத்து. பாயிர நூ னுழைதற்கு வழிபாடகலுடைத்து. வாயின்மாட நகர்க் குட் செல்லற்கு வழிபாதலொ டணிசெயலுடைத்து. பாயிர நூலுட் செல்லற்கு வழிபாதலொ ட நூற்கணிசெயலுடைத்து. பாவை சுவர்க்கணிசெயலுடைத்து. பாயிர நூற்கணிசெய லுடைத்து. பாயிரங் கேளா மாணுக்க னூலினை முட்டி யிலி னுணரற்பாற்றன்றென மீளலு, மீளாது செல்லினுந் தொன் னூற் கஞ்சித் தமொறலு முடைய னாகுதலிற் குன்றுமுட்டிய குரீஇப் போலவுங் குறிச்சிடுக்க மான்போலவு மிடர்ப்பாடுவான்.

கொழுவென்பது ஊசித்தொளையின்மேலுள்ள கோலினை. துன் னூசிபென்பது கைத்தற்றெழுதிற்செய்யு நால்கோத்ததொளை யையுடைய லூசியின் காதினை. கொழுவதலாற் கோல் கொழு வெனப்பட்டது.

பொதுப்பாயிரத்திற்குக் திங்களு மணியும் பாகனு முவ மம். நூற் காகாயமுங் குலமகளும் யானையு முவமம்.

திங்கள் கலையின் வளர்ச்சிக்குத்தகப் புறத்திருணீக்கி யாகாயத்தை விளக்கும். அணி யழகுசெய்யும். பாக னடங்கா யானையை யடக்கித் தன்குறிப்பின்வழி நடத்துர். பொதுப்பாயிரந் தன்னை யுணர்தலின்வளர்ச்சிக்குத்தக விடர்ப்பாடுன்னு மிருணீ க்கி நூலினை விளக்கும்; அந்நூற் கழகு செய்யும்; மாணுக்க ருணர்ச்சிக்குப் பொருளா னடங்காது தோன்று நூலினைத் தன் குறிப்பா னடங்குமாறு காட்டி நடத்தும்.

சிறப்புப்பாயிரத்திற்கு ஞாயிறு மடையுங் கற்புடையாளு முவரம். மாற்காசாயுந் துலகனாங் கணவனு முவரம்.

ஞாயிறு எஞ்ஞான்று பொருதபடித்தாக வாகாயத்தை விளக்கும். ஆடை துலகந் கணியிற் பின்னிமையாயது. கற்புடையான் கணவன்மாற்றித்தவழி சிற்புலையுடையான். சிறப்புப்பாயிரம் பெயர்மத்தியைப் பெறுமாத்தவின் வாய்த்தவன் தெய்தலு மின்றி பெஞ்ஞன்று பொருதபடித்தாக வாயினை விளக்கும்; பொதுப்பாயிரம் பிந்தி சிற்புலையுடையான் பின்புறம் பாலெனக் கூறுதிற்கும்; அந்தவின் குறிப்பினவண்ணம் தானெழுதும்.

இனி மறுகொடுக்கிற விஷயமாத்தியல்புணராதது நன்னூலார் *மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு மாடமைத்தோணல்லாங்க் சணியுட்போல மாற் கணிந்துதையாவதே பாயிரமெனக் கூறுவர். *மாடமெழ்தவம். என்னை? பாயிரத்தின் பயனானிதேயவென்றொய்விற் சித்திரமின்வழியு மாடமெனவுங், கோபுரமின்வழியு நகரெனவு. மணியின்வழியு நல்லதெனவுங் கூறினிழக்கென்றுரைத்தொடர் பாயிரமின்வழியுப் பனுவலாமெனப் பட்டு மாற் சித்திரமாமற் சிற்பிற் பாலெனுந்தாமற் “பாயிரமில்லது பனுவ லன்றே” என்ற முன்னொர் படுத்தொரு முரணுமாதவினைபறு.

இனிப் பொதுப்படுத்தி என் துறையாகும்; ஈகோவன் தன்மைபுத்தியுடையதுன் தொன்மொன்றுன்மையுங் கோவன் மையுமென என்னை?

§ “கோவன் தன்மை வித வியற்கை
கோவகோவன் தன்மை கோடண் மரபென
வீசிரன் டென்ப பொதுவித வியற்கை.”

என்பவாகவின்.

* நன்னூல் தொகுப்பாயிற் 35-வது சூத்திரம்

§ இறையாறு களரியுரை மேற்கோள்.

¶ பொதுவின்னொருகையே என்பது இரார்பூரணநு நச்சினுங்க்கினியுங் கொண்டபாடம்.

சுவோன்றன் மையென்பது ஆசிரியனது தன்மை பென்ற
வாறு. அஃதாவது, சுதந்திரமுழி வரை பெற வேண்டி நிரப்
போர்வேண்டும் பொருளுடைய நூற்றன்மையு, முதனை யிதற்
கேதுவாகிய விரகக்முதலிய குண நுடைய நூற்றன்மையு மீவோ
னுக் கின்றியமைபாதிருத்தல் வேண்டுமாதலி னாசிரிய னவற்றை
யுடையனாதல்.

சுதனிபற்கையென்பது ஆசிரிய னுரைத் துமுறைமை பென்ற
வாறு. அஃதாவது, பசியா நிரப்போர்க் களிப்பவனவழிந்து
முகமலர்ந் தின்றொற் கூறி யுணவளித்தாங்கு மாணுக்கர்க்
கவனவிக்கு முறைமை.

கொள்ளொன்றன்மைபென்பது மாணுக்கனது தன்மை பெ
ன்றவாறு. அஃதாவது, பசுந் தூண்டிவிட்டபொ னதனை யுடை
யார்மாட் டுத்தந்து பவக்குக் கருணைகை நடத்தது முடையனா
யினுற்போல வவன் கற்றுர்மாட் டுத்ததும் பிற்றதில் முனிபா
மையு முடையனாதல்.

கோடவ்மரபென்பது மாணுக்கன் கெட்டுமுறைமை பென்
றவாறு. அஃதாவது, பசுந் தூண்டிவிட்டபொ னதனை யளிப்பி
னவனதனை யாறித்தொ டெற்றுச் சேதமும் ஸ்ரேயசுப பசுநிந்
தாற்போல வ சிரியவளித்த பொருளையவன் கொள்ளுமுறைமை.

இனிச் சிறப் ப்பாவிட கொடுமைகற்பென்; ஆசிரியான்
பெயரும் வழியு மெல்லையு தாற்பெயரும் யாவது அதுலிப்பொரு
ளுங் கேட்போரும் பயறுமென. என்ன?

* “ஆக்கியோன் பெயரே ஸ்ரீயெ மெல்லே
நூற்பெயர் யாப்பி அந்நிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாமெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் கூட்டல் பாயிரத் தியல்பெ.”

என்றாசிரியன்.

* குறையனும் களவிய நுரை மேற்கோள்.

இனி பொருசாரார் காலமுங் களனுங் காரணமுங் கூட்டிப் பதினொன்று மென்பாரு முளர். என்னை?

* “காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே.”

என்றாகலின்.

இனி யாக்கியோன்பெயரென்பது நூல்செய்த வாசிரியர் பெய ரென்றவாறு.

வழியென்பது இந்நூ லின்னதூலின் வழித்தாகச் செய் யப்பட்டதென்பது.

எல்லையென்பது இந்நூ லின்னவெல்லையுண்டக்குமென்பது.

நூற்பெயரென்பது நூலது பெயரென்றவாறு. அது பெயர் பெறுமிடத்துப் பலளிகற்பத்தாற் பெயர்பெறும். அவ்விதப்பங் கள் செய்தான் செய்வித்தா னிடுகுறு யளவு சிறப்பு முதலாயின. செய்தானுற் பெயர்பெற்றன:—அகத்தியந் தொல்காப்பியமென விவை. செய்வித்தானுற் பெயர்பெற்றன:—சாதவாகன மிளந் திசையமென விவை. இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றன:—கிகண்டு கலைக்கோட்டுத்தண்டென விவை. அளவினுற் பெயர்பெற்றது பன்னிருபடலம். சிறப்பினுற் பெயர்பெற்றது களவியல். என்னை?

§ “முற்ப டப்புண ராதசொல் லின்மையிற்
கற்பெனப் படுவது களவின் வழித்தே.”

எனக் கற்பினுங் களவினைச் சிறப்புடைத்தென் றவ்வாசிரி யன் வேண்டுமாதலின்.

இனி யாப்பென்பது நூல்யாப்பென்றவாறு. அது யாக்கு மிடத்து நான்குவகையான் யாக்கப்படும்; தொகுத்தும் விரித் துந் தொகைவிரிசெய்து மொழிபெயர்த்துமென. என்னை?

* இறையனார் களவியலுரை மேற்கோள்.

§ இறையனார் களவியல் கடுவது சூத்திரம்.

† “தொகுத்தல் விரித்த றெகைவிரி மொழிபெயர்த்
ததர்ப்பட யாத்தலோ * டினமர பினவே”.

என்றாகலின்.

இனி நுதலியபொருளென்பது நூனுதலியபொருளைச் சொல்
லுத லென்றவாறு.

கேட்போரென்பது நூலைக்கேட் டதன்கட் குற்றமின்மை
யாராய்வோ ரென்றவாறு.

பயனென்பது இது கற்க, வின்ன பயக்குமென்பது.

காலமென்பது நூ லின்னகாலத்துச் செய்யப்பட்டதென்
பது.

களமென்பது இன்றைவைக்களத் திந்நூ லரங்கேற்றப்
பட்ட தென்பது.

காரணமென்பது இந்நூ லின்னகாரணத்தாற் செய்யப்
பட்டதென்பது.

இனிப் பொதுப்பாயிரவகைநான்கனு ளீவோன்றன்மை
புரைக்கற்பாற்று.

அது பயன்படலும் படாமையும் பற்றிக், கற்கப்புகுதற்குத்
தகுதியுடைத்தாகுதலானு மாகாமையானுங் கற்கப்படுதன்மை
யும் படாத் தன்மையுமென விருவகைப்படும்.

அவற்றுட், கற்கப்படுதன்மையுடையா னுசிரியனெனப்படு
வான்; அத்தன்மையில்லாதா னுசிரியனாகாதா நெனப்படுவான்.

அவருட் கற்கப்படுவோ னுன்குவமத்தா னுணரப்படுவான்.
என்னை?

†தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் சுருக-வது சூத்திரம்

* அனைவகைப்படுமே என்பது உம் பாடம். இறையனாரதப்பொரு
ளுரை 6-வது சூத்திரம் 4-வது பக்கம்.

*“ மலைவிலம் பூவே துலாக்கோலென் நிசன்
ருலை வுணர்வுடை யோர்.”

என்றாகலின்.

கற்கப்படாதோனு நான்குவமத்தா னுணரப்படுவான். என்னை?

†“ கழற்பெய் குடமே மடற்பனை முடத்தெங்கு
குண்டிகைப் பருத்தியோ டிவையென மொழிப”.

என்றாகலின்.

இனிச் குண மொழுக்க நெயி பய னுற்ற முருவமுதலாய
சொற்க ளடையிலவழி நன்மைக்கூற்றை வரைந் தேனைக்கூற்றை
விலக்கி நற்குண நல்லொழுக்க முதலாயவற்றையுணர்த்தியாங்கு,
மலையு நிலனும் பூவு மீண் டடையின் றி நின்றவி னன் மலையையு நன்
னிலத்தையு நற்பூவையு முணர்த்தின. அவற்று ணன்னிலமென்
பது நெற்பயிமுதலாயினசெய்யு நன்செய்யை.

துலாக்கோலென்பது நூறுபலத்தளவு தன்னாவின்கணுள்ள
வரையா னுணர்த்துஞ் சிறப்புடைய நிறுத்தற்கருவியை. துலா
மென்பது நூறுபலம். அஃ தாகுபெயரானதனை யுணர்த்தும்
வரையினையுணர்த்திற்று.

இனித் தராசுகோலெனப் பொருள்கொண்டாற் குற்றமென்
னோவெனின், அது பொருந்தாது. என்னை? அது சிறிதாயிற் றுலா
மென்னு நிறையை யொருமுறையி னிறுத்தல்செய்யாமையும்,
பெரிதாயிற் றுலாத்தின்மிக்கபாரத்தையு நிறுத்தலு முடைமையி,
ஐகுபெயராகித் துலாக்கோலெனப்படாமையானு நிறுத்தற்கரு
வியாகத் தானிரந்து வைத்தும் படிக்கன்முதலிய பிறகருவி
வேண்டுஞ் சிறப்பின்மையானு மென்பது.

இனிச் கழற்பெய்குடமென்பது விளையாட்டுச்சிறுர் கழற்
பெய்துவைக்குங் கலசத்தை யுணர்த்திற்று; வழக்குமிகுதிபற்றி.

*குணம்பூணநரைமேற்கோள்.

† ஷ.

இனி மடற்பணியென்பது ஆண்பணியை யுணர்த்திற்று.
என்னை?

* 'இனச்சட் டில்லாப் பண்புகொள பெயர்க்கொடை
வழக்கா றல்ல செய்யு னாதே'

என்றாகலின், மட லினஞ்சுட்டலா நென்பது.

இனி மட லினஞ்சுட்டுமா நென்னையெனின், மடலெனவேறு
காட்டாம லம்மடலின்கட் காய்த்தலையுடைய வேளைப்பெண்பணை
யாய வினத்தைச் சுட்டி யதனினின் றுவிவக்கிக் காய்த்தலின்மை
யின் வேறுகக்காணப்படு மடலுடைய வாண்பணியை பவ்வடை
வரைந்துணர்த்தல் வழக்காறாதலி நென்பது.

இனிக் காய்த்தற்னை வேறுகாட்டாவிடினு மடலுண்மையி
னவ்வடைபெறுமை யென்னையெனின், கையென்பது கொடுத்தற்
சிறப்பில்லாக் களிற்றை விசேடித்துக் கைக்களிற்றென்று வருத
ல்லது கொடுத்தலியல்புள்ள மக்களை விசேடித்து வாராமை
போல, மடலுங் காய்த்தற்சிறப்பில்லாத வாண்பணியை விசேடி
த்தல்ல தச்சிறப்புள்ள பெண்பணியை விசேடித்து வாரா தென்ப
பது.

இனி யிக்கருத்தறியாம னன்னுலார்முதலாயினு ருடன்
முழுது மடல்விரிந்த காய்த்தலையுடைய டனையெனப் பொருள்
கொண்டார். அது பொருந்தாது. என்னை? மடலென்பது அக
விதமு மதனைமுடிப் பின்னர்விரிக்கும் புறவிதமுமாகிய பணைக்
குப் பெயராதலன் றி யோலையைத் தன்னகத்துக் கொண்டிருக்கு
மட்டைக்குப்பெயராகாமையானு மாகுமெனக்கூறுவாருளராயினு
மஃ துடன் முழுதுமவிரிந்த மடலெனப் பொருள்படாமையானு
மென்பது.

§ இனிப் பெரும்பாணற்றுப்படைபுள், யாற்றறல் புரையும் வெரிதுடைக் கொழுமடல் என வது மட்டையை புணர்த்திற்று வெனின், ஆண்டும் பாளையே புணர்த்த லவ்வுரையினை யாராயிற் காணப்படுமென்பது.

இனி யாகுபெயரான் மடன் மட்டையை புணர்த்திற்றெனக் கொள்ளுதுமெனின், மட்டையின்க் காய்க்கும் பனையொன் றிருப்பி னதனை யினஞ்சுட்டல் கூடுமாதலானு மவ்வாறுகாய்க் கும் பனை யாண்டுமின்மையி னவ்வடை யினஞ்சுட்டாமையானு மதுவும் பொருந்தா தென்பது.

இனி முடத்தெங்கென்பது ஏனைத்தெங்கினது நெருக்கத் தான் ஞாயிற்றி னொளிபடாமன் முடமாய் கூந்தற்றழையை புண ர்த்திற்று, கூந்தலென்ற தோலையினை, தாழையென்றது தெங்கினை. காய்த்தற்குக் காரணமாகிய பாளையின்று யோலையே புடைமையி னப்பெயர்த்தாயிற்று. அதனைக் கூந்தாழையென விக்காலத்தார் வழங்குப. அது மருஉவழக்கு, கோந்தாழையென வழங்குது முண்டு.

இனிக் குருடுசெவீடுமெனவிவை காணல் கேட்டல் சொ ல்லென்னுந் தந்தன்மையினைக் கொள்கையில்லாத கண்ணுங் காது நாவுமென வவற்றது குறையினை புணர்த்தியாங்கு, முட மென்பதூஉ மெண்வகையுடற்குறையு ளொன்றுதலிற் கொடுத் தற்கு மேற்றற்கு மேதுவாகிய நீட்டன் முடக்கென்னுந் தன் றன்மையினைக் கொள்ளாத கையினது குறையையும் பிறவுறுப் பினைத் தாங்கிற்ற லென்னுந் தன்றன்மையினைக்கொள்ளாத காலது குறையையு முணர்த்துமாதலி னீண்டுக் காய்கொடுத்தற் கேதுவாகிய கையினை பொத்த பாளையினுக்குறையை புணர்த் திற்று.

இக்கருத்தறியாது நன்னூலார் முதலாயின ரதனை வேலிக் கப்புறம்வளைந்த தெங்கெனக் கொண்டார். அது பொருந்தாது.

என்னை? முடம் வினைச்சொல்லாகாமையானும், வேலிக்கப்புற மென வேதுவின்றி யச்சொல்லை வருவித்தல் கூடாமையானும், வளைந்த முதுகுபோல்வதெனக் கொள்ளுது மெனின், அது கவைமுலை யிரும்பிடிக்கவுண்மருப் பேய்க்குங், குலைமுதிர் வாழைக் * கூனி வெண்பழம் என்றற்போலக் கூனெனப்படலன்றி முட மெனப்படாமையானு மென்பது.

இனிப் பதிற்றுப்பத்தின்கண், § முடந்தை நெல்லின் விளை வயற் பரந்த தடந்தா னுரை. பெனவுந், † தடந்தா னுரை படிந்திரை கவரு, முடந்தை நெல்லின் கழை. பெனவு, மச்சொல் வளைவுகுறித்து வந்ததாலெனின், ஆண்டு நெல்லின்கழை நிலத் தின்க ணின்றதாபி னதன்மேற் றங்கி யிரைகவரல் கூடாமையி, னுரை நிலன்படிந் திகைகவருமாறு நின்றலின்றி நிலத்து விழ்ந்த வக்கழையினை யுணர்த்தலிற், கதிரினைத்தாங்கிநிற்கு மியல்பில்லா மன் முடம்பட்ட வேரெனப்படுங் காணினது தன்மைபற்றி வந்த தன்றி வளைவாகிய விளைபற்றி வந்ததன் றென்பது.

இனிப் பிறசெய்யுளின்கண் † முடமதி யிலைச்சினுனென வந் தமையி னுண்டு வளைவுகுறித்ததாலெனின், ஆண்டும் வளர்தலாகிய தன்றன்மையைக் கொள்ளாமன் முடம்பட்ட டிறைவன்முடி மருங் கென்று மொருபடித்தாகக் கிடக்கும் பிறையினை யுணர்த்தலி னேனைக்கலைவளர்ச்சியி னடியாக நின்ற வப்பிறையது வளர்ச்சியின்மை குறித்ததன்றி வளைவுகுறித்திற்றில நென்பது.

இனிக் குண்டுகைப்பருத்த யென்பது நீர்க்கரகத்துட் பெய்துவைத்த பருத்திக்காயினை யுணர்த்திற்று. எங்னை? விளையா

* பெரும்பாணாற்றுப்படை௩௫௬-வது அடி.

§ பதிற்றுப்பத்து ௨௯-வது பாட்டு.

† ஷே. ௩௨-வது பாட்டு.

† “முடமதி யிலைந்தா னுக்கண் முகமதி யிடத்த தென்னுன்” திரு விளையாடல் விளையல் விற்பாடலம் ௬-வது பாட்டு.

டற்பொருட்டுக் கழற்காயிணையும் புன்னை கழுஞ்முதலாயவற்றின் காயிணையு மவைபோல்வன பிறவற்றையுங் கொண்டாற்போலப் பருத்திக்காயிணையுஞ் சிறுர்கோடல் வழக்காதலானு, மக்காய் வெளிபுறக் கிடப்பிற் காற்றா னுலர்ந்தாயினும் வெய்யிலாற் காய்ந் தாயினும் வெடித்தலின் விளையாடற் காகாமைபு நீருட் கிடப் பிற் சின்னாட்குப் பயன்படனு முடைமையி னீர்வறிதயியாக் கரக மென்னுங் குண்டிகையு ளவர் பெய்துவைத்தல் வழக்காதலானு மென்பது.

இதனை யுணராது நன்னூலார் முதலாயினார் குண்டிகைப் பருத்தியைப் பருத்திக்குண்டிகையென மாற்றிப் பஞ்சடைத்ததா சிய மிகச்சிறியவாயிணையுடைய நீர்வறிதாய் குடுக்கையெனப் பொருள்கொண்டார். அது பொருந்தாது. என்னை? குண்டிகையென்பது யாண்டும் வாயகன்ற நீர்க்கரசுத்தையென்று நீர்வறி தாய் பிறிதொன்றனை யுணர்த்தாமையானுங், குண்டிகைப்பஞ்செ னினுஞ் சூத்திர மமைதலி னெங்ஙனங்குறாமையே யப்பருத்தி பஞ்சினை யுணர்த்தாதென் றறிவித்தலானும், வழக்கின்கட் குடுக் கையு ளடைத்தற்பாலதாய் விலவம்பஞ்சினை விலக்கிப் பருத்திப் பஞ்செனக் கூறலாற் போந்தபயன் பிறிதொன்றின்மையானு மென்பது.

இனித் தந்வி சாருபயோதரா சுவதநா சியாமா மனோகாரணி நீதா றிட்கருணேந நேசிதனோ எனத்தொடங்கிப் பிராணப் பிரியா குண்டிகா எனமுடிந்த வாரியசுலோகத்துட் சிறுபெண்ணு மழ கியபூலையாளு நன்முகத்தாளும் யெளவனத்தாளு மனோகரமு டையாளுமாகிய பிராணப்பிரியையைக் கருணையில்லாத வெருவ னையோ கொண்டுபோயினுனெனவுஞ், சிறியது நன்னீருடை யது நன்முகமுடையதுங் கரியது மனோகரமுடையதும் பிராணப் பிரியமுடையதுமாகிய குண்டிகையை யொருவன் கொண்டுபோ யினுனெனவு, மிருபொருள்படக் கூறுமாற்றானுங் குண்டிகை குடுக்கையாகாமை யுணரப்படு மென்பது.

இனி மலைமுதலவாய வவ்வெட்டும் பால்போலு மின்சொ
லென்றாபோல வுவமத்திற்கும் பொருட்டும் பொருந்து மொப்பு
டைக்குணத்தினை விதந்து * சுட்டிக்கூறு வுவமமாதலிற், பொருளெ
திர் புணர்த்துப் புணர்ந்தன கொள்ளாவிடி னப்பொருள் புலப்பாடி
ன்பையி னக்குண முரைக்கற்பாற்று.

இனி யக்குண மீவோரது தன்மைபலவற்றுக்குப் பொது
வாக நின்றலிற் பொதுவியல்பெனவு, மவரதுதன்மையு ளீதல்
வினை யொன்றற்கே யுரிமையாக நின்றலிற் சிறப்பியல்பெனவு
மிருவகைப்படும்.

அவற்றுட், பொதுவியல்பாவது சான்றோரியல் பெனப்படு
முறுப்புவகையெட்டு மவற்றுண் முதலுறுப்பாகிய குடிப்பிறப்பின்
வகை பெட்டுமாப். சிறப்பியல்பாவது அக்குடிப்பிறப்பின் முத
லாவது வகையுண் முதற்குணமாகிய விதநெழுழிற்குக் காரண
மெனப்படு முதனிலைவகை யெட்டு மவற்றின் விகற்பமுமாம்.

இனிச் சான்றோருறுப் பெட்டென்பது, † எட்டுவகை
நுதலிய வகையத் தானும் என விவ்வாசிரியன் மேற்கூறுமா
ற்று னுணரப்படும்.

இனி யவ்வுறுப்புக் குடிப்பிறப்புந், தூய்மையு, மொழுக்க
முங், கல்வியும், வாய்மையு, மழுக்காறிலாமையு, மவாவின்மையு
நடுவுநிலையுமென விவை, என்னை?

“ வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்
வான்யா நன்ன தூய்மையும் வான்யாறு
நிலம்பட்டிந் தன்ன நலம்பட ரொழுக்கமுந்
திக்க ளன்ன கல்வியுந் திக்களொடு
ஞாயி நன்ன வாய்மையும் யாவது
மல்கா வன்பும் வெல்கா வுள்ளமுந்
துலைநா வன்ன சமனிலை யுளப்பட
வெண்வகை யுறுப்பின ராகித் திண்ணிதின்

* தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் உஅ, ௨.

† தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் எக-வது குத்திரம்.

தொல்காப்பியம்.

வேளான் காழ்க்கையுத் தானான் மையு
 முலகிய வறிதலு ஸிலைஇய தோற்றமும்
 பொறையு ஸிறையும் பொச்சாப் பின்மையு
 மறிவு முருவு மாற்றலும் புகழுஞ்
 சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்வன் மையுங்
 கற்போர் நெஞ்சங் காமுறப் படுதலு
 மின்னோ ரன்ன தொன்னெறி மரபினர்
 பன்னருஞ் சிறப்பி னவ்வா ஸிரிய
 தறனே பொருட்பய னின்பெனு மூன்றின்
 றிறனறி பனுவல் செப்புங் காலை
 முன்னர்க் கூறிய வெண்வகை யுறுப்பினு
 னேற்பன வுடைய ராகிப் பாற்படச்
 சொல்லிய பொருண்மை சொல்லியாக் குணர்தலுஞ்
 சொல்லிய பொருளொடு சூழ்ந்துநன் குணர்தலுஞ்
 செய்தநன்றி யறிதலுந் தீச்சார் பின்மையு
 மடிதடு மாற்ற மானம்பொச் சாப்புக்
 கடுநோய் சேற்றங் களவே காம
 மென்றிவை யின்மையுஞ் சென்றுவழி படுதலு
 மறத்துறை வழாமையுஞ் குறிப்பறிந் தொழுகலுங்
 கேட்டவை ஸினைத்தலும் பாடம் போற்றலு
 மீட்டவை வினவலும விடுத்தலு முரைத்தலு
 முடைய ராகி நடையறிந் தியலுநர்
 நன்மா ளுக்க ரென்ப மண்மிசைத்
 தொன்னூற் புலமைத் துணிபுணர் வோரே ”

¶ என வாத்திரையன் பேராசிரியன் பொதுப்பாயிரங் கூறி
 னானாகலி னென்பது.

இன்னும்,

¶ “வுலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்,” என்னும் பொதுப்பாயி
 ரஞ் செய்தா னுத்திரையன் பேராசிரியன். அச்சிட்ட தொல்காப்பியப்
 பொருளாதிகாரம் கடுச-வது குத்திரத்துரையி னிறுதி, அகச-வது பக்
 கம்.

‡ “அழுக்கா றிலாமை யவாவின்மை தூய்மை
யெழுக்கங் குடிப்பிறப்பு வாய்மை—யிழுக்காத
நற்புலமை யோடு நடுவு நிலைமையே
சற்புடைய வெட்டுறுப்புக் காண்.”

எனக் கூறுமாற்றாறு முணரப்படும்.

இனிக் குடிப்பிறப்பு முதலாகக் கூறலே முறையாயினும்,
† படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ன்றும் என்புழிப்போல யாப்புப்
பற்றி வெண்பாவின் கணவை முறையின்றி நின்றன.

இனி யாத்திரையன் பாயிரத்துள் யாவது மல்காவென்பது
வன்புட னியைதலேயன்றி வெல்காவுள்ளத்துடனு மியையும்.

இனி வன்பென்பது,

‡ “அழுக்கற் நகன்றரு மில்லையெ னில்லா
பெருக்கத்திற் நீர்ந்தாரு மில்.”

என்றாகலிற் பெருக்கத்தை யல்காமைச்செய்யும் வலியு
டைத்தாய வழுக்கா றிலாடையை யுணர்ந்திற்று. வன்பு வலியென்
பன வெருபொருள்.

இனிலெல்காவுள்ளமென்பது,

‡ “அல்காமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெல்க மை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.”

என்றாகலி னத்தன்மைத்தாய வவாவின்மைபை.

இனி, யாவது மல்காத அன்பெனக்கொண்டா லெண்ணெயெனின்,
அது பொருந்தாது. என்னே? அன்புமுதலாயின முதலுறுப்பாகிய
குடிப்பிறப்பின் பொதுவியல்பின்க ணடங்குதலானும், பிறவுறுப்

‡ வீரசோழியம் பொருட்படலம் ௧௧-வது செய்யுளுரையிறுதி-அச
வது பக்கம்.

† திருக்குறள்-௩௮௧.

‡ ஷே ௧௭௦.

‡ ஷே ௧௭௮.

பிணு ளழுக்காறிலாமை கூறப்படாமையானு, மழுக்காறிலாமை யின்றே லேனைய வுறுப்பெல்லா மொருங்கிருப்பினும் பயனின் மைபானும், பிறசான்றோரு மன்புகுறும் லழுக்காறிலாமையே கூறினாராகலானு மென்பது.

இதுவன்றி,

|| “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங்—கெடுக்கு
மழுக்கா றாவின்மை யவ்விரண்டோ டின்ன
விழுக்கா வவையின் டெனட்டு.”

என்னும் வெண்பாவினுள் யாவதுமல்காவன்பு யாவதுமல்கா வெல்காவுள்ள மென்பவற்றையே யாக்கங்கெடுக்கு மழுக்காறு ஆக்கங்கெடுக்கு மவாவென வுடன்பாட்டாற்கூறுமாற்றானும்,

|| “குடிப்பிறப் புடுத்துப் பணுவல் குடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாந்தித் தூய்மையிற்
காதலின் பத்துத் தூங்கித் தீதறு
நடுவுசிலை நெடுநகர் வைகி வைகலு
மழுக்கா றின்மை யவாஅ வின்மையென
விநுபெரு சிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை ”

எனக் கூறுமாற்றானு மஃதுணரப்படும்.

அவற்றுட் குடிப்பிறப்பென்னையோவெனின், காரியங் கார ணத்தின் வேறுபடா வியல்பிற்றாதலிற் காரணமாகிய மரபின்கட் குற்றமின்மையானே யுயர்குலமாகிய குடியிற் பிறந்தார தியல் பெனப்படு மென்பது.

|| புறப்பொருள் வெண்பாமாலை அவையழல்லை யுரையின் மேற் கோள்.

தி அச்சிட்ட தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் ௧௭௪-வது பக்கம் 2-வது வரி முதலாக.

இனி யவ்வியல்பின்வகை யென்னையெனின், இன்னிலைக் குந் துறவு நிலைக்கு முரியபொதுவியல்பெனவு, மின்னிலைக்குரிய வந்தனரியல் பரசரியல்பு வணிகரியல்பு வேளாளரியல்பெனவுந், துறவுநிலைக்குரிய தவத்தனியல்பு போகத்தனியல்பு ஞானத்தனியல்பெனவு மெண்வகைப்படுமென்பது.

அவற்றுட் பொதுவியல் பென்னையோவெனின்,

* “நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.”

எனவும்,

† “நலத்தின்க னுரிண்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க னீ னையப் படல்.”

எனவும்,

‡ “நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டங் குலம்வேண்டின்
வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு.”

எனவும்,

§ “இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்ல யியல்பாகச்
செப்து நாணு மொருங்கு.”

எனவுங் கூறினாராகலின், வறியாற்சென்றவழி முகமலரு நகையு, முள்ளனகொடுக்கு மீகையு, மின்சொற்சொல்லுதலு, † மில்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவராயினுந் தானிகழாமைபுங், குலத்தின்க னீணையப்படாமைக் கேதுவாகிக் கொடாமை கடுஞ்சொன்

* கிரு. ௧. நள்-கடுக.

† ஷ. கடுக.

‡ ஐ. ஐயப்படுமென்பது பரிமேலழகர்கொண்டபாடம். அது கூடாமை யினியச்சிடப்படுந் திருத்தும்சண்முகவிநுத்தியுட் காண்க.

§ ஷ. கடுக.

§ ஷ. கடுக.

† ஷ. எடுக.

முதலாயவற்றை யின்மையாக்கு மன்பு, † மந்தணர் சான்றோ ரருந் தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தைதா யென்றிவ்வொல்லாரையு மிருக் கையெழு லெதிர்செலவுமுதலாயின செய்து பணிவுங், கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தம்முண் மாறாகாத செம்மையு, மிழிந்த கருமங் காரணமாகப் பழிபாவங்களின் மடங்கு நாணமுமென வவ்வெட்டென்பது.

அவை யீகைமுதலாக நின்றலே முறையாயினும் யாப்புப் பற்றிப் பிறழ்நின்றன. என்னை?

‡ “ இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுவத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ளபடி.”

என வுயர்குலத்திற் கீதலையே முதன்மையாகக் கூறினாராக லெனென்பது.

இனியவற்றுண் மலை, தனக்குக் காரணமாகிய நிலனீடுன்னு மிருவகைமரபுங் குற்றமின்றிப் படைப்புக்காலந்தொட்டு மேம் பட்டுவரு முயர்பிறப்புடைமையி னருவிமுதலாய வுள்ளனகொடு க்கு மீகையும், புறத்தே யருவி விரிந்து மலர்தலி னகையுமெனக், குடிமையு ளிரண்டனை யியல்பாக வுடைத்து. அம்மலை யக்குண த்தோ டருவியினோசையான் வன்குரல் காட்டலி னின்சொலின் மையுந், தன்னைக் கூஉயழைப்பி னவர்க் கீறுத்தல்செய்யாம லவ ருரைத்த மொழியினையே தானுங் கூறி யெதிரொலிசெயலி னிகழ லுமெனக் குற்றமிரண்டுடைத்து.

இனி நிலன் வன்குரலு மெதிரொலியுஞ் செய்யாமையி னக் குற்றமின்று. தன்மாட்டுத் தொடர்புடையாராய சாலிய ரோ னுமுதலைச் செய்தபின்னர் பசியான் வருந்துதலைக் கண்டு முண வளியாமையி னன்பின்மையுஞ், சான்றோர் தன்முகத்தெதிவரி னிருந்தபடியே கிடத்தலிற் பணிவினையுமெனக் குற்றமிரண்டு டைத்து. ஈண்டுச் சாலியென்றது நெல்லினை. சாலியர் நெற் பயிர்விளைப்போர்.

† புறப்போருள் வேண்பா மலை பாடாண்பலம் ௧௧-வது பாட்டு.

‡ நல்வழி 2-வது பாட்டு.

பூப் பசியான்வருந்திய தும்பிக்குத் தேனீதலானு மிசைபா
டலிற் சான்றதாய வத்துப்பி தன்முகத்தெதிர்வரி னதனடியைத்
தன்முடிமேற் றுங்கித் தாழ்தலானு மக்குற்றமின்று. அகத்தி
னுள்ள தேனைப் பிறர்காணாவகை யொளித்துத் தானுள்ளவெல்
லாங் கொடுப்பதுபோலப் புறத்தே முகமலர்ச்சிகாட்டலி னக
மும் புறமுந் தம்முண் மாறாயவாற்றூற் செப் பமின்மையும்,

§ “கருமத்தா னனுத னனுத் திருதத
னல்லவர் நாணுப் பிற.”

என்றராகலின், விரும்பினோரெல்லா முண்ணுமாறு வெளிக்
காட்டாது மறைக்கு மிழிந்தகருமத்தி னனுதலின்றி நிமிர்ந்து,
¶ புலத்தலிற் புத்தேணு ணேடோ வெனத் தாமேயூடி யவ்வுடலை
புணர்த்துமாறு தங்காதலர் வழிபாடுசெய்யி னதன்பொருட்டுநா
னுங் குலமகளிர்நாணுப்போல, வத்துப்பி தேனுண்ணற்பொரு
ட்டுப் புறந்தைவர் திசைபாடித் தலையான்வணங்குந் வழிபாட்டினு
ணிக் கவிழ்கலி, னுணின்மையுமெனக் குற்றமிரண்டெடத்து.

துலாக்கோல் நாவகத்துள்ள நிறைகாட்டற்பாலவாகிய வரை
யும் புறத்துள்ள பொருளுந் தம்முண் மாறாகாமையாற் செப்ப
மும், § யானோக்குங் காலை நிலனோக்குமென்றராகலி னத்தன்மை
யராய குலமகளிர்போல மக்கனோக்குங்காலை நாணுதலின்றி
வரையும் பொருளு மாறயவழி,

*“நாணு லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னுண்டிறுவார் நாணன் பவர்.”

என்றராகலி, னவ்வண்ணமே கோடாமையென்னுந் தன்னு
யிற் துறத்து நவெணதாகிய தன்னில ளவிட்டு மேலதுகீழ்தெனப்
பிறிதொருநிலனோக்கிச் செல்லுதலி னனு முடையையி னக்குந்
றமின்று.

§ திருத்தறள் ௧௦௧௧.

¶ ஷ ௧௩௨௩.

§ ஷ ௧௦௧௪.

* ஷ ௧௦௧௭.

இனி யாசிரியன் றாய்மரபுதந்தைமரபென்னு மிருவகைக் காரணமுங் குற்றமின்றிப் படைப்புக்காலந்தொட்டு மேம்பட்டு வருவின், வலம்புரியு மழைத்துளியுமாகிய விருவகையுங் குற்றமின்றி மேம்பட்ட வலம்புரிமுத்திற் குலம்புரி பிறப்புடையனாதலி, னீகைமுதலாய குடிமை பெட்டு மியல்பி னுடையான். ி இருவர்க் கூட்டிய புல் வேறு தொல்குடி பென்றார் நக்கிரானும்.

இனிக் கழற்பெய்குட மீரமில் கழற்காயுடைமையானுந் தனக்குக்காரணமாய மண்ணைக் குபவன் மிதித்துச் சுடலானு மிருவகை மரபுங் குற்றமுடைமையி, னக்காய் தன்கண் முளைத்த லின்மையாற் றான் பொருளுடைத்தாகாமையானு மலராமையானு, மீகையினைபு நகையினைபு மியல்பினின்று. பெய்தபி னீகையுந் தகர்த்தபின் மலர்தலுஞ் செயற்கையாதலி னீண்டைக் கேலா. அக்குட மக்குற்றத்தோடு வன்சொலின்மையு மிகழா மையுமெனக் குணமிரண் டிடைத்து.

இனிமடற்பனை,

† “கற்றறிந்த நாவினுர் சொல்லார்தஞ் சோர்வஞ்சி
மற்றைய ர வார் பகர்வர் பனையின்மேல்
வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக் கிழலை யொலி.”

என்றாராகலி, னவ்வாறு வற்றிய வோலையான் வன்ஞாலு மிக முலுங் காட்டலி னக்குணமின்று. தன்மாட்டுத் தொடர்புடைய சாலியர் பசியான் வருத்திற் கள்ளளித்தலி னன்பு, மச்சான்றார் தன்முகத்தெதிர்வரி னவரடியினைத் தன்றலையாற் றாங்கி ள்ளைத லிற் பணிவுமெனக் குணமிரண்டுடைத்து ஈண்டுச் சாலியென்றது கள்ளினை. சாலியர் கள்வினைப்போர். சான்றாரென்றது அத்தொழிலுடைச் சாதியாரை.

இனி முடத்தெங்கு பாளை யினுமையிற் பசிக் குணவளியா மையானு முணவின்மையான் விருந்தினர் தன்முகத்தெதிர் வாரா

ி தீதுமுநகாற்றுப்படை. ௧௭௮-௨௮ அடி.

† நாலடி. ௨௬௬.

தாதலி னவரடியினைத் தாங்கிப் பணியாமையானு மக்குணமின்று. அகத்து னொருபொருளு மின்மையானுற் புறத்துப் பொருளு டையதுபோல முகமலர்ச்சிசெய்து காட்டாமையானு மகமும் புறமுற் தம்முண் மாறாகாமையாற் செம்மையுங் கூடப் செல்லு மியல்பிற்றாதலிற் ‡ ருளுண்ட றீரைத் தலையாலே தான் றருதற் கிய லாமைபற்றிவரு நாணமுமெனக் குணமிரண் டெடைத்து.

இனிக் குண்டிகைப்பருத்தி, யகத்துள்ளது தின்னற் குரித் தாகாத பஞ்சேசெபெனினுந் தின்னற்குரிய பொருளுடைத்தெனத் தோன்றுமாறு புறத்திற் பசியநிறங் கோடலி னகமும் புறமுற் தம்முண் மாறாகலானுந், தான் குண்டிகையுட் புகாக்காலே யம்மா றுபாடு கருதி நாணுது நிமிர்ந்து நின்று, குண்டிகையுட் பெய்து வைத்து நீர்வார்த் துபசரித்தகாலேச் சிறுர்க்கு நன்றிசெய்யாமல்,

¶ “ முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு.”

என்றாகலி, னத்தன்மைபராய குலமகளிர் நானுப்போலப் புலனாகாததோர் பொருளுடைத்தெனக் காணப்படலானு மக் குணமின்று.

இனி யாசிரியனல்லாதா னிருவகை மரபுங் குற்ற முடைமை யா னவ்வெட்டினையு மியல்பினிலன்.

இனி மலை, யுயர்பிறப்பிற்றையினு மாகிரியற்காகாக் குற்றஞ் சில வுடைமையானுங் குடிமையெட்டினையு முணர்த்தாம லெஞ்ச வுணர்த்தலானு மக்குற்றத்தை விலக்கி, யம்மலையா னுணரப்ப டாதவேளைக்குணத்தினை யுணரற்பொருட், டம்மலையின்பி னிலனு மந்நிலனு மத்தன்மைத்தாதலி னதன்பின்னர்ப் பூவு மப்பூவு மத் தன்மைத்தாதலி னதன்பின்னர்த் துலாக்கோலு முவமங் கூறி, யந்நான்கானு மக்குடியியல் பெஞ்சாம லுணரப்படலி, னவற் றின்பின்னர்ப் பிற்தொன்று கூறாமலும் விடுத்தார்.

‡ “ தளரா வளர்தெற்கு தாளுண்டீரைத் தலையாலே தான்றருத லால் ” என்பது முதுரை.

¶ திருக்குறள். ௧௨௪௪.

இனிக் கழற்பெய்குட, மாசிரியனல்லாதானுக் கியற்கையி
னில்லாத குணஞ்சில் வுடைமையானு மவனது தன்மையு ளெல்
லாமுணர்த்தார்ம லெஞ்ச வுணர்த்தலானு, மதன்பெருட்டு மடற்
பணையு மதுவு மத்தன்மைத்தாதலின் முடத்தெங்கு மதுவு மத்
தன்மைத்தாதலிற் குண்டிகைப்பருத்தியு முறையாற் கூறி, யந்
நான்கானு மவனியல் பெஞ்சாம லுணரப்படலிற், பிறிதொன்று
கூறாமலும் விடுத்தார்.

இவ்வாற்றானே தனிநின்றவழிப் பொருளதுதன்மையை
முற்ற வுணர்த்தாமையின், மலைமுதலாய வந்நான்கு மொருங்கு
நின் றுசிரியனுக்குப் பிண்டவுவம மாகுமென்பதூஉ, மவை பின்
டமாயவாற்றான் மலையின் குற்றத்தை நிலனு நிலத்தின் குற்றத்
தைப் பூவும் பூவின் குற்றத்தைத் துலாக்கோலுங் களைதலி, னந்
நான்கனது குணங்க ளொருங்கெண்ணப்படலா னவை யாசிரிய
னியல்பாயின வென்பதூஉ, மவ்வாறே கழற்குடமுதலாயின வாசி
ரியனல்லாதானுக்குப்பிண்டவுவம மாகுமென்பதூஉ, மவ்வாற்றற்
குடத்தின் குணத்தைப் பணையும் பணையின் குணத்தைத் தெங்
குந் தெங்கின் குணத்தைப் பருத்தியுங் களைதலி, னந்நான்கனது
குற்றமு மொருங்கெண்ணப்படலா னவை யாசிரிய னல்லாதானி
யல்பாயினவென்பதூஉங், கழற்குட மலையியல்பின் மறுதலையு
மடற்பணை நிலத்தின் மறுதலையு முடத்தெங்கு பூவின் மறுதலையுங்
குண்டிகைப்பருத்தி துலாக்கோலின் மறுதலையுமாகுமென்பதூஉ,
மவ்வா றுடன்பாட்டானு மெதிர்மறையானு மாசிரியனது குண
மு மல்லாதானது குற்றமு முணரப்படலி, னுசிரியனல்லாதா னுசி
ரியனது தன்மையின் மறுதலைத்தன்மை யுடையா னென்பதூஉம்
பெறப்பட்டன. இனி யுரைப்பனவு மன்ன.

இனி யிவ்வுவமத்தா னின்னிலை துறவுநிலை யென்னு மிரண்
டனு ளொன்றுபற்றி நிற்கு நால்வகை வருணத்துள்ளு மாசிரி
யனு மல்லாதானுமாகிய வவ்விருவகைபாரது பொதுவியல்பு மின்
மையு முணரப்படும்.

இனி யவை பியற்கையாமா நென்னையோவெனின், ஆவ்வெ
ட்டு மிற்பிறந்தார்க்காயி னொருவர் கற்பிக்கவேண்டாமற் றுமே
யுளவாகுதலானும்,

§ “ அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த விலர். ”

எனவும்,

** “ வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று. ”

எனவும்,

* “ சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
சலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். ”

எனவுங் கூறினாராகலிற், பெருக்கம்பற்றியும் வறுமைபற்றி
யுஞ் சலம்பற்றிய மவ ரவ்னியல்பின் வேறுபடாடொன்பது பெறப்
படலானும் பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியு மவை நெடிதுநில்லா
மையானு மஃதறியப்படுமென்பது.

இனி,

‡ “ ஏழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமீம் மூன்று
மீழுக்கார் குடிப்பிறந்தார். ”

என்றாராகலி, எனவற்று ளொழுக்கமும் வாய்மைமையுமென
வல்விசண்டனையு மவ்வெட்டனொடு கூட்டி யுரையாது வேறு
கூறினமையு நாணினை யவ்வாறு கூறுமையு மென்னையெனின்,
அவையு மிபற்கையாயினு மொழுக்கமும் வாய்மையு நந்நான்கு
வகைய வாதலானு, மேனைய நாணமுதலாய வெட்டும் பல்வகைய
வாகரமையானு, மவ்வெட்டனையுங் குடிமையென வோருறுப்பாக்
கியு மொழுக்கத்தினையும் வாய்மையினையு யிருவே றுறுப்பாக்கி
யுங் கூறினா ளொன்பது.

இனிச் சேப்பமு நாணுமென முன்னர்க் கூறப்பட்டவற்று,
ணாணினை யொழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமெனப் பின்னுங் கூறிய

§ திருத்தூறிக் கடுச.

* ஷட கடுச.

** ஷட கடுசு

‡ ஷட கடுசு

தென்னையோவெனின், இக்கடா வந்நாலுரைக்குமிடத்து வேண்
மொதலி னின்றோரன்ன யிண்டைக்கேலா வென்பது.

இனி,

* ‘ஒழுக்க முடைமை குடிமையிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.’

எனவுங் † குலத்தளவே யாகுங் குணமெனவுஞ் சான்றோர்
கூறினாராகலி, னொழுக்கத்தி னிழுக்காதுநின்பின் வேற்றுமை
தெரிந்த நற்பாலுள்ளுங் கீழ்ப்பால்வருணத்தானுயினு மவ்வரு
ணத்து எபர்குலத்தா னாகுதலானு, மேற்பால்வருணத்தானுயினு
மிழுக்கி எவ்வருணத்ததுட் கீழ்ப்பாற்குலத்தானுத லொவாறே யன்
றிக் கீழ்ப்பால்வருணத்தானு மாருதலிற் பிறப்பினு மிழிதலானு,
மேற்கூறிய பொதுவியல்பே யன்றித் தத்தம்வருணத்துக்கோ
திய சிறப்பியல்பு மின்றியமையாமையி எவ்வியல்பு ளந்தனரியல்
புரைக்கற்பாற்று.

இனி யவ்வியல் பென்னையோவெனின்,

§ “ஒதல் வேட்ட லவைபிறிச் செய்த
லீத லேற்றவெண் றுறுபுரிச் தொழுது
மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழி யொழுக்கம்.”

என்றாராகலி, எவ் § வறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்க மென்
பது.

அவற்றுண் மலை,பெழுதற்சியலாதனவாகி நாளிடையீழன்றி
யொலிக்கு மருகியொலியு, நாளிடையிட் டோரொருகாலத் தொ
லிக்கு மறையொலியுங், காற்றுள்ள சாலத்து முங்கின்முதலாய
வற்ற நெழு மருமராஞ்சவொலியு, பெழுதற் கியலுமா நெரு

* திருத்தூள் ௧௩௩.

† முதலரை.

§ தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரம் ௧௧௦-வது பத்தம் ௨-வதுவரி.
|| ஷ. பொருளதிகாரம் ௭௦-வது சூத்திரம்.

வர் க், மியவழி யுளதாகு மெதிரொலியு மென, நால்வகை யொலி யுடைத்து.

அவற்று ளருவியொலி போல வெழுதாக்கேள்வியை யிடை யீடின்றி யோதலுடையா ரந்தனர்.

அம்மலை, பைந்தியு முத்தீயுமென விருவகைக்கடவுட்டியும் வெளிப்படுதற்குக் காரணமாய வச்சுவத்தமென்னு மரணையு, மக் கடவுட் காசனமாகிய சமிமுதலாய மரணையு, முலகிபற்றீயு ளொள பாசனத்திப்போல வவியாது விளங்குஞ் சோதிவிருக்கத் தையு, மூண்டுதிப்போல வேண்டுங்காலை யெரிவெளிப்படற்குரிய வேணையமரணையும், வேள்விக் கின்றுயமையாது வேண்டுஞ் சோ:ம லதைமுதலாய பிறவற்றையு முடைத்து. தீக்கடவு ளச்சுவவுரு வங்கொண்டு தன்மருங் கொளித்தலா னரசமர மச்சுவத்தமென ப்பட்டது.

இனி யரணியி னின் னு வெளிப்படு மைந்தீமுத்தீயென்னுங் கடவுட்டியு மேனை யுலகியற்றீயுமென வவற்று ளொன்றுபற்றி யந்தனர் வேட்டலி, னம்மலை யவாக் குவம மாயிற்று.

இனிக் காருகபத்தியமு மாகவந்யமுந் தக்கிணுக்கனியு மென்பன முத்தீ யெனப்படும். அவற்றொடு சப்பியமு மாவசத் தியமுங் கூடி னைந்தீ யெனப்படும். மனையாளுட னில்லத்து ளோம்புந்தீ யெனபாசன மெனப்படும். ஊண்டுதீயென்பது அட் டிற்றீயினை.

தீக்கடவு ளொளித்துப் புக்கமையா னரசு, மிரதத்துக் கிரு ப்பிடமென வேதம் புகழ்வதா லத்தியுந், துறக்கத்திருந்து நில வுலகத்துப் போந்தமையாற் புரசு, மக்கடவுளின் குரோதத்தைச் சமஞ்செய்தலாற் சமியெனப்படும் வன்னியு, மக்கடவுளி னொளியிருத்தலாற் களாவு, மேகத்தி னியைபா னோரொளி தங்கலி னிடிவீழ்மரணும், யாகபதியாகிய மாயோனிருப்பிட மாதலிற் றுமரையிலையுமென, வவ்வேழு மக்கடவுட் காசனமாதற் குரிய வாயின.

திக்கடவுளின் குரோதத்தைச் சமஞ்செய்யும் வன்னிமரனுடையமலை வினைத்தியின் குரோதத்தைச் சமன்செயற்பொருட்டு வேள்வி செய்யு மந்தணரியல்பைக் குறிக்கும்.

இனி யோதுவிப்பார் மாணுக்க ரோதுங்காலைத் தாமோதாராகலானும், வேட்பிப்போர் வேட்போரது தீயினைக்கொண்டன்றித் தமதுதீபான் வேட்டல் செய்விபாராகலானு, மம்மலை யோதலுந் தீயுந் தானொழியாதுகோடலி னவ்விரண்டினை யின்றெனலறியப்படும்.

இனி நிலன், பயிற்றுவார் பயில்வாரை யோதுவித்தாற்போல வழுவரை யுழுங்காலை யோநடத்தற்பொருட் டொலிப்பச் செயலி ஞோதுவித்தலுந் தன்வளங் கொண்டு † பகடு நடந்த கூழ் பல்லாரோ ணேனக எனவும்,

‡ “பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோர்
தொகுத்தவற்று னெல்லார் தலை.”

எனவும்,

§ “பரிந்தோம்பிப் பற்றந்தே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா நார்.”

எனவுங் கூறினாராகலி, னவ்வாரோம்பி வேள்விதலைப்படச் செய்வித்தலான் வேட்பித்தலுமென வவ்விருதொழிலுடைத்து.

இனி நில னிவ்வாற்றா னந்தணர்க் குவம மாயிற்று.

இனி நிலந் தன்புதல்வராய வழுவருங் கணவனாய வரசனுமென வச்சுற்றமன்றிப் பிறர்க்களிபாமையி, னந்தணர்க்கியல்வதாயி விருந்துபுறந்தர லென்னு மீகையினையின்று.

பூத் தன்கணுள்ளதேன் சிறிதளவிற்குயினு மதிதியாகிய தும்பிக்கு முகமலர்ந்தளித்து விருந்துபுறந்தரலி னவ்விகையுடைத்து.

சத்துப்பிரத்தனென்னு மந்தனனெருவ னறக்கடவுளாகிய
வதிதிக்குத் தன்னில்லத்தள்ளசிறிதளவிற்குய நென்மாவினை யளி
த்தாங் களித்த லந்தணரீகை.

அப்பூத் தன்முதலாகிய கொடிமுதலாயின நீரிரப்பினுந்
தானென்று மிரவாமையி னேற்றலின்று.

இனி,

|| “வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயல்.”

என்றராகலிற், றுலாக்கோ லவ்வாறு விலைப்பொருளு ளுதிய
மேற்ற லுடைத்து. ஊதியமொழிந் தெஞ்சியவிலை பொருட்கீ டா
தலி னஃ தேற்றற்பொருளாகாமை காண்க.

இனி,

* “சிலம்பொறை யாற்றா சிதிபல கொண்டுந்
குலம்பெறுதிக கந்தணர் கொள்ளார்.”

என்றராகலின், வேட்பித்தன்முதலாய நெறியானன்றி
யேலா ரந்தணர்.

இனி யந்தணர் செல்வம்பேணுங் கருத்தான் முயலாது
கல்வி பேணுங்கருத்தான் முயல்வராதலி, னவரிடத்துள்ளன
கொள்வோர் வேண்டளவிற குறையினுங் குற்றமாகாமையானும்,

¶ “ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.”

எனவுந்,

† விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.”

|| திருக்குறள், ௧௨.௮. ¶ ஷ ௨௨௫. † ஷ ௮௨.

* நொல்தாபியும் பொருநாதாரும் ௧௬-வது பக்கம், ௧௬-வதுவரி

எனவுங் கூற்றாராகலின், விருந்து புறத்ததாக வுண்ணுமையே யவாக்கியலு மறமாக முடிதலானு, மலையு நிலனுந் துலாக் கோலுங் கொள்வோர் வேண்டளவிற் குறையாமலும் வரையாமலும் மிகக்கொடுத்தலி னவ்விகை யந்தணர்க்கொல்லாமையிற் பூனீகையே யவர்க்குப் பொருந்துமியல்பிற்றென் றுணரப்படும்.

இனி யக்குட மொலியாமையானுந் தீயின்மையானு மோதலும் வேட்டலு மின்றித், தன்கணுள்ள கழற்காயினுற் சிறுநாயொலிப்பித்தலானுந் தீத்தொழில் புரிவித்தலானு மோதுவித்தலும் வேட்டித்தலு முடைமையின், மலையின் மறுதலைத்தன்மைத்து. இவ்வியல்பு பிற்கூறு யரசியல்பிற்கும் வணிகரியல்பிற்குங் கொள்ளப்படும்.

இனி யப்பனை, கள்வினைப்போரை யொலித்தல் செய்வியாமையானுங் கள்வினைக்குங்காலை யதுகொண்டு தீத்தொழில் புரிவியாமையானு மோதுவித்தலும் வேட்டித்தலு மின்றி, யதிதிகளாகிய சான்றார்க்களித்தலான் விருந்துபுறந்தந்து பசிமாற்றலுடைமையி, நிலத்தின்மறுதலைத்தன்மைத்து.

இனி யத்தெங்கு பாணையினுமையிற் பசிமாற்ற லின்மையானுந்நேற்ற லுடைமையானும் பூவின்மறுதலைத்தன்மைத்து.

இனி யப்பருத்தி, நீரினைச் சீரூர் வலிதிற்பெய்யினு மதனைத் தன்னகத்துட் கொள்ளாது மிதத்தலா னேற்றலையின்றாதலிற் றுலாக்கோலின் மறுதலைத்தன்மைத்து.

இவ்வாற்று னந்தணர் வருணத்து ளாசிரியனல்லாதானது தன்மையுணரப்படும்.

இனி யரசரியல் பெண்ணையெனின், ஓதலும் வேட்டலு மீதலுங் காத்தலுந் தண்டமுமென ** வைவகை மரபி னரசர்பக்கமென்பது.

இனி யந்தணர்க்குச் சிறப்பியல்பெனக் கூறியவற்று னோதன்முதலாய மூன்றனை யரசர்க்குங் கூறுத லெண்ணையெனின், அவை வினைநிகழ்ச்சியா னொருதன்மையவாயினு மவ்வவ்வுருணத்

** தொல், பொருளதிகாரம் எடுவது குத்திரம்.

துக்குரிய சிலவேறுபாடு முடைமையி னதுபற்றி யரசர்க்குஞ் சிறப்பியல்பாயின வென்பது. இஃ தேனோர்க்கு மொக்கும். அவற்றின் விகற்பங்களையெல்லாந் தனித்தனிக்கூறப்புகின். விரி யுமாதலி, வீண்டுக்கூறு முவமவாயிலானன்றிப் போதாயன மனு பாரதமுதலாய நூல்கொண்டு முணர்க.

இனிச் சிலகூறி யேனையவு மின்னவென் ரொழியாம லெல் லாவகையு முரைக்கப்புகக் யென்னையோவெனின், நூலு ளுறு வளைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமு மென்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திர முதலாகப் பலசூத்திரங்கட் கிம்முறைகொண்டே யுரையினைத் தூய்காக்கப்படுமாதலி, னாங்கெல்லா மிதனைத் தனித்தனியெடுத் துக்காட்டல் கூடாமையி னீங்குக்கூற லின்றியமையாமையிற் றென்பது-

இனி யரச ருலகுநாத்த லுடையராதலிற் போர்முதலாய வினையாற் கால மிடைபிடினு மமைபுமென நூல்விதித்தலின், மலையி னெலிவகை நான்கனுண் மழையொலி யவர்க்குவம மாயி ற்று.

வேட்டலுள்ளும் பிருகற்பதிசவன மந்தணர்க்கு மிராசகூய முந் துரங்கவேள்வியு மாசர்க்குஞ் சோமயாகம் வணிகாக்கு முரி யவு மேனைய பொதுவுமாதலி, னங்கியங்கடவு ளச்சுவவுருக்கொ ண்டு புக்கொளித்த வரசினையுடைய வம்மலை யச்சுவவேள்விக்கு ரிய வரசர்க்கு வேட்டற்றொழில்பற்றி யுவமமாயிற்று

இவ்வாற்று னரசர்தொழிலு ளோதலும் வேட்டலும் பெற ப்பட்டன.

இனி மலை † நயந்தண் டகரம் வகுள மிவற்றை வெறுப்புதல் போல் வேண்டாது வெட்டி யெறிந்துமுது சேந்தினை வித்துந் தன், சுற்றமாகிய குறிஞ்சிலிமாக்களுக்கு மிகப்பயன் படச்செய்யாம லேனையநிலமாக்களுக் கருவிரீரைப் பயன்படுத்தலி னரசர்க்குரிய விகையின் று.

இனி நிலன் தன்மாட்டுத் தொடர்புடைய சுற்றத்துக்கே யவரவேண்டுவ்வற்றையின்சொல்லுட னீதலுடைத்து. இன் சொலென்றது இனியநெல்லினை.

இனி,

‡‡ “இன்சொலா லீத்தனிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலாற் றுண்கண் டனைத்திவ் வுலகு.”

என்றராகவி னவ்வீகையுடையா ரரசரெனப்படுவார்.

அரச னுலகாக்கும் பேரறமுடையா னாகலானு, மக்காத்த ற்றெழிற் கின்றியகையாப்பொருளை யத்தொழி னிலைபெறுமாறு தம்முயிருங் கொடுப்பாராய தன்படையாளரென்னுஞ் சுற்றத் துக்கனித்தலே யின்றிபமைபாமையாகு மாதலிற் பிறர்க்களியா விடினுங் குற்றமாகாமையானு, நிலத்தினீகையே யவர்க்கியலு மீகையாயிற்று.

இனி நிலன் பயிர்க்குக்கேடுவிளைக்கும் பன்றிமுதலாய வற் றையுங் களையினையுங் கள்வரையுங் கடியாமையிற் காத்தலையின்று.

இனிப்பூ,

‡ “பணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம மணியென்ப காட்டிற் கிவ் வைந்து.”

என்றராகவி னவ்வைந்திபல்புமுடைய வகத்திதழாகிய தன் னாட்டுப்புக்க தும்பியாகியகுடி யதன்காவலானும்,

* “றுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை பூக்க மழிப்ப தரண்.”

என்றராகவி னவ்வியல்பினவாகிய புறவிதழென்னு மரணி ன்காவலானு, மீமுதலாய பிறவற்றா னலிவுறாமற் காக்கப்படுத லிற் குடிபுறங்காத்தீதாய்ப் புடைத்து.

இனி,

§ “ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நான்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.”

என்றாகவி னவ்வண்ண மப்பூத் தும்பியைக்காவாவிடிற்
காம்பின்பயனாகியதேன் ஞாயிற்றினொளியாற் குன்றுதலு மறு
தாட்டும்பி யிசைநூன்மறத்தலு மறிக. இவ்வாற்றற் காத்தல்
பெறப்பட்டது. அப்பூத் தன்குடியாகிய தும்பி கள்ளுண்டு களி
த்தவிடத்து மொறுத்தல்செய்யாமையிற் றண்டமின்று.

இனி,

‡ “குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.”

எனவும்,

§ “கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்குழ்
களைகட்டதொடு நேர்.”

எனவுங்கு றினாகவி, னம்முறையானே துலாக்கோ றன்கட்
தேக்கிய பொருண்மிகி னச்செயல் வணிகற்குக் கேடு பயத்தலி
னதனைக் குறைத்தலானுங், குறையிற் கொள்வோர்க்குக் கேடுபய
த்தலிற் பின்னும் பொருள்கோடலானு, மத்தூக்கிய பொருள்
கொள்வோர்க்கு வேண்டாப்பொருளெனக் காணி னவ்விருவர்க்
குங் கேடுபயத்தலி னதனை யறவொழித்தலானுந், துன்பஞ்செய
லும் பொருள்கோடலுங் கோறலுமென மூவகையொறுப்பு மு
டைத்து. இதனால் றண்டம்பெறப்பட்டது.

இனி யக்குட, மோதலுங் வேட்டலுமின்மையானுந் தன்
சுற்றமாகிய சிறுர்க்கே கழலளித்தலானு மலையின் மறுதலைத்தன்
மைத்து.

அப்பனை, தன்னோலையின்க ணூலினை யெழுதிவைத்து நிலை
நாட்டி, யவ்வோலையி னொருதனியானைக் குலகுபுரக்கு மலகிலர
சரு மஞ்சிப்பணிந்து நெஞ்செனுந் திறையளிப்பச்செய்யுங் கல்வி
வீரராகிய வுறுதிச்சுற்றத்துக் கவருண்ணற்பால வொன்றையு
மளியாமையி னீகையின்மையுங், காப்பெல்லாவற்றுள்ளு முதன்
மையதாகிய நூல்வரைய வேடளித்தலிற் காத்தலுமுடைமையி
னிலத்தின் மறுதலைத்தன்மைத்து.

§ திருக்குறள் ௮௬௪. ‡ ௮௬௪. § ௮௬௪.

அத்தெங்கு ஞாயிற்றி ஞெளியின்றி நோயுற்று முடம்பட்ட மையாற் பிணியுடைத்து. காயிண்டையிற் செல்வமின்று. பாளையின்மையின் விளைவின்று. ஏனைத்தெங்கிற்குத் தலைக்காய்ப்பின்க ணுடைபுனைந்து பொங்கலிட்டு மணப்புணர்த்து விழாவயர்த லுலகவழக்காதலி னச்சிறப்பும் பிறவுந் தனக்கின்மையி னின்ப மின்று. விளைவின்மையி னேமமின்று. இவ்வாற்றா னுட்டிற்கு ரிய விலக்கண மின்மையானுந், தன்மருங்கெய்திரை துறுபகை யூக்கமழியாமையி னரணின்மையானும், பசியு நீர்வேட்கையுந் தணியாமையானுங் குடிபுறங்காத் தோம்பலின்று. ஞாயிற்றி ஞெ ளிபடாத் துரவுநீர்முதலாயவு மப்பெற்றியவாய மரநிழன்மேக நிழன்முதலாயவு நோயுறுத்துமெனப் பிடகநால் கூறலி, னவ் வாறு தன்னை யேனைய தெங்கினது நெருக்கத்தான் முடமுறச் செய்த கொடியார் தன்மருங்குவி னோயுறுத்தலாற் றண்டமு டைத்து.

அப்பருத்தி தன்னைப் பஞ்சளியாவண்ணம் நீருட் பெய்து தடைச்செய்த கொடியாராய சிறுரை யொறுத்த லின்மையிற் றண்டமின்று.

இவ்வாற்றா னரசரு ளவ்விருவகையாரது டன்மை புணரப் படும்.

இனி வணிகரியல் பெண்ணெயெனி னோகலும் லேட்டலு ளிரையோம்பலும் வாணிகமு முழவு மீதலுமென * லிருமுன்று மர பினவாய பக்க மென்பது.

இனி வணிகர்க்கு வாணிகமே சிறப்புடைத்தாதலானும் வாணிகங் குறித்துத் திரைகடன்மேலும் பிறதேயத்துஞ் செல் லுழி வேதமோத னியமமாகாமையானும், பொருண் முட்டுப்பா டின்றித் தந்நாட் டிருக்குங்காலை யோதினு மமைபுமாதலானு, மலையின்கட் காற்றுளபோழ் தொலிக்கு மருமராஞ்ச மவ்வணிக ரோதற் குவடமாயிற்று. சோமலதை முதலாயினகொண்டு பலை யினை யவ்வேள்விக்க குவட மாக்கப்படும். அம்மலை நிரையழிக் கும் புலிமுதலாயவற்றை யுடைமையி னிரையோம்ப லின்று.

* தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், எடு.

தன்வளத்துக்குக் காரணமாகிய வித் தித்துணைத்தென்றும் வள
னித்துணைத்தென்று மறியலாகாமையின் வாணிக மின்று.

ரிலன் றன்கணுள்ள நெல்லின் கழையானும் புல்லானு நிரை
யோம்பலுடைத்து. வித்தாகியமுத வித்துணைத்தென் றறியப்
படலானு மதனை யொன்றுபலவாக்கி விளைத்த லுதியமாகிய
வளனு மித்துணைத்தென் றறியப்படலானும் வாணிக முடைத்து.
தன்னை யுமுதலன்றித் தானுழாமையி னுழவின்று.

பூத்தன்மேற் றும்பியு மதன்பெடையு மொருங்குற்றகலைக்
காற்றசைப்பிற் றுணசைந்தசைந்து, கையாகிய விதழை யக்க
ரிய துயிக்கும் பெடைக்கு மிடையே நீட்டி. போட்டுங் காட்சி
** மாமனு மருகனும் போலு மன்பின காமனுஞ் சாமனும் போலுங்
காட்சிய வாய கரிய † நெறிமருப் பெருமையி னெடுத்த லேரினை யுழ
வர் கைப்பற்றியுழங் காட்சியோ டொக்கு மாதவி னுழவுடைத்து.
பசித்தார் யாவராயினு முணவித்த லறபாமென வைந்த வித்தான்
விதித்தலிற் றேனீத லறமாயினுங் கட்டுடியுடைய துட்பிக்கு
மகரந்த மாய பொருளளித்த லறமாகாமையிற் றக்காரையறிந்தி
தலை யின்று.

அக்கோல்,

† “தளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.”

எனவும்,

§ “நீட்டிய வெல்லா மிதன்பொருட் டென்பதே
காட்டிய கைவண்மை காட்டினுள்—வேட்டொறுஉங்
காடருதாரச் சென்னி கடல்கூழ் புகார்வணிகர்
தாமரையுஞ் சங்குட்போற் றந்து.”

எனவுங் கூடியாராகவி, எவ்வண்ணமே விலைகொடுக்குந்
தக்கார்க் கவர்வேண்டுவன குறையாது கொடுத்த லுடைத்து.

சங்கரிதியும் பதுமரிதியும் பின்னுமளித்தற்குரிய தன்னாற்
றலை யளியாம னிதியமெல்லா மளிக்கும். வணிகர் முதற்பொ
ருளை யளியாம லுதியமெல்லா மொருங்கே யிதலுடையார்.

** சேவகசிந்தாமணி நாயகஸிலப்பகம். கசு. † ஷேகடு.

† திருத்தறன், ௨௧௨.

§ நோல்பொருளதிகாரம். கசுசு-வது பக்கம், கசு-வது வரி.

இனி யக்குட மோதலும் வேட்டலு மின்மையானு, மேனைக் குடம்போலக் கற்றுவின்பால் கறத்தற்கு மேற்றற்கும் பயன்படா மற் கிடத்தல் கன்றுசாவப் பால்கறவா ரென்ற மேலையோரது நன் மொழி கடைப்பிடித்துக் கன்றினைப் பாதுகாக்குங் கருத்தொடு நிரையோம்பற் குணத்தைக் காட்டலானு, முத லிவையென்றும் வினையாட்டி னூதியத்தாற் கிடைத்தன விவையென்றுஞ் சிறுர் கழல்கணித்துப் பெய்தலின் வாணிகமுடைமையானு, மலையின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

அப்பனை யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரைக் கள்ளாட்டிக் காத்தலி னிரையோம்ப லின்று. ஏனைப்பனைபோல வொன்றுபல வாதற்குரிய வித்தாகிய முதலைப் பெருமையின் வாணிக மின்று. மடல்விரிந்தகாலைக் கீழ்த்தாங்குவன வெருமைக்கடாக்களின் காலெனவு மேலுள்ள துழுபடைக் கருவியெனவுந் தோன்று மாதலி னுழவுடைத்து.

அத்தெந் குழுதற்குரிய கருவியு ளொன்று மின்மையி னுழ வின்று. தன்னீர்க்கினைத் துராற்குப்பை நீக்குங் கருவியாகக் கோயின் முதலாயவற்றுக் களித்தலிற் றக்கார்க் கீதலுடைத்து.

அப்பருத்தி தன்பஞ்சினைத் தக்காராய நூற்போர்க் களி யாது தகாராய சிறுர்க் களித்த லுடைத்து.

இவ்வாற்றான் வணிகரு ளவ்விருவகையாரது தன்மை யுண ரப்படும்.

இனி வேளாள ரியல்பென்னையெனின், மேல் வணிகர்க்குக் கூறியவற்றுள் வேட்ட லொழிந்த வைந்தனொடு வழிபாடுமென விழுமுன்று மரபினவாய பக்கமென்பது. ஒரு சாராசிரியர் வழி பாடு கொள்ளாமற் பெண்கோடல்பற்றி வேட்டலுளதென வதனைக் கூட்டி யாறென்பாரு முளர். அவ ரரசராற் சிறப்பெய்தாத வேளாளர்க்கே வழிபா டிரித்தென்பர்.

இனி மலை, யிலனென்னு மெவ்வ முரைத்துத் தான் பிறர் மாட் டிரவாமையு மிரப்பார்க்குத் தன்மாட்டுள்ள பொருளுள்

யீ திருநாவுக்காக நாயனார் தேவாரம். ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரோனு மவர்க்கு டீர் யாழ்வணத்துங் கடவுளாரே.

யாதுவேண்டினுஞ் சிலையாகிய தன்னுறுப்புள் யாதுவேண்டினும்
வரையாதீதலு முடைத்து.

இனி,

† “இரவா நிரப்பார்க்கொன் நீவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலையவர்.”

எனவும்,

‡ “இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
ருவனுடையான் கண்ணே யுள.”

எனவும்,

§ “அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.”

எனவுங் கூறினாராகலி, ¶ னிரப்பார்கற்றழம் புரப்போர்
கோற்றமு முழவிடைவிளைப்போராகிய வேளாள ரப்பெற்றியவாகிய
விகையுடையார்.

அவர் மலையி னெதிரொலிபோல வெழுதாக்கேள்வியாகிய
வேதமோதலின்றி யெழுதப்படுவனவாகிய தருக்கமுங் கணித
மும் பிறவு மோதுத லுடையார்.

இனித் தும்பியி னிசையைச் சேணிடைக் கேட்டமாத்திரை
யா னிருக்கைவிட்டெழுந்து பணியாது வந்தபின்னரே பணித
லிற் பூ வழிபா டின்று. துலாக்கோ றன்னிற் பெரியாராய கொள்
வோரைக் கண்டமாத்திரையானே யிருக்கையெழுவ மெதிர்
செலவுமுதலாயின முன்னர்ச்செய்து பின்ன ரவர்வேட்டபொரு
ளை யவர்வேட்டவாறே பிறுத்தளித்தலின் வழிபாடுடைத்து.

இனிவேளாளர்,

† “இருக்கை யெழுவ மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்ற வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்ற வுணரற்பாற் றன்று.”

என்றாராகலி இவ்வாறு வழிபடலுடையார்.

† திருக்குறள் ௧௦௩௮. ‡ ஷ. உஉ௧. § ஷ. ௭௨.

¶ சிலப்பதிகாரம் ௩௮௧௭-௧௮௧௯.

† நாலடி சேரு

ஏனைய நிரையோம்பலும் வாணிகமு முழவு மேற்கூறப்பட்டன.

அவை வணிகர்க் கோதன்முதலாகவும் வேளாளர்க் கீகை முதலாகவு முரைத்த வெண்ணின் முறைபற்றி வேறுபா டெடைமையி னவ்விருவர்க்குஞ் சிறப்பாயின.

இனி யக்குட மெதிரொலியு மீகையு மின்று. அத்தெங்கு முடத்தா லெஞ்ஞான்றுங் கூப்பிநிற்றல் கைகூப்பி வழிபாடு செய்வா னியல்பு குறிக்கும். அப்பருத்தி யிருக்கையெழுன்முதலாயின செய்யாமையின் வழிபாடின்று. ஏனையமேற் கூறப்பட்டன.

இவ்வாற்றான் வேளாளரு ளவ்விருவகையாதது தன்மை யுணரப்படும்.

இனி மலையி னீகை வேளாளர்க்கு நிலத்தினீகை யரசர்க்கும் பூவீனீகை யந்தணர்க்குந் துலாக்கோலினீகை வணிகர்க்கு முவமமாதலி, னம்முறையானே வித்தனை முன்னர்ப்பெற்றுப் பின்னரீயு நிலன்போல விறைப்பொருண்முதலாயின முன்னர்ப்பெற்றுப் பின்னரீயு மரசரீகையினு முன்ன ரொன்றும் பெறாமற் றுலாக் கோல்போல வீயும் வணிகரீகை சிறந்தமையு, முன்னர்ப் பெறாவிடினும் பிறர்மாட்டுப்பெற்ற ஆதியப்பொருளன்றி முதற்பொருளியாத வவரீகையினு முள்ளன முற்றக்கொடுக்கு மந்தணரீகை சிறந்தமையு, முள்ளன முற்றக்கொடுப்பினுஞ் சிறிதளவினவாதது முறுப்பினை யியாமையுமுடைய வவரீகையினு முடலும் பொருளு முணவு மொருங்கே வேண்டினும் வரையாது முற்றக் கொடுக்கும் வேளாளரீகை சிறந்தமையு முணரப்படும். உடல் கொடுப்போர் வேளாளரே யாதலி னவரே யுயிருங் கொடுப்போரென்பது போதரும். இவ்வாறே யோதலினும் வேட்டலினும் வேறுபாடு மேற்கூறியவாற்றா னுணர்க.

இனி யுயிர்க்கொடை வேளாளர்க்கே யுரிமையுமேனையோர்க் கங்ஙன மாகாமையு மென்னையெனி, னந்தண னறநெறியினை யுலகிற் குணர்த்துவோனாதலானு, மரச னுலகினைப் புரப்போ னாதலானும், வணிக னவ்வரசனுக்கும் படைக்கும் வேண்டுவன வாணிகமுறையிற் கொணர்ந்தளிப்போ னாதலானு, மவருயிர் துறப்பி

னவாணைய நூல்வல்லாரூ நீதிவல்லாரும் வாணிகம்வல்லாரும் பிற
ரில்வழி, யுலகிற்குப் பெருந்தீங்குபயத்தலி னவ ரொருதலையாக
வுயிர்க்கொடைக் குரியரல்லர். வேளாள ருயிர்த்துறப்பி னவர்புதல்
வரமுதலாய சுற்றத்தார் நெடுநாட்பழக்கம் வேண்டாமையே
புழவுநடாத்துவா ராதலி னுலகிற்குத் தீங்கின்மையா னக்கொடை
யவர்க்கே யுரிமையாயிற்றென்பது.

இனி யொருவர்க்குச் சிறப்பும் பிறர்க்குப் பொதுவுமாய
வொன்றனை யுலகிற்குக் கேடுபயவாவழிப் பிறருஞ் சிறப்பாக்கிக்
கொள்ளி னிழுக்கின்று. அதனை நான்மறைமுற்றிய ஞான வரு
வினனாகிய ததிசி, வானவர்வேந்தன் மேன்மையெய்த முதுகென்
பளித்த சிதையா வறவினையாற் றெளிக.

இனித் துறவுநிலையுட் டவத்தி னியல்பென்னையெனி, னூண்
சையின்மையு நீர்நசையின்மையும் வெப்பம்பொறுத்த லுந் தட்பம்
பொறுத்தலு மிடம்வரையறுத்தலு மாசனம்வரையறுத்தலு மி
டையிட்டுமொழிதலும் வாய்வாளாயையுமென டி நாலிருவழக்கிற்
ருபதப்பக்க மென்பது.

அவற்று ளுளு னீரு நசையின்மை யென்பன, உணவினு
நீரினுஞ் சென்ற மனத்தைத் தடுத்தல். வெப்பமுந் தட்பமும்
பொறுத்தலென்பன, ஐந்திநாப்பணு நீர்நிலையினு நிற்கல். இடமு
மாசனமும் வரையறுத்த லென்பன, கடலு மலையுங் காடு முத
லாயவற்று ளொரிடத்துட் டாமரையு மாம்பலும் யாமையுமுதலா
யுவற்று ளொராசனத் திருத்தல். இடையிட்டு மொழிதலும் வாய்
வாளாமையுமென்பன, உண்டன்முதலாயின செய்காலை யுரை
யாடாமையுந் துறந்தக்காற்றொட்டு வாய்வாளாமையுமாம்.

அவற்றுண்மலை நிலன்போல வெருவிடலு நீர்ப்பாய்ச்சும்
வெஃகாமையி னூணசையு நீர்நசையு மின்று. மரன் முதலாய
வற்றைக் குடையெனக்கொண்டு வெய்யிலை மறைத்தலானும்
வான்பெய்த நீரினை யேலாமற் புறத்தே யருவியென விடுத்தலா
னும் வெப்பமுந் தட்பமும் பொறுத்த லின்று.

நிலன் வெப்பமுந் தட்பமும் பொறுக்கும். தானே பிறவற் றுக் கிடமுமாசனமு மாதலன்றித் தனக்கோ ரிடமுமாசனமு மின்று.

பூ நீருங் கோடுங் கொடியுமுதலாய வோரிடம்பற்றித் தாம ரையிலைமுதலாய வேராசனத் திருக்கும். தும்பியி னிசைகேட்டு முகமலர்ந்து நகைசெயலானும் பின்னர் வாய்முடாமையானு மிடையிட்டு மொழிதலும் வாய்வாளாமையு மின்று.

துலாக்கோல் பொருளைத் தூக்கற்கு முன்னர்ப் பொருளு நிறையும் விலையு முசாவற் குரையாடலுந் தூக்குங்காலை யுரையா டாமையும் வாணிகர்துறப்பின் வாய்வாளாமையு முடைத்து.

இனி யக்குட முணு நீரு மேற்குமியல்புடைத் தாதலி னவ ற்றி னசையுடைத்து. வெய்யிலு மழையுந் தாங்கலி னவற்றைப் பொறுத்தலுடைத்து.

அப்பனை வெய்யில் பொறும் லோலையான் மறைத்துக் கோ டலு மழைபொறும் பானைருகுதலு முடைத்து. கடற்கரை முதலாய மணற்பாங்கமைந்த விடம்வரையறுத்தலு மணன்மே லிருக்கையென வாசனம் வரையறுத்தலு முடைத்து. இதனைப் டு பெண்ணை யோங்கிய வெண்மணற் படப்பை, யன்றி லசவு மாங்கட், சிறுதூ னெய்தலம் பெருங்கழி நாட்டே. என்பதனுனறிக.

அத்தெங்கு, சிலத்தன்றி நீரினுங் கோட்டினுங் காட்டினு நில்லாமையானு நிலனன்றிப் பிறிதோ ராசன மின்மையானு மவ ற்றை யின்று. அது பிறர்தக்காற்றொட்டுப் பிறதெங்கினது நெருக்கத்தாற் காற்றினு மொலியாமையின் வாய்வாளாமை யுடைத்து.

அப்பருத்தி பெய்தற்கண்ணு மெடுத்தற்கண்ணு முன்னும் பின்னு மிடையினுஞ் சிறு ருரையாடலி னத்தன்மையின்று.

இவ்வாற்றானே தவம்புரிவாரு எவ்விருவகையாரது தன்மை யுணரப்படும்.

இனி யோகினியல் பெண்ணையெனின், இயமமு நியமமு மிருக் கையும் வளநிலையுந் தொகைநிலையு நிறையு நினைவுஞ் சமாதியு மென நாலிரு வழக்கிற் ருபதப் பக்க மென்பது. என்னை?

§ தோல், பொருளதிகாரம். கள-வது பக்கம், உ வது வரி.

* “இயம நியமமே யெண்ணிலா வாதன
நயமுறு பிராணயாம நன்பிரத்தி யாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி
பயமுறு மட்டாங்க மாவது மாமே.”

என்றாகலின்.

இருக்கையென்பது ஆதனம். வளிரிலையென்பது பிராண
யாமம். தொகையிலையென்பது பிரத்தியாகாரம். நிறையென்
பது தாரணை. நினைவென்பது தியானம்.

இனி,

‡ “பொய்கொலை களவே காமம் பொருணசை
யிவ்வகை யைந்து மடக்கிய தியமம்.”

எனவும்,

‡ “பெற்றதற் சுவத்தல் பிழம்புநனி யுலர்த்தல்
கற்பன கற்றல் கழிகடுந் தூய்மை
பூசனைப் பெரும்பய மாசாற் களித்தலொடு
நயனுடை மரபி னியம மெந்தே.”

எனவும்,

‡ “சிறற் றிருத்தல் கிடத்த னடத்தலென்
றொத்த நான்கி னெல்கா நிலையோ
டின்பம் பயக்குஞ் சமமே முதலிய
வந்தமில் சிறப்பி னாதன மாகும்.”

எனவும்,

‡ “உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந்
தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிரிலை.”

எனவும்,

‡ “பொறியுணர் வெல்லாம் புறத்தின் வழாம
லொருவழிப் படுப்பது தொகையிலைப் புறனே.”

எனவும்,

‡ “மனத்தினையொருவழி நிறுப்பது நிறையே.”

எனவும்,

* திருமலர் திருமந்திரம். ௧௦௮.

‡ நேரல், பொருளதிகாரம் ௧௬௦-வது பக்கத்திலிருந்து, ௧௬௧-வது
பக்கத்துள்ள மேற்கோட் சூத்திரங்கள்.

‡ “நிறுத்திய வம்மன நிலைதிரி யாமற்
குறித்த பொருளொடு கொளுத்த னினைவே.”

எனவும்,

‡ “ஆங்கனக் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு
தான்பிற னாகாத் தகையது சமாதி.”

எனவுங் கூறுமாற்றா னவ்வெட்டு முணரப்படும்.

இனி நியமத்துட் பொய்யென்பது, † தன்னெஞ் சறிவது பொய்த்தல். கொலையென்பது, ‡ உயிர்க்குறுகண் செய்தல். களவென்பது, § பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் கொள்வேமெனக்கருதுதல். காமமென்பது, § தவமறைந் தல்லவை செயலாகிய கூடாவொழுக்கம். பொருணசை யென்பது, ¶ நில்லாதவற்றை நிலையின வென் றுண்கும் புல்லறிவாண்மை.

இனி நியமத்துட் பெற்றதற் குவத்தலென்பது,

* “ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.”

என்றாராகலி னங்ஙனங் கருதலின்றி,

‡ “பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.”

என்றாராகலி னவ்வாறு கருதித் தானடைந்தவற் றுவத்தல். பிழம்புநனி யுலர்த்தலென்பது, தூல்சொல்லியவாறு கிருச்சிர சாந்திராயணமுதலாய விரதங்களா னுடலை யுலர்த்தி †† யுற்றோய் னோன்று தவஞ்செயல். கற்பன கற்றலென்பது, ‡† கற்றிண்டு மெய்ப் பொருள் கண்டு, அதனை §† யோர்த்துள்ள முள்ள துணரல். அஃ தனுபவமுடைய தேசிகர்பா லுபதேசமொழிகளைக் கேட்டலுய் விமரிசமும் பாவனையுமென மூவகைத்து. கழிகடுந் தூய்மை யென்பது,

‡ இவையும், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் ௧௯௮-வது பக்கத்தி

விருத்து ௧௯௯-வது பக்கத்துள்ள மேற்கோட்டுத்திரங்கள்

† திருக்குறள், ௨௧௩. ‡ ஷா ௨௯௧. § ஷா ௨௮௨. § ஷா ௨௭௪.
¶ ஷா ௨௧௩. * ஷா ௧௧௭. ‡ ஷா ௧௭௯ †† ஷா ௨௯௩, ‡† ஷா ௧௮௪
§† ஷா ௧௮௭.

‡ “தூய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.”

எனவும்,

§ “புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.”

எனவுங் கூற்றாராகலின் மண்முதலானவற்றா னீரிற் புறமா
சின்றாக வுடலை மண்ணலு, மாசையின்மை யெனுமண்ணு லரிய
வாய்மைப் புனலில்வினை, மாசின்றாக வுள்ளத்தை மண்ணலுஞ்
செய்தலான் வருவது.

இனியாசனமென்பது, சமமுதலாயபல்வகைத்து. என்னை?

‡ “பத்திரங் கோமுகம் பங்கயங் கேசரி
சொத்திகை வீரஞ் சுகாதன மோரேழு
முத்தம மாமுது வாசன மெட்டெட்டுப்
பத்தொடு தூறு பலவா சனமே.”

என்றாராகலின்.

அவற்றுட் சிலர் பதுமஞ் சொத்திகை முதலாயவற்றை முத
ன்மையாகவுஞ் சிலர் சித்தாதனத்தை முதன்மையாகவுஞ் சிலர்
வேறுபிற வாதனங்களை முதன்மையாகவுங் கூறுவர். கலசயோ
னியாகிய வாசிரியனகத்தியன்முதலாயினார் சமாதனத்தையே
முதன்மையாகக் கொண்டார்.

சமாதன மென்பது, நின்றலு மிருத்தலுங் கிடத்தலு நடத்த
லுமென நால்வகை நிலையு ளொன்றுபற்றி, நிலத்தினு நீரினு மொ
ப்ப விருத்தல். ஏனைய வாதனங்களை முடிந்ததூல்கொண்டுணர்க.

இனிவளநிலையென்பது, பிராண னபானனென்னு மிரு
வகைவளியினையு மாயாபஞ்செய்து நிறுத்தல்.

இருவகை வளியினையும் வேறுவேறு கூறுது பிராணனென
வுங் கூறுப. ஆயாமமென்பது தடுத்து நிறுத்தல்.

இனித்தொகைநிலையென்பது, கீம்புலனும் புறமாக விட
யத்தி னியன்றிடாமற் றடுத்தற்பொருட்டு முறையானே நால்
வகை நிலையுட்படுத்து மனத்தையொருக்கல்.

‡ திருக்குறள் ௧௧௪, § ஷே ௨௧௮.

§ திருமழ்த்திரம். ௧௬௬.

இனி நிறையென்ப தென்னையெனின்,

‡ “ஒருமையு ளாமைபோ லேந்தடக்க லாற்றி
எனழுமையு மேமாப் புடைத்து.”

என்றாகலி னவ்வாறு பொறிவாயிலாக வவாவினைச் செலு
த்தாம லடக்கி நிறுத்தல். பொறி பைந்தாகலி னவற்றின் வழி
யாகச் செல்லு மவாவு மைந்தாயின.

இனிநினைவென்பது,

* “பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.”

எனவும்,

“அற்றது பற்றெனினி, லுற்றது வீடுயிர்
செற்றது மன்னுறி, லற்றினை பற்றே.”

எனவுங் கூறினாராகலி, னவ்வண்ணம் பற்றற்றானை யாதானு
மோருருவத்தாயினு முருவமன்றியாயினு முள்ளத் திருத்தி,
யாதானுமொரு மந்திரத்தாயினு மந்திரமன்றியாயினுங் கருது
தல். உருவத்தாற் குறித்தல் சகுணதியானம். அருவத்தாற்
குறித்த னிர்க்குண தியானம். மந்திரங்கோடல் சகற்பம். மந்திர
மின்மை அகற்பம்.

இனிச் சமாதியென்பது ‡ பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச்
சிறப்பென்னுஞ் சேம்பொருள் கண்டு, அப்பொருளொடு தான்
பிறனாகத் தன்மை யெய்தல். அவற்றின் பரப்பெல்லாமீண்டு
ரைப்பிற் பெருகும்; யோகநூல்களுட்காண்க. அவற்றை யினி
யொருவகையா னுவமத்தினுங் காட்டப்படும்.

இனி மலை, யகத்துள்ள நீரைப் புறத்துக் காட்டாது மறைக்கு
நிலன்போலன்றிப் புறத்துங் காட்டலிற் பொய்யின்றி. அருவி
யெனுங் கையாற் பல்லுயிர் வாரி வாரிதியிற் சேர்த்தலிற் கொலை
யுடைத்து.

‡ திருக்குறள். ௧௨௬. * ஷ. ௩௮௮.

● திருவாய்மொழி முதற்பத்து 2-ம் திருவாய்மொழி ௮-வதுபாசரம்.

‡ திருக்குறள், ௩௮௮.

நிலன் பல்லுயிர் தாங்கலிற் கொலையின்று. உழவரிட்ட வித் துட் சிலவற்றை முளைப்பித்து வெளிக்காட்ட வின்றி யவரறியாமற் கொண்டுண்ணலிற் களவுடைத்து.

பூப் பிறரறியாவண்ணம் யாதாயினுங் கோடலின்மையிற் களவின்று. இசைகற்று வல்ல கணவனாகிய தும்பியுட னிதழாகிய சேக்கையுட் பிறர்காணாவண்ணம் புணர்ச்சிகோடலிற் காமமுந், தன்னொடு நில்லா துதித்தற்பாலவாய மகரந்தமெனும் பொருளை நிலையினவென்று கொண்டு, தன்னகத்து வைத்தலிற் பொருணசையுமுடைத்து.

துலாக்கோல், பிறர்காணுமாறு பொருளைத்தூக்கி நின்றலினது நட்பின் புணர்ச்சியாத லன்றிக் காமப்புணர்ச்சி யாகாமையானுந், தூக்கியபின்ன ரப்பொருளைப் பற்றற வொழித்தலானதனை யளத்தற்பொருட்டுத் தன்னகத்துட் கொண்டமையும் பொருணசையாற் கொள்ளாமையுங் காணப்படுதலானு, மவற்றையின்று.

அக்குடம்,

‡ “கழற்காய் விதைக்குக் கணவண்ட வாதந்
தழற்பக்கச் சூலைகுன்மஞ் சாந்தி.”

எனப் பிடகநூல் கூறிற்றுகலி, னப்பிணி தீர்க்குங் கழற் பருப்பினை வெளிக்காட்டாம லகத்தே மறைத்தலிற் பொய்யுடைத்து. தனக்கெனவொரு வினையின்மையிற் கொலையின்று.

அப்பனை கள்ளளித் தறிவினைக்கொன் றுயிர்க்குறுகண் செயலிற் கொலையுடைத்து. பிறர்பொருளை யவரறியாமல் வெளவுத லின்மையிற் களவின்று.

அத்தெங்கு தான்பாளையீ னுமை பற்றி, வளர்ப்போர் வெறுத்துப் பிறதெங்கிற்கே நிர்பாய்ச்ச வந்நீரினை யவரறியாமல் வேரின் வழியா னுண்ணலிற் களவுடைத்து. தன்மருங் சூற்றொடு பிறர்காணுமாறு நட்பின் புணர்ச்சி யுடைத்தன்றிப் பிறர்காணக் காமப்புணர்ச்சி யின்மையிற் காமமு, மோலையு மீர்க்கு முதலாய பொருளைப் பிறர்கோட் லில்வழியு மவைநில்லாதனவென நினைந்துழ்த்தலிற் பொருணசையு மின்று.

‡ நேரையர் பதார்த்தகுண சிந்தாமணி.

அப்பருத்தி பஞ்சினைப் பிறர்காணுவகை யகத்துட் கொண்டு புணர்தலிற் காமமு, மதனை நில்லாதென்று நினையாமற் றேலாகிய பேழையுட் பெய்துவைத்துக் காத்தலிற் பொருணசையு முடை த்து.

இவ்வாற்றானே யியமு மியமமின்மையும் பெறப்பட்டன.

இனி மலை, யெருவு நீரு முழவர் குறையக் கொடுப்பி னுவ வாமற் புலக்கு நிலன்போலன்றி, வெறுயாட்டாள ருணு நீருங் குறையக் கொடுப்பினு மிகக் கொடுப்பினு முவத்தலிற் பெற்ற தற் குவத்த லுடைத்து. ஈண்டு மலைத்தெய்வமாகிய சேயோனு க்குப் பலியிடல்குறித் துவத்தல் கூறப்பட்டது. எஞ்ஞான்று முணு நீருங் குறைவற யுடைமையிற் பிழம்புநனியுலர்த்தலின்று.

நிலன் விளைவின்பின்ன ருணு நீரு மின்றிப் பன்னாட் கிடத் தலிற் பிழம்புநனி யுலர்த்த லுடைத்து. உழவரது கடாவிடை செலுத்து மோசை யன்றி மறைமொழியாகிய வுபதேசங் கேட் டலின்மையிற் கற்பனகற்ற லின்று.

பூ வதனிதழகத்துத் தும்பியின் முகமொன்ற லுபதேசங் கேட்டலைக் குறித்தலிற் கற்பனகற்றலுடைத்து. அகத்துள்ள தேனை வெளிக்காட்டாது உறைத்தலின் வாய்மை யின்மையா னகந்துய்மை யின்று. தன்னைத் தாங்கி நிற்கு முதற்பொரு ளன் றித் தானீராடாமையிற் புறந்துய்மை யின்று. தன்பயனாகிய தே னைத் தன்னைத் தாங்கிய கொடிமுதலாயவற்றுக் களியாமையிற் பூசனைப்பெரும்பய மாசாற் களித்த லின்று.

துலக்கோ னிறைகாட்டும் வாய்மை யுடைமையா னகந் துய்மையு, மதனை நாடொறு நீரிற் கழீஇத் துய்தாக்குவ ராத லிற் புறந்துய்மையுந், துக்கிய பொருளான் வந்த ஆதிகயத்தைத் தன்னைத் தாங்கிய வணிகந்கே யளித்தலிற் பூசனைப்பெரும்பய மாசாற் களித்தலு முடைத்து.

அக்குடங் கழற்காயினைக் குறையப் பெய்யிற் குறைவுகாட்ட லானு மிகப்பெய்யி னேலாமையானும் பெற்றதற் குவத்த லின்று. ஊணு நீரு மின்மையிற் பிழம்புநனி யுலர்த்த லுடைத்து.

அப்பனை கள்ளினைப் பாளையாகிய வாயினுற் காலுதலி னாத னைமிகவுண்டு வமனமுறல் காட்டுமாகலா னுண்வொழிந்து பிழம்

புரனி யுலர்த்த லின்று. சான்றாது முகங் கள்வினைக்குங்காலை யதன்முகத்தொடு பொருந்த லுபதேசங் கேட்டலைக் குறித்தலிற் கற்பனகற்ற லுடைத்து.

அத்தெங்கு கள்ளாயினுங் காயாயினு மளியாமையி னதன் செவிக்கண் மனிச்சர்முக மொன்றாமையாற் கற்பனகற்ற லின்று. நீர்பலகான் முழுகலானுந் தன்பாலுள்ளவற்றை மறைபாது வெ ளிக்காட்டலானு மிருவகைத் தூய்மையு முடைத்து. தன்பய னாகிய வோலையைப் பனைபோலத் தான்வைத்துக்கோட லின்றிப் பழுத்தவுட னுமுத்துத் தன்னைத் தாங்கிய நிலத்துக் களித்தலி னுசாற்களித்த லுடைத்து.

அப்பருத்தி நீருட்கிடப்பினுந் தன்பசியநிறங் குன்றி யழு க்குப்படிதலிற் புறமாக நீங்காமையானு மகத்துள்ள பஞ்சினை மறைத்தலானு மிருவகைத் தூய்மையு மின்று. தன்பயனாகிய பஞ் சினைத்தன்னைத் தாங்கிய நீரினுக் களியாது சிறுர்க் களித்தலி னுசாற்களித்த லின்று.

இவ்வாற்றானே நியமும் நியமின்மையும் பெறப்பட்டன.

இனி மலை, நின்றலாய நிலையினை நிலத்தினு நீரினு மொப்பக் கோடலி னவ்வாதன முடைத்து. குமரி மைநாக முதலாயின கடலி னுண்மையின் மலை நிலத்தன்றி நீரினு நின்ற லுணரப் படும். நில னிருத்தலாகிய நிலையினை யவ்வாறு கோடலி னாதன முடைத்து. பூக் கிடந்தநிலையினை யவ்வாறு கோடலி னாதன முடைத்து. துலாக்கோ னடத்தலாகிய நிலையினை நிறுக்குங்கா லைக் கோடலி னவ்வாதன முடைத்து.

அக்குட மொருநிலையேனுங் கொள்ளாமற் சிறுர் குறித்து வைக்கு நிலையினைக் கோடலி னாதன மின்று. அப்பனை மணற் பரப்பினல்லது நீரி னில்லாமையின் யாண்டு மொத்தவாதனங் கோட லின்று. அத்தெங்கு நீர்வளமிக்க நிலத்தன்றிப் பிறிதிட த்து நில்லாமையி னாதன மின்று. அப்பருத்தி நீர்மேலன்றி நில த்திற் கிடப்பின் வெடித்தலி னாதன மின்று.

இவ்வாற்றா னாதனமு மாதனமின்மையும் பெறப்பட்டன.

இனி வளிநிலை நான்குவகைப்படும்; இரேசகமும் பூகமும் கும்பகமு நிலையுமென. அவற்று ளிரேசகமென்ப, துந்தியின்

மேலிடமாகிய வெளியினின்ற காற்றினைப் பதினாறுமாத்திரை யுள்ளே யிழுத் தறுபத்துநான்கு மாத்திரை யுந்தியிற் றடு த்து, முப்பத்திரண்டு மாத்திரை மீண்டும் வெளியில் விடுத்தல். என்னை?

‡ “ ஏறுதல் பூரக மீரெட்டு வாமத்தா
லாறுதல் கும்பக மறுபத்து நாலதி
ஹுதன் முப்பத் திரண்ட திரேசக
மாறுத லொன்றின்கண் வருசக மாமே.”
என்றராகலின்.

இனிப் பூரகமென்பது, வெளியினின்ற காற்றை யுள்ளிழுத் துந்தியின் முற்றுந் தடாம லுடனே மீண்டும் வெளியில் விடுத் துப் பின்ன ருந்தியிற் றடுத்து மீண்டு முள்ளிழுத்தல். என்னை?

§ “ மேல்கீழ் ஁டுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப்
பாலா மிரேசகத் தாலுட் பதிவித்து
மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே
யாலால முண்டா னருட்பெற லாமே.”
என்றராகலின்.

இனிக் கும்பகமென்பது, பதினாறுமாத்திரை பூரித்து முப் பத்திரண்டுமாத்திரை யிரேசித்துப் பின்னறுபத்துநான்குமாத் திரை யுந்தியிற் றடுத்தல். என்னை?

† “ வாமத்தி லீரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே
யேமுற்ற முப்பத் திரண்டு மிரேசித்துக்
காமுற்ற பிங்கலைக் கண்ணாக விவ்விரண்
டோமத்தா லெட்டெட்டிக் கும்பிக்க வுண்மையே”
என்றராகலின்.

இனி நிலையென்பது. இரேசித்துப் பூரித்து நில்லாது கழிதற் பாலதாகிய நான்கங்குலக்காற்றினைக் கழியாது தடுத்துக் கும்பித் துக் கும்பித்த காற்றினை நடுநாடியாகிய சுழுனையிற்செலுத்தி நிலைக்கச் செய்தல். என்னை?

* “ இட்ட தவ்வீ டினகா திரேசித்துப்
புட்டி படத்தச நாடியும் பூரித்துக்
கொட்டிய பிராண னபானனுங் கும்பித்து
நட்ட மிருக்க நமனில்லைத் தானே.”

எனவும்,

* “கூட மெடுத்துக் குடிபுக்க மங்கைய
ரோடுவர் மீளுவர் பன்னிரண் டங்குல
நீடுவ ரெண்விரற் கண்டிப்பர் நால்விரற்
கூடிக் கொளிர்கோல வஞ்செழுத் தாமே.”

எனவும்,

† “பன்னிரண் டானைக்குப் பகவிர வுள்ளது
பன்னிரண் டானையைப் பாக னறிகிலன்
பன்னிரண் டானையைப் பாக னறிந்தபின்
பன்னிரண் டானைக்குப் பகவிர வில்லையே.”

எனவுந் திருமந்திரங் கூறிற்றாகலின். வளநிலை வகை நான் கனுண் முன்னையமுன்றும் பூரகத்தையு மீற்றுநிலை யிரேசகத் தையு முதற்றொழிலாக்கோடலி, னிறுதியி னிகமுந் தொழிலா னவையப் பெயர் பெற்றன. இனி யிதனிற் பிறழக் கூறு நூலு முள. அது முனைவனூலுக்கு முரணாதலை யுபதேசமுதையா னுணர் க.

இனி மலை, மழைநீரினைத் தன்னகத் திழுத்து வாங்கிப் பின் னக்காலத்தின் மிக்களவு தன்வயிற்றடுத்து நிறுத்தி, நிறுத்திய நீரினுட் பாதிபைத் தானுண்டு, பாதியை வெளியில் விடுத்தலி னிரேசகமுடைத்து. இரேசகமென்ப துட்காற்றை வெளியில் விடுத்தலும் பூரகமென்பது வெளிக்காற்றை யுள்ளிழுத்தலு மாத லானு மலை யுள்ளிழுத் தெஞ்சிய நீரினை யிரேசித்தலிற் பின்னும் பூரித்தல் கூடாமையானும் பூரகமின்று.

நில மந்நீரினை யிழுத்து முற்றுந்தடாமல் வெளியில் விடுத்துப் பின்னரு முள்ளிழுத் துண்ணலிற் பூரக முடைத்து. உள்ளிழுத்த நீர் மண்ணொடுகலந்து சுவறுது தடுத்தலின்மையிற் கும்பகமின்று.

பூத், தும்பிவாய்வைத்தகாலை மேலுங் கீழு முள்ள விரதத் தைத் தேனாகக் காம்பிற்றூரித்துப், பூரித்த காலத்தின் மிக்கள வத்தேனைத் தும்பி யுண்ணுமா றிரேசித் தத்தும்பி யுண்ட தே னின் மிக்களவிற்குய தேனைத் தன்னகத்துக் கும்பித்தலிற் கும் பக முடைத்து. கும்பித்ததேன் காற்றானு ஞாயிற்றானுஞ் சுவ ருலி னடுநாடியி னசையாது நிறுத்தலாகியநிலை யின்று.

துலாக்கோல், தான்றாக்கிய பொருண்மிகி னிரேசித்துக் குறைத்துக் குறையிற் பூரித்து நிறைத்துப், பின்னிறைத்த பொருளை நிறைகாட்டுங் கருவியாகிய நடுவுநிலையுடைய நாவிற் கூட்டியசையவிடாது நிற்கச்செய்தலுடைத்து.

அக்குடஞ் சிறுரிடத் தேற்ற கழலை யவ ரிரந்தவழி யொருங்கே வெளியில் விடுத்தவி றொருபாதி யுண்டு மற்றைப்பாதி கழித்தலாய விரேசகமின்று. கழல்பெய்யப்பெய்ய வுள்வாங்கலிற் பூரக முடைத்து.

அப்பனை தானேற்றுக் கழித்த மழைநீரினை நிலம்போல மீண்டு மிழுத்தலின்மையிற் பூரகமின்று. தன்னோலையா னம்மழைநீரைத் தடுத்துச் சிறிதுபோழ்து தாங்கலிற் கும்பக முடைத்து.

அத்தெங்கு கூம்பி மேனோக்கிச் செல்லலி னதனோலை மழைநீரினைத் தாங்காமையாற் கும்பக மின்று. தன்னிரதத்தை முடம்பட்டமையாற் பாளைபின் வழித்தாக மதுவெனக் காலாது நடுவே யசைவின்றி வைத்தலி னிலையுடைத்து.

அப்பருத்தி, யகத்துள்ளபஞ்சினை விடாமையானும் புறத்துள்ள நீரினை யுள்ளிழுத்தல் செய்யாமையானு மசைதலானும் யாதானுமொரு நிலையின்மையானு மிரேசித்துப் பூரித்தசையாது நிறுத்தலாகிய நிலையின்று.

இவ்வாற்றான் வளிநிலையு மின்மையும் பெறப்பட்டன.

இனித் தொகைநிலைவகை யென்னையெனின் ? மனத்தைப் புலன்வழிப் போக்காது நாபிக்குப்பின் பன்னிரண் டங்குலத்தின் கீழ் நிறுத்தலு நாபிக்கு நால்விரற்கீழ் நிறுத்தலு நாசிக் கதோ முகமாகப் பன்னிரண்டங்குலத்தி னிறுத்தலுங் கீழ்வாயிலைத் தாழிட்டு மூடி மேல்வாயிலாகிய பிரமரந்திரத்தி னிறுத்திக் கண் விழித் திருத்தலுமென விவை. என்னை ?

† “நாபிக்குங் கீழே பன்னிரண் டங்குலந்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை யறிகிலர்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை யறிந்தபின்
உவிக்கொண் டசன் குடிபுகுந் தானே.”

எனவும்,

* “மூலத் திருவிரன் மேலுக்கு முன்னின்ற
பாலித்த யோனிக் கிருவிரற் கீழ்சின்ற
கோலித்த குண்டல் யுள்ளே செழுஞ்சுடர்
ஞாலத்து நாபிக்கு நால்விரற் கீழே.”

எனவும்,

§ “நாசிக் கதோமுகம் பன்னிரண் டங்குல
நீசித்தம் வைத்து நினையவும் வல்லையேன்
மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப்பெய்துந்
தேகத்திற் கென்றுஞ் சிதைவில்லை யாகுமே.”

எனவும்,

‡ “மூலத் துவாரத்தை முக்கார மிட்டிரு
மேலைத் துவாரத்தின் மேன்மனம் வைத்திரு
வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு
காலத்தை வெல்லுங் கருத்தது தானே.”

எனவுந் திருமந்திரங் கூறிற்றதலின்.

இனி மலைக்குச் சிகரமே பிரமரந்திரமு மடிப்பரப்பே நாபியு
நிலத்தின்கீ முன்றிய வேரே மூலத்துவாரமாகவு முடிதலானு நாபி
யின்கீழ்மூலத்துவாரத்தளவாய பன்னிரண்டங்குல நாபியின்மேற்
பிரமரந்திரத்தளவாய முப்பத்தாறங்குலத்தின்முன்றிலொருபகுதி
யாகுகலானுஞ், சிகரத்திருந்து நிலத்தின்வரையுள்ள வுயரத்தள
வுண் மூன்றிலொருபகுதியின் கீழாக நிலத்தின்கீழ் வேருன்றிறிற்
குங் காரணத்தாற் சாயாது நின்றலானு, மம்மலை நாபியின்கீழ்ப்
பன்னிரண்டங்குலத்திற் றன்னைத் தாபித்தலி னத்தொகைநிலையு
டைத்து, தன்னை நாபியின்கீழ்ப் பன்னிரண்டங்குலத்திற் றாபி
க்கு முதலாவதுநிலை யுடைத்தன்றி நான்கங்குலத்தின்கீழ்த் தாபி
க்கு மிரண்டாவதுதொகைநிலை யின்று.

நிலத்துக்கு வரம்பே பிரமரந்திரமு மடிப்பரப்பே நாபியு
மவ்விரண்டற்கு நடுவாகிய வெளியே நாசிக் கதோமுகம் பன்னி
ரண் டங்குலத் துள்ளதெனப்பட்ட வுள்ளக்கமலமுமாக முடித
லானு, நெற்பயிரினை நாபிக்கு நால்விரற்கீழ்த் தாங்கலன்றி யுள்
ளக்கமலத்திற் றாங்காமைபானு மந்நிலையி னிரண்டாவதுநிலையுடை
த்து. மூன்றாவதுநிலை யின்று.

பூவிற் குள்ளமெனப் படுவது காம்பின்மேலு மகவிதழின்சீ
மூமாய விடமேயாதலானு மவ்விடத்தே தேனைத் தொகுத்தலா
னும் பூமூன்றாவதுநிலையினை யுடைத்து. மூலத்துவாரமாகிய காம்பின்வாயை மூடாமையானு மேலைத் துவாரமாகிய முகமலர்ந்து திறத்தலி னதனைத் திறவாது நோக்குதலின்மையானு நான்காவது நிலையின்று.

துலாக்கோலுக்கு மேலுள்ளவாய நிறைதெரிக்கும் வரை களேபிரமரந்திரமும் பொருளைத்தாங்குந் தூக்கே மூலமாகவு முடிதலானு, நிறுக்குங்காலை மூலமாகிய தூக்கின்கட்சிறுதுவாரங்க ளிருப்பினுங் தூக்கியபொருள் வழுவாமையின் மூலத்துவாரத்தை முக்காரமிட்டமை பெறப்படலானுந், தூக்கிற்பொருளை மேலுள்ள வரையுடனெப்பித்துநோக்கப்படுதலின் மேலைத் துவாரத்தின்மேன் மனம்வைத்தல் பெறப்படலானுந், தூக்கின்பக்க லுள்ள தூங்குகயிறுக ளத்தூக்கினுள்ள பொருளை மறையாமையிற் கண்விழித்திருத்தல் பெறப்படுதலானு நான்காவது நிலையுடைத்து.

இனி யக்குடத்தினைச் சமநிலையுடைய நிலத்துவைப்பிற் சாயுமாதலிற் கிறுரொருவிர விருவிரன் மூன்றுவிர னான்குவிர லாழத்திற் குழிதொட்டுத் தாபித்த லன்றிப் பன்னிரண் டங்குலத்தளவிற் ருபியாமையின் முதலாவதுநிலையின்று. இரண்டாவது நிலையுடைத்து.

அப்பனை தானிற்குநிலத்தி னடிப்பரப்பிற்கு நான்குவிரலின் மிக்கவாழத்தின்சீழ் வேருடைத்தாதலி னிரண்டாவதுநிலையின்று. உச்சிக்குக் கீழும் பரரைக்கு மேலுமாய நடுவிடத்துப் பாணையின் கண் மதுவுய்த்தலின் மூன்றாவது நிலையுடைத்து.

அத்தெங்கு தனக்குள்ளமாகிய நடுவிடத்துண் மதுவுய்த்த லின்மையின் மூன்றாவதுநிலையின்று. பாணையினுதற்கு வேண்டுங் கருவருதற்கு வழியாகிய வேரென்னு மூலத்துவாரத்தை முக்காரமிட் டடைத்தலானுங் கூம்பி மேனோக்கலானு மேலையான் மறைத்த லின்மையிற் கண்விழித்தலானு நான்காவது நிலையுடைத்து.

அப்பருத்தி மேலைத்துவாரமாகிய நுனியை நோக்காது மல்லாந்து கிடத்தலானு, மூலமாகிய காம்பிற் துவாரமே யின்மை

யின் முக்காரமிடல் வேண்டாமையானு, முள்ளிருக்கும் பஞ்சு தோன்றாமற் றேலான் மறைத்தலிற் கண்விழித்தலின்மையானு நான்காவது நிலையின்று.

இவ்வாற்றாற் றெகைநிலையு மவற்றதின்மையும் பெறப்பட்டன.

இனி யவாவது மனமேயாதலானு, மம்மனத்தைப்பொறு யுணர் வறச்செய் தடக்க லமசர்க்கு மரிதாகலானு மவ்வாறடக்கினு மறிவதறியாமையா னசேதனமெனப்படு மாதலானு, மறிவதறிந்து பிறிதொன்றனை யவாவாமன் மனத்தினை யடக்கி யொரு வழி சிறுத்தலே நிறையெனப்படும். என்னை?

* “அஞ்சு மடக்கடக் கென்ப ரறிவிலா
ரஞ்சு மடக்கு மமரநு மக்கிலை
யஞ்சு மடக்கி லசேதன மாமென்றிட்
டஞ்சு மடக்கா வறிவறிந் தேனே.”

எனவும்,

‡ “அஞ்சுள சிங்க மடவியல் வாழ்வன
வஞ்சம்போய் மேய்த்துதம் மஞ்சக மேபுகு
மஞ்சி னுகிரு மெயிறு மறுத்திட்டா
லெஞ்சா திறைவனை யெய்தலு மாமே.”

எனவுங் கூறினாராகலின்.

இனிமலை, வளர்தலுந் தீயிடிற் பிளத்தலு முடைத்தாதலி னைம்பொறியுன் மெய்ப்பொறியு மைம்புலனு ளொறு முடைத்தெ ன்று காட்டலானுங் குளிரினு முடல் பனியா தாடையை யவா வாமையானு மெய்யடக்க முடைத்து. ஒருவன் கூயழைத்தவழித் தானுமெதிரொலித் துரையாடலி னாவும் வாயுமுடைத்தென்று காட்டலானும்,

○ “யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.”

என்றாராகலி, னங்ஙனநாகாவாமையைத் தன்னைக்கூயழைத் தாரதுமொழியினைச் சிறுபான்மை யொத்துப் பெரும்பான்மை சிதைந்து சொல்லிழுக்குப்படு மவ்வெதிரொலியாற் காட்டுதலா னும்,

* திருமந்திரம், உயகூ. ‡ ஷ. உயஉசு. ○ திருக்குறள், ௧௨௭.

* “கல்லாதமேற்கொண் டொழுகல் கசடற்
வல்லது உ மையந் தரும்.”

என்றாகலினங்ஙனங் கல்லாத மேற்கொண்டொழுகித்
தானெதிரொலித்தலாம், நனக்கியல்பானமைந்த வருவியொலிக்
கண்ணு மவ்வொலி மேகமுதலானவற்று னுளதாய வெதிரொலி
யோவென் றையப்படற்குத் தானேதுவாக முடிதலானு நாவடக்
க மின்று. தான் மழைவளத்தா னுடல்கொழுத்தகாலைச் சுவை
விரும்பாதாயினும் வேனிலா னுடல்காய்ந்தகாலை யின்சுவையவாகி
ய நீராயினுந் தேனாயினு மிகப்பெய்தவழி வாய்பிளத்தலா னாவட
க்கமின்று. முன்னர் மலை யூணசையை யின்றெனக் கூறினமையா
னீண்டு வாயடக்க மின்றென்பது மாறுடைத் தாகாதேயென,
னுண்டுண்டிசுருக்கும் விரதங்குறித்துக் கூறியதன்விச் சுவைவெ
ஃகு மவாவடக்கல் பெறப்படாமையின் மாறாகாதென்பது. பிறு
ண்டுமிவ்வாறே வேறுபாடுய்த்துணரப்படும்.

இனி நில, னொலித்தலின்மைபானும் பல்வேறு சுவையினவா
யவெருவுந் தழையு மிடினும் வாய்திறவாமையானு நாவடக்கமும்
வாயடக்கமு முடைத்து. நீரின்றிப் பயிர்வாடுங்காலை வாய்க்கால்
வழி யோடிவரு நீரோசை கேட்டுத் தன்முகத்தள்ள மடைக்கண்
ணைத் திறத்தலானு நீர்முற்றப் பாய்ந்தபி னக்கண்ணை மூடலானுங்
கண்ணடக்க மின்று.

இனிப் பூத், தும்பியி னோசைகேட்டுத் தன்முகக்கண்ணைத்
திறவாமையானு மத்தும்பி யதன்காலாற் நன்கண்ணைத் திறந்து
தேனுண்டு போயபின்னு மக்கண்ணை மூடாமையானுங் கண்ண
டக்க முடைத்து. தானிடையறாது நறுமணம் விரும்பிக்கோட
லானுந் தும்பியின் குரல்கேட்டு முகமலர்தலு மழையது வன்கு
ரல்கேட் டிதிர்தலு முடைமைபானு மூக்குஞ் செவியு மடக்கு
மேனையவடக்க மின்று.

இனித்துலாக்கோல், நறுமணப்பொருளாயினு மஃதில் பொ
ருளாயினுந் தூக்கி நிறுத்தலானு மின்குரல் கேட்பினும் வன்கு
ரல் கேட்பினுந் தானடுவுநிற்றலின் வழாமையானு மேனைய விர
ண்டடக்கமு முடைத்து.

* திநூக்குறள், 450.

இனியக்குடம் வினையாட்டு முற்றியபின்னர்ச் சிறுரான் வைக் கோற்போர் முதலியவற்றுண் மறைத்துவைக்கப்படு மியல்பிற்று தலிற் குளிர்க்கஞ்சிப் போர்த்துக் கிடைகோடல் காட்டலான் மெய்யடக்கமின்று. ஒலியாமையானும் யாதுபெய்யினு மேற்கு மியல்பிற்றதலானு நாவடக்கமும் வாயடக்கமு முடைத்து.

அப்பனை யொலித்தலானுங் கள்ளினைப் பாளைவாயிலாற் காலுதலானு மவ்விரண்டடக்கமு மின்று. நீர்ப்பாய்ச்சினைத் தான் வேண்டாமையின் வரம்பு மடைக்கண்ணுந் தானின்றவிடத் தின்மையிற் கண்ணடக்க முடைத்து.

அத்தெங்கு, பிறதெங்கி னடுகிற்பதா லேனைத்தெங்கினுக் காக நாற்பக்கத்தும் வரம்புகோலி நீர்ப்பாய்ச்சற்பொருட்டு மடைக்கண் வைத்தல் வழக்காதலி னீர்வருகலைக் கண்டிறத்தலும் பாய்ந்தபின்னர்க் கண்முடலு முடைமையி னவ்வடக்கமின்று. ஏனைய தெங்கினது பாளையி னன்மணத்தினு மப்பாளையினுநுங் கள்ளி னதுதியமணத்தினுந் தானொப்பநிறலானுங் காற்றொலிக்குமழை யொலிக்கு மொப்ப நிறலானு மூக்குஞ் செவியு மடக்க லுடைத்து.

அப்பருத்தி, குண்டுகைநீர் நன்மண முடைத்தாமளவும் பசுமைகாட்டலானு மநீர் காலஞ்செல்லிற்றியநாற்ற முறுமா தலி னக்கலைத் தான்பசுமைமாறி வெம்பலானு மூக்கினை யடக்க லின்று. காற்றொலியின் மலர்தலு மழையொலியிற் கூம்பலு முடை மையிற் செவியடக்க மின்று.

இவ்வாற்று னைந்தடக்கலாகிய நிறையு நிறையின்மையும் பெறப்பட்டன.

இனித் தியானமாகிய நினைவின் முறையுள்ள மதன்பின்ன ரெய்துஞ் சமாதிமுறையுள்ள முபதேசமுறையிற் கேட்கற்பால பெரும்பாலன வாதலி னவற்றை யுவமத்தானுங் கூறல் கூடாமையி னொருவகையான் மனநின்ற விடவிகற்பம்பற்றித் தியானமுந் தியானத்தாற் குறித்தபொருளொடு வேற்றுமையின்றி யொன்று பட்டிருத்தலே சமாதியாதலி னத்தியானத்தொடு சமாதியு முறைக்கப்படும்.

இனித் தியானமென்பது சருணநிற்குணம்பற்றியுஞ் சுகற்ப மகற்பம்பற்றியு மளவிறந்தபேத முறுமாயினு மனநின்றநிலையா

கிய கண்ணு மூக்குஞ் செவியு நாவுமென வந்நான்கிடம்பற்றி
நால்வகைப்படும், என்னை?

ஐ “கண்ணுக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துட்
பண்ணுக்கி நின்ற பழம்பொரு ளொன்றுண்டு.”

என்றாகராலின்.

இனிக் கண்ணிற் குறிக்குந் தியானமென்னையெனின் :—

* “ஒண்ணு நயனத்தி லுற்ற வெளிதன்னைக்
கண்ணுரப் பார்த்துக் கலந்தங் கிருந்திடில்
விண்ணு வந்து வெளிகண்டிட வோடிப்
பண்ணும னின்றது பார்க்கலு மாமே.”

என்பதனானறிக.

இனி மலை விண்ணுறுபோல வெளிகண்டிட வோடு மருவிரீ
ருடைமையா னக்காட்சி, நயனத்தொளி பார்த்துக் கலந்தங் கிரு
ந்திடுதலைக் குறிப்பித்தலி னத்தியான முடைத்து. ஆங்கனங் கண்
ணிற்குறித்த பொருளொடு தான் பிறனாகாது மனமொடுங்கி னது
வே சமாதியாம்.

அக்குடத்தில் விண்ணுறு காணப்படாமையி னது தியான
முஞ்சமாதியுமின்று.

இனி மூக்கிற் குறிக்குந் தியான மென்னையெனின் :—

ஐ “நாட்ட மிரண்டு நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமு மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
யோட்டமு மில்லை யுணர்வில்லை தானில்லை
தேட்டமு மில்லை சிவனவ னாமே.”

என்பதனானறிக.

இனி யொருநிலத்திற்கே போதியநீர் வாய்க்கால்வழி யோடி
னக்காலை நீர்பாய்ச்சுவா ரந்நிலத்தின் மடைக்கண்ணைச் சிறிதுதி
றந்து கால்வாயின்மேலாக மூக்குப்போல வணைகோலி யடைத்து
வைப்பிற் பயிர்க்கு வாட்டமு மழிவு நீரோட்டமுந் தேட்டமு
மின்றிச் செழித்தலா னில னத்தியான முடைமை யுணரப்படும்.
ஆங்கன நடுமூக்கிற் குறித்த பொருளொடு தான் பிறனாகாது மன
மொடுங்கி னதுவே சமாதியாம்.

இனி யோலை வற்றி வாடுதலி னப்பனை யத்தியானமுஞ்
சமாதியு மின்றென் றனுமிக்கப்படும்.

இனிச் செவியிற்கு, யிக்குந் தியான மென்னையெனின்:—

† “மணிக்கடல் யானை வளர்குழன் பேசு
மணிவண்டு தும்பி வளைபே ரிகையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்க டாமியை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண் னாதே.”

எனவும்,

‡ “ஒடிச்சென் றங்கே யொருபொருள் கண்டவர்
நாடிய னுள்ளாக நாத மெழுப்புவர்
தேடிச்சென் றங்கே தேனை முகந்துண்டு
பாடியு ணின்ற பகைவரைக் கட்டிமே.”

எனவுங் கூறுமாற்றா னறிக.

இனிப் பூத் தேடிச்சென் றங்கே தேனை முகந்துண்டு பாடியுண்ணின்ற பகையாகிய தும்பியைக் கட்டலுநுந் தன்செவியாகிய மேலிதழகத்துக் கேட்குமாறு வண்டினதுநாத மெழுப்பலானு மத்தியான முடைத்தென் றனுமிக்கப்படும். முறையாற் கேட்கப்படுவனவாகிய கடலொலி முதலாய பத்துவகைநாதத்து ளப்பொழுது கேட்கப்படு நாதத்தின்வழியே சென்று தான்பிற னாகாது மனமொடுங்கி னதுவே சமாதியாம்.

அத்தெங்கு மதுவுடைத் தாகாமையின் வண்டெய்தப்பெறு மையானும், வண்டெய்தாமையி னாதங்கேளாமையானு, நாதங்கே கேளாமையி னத்தினு மனமொடுங்க லின்மையானு, மத்தியான முஞ் சமாதியு மின்றென் றனுமிக்கப்படும்.

இனி நாவிற்கு, யிக்குந் தியான மென்னையெனின் :—

† “வண்ண னெலிக்குஞ் சதுரப் பலகைமேற்
கண்ணு மோழை படாமற் கரைகட்டி
விண்ணு பாய்ச்சிக் குளத்தை லிரப்பின
லண்ணுந் பார்க்க வழக்கற்ற வாதே.”

எனவும்,

* “நாவி னுனியி னடுவே சிவிறிடிற்
சிவனு மங்கே சிவனு முறைவிட
மூட்டு மூட்பது மூவருந் தோன்றுவர்
சாவது யில்லைச் சதகோடி யூனே.”

எனவுங்கூறுமாற்றா னறிக.

† திருமந்திரம், காசு. ‡ ஷே சுசுசு. † ஷே அ.ா. * ஷே அ.ா.சு.

இனித் துலாக்கோல் வண்ண னெலிக்குஞ் சதுரப்பல்கை
போல்வதாகிய தூக்கின்மேற் றாங்குகயிருகிய கண்ணின்வழி
யாக மோழைபடாமற் கரைகட்டி, நிறுக்கும் பொருளை மேலாக
வல்லது மேலாக வாங்காமற் கயிற்றினிடையாகிய வண்ணுறுவா
ங்கி நிரப்புதலானு, நாவை யேறிட்டுக் காட்டி, யதன்வரையானே
நிறைகாட்டி பையமாகிய வழக்கினை நீக்கலானு, மத்தியானமுஞ்
சமாதியு முடைத்தென் றனுமிக்கப்படும்.

அப்பருத்தி யத்துன்மை யின்மையி னத்தியானமுஞ் சமா
தியு மின்று.

இவ்வாற்றான் யோ குபுரிவாரு ளவ்விருவகையாரது தன்மை
புணரப்படும்.

இனி,

* “நீஇ ராட னிலக்கிடை கோட
ரோடி லுடுத்த றொவ்லெரி யோம்ப
லாரடை யாமை யறுசடை புனைதல்
காட்டி லுணவு கடவுட் பூசை
யேற்ற தவத்தி னியல்பென மொழிப.”

எனவும்,

* “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி—பூரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.”

எனவும் கூறினாராகலி னவற்றை நாலிருவழங்கிற் ருபதப்
பக்கமா மென்பாரு முளர். அது பொருந்தாது. என்னை? தாப்தப்
பக்க மெட்டனு னொன்றாகிய நியமத்தின்க ணீராடன்முதலாய
வவ்வெண்வகைத்தவழு மடங்கலா னென்பது.

இனி ஞானத்தியல்பென்னையெனின்:—

† “காமம் வெருளி மயக்க மிவ்மூன்ற
ஹம் கெடக்கெடு னோய்.”

என்றாராகலி, னம்முன்றன தின்மைபு மெடுத்த வுடம்பு
மதுகொண்ட வினைப்பயனு மன்றி முன்கிடந்த துன்பங்களு மேல்

* தோல், பொருள், கசுக-வது பக்கம். † திருத்தூறன் உசுடி.

வரக்கடவ துன்பங்களு மாகிய நோயின்மையுமென வவ்வியல்பு
நால்வகைப்படு மென்பது.

அவ்வனையினை,

* “மறவில் செய்தி மூவனகக் காலமு
நெறியி னொறிய வறிவன் நேயமும்.”

என்னுமிவ்வாசிரியன்.

அவற்றுண்மலை, மறுவில் செய்தியுட் காமமின்மையை மூவ
கைக்காலமு நெறியினுற்ற லுடைத்து. எதிர்வரு பொருளை யரு
விபென்னுங் கையாற் றள்ளலின் வெகுளியு முடைத்து.

நில டு எனக்குவாரைத்தாங்கலின், வெகுளியின்று. உழவரிட்ட
வித்தான் வந்தமையி னெற்பயிர முதலாயின தன்பொரு ளாகா
மையானு மப்பொருட்டுக் கேடுபயக்குங் களைபே தன்பொரு
ளாக முடிதலானும் † பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்மணரு மரு
ளுடைத்து.

பூ, மகரந்தமு மணனு மிதமுந் தேனுமெனப் படிப்படுபொ
ரு ளுடைமையின் மருளின்னு. காய்த்துப் பழுத்து வித்தாகப்
பின்னு முளைத்தலி னோயுடைத்து.

துலாக்கோ லெத்துணைக்கால நீர்பெய்து நட்டு வைப்பினு
மெடுத்தவுடம்பு மதுகொண்ட வினைப்பயனு மன்றிப் பின்னு
முளைத்து வினைசெய்யாமையி னோயின்னு.

அக்குடங் கழல்வெஃகலிற் காம முடைத்து. வெகுளி
யின்னு.

அப்பனை, தன்மருங் கேற்றினரை யுடலைப் பிறலின் வெகுளி
யுடைத்து. தன்னியற்பொருளாகிய-வோலையும் பாளையும் பிறவு
நூல்வரைதன்முதலாய நற்செய்திக் குதவலிற், பொருளல்லவற்
றைப் பொருளென்று கோட லின்னு.

அத்தெங்கு காயினை யளிக்கும் பாளையினுது மற்றைப்பொரு
ளல்லவற்றைக் கோடலின் மருளுடைத்து. வித்தின்று பின்னு
முளையாமையி னோயின்னு.

அப்பருத்தி தனக்குள் வித்துடைமையாற் பின்னு முளைக்கு
மாதலினோயுடைத்து.

* தோல், பொருளதிகாரம், எஃ. † நீந்தியன், கடுக. ‡ ஷடகடுக.

அவற்றுட்சில குடிமைவகையாற் பெறப்பட்டனவாலெனி,
ஞாண்டுப் பொதுவகை பெற்றதன்றிச் சிறப்புலகை பெறுமையி
னீண்டச்சிறப் புரைக்கப்படு மென்பது.

இனித் தூய்மைவகை யென்னையெனின்,

* “மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை துவா வரும்.”

என்றாகலின், முன்ன ரகந்தூய்மை புறந்தூய்மையெனப்
பொதுவகையா னுரைத்த தூய்மைவகையு ளகந்தூய்மையொன்
றே யினந்தூய்மையுடைய, மியற்கையாகிய வறியாமையி னீங்கி விசே
டவுணர்வு புலப்படுமாறு மனந்தூய்மையுடைய, நல்வினையாமாறுசொற்
றாய்மையுடைய, நல்வினையாமாறு செயறாய் மையுடைய நால்வகைப்
படு மென்பது.

அவற்றுண்டிலை தன்பிறப்பி னியற்கையானே தனக்குக்
கீழாம நிலத்துத்துக்களோடு கூடாமல்,

“அரியாற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
டேணித் தமராக் கொளல்.”

என்றாகலி, னவ்வாறே மேலாய் நிலத்துநீரோடு கூடலி னி
னந்தூய்மை யுடைத்து.

இனி நிலன், கொடையாற் பெரியாராய லொளளரது பரிசயத்
தானே நெற்பயிர் முடலாயவற்றை யீயாமையென்னு மிழிசூலத்த
ன்மையாகிய தன்னியற்கையி னீங்கி, யவற்றை யீதல் வேண்டு மெ
ன்னும் விசேடவுணர்வு புலப்படப் பெறுதலின் மனந்தூய்மை
யுடைத்து.

இனிப்பூ,

§ “அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.”

என்றாகலி, னவ்வாறு நாடிச் சொல்லித் தேன்பெருக்க
லாற் பெருமையுடைத்தாகிய தும்பியின் பரிசயத்தா னல்லவை
நாடாமை யென்னுந் தன்னியற்கையி னீங்கித், தன்னு ளிருப்பவ
ற்று னல்லவை நாடி யின்சொலன்ன வினியதேனைப் புலப்படுத்த
லிற் சொற்றூய்மை யுடைத்து.

அக்கோல்,

தொல்காப்பியம்.

* “கடுவின்னி நன்பெருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்”

குற்றமு மாங்கே தரும்.”

என்றாராகலி, எவ்வாறு கொள்ளக் கருதாமாகி நடுகிறிலமை யான் விலைகொடுத்துக் கொள்ளத் “கருதிய நல்லோரது” பரிசயத் தானே சமன்செய்து சீர்தூக்குங்கருத்துப்பெறுதலிற் செய்வினை தூய்மை யுடைத்து.

இனியாசிரியன்,

“சிற்றின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான் -

சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.”

என்றாராகலிற், நன்குடிப்பிறப் பியற்கையாற் சிற்றினமஞ்சி யக்கிற்குளோடு கூடாமற் பெரியசுரைத் துணைக்கோடலிற் கீழாய நிலத்துத்துகளோடு கூடாத வானியா றன்ன தூய்மை யுடையன்.

அக்குட முபர்விலைப் பொருளாகிய குடிப்பிறப்பெய்தாமை யாற் சிற்றினமாகிய சிறுர்களைச் சுற்றமாச்சூழ்ந்து பெரியாரொடு கூடாமையி னினந்தூய்மை யின்று.

அப்பனை கள்ளேற்கு மிழிகுலத்தாரது பரிசயத்தானே கள் ளாகிய விழிபொருள் கோடலின் மனந்தூய்மை யின்று.

அத்தெங்கு, தன்னைச் சூழ்ந்து நெருக்கித் தன்னியர்வண்ண ஞாயிற்றி னொளிதடுப்ப வேண்டித்தெங்குகளை மிகவடுத்துவைத்த தங்குற்றங் காணார்கி, யின்னும் பரிசை யின்னிலதெனத் தன்னை நிந்திக்கு மிழிந்தாரது பரிசயத்தானே நல்லவை நாடி யினிய்தர லின்று.

அப்பருத்தி, ி சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யுள் சிறு ரது பரிசயத்தானே தானு மாடைக்குக் காரணமாகிய பஞ்சனிக்கு மறவினையென்னு மற்றின்பம் வேண்டாமையிற் செய்வினை தூய் மையின்று.

அல்லாதா னிழிகுலத்தானுதலிற் சிற்றினமஞ்சாடி லத்தனையே சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடலிற் தூய்மையிலன்.

இனி மனந்தூய்மை முதலாய மூன்றற் கின தூய்மையு, மின ந்தூய்மைக்குச் சிற்றினமஞ்சலுள், சிற்றினமஞ்சற்குக் குடிப்பிற ப்புங் காரணமாகலி, எம்முறையானே குடிப்பிறப்பின் பின்னர்த் தூய்மை கூறப்பட்டதென்பது.

* திருக்குறள், ௧௭௧. ழி ஷா சடுக. ி ஷா களக.

இனியொழுக்கத்தின் வகை யென்றையாவெனின்:—

* “பொறிவாயி லேந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிவின்னார் லீவொழி வார்.”

எனவுங்,

† “உலகத்தோ டொட்ட வொழுநல் பவகத்துங்
நல்லா ரறிவிலா தார்.”

எனவுங் கூறினாராகலி னைந்தவித்தான் விதித்தனசெய்தலு,
மவன்விலங்கியன வொழிதலு, முயாந்தோராபலரு மொழுகியு வார்
றானே பைந்தவித்தான் சொல்லியவற்று ளக்காலத்திற் கேலாதன
வொழிதலு, மவனசொல்லாதவற்று ளேற்பன கொள்ளலுமென
வ்வொழுக்க நான்குவகைத்து.

அவற்றுண்மலை, தூய்மை காரணமாக வைந்தவித்தான் கரு
த்தின் வண்ணம் வளப்பல படைத்தலின விதித்தனசெய்த லுடை
த்து.

நில னுழவா ளலககிய பயிரினைக் கொள்ளாமையுடைத்து.

பூப் பசித்தாக் குடனே யுணவளித்த லறனென வைந்தவித்
தான் விதித்தானாயினுஞ்,

‡ “செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
உயிற்றுக்கு மீயப் படும்”

என்றாராகலி, னுடற்குறுதி செய்யு முணவினு முயிரக்கு
றுதி செய்யுங் கேள்வி பெரிதாய வறனமென நினையது, துமபி
பசித்திருப்பினு மிசைபாமெவரை யுணவளியாம லுலகநடைபற்
றிப் பின்னரே யளித்த லுடைத்து.

.. அக்கோல்,

§ “அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செய்வார்க்குஞ் செய்யா விடல்”

என்றாராகலி னைந்தவித்தான் றீய செய்யுமாறு சொல்லாமை
பெறப்படுமாயினு, மருத்துவா கேட்டவழித் தொடக்கத்துச சிறு
தன்புறுத்தினும் பின்னர்ப் பிணிதீ த்துப் பெருநல முறுத்தல்
கருதி நஞ்சுமளித்தலிற், சொல்லாதனவுஞ் செய்யு முலகநடை
யுடைத்து.

இவ்வாற்றா னுல்வகைத் தூய்மையுங் காரணமாக வ்ளையறா

* திருக்குறள், சு. † ஷே ௧௪௦. ‡ ஷே ௪௧௨. § ஷே ௨௦௩.

தொழுகலின், வான்யாறு நிலம்படர்ந்தன்ன நலம்பட ரோழுக்க நால் வகையு முடையா னுகிரியனென் னுணரப்படும்.

அக்குடஞ் சிறுராகிய சிற்றினஞ் சேர்தலாற், தூய்மையின் மை காரணமாக நீரு, நெய்யும், பாலுந், தயிருமென நல்வளம் படையாமையின் விதித்தன செய்த வின்று.

அப்பனை நல்லோர் விலக்கிய கள்ளினைக் கோட லுடைத்து.

அத்தெங்கு பிறதெங்கின்கண் மதுவுண்ணச் செல்லுந் தும் பிக ளிசைபாடுங்காலையு மோலையுழ்த்தலி னுலகநடையு ளஃதி ன்று.

அப்பருத்தி, முன்னர்ச் சிறுர்க்குச் சிற்றின்பஞ் செய்யினுங் கல்விப்பய னிழத்தலாகிய பெருந்துன்பினைப் பின்னர்ச் செய்தலி னுலகநடையு ளஃதின்று

அல்லாதான் தூய்மையிலதலி னிடையறா தொழுக லின் மையா னுல்வகையொழுக்கமு மிலன்.

இனி யோரொருகாலத் தொழுக்கமுண்மை காண்டுமெனின்,

* “அச்சமே கீழ்க்கன தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.”

என்றாகலி, னவ்வா றச்சமுமவாவுங் காரணமாகவல்ல திய ல்பாக வாசாரஞ் செய்யானென்பது.

இனி,

§ “மனந்துயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்துயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை.”

என்றாகலி, னன்றாகு மொழுக்கத்திற் கினந்துய்மையு மதுபற்றுக்கோடாக வுளவாகு மேனைய தூய்மையுங் காரணமாத லி, னம்முறையானே தூய்மையின்பி னொழுக்கங் கூறப்பட்ட தென்பது.

இனிக் கல்விவகை யென்னையெனி, னிம்மை மறுமையென் னு மூன்றனையும் பயப்பதாய வறநூலு, மிம்மை மறுமையென் னு மிரண்டனையும் பயப்பதாய பொருணூலு, மிம்மையே பயப் பதாய விற்பநூலு, மம்முவகை நூலின் சொல்லையும் பொருளையு முள்ளவா றளந்துகாட்டுங் கருவிநூலுமென நான்குவகைப்படும்.

அவற்று என்னிலை பொழுக்கமுந் துறவுநிலை யொழுக்கமுங் கூறுவன வறநூல்.

வழக்குந் தண்டமுங் கூறு நீதிநூலும், யானை குதிரை தேர் படைக்கலமென் நிலைகூறு நூலும், வாணிகஞ் சிற்ப முழவுமுத லாயின கூறு நூலும் பொருணூலெனப்படும்.

கைக்கிளைமுதலாய வெழுதினை கூறுநூ லின்பநூ லெனப்படும்.

காந்தருவமுங் கூத்தும் வரியுஞ் சோதிடமு மருந்து மவை டோல்வன பிறவுங் கூறுநூ லம்முன்றற்கும் பொதுவாதலி, எனவ ற்றுளொன்றாக வேனும் பலவாகவேனு மமையும். அவற்றுட் சோதிடங் கருவியுமாம்.

இனி,

* “எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங் கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.”

என்றராகலி, எனவை கருவிநூ லெனப்படும்.

அவற்றுண் மலையு நிலனு முண்டகாலை விடாய் தீர்த்துப் பய னுறுத்து நீரும், பசிதீர்த்துப் பின்னரும் பயனுறுத்து முணவுப் பொருளு, முடற்பிணி தீர்க்கு மருந்துமுடையவாயினு, மவற்று ணிலன் வேறுவேறு பொருளாற் செய்தலன்றி, யொருபொரு ளானே யம்முப்பயனுஞ் செய்யாமையானு, மலை வளம்பல படை க்குந் தன்னொழுக்கங் காரணமாக வுளவாகுங் கருநெல்லி சோம லதை முதலாயவற்று ளொன்றானே யம்முப்பயனுஞ் செய்தலானு மலையே யறநூலுக் குவமமாயிற்று.

நிலத்துள்ள தெங்கங்காய் முதலாயின விடாயும் பசியுந் தீர் த்தலி, னிலன்பொருணூலுக் குவமமாயிற்று.

பூவினுள்ளதேன் மருந்தாமாயினுந் தும்பியின் பசியை மு ற்று நீக்காம லுண்டகாலையே பயன்செயலி, னின்பநூலுக் குவ மமாயிற்று.

அக்கோ லம்முப்பகுதியவாய பொருளைத் தன்னுணின் வறா யா னளந்து நிறுத்துக் காட்டலிற், கருவிநூலுக் குவமமாயிற்று.

இனிப் பொறிவாயி லேந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்கநெறியின் கண் வழுவாது நிற்கலது வளர்ச்சிக்குத்தக வகத் * திருணிக்கியின் பம்புத்தலிற், கலைபது வளர்ச்சிக்குத் தகப் புடித்திருணிக்கி யின்பம் பயக்குத் திங்களன்னகல்வி யுடையானாகிரியன்.

அக்குட, நீர்முதலாயின தரு மொழுக்கமே யன்றி வித்தி னை முனைக்கச்செய்யு மொழுக்கமு மின்றாதலா, நம்முப்பயனு ளொன்றானுஞ் செய்யாமல் வினையாகருவியாகிய பயனில்கழு லுடைத்து.

ஆகிரியனல்லாதா னொழுக்கம் வேண்டாமையி னதன்பொ ருட்டுக் கற்பனவாகிப் நற்கல்வியுடையா னாகாமையா, நறம்பொ ருளின்பப் பயவாம லாரவாரம் பயக்கும் பயனில்கல்வி யுடையன்.

அப்பனை, பசிதிர்க்கு மாயினும் பின்ன ரறிவழித்துத் தீங்கு செய்யுங் கள்ளுடைத்து.

அல்லாதா, னிட்மையிற் பொருள்பயக்கு மாயினும் பின் னர்த் தீங்குசெய்து நிரயத்துள் வீழ்த்தற் பாலவாகிப், பிற்பொ ருளைத் தன்வய மாக்கற் குபாயங்கூறுஞ் சூதுதான்முதலாய வற த்தொடுபடாப் பொருணு லுடையன்.

அத்தெங்கு தன்மருங் குற்றரை யுறுப்புக்குறைத் தூறுசெ யற்பாலதாகிய மட்டையினையுடைத்து.

அல்லாதான், டி அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிற் நான்குஞ் சேராது நீக்கிப், டி பனைபாவ மச்சம் பழிபேன நான்கு மிகவாமற் சேர்த்துக், ஈ காணிற் குடிப்பழி யாக்கிக், கையுறிற் கால்குறைத்து, மாணின்மை செய்யுங்கா லின்பந் தினைத்துணையு மின்றி யச்சமே தந்து, நீணிரயத் துன்பம் பயத்தற்பாலதாகித், தனக் குரிமையல்லா மகளிரையுந் தன்வயமாக்கற் குபாயங்கூறு மறத்தொடும் பொரு ளொடும்படா லின்பநா லுடையன்.

அப்பருத்தி சிறுர்க்குக் கேடுபயத்திலே யன்றிக், கொன்றா லன்றி வெளிப்படாமையிற் றனக்குங் கேடுபயக்கும் பஞ்சினை யுடைத்து.

அல்லாதான், கற்பார்க்கே யன்றித் தனக்கு முயிர்க்கிறுதி பயக்குங் களவுதான்முதலாயின வுடையன்.

* திருத்தறன் கூடு. டி நாலடி அ. ௨. டி திருக்குறள் ௧௪௪. ஈ. ௩. லடி அ. ௪.

இவ்வாற்றா னல்லாதானதுகல்வி, யொழுக்கம் பயவாமையிற் கல்லாழு எனத்தின்க ணுள்ள விருணிக்காமையே யன்றிப் பின்னு மிக்க விருண்முடச்செய்து துன்பம்பயக்கு மென்பது பெறப்பட்டது.

இனி,

* “கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின்.”

எனவும்,

‡ “அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.”

எனவும்,

‡ “மறப்பினு யோத்துக் கொலாது” மெனவும்,
“பிறப்பொழுக்கங் நுன்றி கேடுங்” எனவும்,

‡ “கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக”

எனவுங் கூற்றா ராகலிற், பொய்தி ரொழுக்கநெறியின்கண்
வழுவாது நின்றற்பொருட்டுக் கற்பனை'ற்றைக் கசடறக் கற்பி னக்
கல்வி பயன்படலன்ம, யந்நெறிக் கண் வழுவிற் பயன்படாமையிற்
கல்விப்பயனுக் கொழுக்கங் காரணமாதல்பற்றி யத்தன்பின்னர்க்
கல்வி கூறப்பட்டதென்பது.

இனி வாய்மைவகை யெண்ணெனின்?

‡ “பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.”

எனவும்,

** “வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றந்
தீமை யிலாத சொல்ல.”

எனவுங்கூற்றாகலி, என்மைபயக்குமாயி னிகழ்ந்ததே ய
ன்ம நிகழாததுங் கூறலுந், தீங்கு பபக்குமாயி னிகழாததே யன்
ம நிகழ்ந்ததுங் கூறாமையு, நன்மை பயவாவிடினுந் தீங்கு பயவா
தாயி னிகழ்ந்ததொன்றே கூறலு, மத்தன்மைத்தாயினிகழாதது
கூறாமையுமென நான்குவகைப்படும்.

* திருக்குறள், உ. ‡ ஷே கஎடு. ‡ ஷே ககச.

‡ ஷே ககக ‡ ஷே உகஉ. ** ஷே உகக.

அவற்றுண் மலை, நிகழ்ந்ததாகிய தன்சிகரத்தி னுயர்ச்சி காட்டலேயன்றி, மரணும், கொடியும், புதலும், புல்லு முடிய காரணத்தா னிகழாத தாகிய பசியநிறமுங் காட்டல், யாவர்க்கும் விளங்கித் தோன்றலாகிய நன்மைபயத்தலின் வாய்மை யுடைத்து.

நில, னுயர்ச்சிகாட்டு மலைபோலத் தன்னுழத்தை வாய்பிளந்து காட்டி, எனது நிகழ்ந்ததே யாயினு முயிர்க்குத் தீங்குபயக்கு மாதலி னிகழாததே யன்றி நிகழ்ந்தவாழமுங் காட்டாமையான் வாய்மை யுடைத்து.

பூத், தும்பிக்கு நன்மை பயவா விடினுந் தீங்கு பயவாமையி னிகழ்ந்ததாகிய நறுமணங் காட்டலின் வாய்மையுடைத்து.

அக்கோல், தீங்கு பயவாவிடினு நன்மை பயவாமையி னிகழாத தாகிய தன்மை யொன்றுங் காட்டாமையான் வாய்மை யுடைத்து.

ஆசிரிய, னற்புலமை யுடையானாகலிற் றிங்களோடு ஞாயிற் னன் வாய்மை யுடையன்.

திங்கள், நன்மை பயத்தலி னிகழ்ந்ததாகிய தன்னுருக் காட்டலே யன்றி நிகழாத தாகிய களங்கமுங் காட்டலான் வாய்மை யுடைத்து.

ஞாயிறு, தீங்கு பயத்தலா னிகழாததே யன்றி நிகழ்ந்ததாகிய தன்னுருக் காட்டலு மின்மையின் வாய்மையுடைத்து.

நன்மை பயக்கு முரைக்குத் திங்களுந் தீங்கு பயவாவுரைக்கு ஞாயிறு முவமமாதலி, னுத்திரையன் பேராசிரியன் றிங்க ளொடு ஞாயிறென விரண்டுங் கூறினனென்பது.

அக்குட, நிகழ்ந்ததாகிய கழற்காய் காட்டல் வினாயாட்டிற் கேதுவாகிச் சிறுர்க்குத் தீங்குறுத்தலின் வாய்மையின்று.

அப்பனை, நிகழ்ந்ததாகிய கள்ளினைக் காட்டலு மக்கள் சுவையிலதாயினு மதனை யுண்பார்க்குச் சுவையுடைத்தெனத் தோன்றலி னிகழாததாகிய சுவைகாட்டலுந் தீங்கு பயத்தலின் வாய்மையின்று.

அத்தெங்கு, தான் முடம்பட்ட ஞான்றே நிகழ்ந்ததாகிய தன்முடத்தினை நீர்வார்த்துப் பேணுவார்க்குக் காட்டி, னவர் பின் னருஞ் சிரம முறாமையி னது நன்மை பயப்பதாகவு மங்ஙனங் காட்டாமையின் வாய்மையின்று.

அப்பருத்தி, தின்னற்குரிய காய்வகையு ளொன்றெனக் காட்டி. னது சிறுரை வினையாட்டி. னீக்குத ளொன்றே யன்றிப்* பருத்தியிலே மொட்டிரண்டைப் பாலிலரைத் துண்ண, வருத்துகின்ற மேகமெல்லா மாறுமென நூல் கூறியவாறு நோய்சிலவுந்தீர்தவி, னன்மைபயப்பதாகவு மங்ஙனஞ் செய்யாமையின் வாய்மையின்னு.

அல்லாதா னற்புலமை யின்மையின் வாய்மையிலக்கணமு னரல் கூடாமையாற், நீங்கு பயப்பினு நிகழ்ந்ததே யன்றி நிகழாததுங் கூறலு, நன்மைபயப்பினு நிகழாததே யன்றி நிகழ்ந்ததுங் கூறுமையு முடையா னென்பது பெறப்பட்டது.

இனி, நன்மை பயப்பிற் பொய்யு மெய்யாகியுந் தீமை பயப்பின் மெய்யும் பொய்யாகியுந் திரிதலானு மவ்வேறுபாடுணர்தற்கு,

† “கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.”

என்றாராகலிற், கல்வியே கண்ணாகு மாதலானும் வாய்மையிலக்கண முணர்தற்குக் கல்வி காரணமாதலி னதன்பின் வாய்மை கூறப்பட்டதென்பது.

இனிக் கல்வி யில்லார் கேள்வியா னவ்விலக்கண முணரல் கூடாதோவெனின்,

‡ “இழைக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே யொழுக்க முடைய ர்வாய்ச் சொல்.”
எனவும்,

§ “பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந் தீண்டிய கேள்வி யவர்.”

எனவுங் கூறினாராகலிற், கல்வியாகிய கண்ணில்லார்க் கக் கேள்வி யூன்றுகோல்போ லுதவு மாதலி னக்கேள்வி கல்வியோ டொக்குமென்பது.

இனி யழுக்காறிலாமையின் வகை பெண்ணை யெனின்.

§ “அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம் பேணு தழுக்கறப் பான்.”

எனவும்.

* தேரையர் பதார்த்ததுணசிந்தாமணி.

† திருக்குறள், ௩௧௩. ‡ ஷே. ௪௧௩. § ஷே. ௪௧௩, § ஷே. ௪௧௩.

* “கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பது உ
முண்பது உ மின்றிக் கெடும்.”

எனவுங் கூறினாராகலிற், பிறனாக்க மாகிய செல்வமுங் கல்வி
யும் புகழ்முதலாய கனமுமென வவற்றைப் பேணுமையும் பிற
னது கொடை பேணுமையுமென வந்நான்கன தின்மையா னுன்கு
வகைப்படு மென்பது.

அவற்றுண் மலை, தன்வள னென்று மறையாத வாய்மையா
னருவிரீர் முதலாயின வளித்துப் பிறனாக்கம் பேணுதலுடைத்து.
பிறரது கல்விசேட் டெதிரொலித்தலிற் கல்விபேணுதலின் று.

சில, மெதிரொலியாமையிற் கல்விபேணலுங் கதிர்க்கனந்தா
ங்காது நெற்பயிரைக் கீழ்ச்சாய்த்தலி னதுபேணுமையு முடை
த்து.

பூத், தும்பியின் கனந்தாங்கலி னதுபேணலு மத்தும்பி
தேனைப் பிறிதொன்றற்குக்கொடாதோப்பற்பொருட்டு மெழுது
செய்யுமாறு தானே மகரந்தமுங் கொடுத்தலிற் கொடுப்ப தழுக்
கறுத்தலு முடைத்து. அ + குற்றத்தாற் றானேயன்றித் தன்சுற்றமு
முடுப்பது உ முண்பது உமின்றிக் குளிரா னுடல்பனித்துப் பசியா
ன்முகம்வாடி யழிவார்போலத், தன்சுற்றத்துட் கன்னியெனப்ப
டும் யோனிக் காக்கணமுதலாயின பெண்மை குறிக்கு முறுப்பு,
மலரி முதலாயின வான்மை குறிக்கு முறுப்பு மறையுமா றுடையு
டாதுந், தேன் றம்மிடத் திருந்து முண்ணுதுந், தானுந் தன்சுற்ற
முமுடல்பனித்து முகம்வாடி யழித் துடைத்து.

அக்கோல், பிறர்க்களித்தலைத் தடாமையி னவ்வழுக்கா றி
ன்று.

இனி யாசிரியன் பிறர்க்கு நன்மையுந் தீங்கின்மையும் கரு
தும் வாய்மை யுடையனாகலிற், பிறர்க்கே யன்றித் தனக்கும்
பெருந்திங்கு விளைத்தே விடுமழுக்காறுகொள்ளா னாகலானு மவ
னுரைபாற் பிறர் கல்வியாக்கமொடு பிறவாக்கமும் பெறலானும்
அழுக்கற்றகன்றரு மில்லை பென்பது பொய்யாமொழி யாதலி னவ
ன்கல்விப் பெருக்க த்திற் றீராமையானும்,

“ஒளவிய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு னினைக்கப் படும்.”

* திருக்குறள் ௧௧௬. || ஷௌ ௧௬௬.

என்றராகலி, நொருகா லவன்செல்வப்பெருக்கர் தீர்தா னாயினு மதற்கேதுவாகிய பழனினை யாதென் றறிவுடையாரா னா ராயப் படுதலானுந் திங்களோடு ஞாயிறன்ன யாவது மஃகா வன்பெ னப்படு மழுக்கா நின்மை யுடையன்

அக்குட மெதிரொலியாமையிற் கல்வி பேணுதலுந், தனக் குள்ளிருக்கு மருந்தாகிய பருப்பினை வெளிக்காட்டாமன் மறைத் தலிற் பொய்காணப்படலி, னக்காரணத்தாற் பிறனாக்கம் பேணு மையு முடைத்து.

அப்பனை, காற்றொலிக்குமிடத்து வற்றிய வோலையாற் கல கலக்குமாதலிற் கல்வி பேணுமையுங், கள்வினைப்போரது கனந் தாங்கி நின்றலி னது பேணலு முடைத்து.

அத்தெங்கு, கள்ளாயினுங் காயாயினு மளியாமையி னேறு வா ரின்மையி னவரது கனந்தாங்காமையா னது பேணுமையுந், தன்னோலை முதலாயவற்றைப் பெற்றோர் பிறர்க்களிப்பினுந் தடா மையிற் கொடுப்ப தழுக்கறாமையு முடைத்து.

அப்பருத்தி, மக்க ளுடுக்கு மாடை யளித்தற் பொருட்டு வெளிவரக் கிளம்பிய பஞ்சினை வெளிவாராது தடுத்தலிற் கொடு ப்ப தழுக்கறுத்த லுடைத்து. அக்குற்றத்தாற் றானுந் தன்சுற்ற மும் பஞ்சிருந்து முடாதுந் தானீர்மேற் கிடந்து முண்ணுது மழி த லுடைத்து.

இனி வாய்மை யிலக்கண முணர்ந்தார்க்கே,

* “ அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
நேதம் படுபாக் கறிந்து.”

என்றராகலி னதனை யறிதல்கூடு மாதலா, னொரியனல்லா தான் வாய்மை யின்மையு ளுலவகைய வழுக்காறு முடையானெ ன்பது பெறப்பட்டது.

இனி யழுக்கா நின்மைக்கு வாய்மையே காரண மாதலி னதன்பி னழுக்கா நிலாமை கூறப்பட்ட தென்பது.

இனி யவாவின்மை வகை யென்னையெனின்? பிறன்வேண் டும் பொருள்வெல்கலும், பிறன்வேண்டு முரிமை வெல்கலும், பிறன்செய்யும் பணிவெல்கலும், பிறன்கூறு முகமன் வெல்கலு மென, வந்தான்கன தின்மையா ளுலவகைப்படு மென்பது.

* நீருக்குறள் ௧௬௪.

அவற்றுண் மலை யெத்துணைக் கொள்ளினும் பெருக்கத் திற் றீராமையி னதற்கேதுவாகிய வழக்காறின்மை பெறப்படுத லானு, மக்காரணத்தா னெருவிட னீர்ப்பாய்ச்ச முதலாயின வெ ன்றும் வேண்டாதே வளனிதலானு, பிறன்பொருள் வெஃகலி ன்று. காட்டினு ரிமையாகிய வரிமா யானை வரிமாப்புலி முதலாய வற்றைத் தானும் வெஃகலிற் பிறனுரிமை வெஃக லுடைத்து.

நிலம் பிறனுரிமை வெஃகாது பிறன்செய்யும் பணிவெஃகலு டைத்து.

பூத் தும்பியின் பணிவெஃகாம லதனிசையாகிய முகமன் வெஃகலுடைத்து.

தலாக்கோன் முகமன்கூறினுங் கூறுவிடினு மொத்ததன் மையா னஃதின்று.

ஆசிரிய னழுக்கா றின்மையின் மன மவன்வயப்பட் டொழு கலிற் புலம்பென்றோ னாகுதலானும்,

* “இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்பென்ற புன்மையில் காட்சி யவர்.”

என்றாராகலிற் புலம்பென்ற காட்சியுடையார்க் கிலமென் னுங் கருத்தின்மையானுந், திங்களோடு ஞாயிறன்ன யாவதும் வெஃ கா வுள்ள முடையன்.

அக்குடம் பிறன்பொருளாய கழல்வெஃக லுடைத்து. உரி மைவெஃக லின்று.

அப்பனை ஞாலோர்க் குரிமையாகிய வேட்டினை வெஃகலு டைத்து. நீர்வார்த்தன் முதலாயின வேண்டாமையிற் பிறன்பணி வெஃகலின் று.

அத்தெங்கு நீர்வார்த்தலை வேண்டலிற் பிறன்பணி வெஃக லுடைத்து. முகமன்வெஃக லின்று.

அப்பருத்தி, நீராகிய வாதனத்திருக்கும்வரை யுலராமலு மதனினின் றெடுத்து வெய்யிலிற் போகட்டா லுலர்தலு முடை மையி னாதன மனித்தன் முதலாக பிறர்செய்யு முகமன்வெஃகலு டைத்து.

அல்லாதா னழுக்கா லுடையனாதலின், மன மவன்வயப்படா ம லவனைத் தனவயமாக்கலிற் புலம்பென்றோ னாகாமையானு

மவன் றுணுரைப்பன பயனிலவாயினும் பொருள்பெறி னன்றி யுரையாமையானும், யாவதும் வெஃகு முள்ள முடையான்.

இனி, * யொருவன் றன்னெஞ்சத் தழுக்கா றிலாத வியல்பினை யொழுக்காறாக் கொள்ளி, னதுகாரணமாக வவற்குப் பொருண் முதலாய நால்வகையுள் யாதாயினும் வெஃகல் குற்றமெனத் தோ ன்றுமாதலி, னழுக்கா றிலாமையின்பின் வெஃகாவுள்ளங் கூறப் பட்டது.

இனி நடுவுநிலைமையின் வகை யென்னையெனின்; நண்பு நண் பன்மையு மென்னும் பகுதியு, மேலு மேலன்மையு மென்னும் பகுதியுஞ், சுற்றமுஞ் சுற்றமன்மையு மென்னும் பகுதியுங், கல்வியுங் கல்லாமையு மென்னும் பகுதியுமென, வந்நான்கு வகையினும் வழுவாம லொப்ப நின்றலா னால்வகைப்படு மென்பது.

அவற்றுண்மலை யழுக்கா றின்மையும் வெஃகாமையு முடை மையானுஞ், சொல்வப் பெருக்கத்துக் கழுக்கா றின்மையு மச் செவ்வமஃகுதற்கு வெஃகுதலுங் காரணமாக லன்றி நண்பும் பகையு முதலாய பகுதிகள் காரண மாகாமையானும், வெறியாட்ட யாந்து தன்னைப்பேணு நட்பாராயினு முளிகொண்டு தன்னைத் தகர்க்கும் பகைவராயினும் பரிநீர்வேட்கை யுறி னத்துன்பினை ய வ்விருபகுதியினு மொப்ப நீக்கலானுந்,

ஐ “ தகுதி யெனவொன்று நன்றே டகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.”

என்றாகலி, னப்பகுதிதோறுந் தன்முறைமைபை விடா தொழுகு நடுவுநிலைமை யுடைத்து. பகைநண்பு கருதாதாயினு, மேல்கீழெனும் பகுதி கருத லுடைத்து. என்னை? கீழ்நின்றார்க் கன்றிச் சிகரத்தின் மேலின்றார்க்கு விடாயுயினு மருவிரீ ரளிபா மையி னென்பது.

நிலன், மேலின்றார்க்குங் கீழ்நின்றார்க்கு மொப்ப வளித்தலி னப்பகுதியிற் சமனிலையுடைத்து. ஈன்குற்றமாகிய வழுவர்க்களித் துழாதாக்கிய சுற்றமல்லாதார்க் களியாயையி னப்பகுதியி னுள ஞாகு நடுவுநிலைமை யின்று,

பூத், தன்சுற்ற மாகாமற் சேணிடைநின் றெய்திய தும்பிக்

களித்த லுடைத்து. இசைகற்ற தும்பிக்கன் றி யிசைகல்லாத தவ
ளைமுதலாய பிறவற்றுக் களித்தலின் று.

துலாக்கோல், கற்றார் கல்லாதாரென்னும் பகுதி நோக்கா
தொப்ப வளித்த லுடைத்து.

.ஆசிரிய னைமுக்காழின்பையு மவாவின்மையு முடையனாதலிற்
பெருக்கத்துக்குக் காரண யழுக்கா ழின்மையுங் கேட்டிற்குக் கா
ரண மவாவு மாதலன்றி, நண்பும் பகையு முதலாய பகுதிகள் கா
ணமாகாவென வுணர்த லியல்பாதலானுங்,

‡ “கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.”

என்றாராகலி னவைகாரணமாக நெஞ்சங் கோடாமையா
னுங், கோல்சாடுதற்குக் காரணந் தூக்கிய பொருளது மிகை
யுங் குறையு மாதலன்றி நண்பு முதலாய பகுதி காரண மாகாதெ
னக்கொண் டம்மிகை குறை நீக்கிச் சமன்செய்து சீர்தூக்கி நண்
புமுதலாய வப்பகுதிபற்றிக் கோடாத துலைநாவன்னசமனிலையு
டையன்

அக்குடம், உழல்பெய்த சிறுரை நட்ட வேணைச்சிறுர்க் களி
த்தலும் பகைத்த சிறுர்க் களியாமையு முடைமையிற் பகைநண்பி
னெப்ப நிற்கு நடுவுநிலைமையின் று. மேனின்றார்க்கும் கீழ்நின்
ரார்க்கு மொப்ப வளித்தலி னந்நடுவுநிலைமையுடைத்து.

அப்பனை, மேலேறினார்க்கன்றிக் கீழ்நின்றார்க்குக் கள்ளளி
யாமையி னந்நிலைமையின் று. தன்னை வளர்த்த சுற்றமல்லாதார்க்
குங் கள்ளளித்தலி னந்நிலைமையுடைத்து.

அத்தெங்கு, நீர்வார்த்துப் பேணுஞ் சுற்றத்துக்கே யன்றிப்
பிறர்க் கோலைமுதலாயின உளியாமையி னந்நிலைமை யின் று. கற்
றார் கல்லாதா ரென்னு மிருபகுதியினு மொப்ப வளித்தலி னந்நி
லைமையுடைத்து.

அப்பருத்தி, தன்னை வெய்யிலினுலர்த்திப் பஞ்சனைக் கொ
ள்ளு முபாயங் கற்றார்க் களித்தலு மதனைக் கல்லாத சிறுர்க் களி
யாமையு முடைத்து.

இனி, யழுக்கா லுடையா ரகலாமையிற் பெருக்கங்கண் டறி
யாமையானும், பெருக்கங்கா ணாதா ரதுசுருங்குமாறு மறியாமை

யினவாவாற் செல்வஞ் சுருங்குமாறு மறியாமையானும், பெருக்கத்திற்குங் கேட்டிற்குங் காரண முணராமையாற் காரணமாகாத நண்புமுதலாய பசுதியைக் காரணமாக மயங்க வியல்பாகவி, எனக் காரணத்தா லந்நால்வகைய நடுவுநிலைமையு மவற்றின்மை யுணரப் படு மென்பது.

இனி யழுக்கா றிலாமையு மவாவின்மையுங் காரணமாக நால்வகைய நடுவுநிலை மையு முளவா மாதவி, எனவற்றின்பின்னர்ச் சமனிலை கூறப்பட்டது.

இத்துணையு மெண்வகை யுறுப்புக்கூறப்பட்டன.

இனி, யாத்திரையன் பேராசிரியன் கூறிய வேளாண் வாழ்க்கை முதலாய பிறவு மவ்வுறுப்புளடங்கும். என்னை? குடிமையு ளீகையின் விகற்பமே வேளாண் வாழ்க்கையும்,

* “தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை டேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.”

என்றாகவி, எனவற்றுக்கேதுவே தாளாண்மையுங், கல்வி விகற்பமும் பயனுமே யேனையவு மாகலானென்பது.

அற்றே லவற்றை யவன் வேறுகூற லென்னையெனி, னியற்கையாகியவீகை யவ்விரண்டானுங் கல்வி யேனையவற்றானும் புலப்படலை யுணர்த்தற்கென்பது.

இனி யவை, யத்தன்மைத்தாயினு மவற்றையு மவற்றின் மறுதலைத்தன்மையையும் வேறுவேறுவமத்தானு மறிதல் வேண்டுமெனி, னவை தொகைக்குண மாகாமற் றனக்குணமாக வேறு வேறெண்ணப்படலாற் பிண்டவுடமத்தா னுரையாது மலையானு மதன்மறுதலை யாகிய கழற்குடத்தானு முரைக்கப்படு மென்பது.

இனி மலை யடுத்தார்ப் புரக்கும் வேளாண் வாழ்க்கையு மடுத்த லிலாரு மடுத்துப் பயனுற வருவிரீர் சுரக்கும் பரவு தாளாண்மையு முடைத்து. ஆசானுமன்னன்.

அக்குடந் தனக்கென வெருடுதொழி லின்மையி, எவ்விரு தன்மையை யின்று, அல்லாநானுமன்னன்.

மலை, நூலோர் மருந்தொடு தாலப் பொருளுந் தாங்க லுடைத்து. ஆசா னுலறிவொ டிலகிய லறிதலு முடையன்.

அக்குடஞ், சிறுரது வினையாட்டிற் றாய்தல்லா நிலத்தும் படலாற் பிணிதீர்க்கு மியல்புங் கெடலிற் றன்மாட்டுள்ள கழலை நூலோருங் கொள்ளாமையானு, மக்கழ லன்றி வேறு தாலப் பொருளை யின்றாதலானு, மவ்விருவகைப் பொருளு ளொன்றுந் தாங்குத லிலது. அல்லாதான் ருனறியாமே யொருகா லொட்ப முடையன வுரைப்பினும்,

* “கல்லாதா னெட்பங் கழியுந் ருயினுங் கொள்ளா ரறிவுடையார்.”

என்றராகலி, னவற்றை நூலோர் கொள்ளாமையானு, முலகிய லறியிற் றுண்டல்லாதவைத்து ாசிரியனென நூலுரைத்தற் கொருப்பாடா னாதலானு, மவற்று ளொன்றானு மறந்தா னல்லன்.

மலை, நிலையு தோற்ற முடைத்து. ஆசா † னிலையிற் றிரியா தடங்கிய தோற்ற முடையன்.

அக்குடஞ் சிறுர்கருதிய விடத்தெல்லாஞ் சேறலி னிலையிற் றிரித லுடைத்து. அல்லாதான் சிறுதுன்பினுந் தன்னிலைபெய ரலி னத்தன்மையன்.

மலை பொறையு நிறையு முடைத்து. ஆசானுமன்னன்.

அக்குட மவை யுடைத்தன்று. அல்லாதானுமன்னன்.

மலை, மழையும் வெய்யிலும் விழைவறக் கெடுப்பினும் வளந் தரு மாற்றா னலம்படு முயிரினை மறவாது புரத்தலை யிறவாத் தன்மைத்து. ஆசான் வறுமைமிக் குறினு முறுபவர்க் களித்தலி னச் சா விழிதகைப் பொச்சாப் பின்மையன்.

அக்குட, நிலன்றாக் குறுங்கால் வலன்றங்க லின்றி யுடையு மியல்பா னடைபெறு மாதலி, னுடைந்தகாலைத் துராற்குப்பையி னெய்தி முன்னட்ட சிறுரை யொராலுடைத் தாதலாற் பொச்சாப் புடைத்து. அல்லாதானுமன்னன்.

இனி மலை,

§ “கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுட்கே எடுப்பதுஉ மெல்லா மழை.”

என்றராகலி, னவ்வாறு கெடுப்பது கெடுப்பதும் வல்ல ம ன்ழவள னுடைத்து. ஆசான்,

* “அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.”

என்றாகலிற் தன்னை யிலராயினுரைப் பிறவென்னுடைய
ரேனு மிலராக்கிக் கெடுப்பதுந், தன்னை யுடையராயினுரை யொ
ன்றுமில்லரேனு மெல்லாமுடைய ராக்கி யெடுப்பதும் வல்ல வறி
வினை யுடையன்.

அக்குடம், பலகழற்கா யுடைத்தாயினும் பயனிலவெனப்
பெரிபாரா னிகழப்படுதலின் வளனின்று. அல்லாதான் தனக்கா
யினும் பிறர்க்காயினும் பயன்படாதுதலி னறிவிலன்.

மலை, புதையா வருவுஞ் சிதையாவாற்றலுமுடைத்து. ஆசான்,

§ “வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.”

என்றாகலின் மேலாதனத்து வீற்றிருப்போ னாகலானும்,
பேராற்ற லுடையாரானும் வெல்லற் கரிய தோலாநாவின னாக
லானு, மறையா வருவுங் குறையா வாற்றலு முடையன்.

அக்குடங், கீழிருக்கு மியல்பிற் றாகலானுங் கல்லின் மெல்
லென விழினு மொல்லையி னுடையுட் தன்மைத் தாகலானும்
புதைதலுஞ் சிதைதலு முடைத்து. அல்லாதான், கல்விக் கழுகத்
துட் செல்லி னெல்லாரினுங் கீழிருத்தலானு மவன்சொல்வன்
குறைந்த கல்விபுடையாரானும் வெல்லப்படலானு மறையு முரு
வுங் குறையு மாற்றலு முடையன்.

மலை, நானமுதல நறுமணப் பெருளும் வானநீர் மண்ணீர்
வகைப்படக் காட்டலுங் காண்போர் கண்கள் காமுறப் படுதலு
மின்றோ ரன்ன தொன்னெறி மரபிற்று. ஆசான் பற்பல் வகைப்
படப் பரவிய புகழுஞ், சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்வன்மை
யுங், கற்போர் நெஞ்சங் காமுறப் படுதலு மின்றோ ரன்ன தொ
ன்னெறி மரபினன்.

அக்குடம், வினையாட்டுக் கருவியாகிய கழலன்றிப் பிறிதொ
ன்று மின்மை யி னேனைய வின்று. அல்லாதானு மன்னன்.

இவ்வாற்றா னுசிரியனது வேளாண் வாழ்க்கை முதலாய வே
ளைய தன்மைபு, மவற்றின் மறுதலையாகிய வல்லாதானது தன்

* திருக்குறள் சூ. 10. § புறநானூறு, ௧௮௩.

மையு முணரப்படுதலிற், கற்கப்படுவோனுக்கு மலையுங் கற்கப்படாதோனுக்குக் கழற்பெய்குடமு மவற்றை யுணர்த்துமிடத்துத் தனிநின் றுவமமா மென்பது. இனியுரைப்பன பிண்டவுவமம்.

இனி யீற்றி னின்ற வீதல்விகற்ப முரைக்கற் பாற்று.

இனி யீகை விகற்ப முறுமா நென்னையோவெனி, நீதற் றெழிற்கு முதனிலை யெனப்படும் ி வினையுஞ், செய்வதுஞ், செயப்படுபொருளு, நிலனுங், காலமுங், கருவியு, மின்னதற்கென் பது, மிதுபய நென்பதுமென, வெண்வகையு மவற்றின் விகற் பமு மாகிய காரண வகையா னவ்வாறாயிற் நென்பது.

அவற்றுண் முதலாவ தாகிய வினை யுரைக்கற் பாற்று.

அவ்வினை யீதற்கு முன்னிகழற் பாலதாகிய முதற்காரண வினையு, மீதற்க ணீவோன்காரணமாகவு, மவனளிக்கும் பொருள் காரணமாகவு, மதனைக் கொள்வோன் காரணமாகவு, மீவோன் கண் மூவகையவாக வுடனிகழற் பாலவாகிய துணைக்காரண வினை யுமென நான்குவகைய.

அவற்றுண் முதற்காரணவினை யுரைக்கற்பாற்று

அவ்வினை யீதற்பொருட் டாசிரியற் கின்றியமையாது வேண் டும் பொருளுடையனாற் தன்மையு, மவ்வுடைமைக் கின்றியமையாது வேண்டும் வறியரா னிரக்கப்படுதலு, மதற் கின்றியமையாது வேண்டு முடனளித்தற் றுணிவு, மதற் கின்றியமையாது வேண்டற் பாலதாய தடையின்மையுமென நான்கு. அவை முன்னிகழா வாயி நீதலு நிகழாமையின் முதற்காரண மாயின.

அவற்றுண் மலை, யருவிரீ ருடைத்தாதற் றன்மையு மிரந்தபி னன்றி முன்னு மளித்தலி னிரக்கப்படுத லின்மை யென்னுங் குற்றமு முடைத்து.

நில, னுழுவ ரிரந்தபி னவர்வேண்டுவ தளித்தலின் மலையது குற்றமின்மையு மவிரிந் துமுதகிலைத் துணிபாமல் வித்திட்ட பின்னரே துணிதலி னுடன்றுணி வின்மை யென்னுங் குற்றமு முடைத்து.

பூத், தன்னைச் சூடினார்க்கு நறுமண னளிப்ப வுடன் றுணி

தலி னிலனது குற்ற மின்மையுந் துணிந்தபிற் காற்றசைப்பி னிர
ந்த வண்டி னுக்குத் தோனியாமையிற் பிறிதொன்றாற் றடைப்
படற் குற்றமு முடைத்து.

துலாக்கோ லரிக்கத் துணிந்தபிற் பிறர்தடுப்பினுங் கேளா
தளித்தலிற் பூவினது குற்றமின்று.

இவ்வாற்றா னக்குற்ற மூன்று மின்மையி, னந்நான்கு தன்
மையு மொருங்குடையா னுசிரியனென்பது பெறப்பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“உடைமையிரக்கப் பாடு துணிவே

தடையின்மை யென்ன நடைபெறு நான்கு

மீதற் றொழின்முதற் காரண வினையே.” [என்பது.]

இப்பாட்டு, சூத்திரத்தியல் பின்று யுரையியல்பே யுடைமையி
னுரைப்பாட்டெனப் பட்டது. கற்பார்க் கினிது பயன்பட
னோக்கி வேண்டுமிடத் திவ்வாதே யுரையினை யாப்பு நடையிற்
பின்னு மெழுதப்படும்.

இனிக் கழற்குடஞ் சிறுப்பெய்தற் றன்மைத்தன்மிக் கழலைத்
தானியல்பாக வுடைத்தாகாமையுந், சிறுரா னிரக்கப்படற் குண
மு முடையாமையான், மலையின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

படற்பனை, காயாவியல் புடைமையின் யாவரானுங் காயுங்
கனியும் வேண்டி யிரக்கப்படுத லின்மையுங், கீழ்க் கிரப்பிற் கள்
ளினைத் தாழ்த்த லின்றி யளித்தலி னுடன் றுணியுங் குணமு
முடைமையி னிலத்தின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

முடத்தெங்கு, தன்னை நற்றெங்கென நினைந்து தன்கணீர்
வார்த் திரந்து வேண்டினாற்குத் தான் பாளையினு வியல்புடைத்
தாகலிற், காயேயன்மிக் களவினையு மீதற்குத் துணியாமையி னக்
குணமின்மையுந், வெண்டோடு மோலையு மட்டையு மீர்க்கு மீதற்
குத் தடையின்மையு முடைமையிற், பூவினது மறுதலைத் தன்மை
த்து.

குண்டிகைப்பருத்தி, நீர்தடுத்தலாற் பஞ்சினை வெளிப்படுத்
துக் கொடாமையாற் றுலாக்கோலின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

இவ்வாற்றா னக்குண மூன்று மின்மையி னந்நான்கு குற்

மு மெ ரு ந்குடையா னுசிரியனல்லாதா னென்பது பெறப்பட்டது.

இனித் துணைக்காரண வினை யுரைக்கப்படும்.

அவை, முதற்காரணவினை யீதலெனக் காரியப்படு பளவுந் தாமுடனிற்றலானுந் தாமிவழிக் கல்விப்பொருளை மாணக்கர் செவ்விதி னறியாமையி னீகை யினிது நிகழா மையானு, மதற்குத் துணைக்காரண மாயின.

அவைபோல்வன பின்னும் பலவுள வாயினுஞ் சிறப்பில்லாத வற்றையுஞ் சிறப்புடையவற்றுள்ளுங் கூறியகொண்டு தாமே யுணர்தற் கெளியவாயவற்றையும் விரிவஞ்சி விடுத்துச் சிறப்புடையவற்றுட் பெரும்பாலன விண்டுக் கொள்ளப்பட்டன. பின்னுமன்ன.

இனிச் சிறப்புடைத் துணைக்காரணவினையு ளீவோனைப்பற்றி நிகழும் வினை யுரைக்கற் பாற்று.

அவ்வினை யறிவுக்குத்தகக் கல்வி பயன்படல்கருதி மாணக்கர்க் கொருதுறையா னன்றிப் பலதுறையா னளித்தலு, மங்ஙன மளிப்பினு மச்சத்தாற் கற்பிற் பயன்படாமையி னதுசெய்யா தளித்தலு, மங்ஙன மளிப்பினு மொருங்களிப்பிற் பயன்படாமையிற் பன்னாட் களியாம லப்பொழுது வேண்டு வ தளித்தலு, பங்ஙன மளிப்பினு மப்பொரு ளைய விபரீத மறியாமையென்னு முக்குற்ற த்து ளொன்றான் மறையிற் பயன்படாமையி னங்ஙன மறையாமல் விளங்க வளித்தலுமென நான்கு.

அவற்றுண்மலை, யருவிரீரைப் பலதுறையா னளித்தலுஞ் சிறிதே பிழைப்பினு மிறுதிசெய்தலி னச்சுறுத்தற் குற்றமு முடைத்து.

நில, னுழவர்க் கச்சஞ்செய்யா தளித்தலி னக்குற்ற மின்மையும் பன்னாட்கு வேண்டு வொருங்களிக்குங் குற்றமு முடைத்து பூ, வப்பொழுது வேண்டுமளவிற் றேனைத் துட்பிக் களித்தலி னிலனது குற்றமின்மையு மத்தேனை யத்தும்பி வெளிப்படக் காணாவண்ணங் காட்பிதழ்தாதென்னு மூன்றனு மறைத்துக்கொடுக்குங் குற்றமு முடைத்து.

துலாக்கோல், பக்கலுள்ள கயிற்றின் மறையாமல் வெளிப்படக் காட்டி விளங்கக் கொடுத்தலிற் பூவினது குற்றத்தையின்று

இவ்வாற் றுனாசிரியனது தன்மைபெறப்பட்டது.

இனி டுரைப்பாட்டு,

“கொள்வோ னுணரப் பன்னெறி சூழித்த
லவனுளத் தச்சஞ் சிவணச்செய் யாமை
பன்னாட் கன்றி யந்நாட் களத்த
லையந் திரிபே யறியாமை பென்னு
முக்குற் றத்துட் புக்கொளி யாம
லவனுளங் கொள்ள வதனைக் காட்ட
லெனநான் கென்ப வீதற் றெழிற்க
னீவோற் பற்றி யியலுந் துணைவினை.” [என்பது]

இனி யக்குடங், கழற்காயினைப் பல்வழியா னளியாம லொரு
வழியா னளிக்குங் குற்றமு, மச்சஞ் செய்யாம லளிக்குங் குணமு
முடைமையின், டலையின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

அப்பனை, யேறுமிடத் துடலைப் பிறலா னச்சுறுத்தற் றன்
மைத்தாதலி னக்குணமின்மையும், பன்னாட் கன்றி யந்நாட் களந்
தளிக்குங் குணமுமுடைமையி னிலத்தின் மறுதலைத் தன்மை
த்து.

அத்தெங்கு, பாளையின்மையாற் கள்ளங் சாயு மளித்த லின்
றி, மட்டைமுதலாயவற்றை யந்நாட்டு வேண்டுவ தளியா தொரு
ங்களித்தலி னக்குண மின்மையு, மறைத்துக் கொடாம விதும
ட்டை, யிஃதேலை, யிஃதீர்க்கென விளங்கக் காட்டுங் குணமு
முடைமையிற், பூவினது மறுதலைத் தன்மைத்து.

அப்பருத்தி, தன்புறத்தே யுள்ள தோலான் மறைத்துப் பஞ்
சாகிய பொருளை வெளிப்படக் காட்டாமையி, னக்குண மின்மை
யாற் றுலாக்கோலின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

இவ்வாற்றா னல்லாதானது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனி யீதற்பொருள் பற்றி நிகழும் வினை டுரைக்கற் பாற்று.

அப்பொருண் மாணுக்க ரினிதுணருமா ரெழுத்து முப்பத்து
மூன்றெனப் பட்டாற்போல வித்துணைத்தென முதற்கட்பிண்டமா
கக் காணப்படுதலு, மவையெல்லா மொருதன்மைய வல்ல வேறு
வேறென் றுணருமா, நவை அகரமுதலாக வாய்தவிறுவாயாக
வுள்ளனவெனப் பட்டாற்போல வொன்றற்கொன்று வேறுபா
டுடைமை காணப்படுதலு, மவற்றை டுயிரென்று மெய்யென்றுங்

சூழிநெடிலென்றும் வன்மை மென்மை யிடைமையென்றும் பகுத்தவிடத் தெழுத்தென்னும் பொதுமைசுதையாமைபோலப், பகுத்தவிடத் தப்பகுப்பிற் றன்பொதுவிலக்கணஞ் சுதையாமைபு, முயிர்முதலாய பகுப்புப் பொதுமை சுதையாமையொடு தனித்தனிச் சிறப்பியல்பும் பெற்றாற்போலத், தன்பொதுமை சுதையாமையொட்ப்பகுப்பு வேறு வேறு சிறப்பிலக்கணம் பெறுதலுமென நான்கு.

அவற்றுண்மலை, யருவிரீரை யிடம்பற்றித் தொகையினும் வகையினு மித்துணைத்தெனப் பிண்டமாகக் காட்டலு, மிடவேறு பாட்டா னன்றி நீரின்றன்மையா னென்றற் கொன்று வேறுபாடுடையவெனக் காட்டாக் குற்றமு முடைத்து.

நில, நெல் கரும்பு வாழை கமுகுமுதலாய பிண்டப் பொருள்களை யொன்றற் கொன்று வேறுபாடுடையவெனக் காட்டலினக்குற்ற மின்மையு, மவற்றைப் பகுத்தவிடத்து வேரென்றும், வையென்றும், பீளென்றுங், கதிரென்றும், பதடியென்று, முமியென்றுந், தவிடென்று, மரிசியென்று, நெற்பயிர்முதலாயின தம் பொதுவியல்பிற் சுதாதவி னக்குற்றமு முடைத்து.

பூத், தேனீப் பகுத்தவிடத்து மப்பகுப்புத் தேனின் பொதுவியல்பிற் சுதையாமையி னக்குற்ற மின்மையு, மப்பகுப் பினிமையெனும் பொதுவியல்பன்றிச் சிறப்பியல்பு பெறுமையி னக்குற்றமு முடைத்து.

துலாக்கோல், தன்கணுள்ள பொருளைப் பல்வகையாகப் பகுப்பினு, மவற்றை வேறுவேறு நிறுத்துக் காட்டி யந்நிறையா னிந்நிறையிற் றிஃதென வவற்றைச் சிறப்பியல்பின வாக்கலி னக்குற்றமின்று.

இவ்வாற்றா னுசிரியனது தன்மைபெறப்பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“தொகையினும் வகையினு மித்துணைத் தென்னப்
பொருண்மை காட்டலும் புகன்றன தமக்குள்
வேறுபா டாதல் விளங்கக் காட்டலும்
பொதுமை சுதையாமற் பல்வகைத் தாக்கலுஞ்
சிறப்புந் தனித்தனி நிறுத்துக் காட்டலு
மெனநான் கென்ப வீதற் றொழிற்கட்
செயப்படு பொருளிற் றிகழுந் துணைவினை,” [என்பது.]

இனியக்குடங் கழல்பெய்தற் கிடவிகற்பம் பெருமையிற்
 ரெருகையினும் வகையினு மித்துணைத்தெனப் பிண்டமாகக் காட்
 டாமையு, மவற்றை யவர்க் கொன்றற் கொன்று வேறெனக் காட்
 டிங் குணமு முடைத்து.

அப்பனை, முன்னர்ச் சுரந்தளித்த மதுத்துளிக்கும் பின்ன
 ர்ச் சுரந்தளிக்கு மதுத்துளிக்கும் வேறுபாடு காட்டாமையி னக்
 குண மின்மையு, பகுத்தவிடத்து மதுவென்னும் பொதுமைசிறை
 யாக் குணமு முடைத்து.

அத்தெங்கு, தன்னாற் கொடுக்கப்பட்ட மட்டையைப் பகுத்
 தவிடத் தோலையென்று மீர்க்கென்றும் பொதுமை சிறைதலி ன
 க்குண மின்மையும், மோலைமுதலாயின வேறுவேறு சிறப்பியல்பு
 பெறுதலி னக்குணமு முடைத்து.

அப்பருத்தி, தோலின்கட் பல்பகுதியவாய பஞ்சினை யுடைத்
 தாயினு மவற்றை வேறுபிரித்துக் காட்டாமற் பிண்டமாகக் காட்
 டலி னக்குண மின்னு.

இவ்வாற்றா னல்லாதானது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனிக் கொள்வோனைப் பற்றி நிகழும் வினை யுரைக்கற் பா
 ற்று.

† “ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவர்க்
 கெழுமையு மேமாப்புடைத்து.” எனவும்,

‡ “உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
 பிறறைவீலை முனியாது கற்ற னன்றே.”

எனவுங் கூறினாராகலி, னதனைக் கொள்வோன் மேலிருந்து
 முடனிருந்துங் கோடலறமாகாமையி னுசிரிய னவனைத் தன்கீ
 ழிருப்பச் செயலுஞ், சித்திரப்பாவையி னடங்கிரின்று கொள்ளா
 வழி யப்பொருளை யவனுணரமாட்டா னாகலிற் கற்பிக்குமிடத்
 தவனை யாசிரியன பிறிதொருகருமத்தி னேவி யசைத்தல் செய்
 யாமையுந், தன்னேவலா னன்றி யவனாக வாயினும் பிறிதொரு
 கருமத்தா னசைதல் செய்யாமற் காத்தலுந், தான்சொல்வன பிற
 முமாகலிற் றானும் பிறிதொருகரும மேற்கொண்டு மனமசைதல்
 செய்யாமையு மென நான்கு.

அவற்றுண்மலை, யருவிரீரை நிலத்துக்களிக்குமிடத் ததனைக் கீழிருத்தலும், வேகத்தா னநிலத்தைக் குழித்தலி னதனைத் தானசைத்தலு முடைத்து.

நில, னுழுவர்க் களிக்குமிடத் தவரைத் தானசைத்தல் செய யாமையி னக்குற்ற மின்மையு, மவராக வசையி னவரைத் தடுத் துக் காவாமையி னக்குற்றமு முடைத்து.

பூத், தும்பிக் களிக்குமிடத் தத்தும்பி யசையி னளித்த லின்மையா னக்குற்ற மின்மையுங், காற்றூற் றுனசைதலி னக் குற்றமு முடைத்து.

துலாக்கோ, லளிக்குமிடத்துத் தானசையாமற் றன்னிலையி னின் ரீதலி னக்குற்ற மின்று,

இவ்வாற்றா னுசிரியனது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“ஈவோன் கொள்வோற் றன்கீ ழிருத்த

லவனை யேவலி னசைத்த லின்மை

யவன்றா னாகவு மசையச்செய் யாமை

யீவோன் றுனு மசைத லின்மை

யெனநான் கென்ப வீதற்றொழிற்கட்

கொள்வோர்ப் பற்றிச் சூறிக்குந் துணைவினை.” [என்பது.]

இனி, யக்குடஞ் சிறுரை மேலிருத்தித் தான் கீழிருந்து கழலீதலி னக்குண மின்மையு, மவரைத் தானசைத்தல் செய்யாக் குணமு முடைத்து.

அப்பனை, ஈள்ளீதற்கட் கொள்வாரை யேறலு மிறங்கலுங் கோய்கட்டலும் பாளைசீவலுமெனப் பிறதொழிற்க ணைவி யசை த்தலி னக்குணமின்மையு, மவரிவை செய்யாமற் பிறசெய்து தாமா க வசையிற் கொடாக்குணமு முடைத்து.

அத்தெங்கு, பிறி தொருவினையை மேற்கொள்ளுமிடத்துந் தானாக மட்டை யூழ்த்தலி னக்குண மின்மையு, மேனைத் தெங்கி னது நெருக்கத்தாற் றன்மேற் காற்று மிகவுறுமையிற் றுனசை தற் றன்மை யில்லாக் குணமு முடைத்து.

அப்பருத்தி, சிறுர் வினையாகுலைத் தானு மசைத லுடை த்து.

இவ்வாற்றா னல்லாதானது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனி யிரண்டாவதாகிய வீதலைச் செய்வோனதயல் புரைக்க
ற்பாற்று.

அவ்வியல்பு முன்னரேபுரைக்கப்பட்ட தன்றோவெனி, ஞண்
டவனது பொதுவியல்புரைத்ததன்மி யீதற்றொழிற் றணவற் கின்
றியமையாதன விவையெனச் சிறப்பியல்பு கூறாமையி, னீண்டச்
சிறப்பியல் புரைக்கப்படு மென்பது.

அவ்வியல்பு குணமுந் தொழிலுமென விருவகைத்து.

அவற்று ளீகைக் கின்றியமையாக்குண முரைக்கற்பாற்று,

இனி யறத்து ஞயர்வுடைய தீகையே யாயினும்,

* “என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.”

என்றராகலி, னன்பில்வழி யறமு மறமாக முடிதலா னவ்
வன்பே யேனைய குணங்களினு முதன்மையாகலானும்,

§ “அன்பீனு மார்வ முடைமை யதவீனு
நன்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.”

என்றராகலி, னவ்வன் பார்வ முடைமையு மது நண்புந் தரு
தலானும்,

§ “அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச நறும்.”

என்றராகலி, னவற்று ளார்வமுடைமை தம்மா லன்புசெய்
யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழிப் புன்கணீர் பொழிவித் தவ்வன்
பினை வெளிப்படுத்து மியல்பிற்றாகலானும்,

● “நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.”

என்றராகலி, னேனை நண்பு நட்டார்மாட்டுவேண்டாதசெய்
கை யுளதாயவழி முற்பட்டுக் கழறுமாறு செய்தலானு, மன்பு
டைமை குடிப்பிறந்தார்க் கியற்கையாமாறு முன்னரேகூறப்பட்ட
மையானு, மேனைய வார்வ முடைமையு, நண்பு, மார்வலர் துன்பங்
கண்டுழி யுளதாகும் வாட்டமு, நட்டாரது மிகுதிகண்டுழி யுளதா
குங் கழற்றுரையுமென வக்குண நான்குவகைப்படும்.

அவற்றுண்மலை ** யன்புடையா ரென்பு முரியர் பிறர்க்கென்ற

* திருக்குறள், ௭௭. § ஷே. எச. § ஷே. எக. ௨. ஷே. எஅச. ஷே. ** எவ

வண்ண மென்பனைய சிலையாகிய தன்னுறுப்பு மீதலி னூர்வமுடைத்து.

இனி நிலனு முறுப்பாய மண்ணீதலி னத்தன்மைத்தா மெனி, நெுத்த நிலன் மண்ணீயுமாயிற் பள்ளமாகிப் பயிரிடற்காகா மையானும், பள்ளமாய நிலன் பின்னு மண்வேண்டுதலானு, மேடாய நிலனென்றே தன்னுறுப்பாய மண்ணீதற்கிகையதலி னத்தன்மை யவற்குச் சிறப்பியல் பாகாதென்பது.

இவ்வா றென்றனது தன்மை பிறிதொன்றற்கு முள்ளதென வேளைய விடத்தினுள்ளு மையந்தோன்றி னுண்டு மிப்பெற்றிறோக்கி யமைத்துக் கொள்க.

இனி மலை யார்வ முடைத்தாயினு நண்பின்று என்னை?

* “கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை

யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.”

என்றாகலி, னம்மலை தன்மருங்குற்றார் வழக்கிக் கீழ்விழ்ந்து கெடுங்காலை யவரைத் தாங்காது கைவிடுதலி னென்பது.

இனி நிலன், வழக்கிக் கீழ்விழினுந் தான் ருங்குதலா னண்புடைத்து. உழவரது பசித்துன்பங் கண்டுந் தான் றளராமையி னண்பினை வெளிப்படுத்தும் வாட்டமின்று.

பூத், தன்மருங்குற்ற தும்பியின் பசித்துன்பங்கண்டு தேனாகிய புன்கணீர் பொழிதலின் வாட்டமுடைத்து. தன்னாற் ருங்கப் பட்ட வத்தும்பி தேனுண்ணலே யன்றிக் கள்ளு முண்ணுதலாய மிகைசெயக் கண்டு, மம்மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிடியாமையி னண்பினை வெளிப்படுத்துவதாகிய கழற்றுரை யின்று.

அக்கோல் தன்னாற் ருக்கப்பட்டபொரு ளளவின்மிகி னத்தூக்கின்மருங்குள்ள காம் பம்மிக்க பொருண்மேற் சென்றிடித் தலிற் கழற்றுரை யுடைத்து.

இவ்வா ற்றா னுசானது தன்மைபெறப்பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“அன்யினு மார்ஃமு மன்ன தீனு

நண்பு மார்வலர் துன்பக் கண்டிழிப்

புன்கணீர் பொழிந்து புறந்தோன்று தன்மையு

மிகுதிக்க கண்ணே மேற்சென் றிடித்தலுக்

கல்வியளிக்கு நல்வினை யாசாற்

கின்றியமையா தியையுங் குணனே." [என்பது.]

இனி, யக்குடஞ் சிறுர்க்குத் திங்குறுத்தலி னூர்வ மின்று. அப்பனை கீழ்விழிற் றுங்காமையி னண்பின்று. அத்தெங் கார்வ லரது துன்பங்கண்டுழித் தளராமையின் வாட்ட மின்று. அப்ப ருத்தி, தன்னோடு நட்புநீர் பஞ்சினைக் கொடாதவண்ணத் தன் னைத் தடுத்திக் கொடுப்ப தழுக்கறுத்தலாகிய மிகைசெயக் கண் டு, மேற்சென் றிடியாமையிற் கழற்றுரை யின்று.

இனிச் சிறுரொடு பழகலாற் குடத்திற்கு நண்பும், பசிகண்டு புன்கணீரெனக் கள்ளுருத்தலிற் பனைக்கு வாட்டமுந், தன்னை முடமுறச்செய்த வேணைய தெங்கின்மேற் றுஞ்சார்ந்துநின்றன் மேற்சென் றிடித்தலைக் காட்டலின் முடத்தெங்கிற்குக் கழற்று ரைய முளவெனத் தாமே யவை யுணரற் பால வாதலி, னின்னோ ரன்ன வினி யெழுதப்படா வென்பது.

இவ்வாற்றா னல்லாதானது தன்மைபெறப்பட்டது.

இனி யீவோனது தொழி லுரைக்கற்பாற்று. அத்தொழி லகத்தொழிலும் புறத்தொழிலு முரைத்தொழிலுமென மூவகை ப்படும். அவற்று ஈகத்தொழி லுரைக்கற்பாற்று.

இனிக் * சைம்மாறு வேண்டா கடப்பா டென்ற ராகலி னது வேண்டின், வாணிகம் போல்வ தொன்றன்றி யீகை யாகாமையா னக்கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடும்,

† “வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்

குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து”

என்றாராகலின் வறியார்க்கீகையும,

‡ “நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்

பண்பறிந் தாற்றுக் கடை.”

என்றாராகலி, னவர்நாடிய வன்றிப் பிறவளிப்பி னஃதவர் நா டிய பொருளினு மிகநல்லவாயினு மதனருமை யறியாமையாற் பய ன்கொள்ளா ராதலி னதனைக் கொடாமல்,

§ “தியவே திய பயத்தலாற் றீயவே

தியினு மஞ்சப் படும்.”

* திருக்குறள், உகக. † ஷே, உஉக. ‡ ஷே, சகக. § ஷே, உ௦உ. திய வை திய பயத்தலாற் றியவையென்பது, புரிமேலழகர் கொண்டபாடம்.

என்றாராகலிற், ஞாமாக விரும்பிக் கேட்பினுந் தியவற்றை யுங் கொடாம னல்லவற்று ளவநாடின கொடுத்தலும், நாடின கொடுப்பினு மவர் கற்குமளவிற் குறைபக் கொடுப்பிற் காலக்கழி வொடவாவு மடங்காமையாற் பிறரிடத்து மதுவேண்டி யிரப்பா ராகலானுஞ், டீ சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோ ராகலி னவர் தாம் பயன்படாமற் பிறர்மாட்டுச் செல்ல விசையா ராகலானு, மங்ங னஞ் செல்லாவண்ணக் கற்குமளவிற் குறையாது கொடுத்தலு மென வத்தொழி னுன்கு வகைப்படும்.

அவற்றுண் மலை, கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடும் வழி தாய நிலத்துக்கே யன்றி வறுமையில்லாக் கடலுக்கு மீயுங் குற் றமு முடைத்து.

நில, னுடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற் றுழுவார்க்கன்றி யுழாதார்க் களியாமையி னக்குற்ற மின்மையு, மவர் கரும்பு முத லாய வினியவன்றி வேம்புமுதலாய வினியவல்லாதன விரும்பி னுங் கொடுத்தலு, முத் தின்னவென வறியாமையா னதனை விரு ம்பாது கரும்பை விரும்பிய வழுவர்க் கக்கருட்போ டவ்வுருமை யறியாமையா னவர் போகட விடுமாறு முத்தீதலுமெனக் குற்றமு முடைத்து.

பூக், தும்பி விரும்பினுந் தியகளனை யளியாமலும், விரும்பா மையின் மிகநல்லவாயினு மணனை யளிபாமலுந், தன்னிடத் திரு க்கு நல்லவற்று ளது நாடிய தேனென்றே யளித்தலி னக்குற்ற மின்மையுந், பசியளவிற் குறைதலாற் பிறிதொரு பூவினு மேற்கு மாறு கொடுக்குங் குற்ற மு முடைத்து.

தியபயத்தல் தியினுக்கு மொத்த தன்மை யாதலின், அவ்வேதுவால் திய வை தியினு மஞ்சப்படுமென மிகுதிசூறல் கூடாமையின், அது பாடமன் மையறிக. இனிதீயே' என்னும் பாடத்துக்குரைவருமாறு. திய தியவே பயத்தலான்-தீவினை நன்மை செய்யாதுதீமையே பயத்தலால், தியவே- சினமும் பகையு மரசமுதலாயின தீயோ டொப்ப அஞ்சப்படுதலிற் தீவி னையொன்றே, தீயினும் அஞ்சப்படும்-குமரகண்டமுதலாய சிலகொடுநோ ய்க்குச் சுட்டக்கால் நன்மையும் பயப்பதாகிய தீயினு மஞ்சப்படும். தீமை யே விளைத்து எஞ்ஞான்றும் நன்மை பயவாமையின், ஓரொருகாலத்து நன்மையும் பயப்பதாகிய தீயினும் தீவினை யஞ்சப்படுவதாயிற்று. இன் னும் இதன் விரிவெல்லாம் திருக்குறட் சண்முகவிருத்தியுட் காண்க.

ஃ திருத்தறன், கௌடி.

துலாக்கோல், பிறரிடத்துஞ் செல்லாவண்ணங் கொள்ளுவர்
ர்க் கவருடன்பட்ட நிறையளவிற் குறையாது கொடுத்தலி னக்கு
ற்ற மின்று.

இவ்வாற்றா னுசிரியனது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனி, யுரைப்பாட்டு,

“கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பா டெடையும்
வறியார்க் களிக்கும் வண்மையு மவர்தா
நெறியல நாடி னளியா தொழித்துக்
குறியல தாமுங் கொடுத்த லின்றி
யறநெறி வழாதவர் நாடின வளித்தலு
மில்லென்னு வெவ்வ முரையா வண்ணங்
கொள்ளு மளவிற் குறையா தளித்தலு
மாவகை நான்கு மளித்தளி னுசாற்
கின்றி யமையா தியையு மகத்தொழிச்.” [என்பது.]

அக்குடம் விளையாட்டுத் தொடக்கத்தி னளித்து முடிவின்
மிண்டுந் தானளித்த கழலைப் பெறுதலிற் கைம்மாறு வேண்ட
லுஞ், சிறுர்க்களித்தலின் வறியார்க் கிகையு முடைமையின் மலை
யின் மறுதலைத்தன்மைத்து.

அப்பனை, வறியார்க் களிப்பினுங் கள்ளாதலி னல்லா ரிரவா
மையிற் றியார்க் கீதலானு, மவர் நாடிய கள்ளொடு நாடாத புளிப்
பையு மதனுட னிறையத்துக் கொடுத்தலானு, நாடினு நல்லகொடா
மையானு, நிலத்தின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

அத்தெங்கு கள்ளை நாடினுங் காயினை நாடினுங் கொடாமற்
பசிக்குப் பயன்படா மட்டையினைக் கொடுத்தலானு, மதனைப் பிற
தெங்கினு மேற்குமாறு கொடாம லொருங்கே பன்னாட்கு வேண்
டுவ கொடுத்தலானும், பூவின் மறுதலைத்தன்மைத்து.

அப்பருத்தி பஞ்சுவேண்டி னவர்வேண் டளவிற் குறைபக்
கொடுத்தலானுங், குறையக்கொடுப்பினுஞ் சொல்லப் பயன்படா
மல் வெய்யிலிற் காய விட்டுக் கொல்லப் பயன்படலானுந், துலாக்
கோலின் மறுதலைத்தன்மைத்து,

இவ்வாற்றா னல்லாதானது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனி யீவோனது புறத்தொழி லுரைக்கற்பாற்று. அது

¶ திருக்குறள், ௧௦௭௮.

கோடல்பற்றியுங் கொள்வோர்ப்பற்றியு மிருவகைப்படும். அவ
ற்றுட் கோடல்பற்றிய புறத்தொழி லுரைக்கற்பாற்று.

அத்தொழில்,

* “ இன்னஞ்செய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு”

என்றராகவிற் பருவமுடையராகி விரும்பிற் பகைவராயினு
முடனளித்தலும்,

§ “ தூக்குக தூங்கிச் செயற்பால தூக்கற்க
தூக்காது செய்யும் வினை.”

என்றராகவிற் பேதைப் பருவ முடையாட்குக் காமச்சுவை
காட்டல் காமனுக்கு மொல்லாமையா னட்டாராயினும் பருவ மெ
ய்தளவுற் தாழ்த்தலும், பருவமுடையார் விரும்பினராயினும்,

¶ “ நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.”

என்றராகவி, வை ரவற்றையுடையராய்க் கல்விபேற்றா
ராயி னக்கல்வி பயன்படாமையாற், பன்னாட் பழகினு மவர்க்கொ
ன்று மளியாமல்,

§ “ பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வனை யின்மை பழி.”

என்றராகவிற், பருவமுடையராகி யவ்வாறு முயல்வார்க்கை
யவற் பன்னாட் பழக்கமில்லராயினு மெல்லாடளித்தலும், மவ்வாறுமுய
லினும்,

‡ “ வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை
யுடையம்மா மென்னுஞ் செருக்கு”

என்றராகவி, னச்செருக் குளதேற் பயனெய்தாமையி
னச்செருக்காற் பணிபாதா ரண்மையி னிருப்பினு மளியாமல்,

“ உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்வா தவர்.”

என்றராகவி, வவ்வாறு செருக்குமானமுமின்றிப் பணிவு
டையாச் சேய்த்துளராயினு மளித்தலுமென நான்கு.

அவற்றுண்மலை, தன்னை புளிகொண்டு பேர்க்கும் பகைவரா

* திருக்குறள் ௧௮௭. § ஷே ௬௭௨. ¶ ஷே ௬௮௮.

§ ஷே ௬௮௭.

‡ ஷே ௮௪௪. ● ஷே ௬௯௮

யினு மவர் நீர்வேட்கையுற்று விரும்பி னுடனளித்தலு; மவ்வே
ட்கை யின்றித் தன்மருங்குறி னவர்க்கு மளிக்குங் குற்றமுமுடை
த்து.

நிலன், தன்மருங் கெய்தினும் வேட்கையுற் றுழாதார்க் களி
யாமையி னைக்குற்ற மின்மையும், போற்றுதலின்றிக் கள்வர்முத
லாயினர் கொள்ள விடுப்பார்க்கு மளிக்குங் குற்றமு முடைத்து.

பூத், தவளைமுதலாயின தன்னைப் பன்னு ளுடுத்திருப்பினு
மவை தேனைப் போற்றுவென வளியாம, லொருநாளே வரினுந்
தேனைப் போற்றி யுண்ணுந் தும்பிக்கே யளித்தலி னைக்குற்ற மி
ன்மையு, மத்தும்பி தன்னடி பணியாது தன்முடிமே லதன்கால்
வைத்த லறிந்து மளித்தலிற் செருக்குடையார்க் களிக்குங் குற்
றமு முடைத்து.

துலர்க்கோ உண்மையாயினுந் தன்னடியினைத் தீண்டார்க்
களியாமற், சேய்மையினின்று போந்தோராயினும் விலையளித்துத்
தன்னடியினைத்தொட் டேற்றார்க் களித்தலி னைக்குற்ற மின்று.

இவ்வாற்றா னுசிரியனது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“பகைவ ராயினுந் தகைபெறு பருவந்
திடனுறக் கொள்ளி னுடனவர்க் களித்தலு
நட்டா ராயினும் பெட்புறு பருவ
முற்றில ராயின் வற்புறத் தாமையுஞ்
செயிரறப் பழகினு முயிரெனப் போற்றார்க்குச்
சின்னப் பெருளு முன்னிக் கொடாம
லொருநாள் வரினு மறவா தார்க்குப்
பெரிய பொருளும் உரிசையி னளித்தலுந்
தன்னடி பணியார் மன்னவ ராயினு
மன்னவர்க் களியா தின்னன்மிக் குடைய
வறிய ராயினு முறுபணி விரும்பி
னெறியி னவர்தா முறவளித் தலுமென்
வாவகை நான்குந் தாவிலா சாற்குக்
கோடல் பற்றிக் குறிக்கும் புறத்தொழில்.” [என்பது.]

அக்குடந் தன்னை நட்ட சிறுர்க்கன்றி யவர்க்குப் புகையா
யினர் விளையாடற் பருவ முடைவராகி விரும்பினுங் கொடாமை
யானு, மவர்க்கு நட்டாயினுந் தன்மருங் கெய்தினும் விரும்பாவ

ழிக் கொடாமையானு, மலையின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

அப்பனை, கள்ளுண்ணும் வேட்கை யின்றி விலைப்பொருட்
டுக் கொள்வார்க்கு மளிக்குங் குற்றமும், பெற்றபி னிழத்த லின்
றிப் போற்றுவார்க்கே யளிக்குங் குணமு முடைமையி னிலத்தன்
மறுதலைத் தன்மைத்து.

அத்தெங்கு, மட்டையினைத் தம்மகத்துட் கொண்டு போற்
றுதார்க்கு மளிக்குங் குற்றமு, மதனைத் தன்னடிக்கீ மெழ்தினுர்
க்குந் தன்னடித்தொட் டேறினுர்க்கு மன்றிப் பிறர்க்களியாக்
குணமு முடைமையிற் பூவின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

அப்பருத்தி, தனக்குள்ளிருக்குமபொருளைத் தன்னடியாகிய
காம்பினைத் தொட்டுப் பறித்தகாலை யளியாது, தன்றலை தகர்த்த
பின்னரே கொடுத்தலிற் றுலாக்கோலின் மறுதலைத் தன்மைத்து.

இவ்வாற்றா னல்லாதானது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனிக் கொள்வோர்ப்பற்றியபுறத்தொழி லுரைக்கற்பாற்று.

அத்தொழி, லாசிரியன் மாணுக்கனிடத்துச் சென்று கற்பி
த்தா லவன்விருப்பத் தளவுகாண்ட லரிதாகலி னவனைத் தன்னிட
த்து வருத்தலு, மவனை மயங்கச் செய்யாது கற்பித்தலு, மவ
னப்பொருளைத் தன்மருங்கிருந்து சிந்திக்கச் செயலு, மவனை
டவ்வினையாள ரேனானு முடனிருந்து பயிலச்செயலுமென நான்கு.

அவற்றுண் மலை, கொள்வோரிடத்துச் செல்லாம லவரைத்
தன்னிடத்து வருத்தலு, மவர் பன்முறை செல்லினு நெறிமயங்
கச் செயலு முடைத்து.

நில நெறிமயங்கா தளித்தலு, மளித்தபொருளை யாங்கிருந்
துண்ணச்செய்யாது மனையி னுய்ப்பச் செயலு முடைத்து.

பூத்தும்பிக்குத் தேனளிக்குமிடத்துத் தன்மருங்கிருந் துண்
ணச் செயலி னக்குற்ற மின்மைபுந், தேன்கொள்வனவாகிய பல
தும்பியைத் தன்மருங்கிருத்தாக் குற்றமு முடைத்து.

துலாக்கோல், கொள்வோர்பலரைத் தன்மருங் கிருத்தலி
னக்குற்றமின்று.

இவ்வாற்றா னாசிரியனது தன்மை பெறப்பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

கொள்வோன் மருங்கிற் றுன்செல் லாம
 லீவோ னவனைத் தன்மருங் குய்த்தலு
 மவன்மயங் காம லருட்பொரு ளளித்தலுங்
 கேட்டன நெஞ்ச நாட்டி யுசாவத்
 தன்பா லவனை யன்பால் வைத்தலு
 மவனுட னவ்வனை யாளர் பிறரும்
 பயில்வகை யாங்கே செயலு மென்ன
 வாவகை நான்குந் தாவினா சாற்குத்

கொள்வோர்ப் பற்றிக் குறிக்கும் புறத்தொழில். [என்பத

அக் குடங் கொள்வோரிடத்துத் தான்செல்லுங் குற்றமு,
 நெறிமயங்கச் செய்யாதளித்தலு முடைத்து. அப்பனை யறிவு
 மயங்குமா றளித்தலு, மனித்தகள்ளினைத் தன்மருங்கிருநது மு
 ண்ணச் செயலுமுடைத்து. அத்தெங்கு தானளித்த மட்டையி
 னை யாங்கிருந்தே பயன்படுத்தற் கேலாமைபும, பலரைத் தன்மரு
 ங்கிருத்தலு முடைத்து. அப்பருத்தி பலரைத்தன் மருங்கே
 லாமைபுமுடைத்து.

இவ்வாற்றா னல்லாதானதுதன்மை பெறப்பட்டது.

இனி யீவோன துரைத்தொழி லுரைக்கற் பாற்று.

அத்தொழி, னூலது துண் பொருளைக் கொள்வோன் பின்ன
 ரினிதுணருமாறு கருதியீவோன் பாயிர முதலாயவற்றின் தன்
 மைபைப் பருப்பொருட்டாக முன்னர்க் கூறுதல் பற்றிப், பொ
 துப்பாயிரத் தன்மை புரைத்தலுஞ், சிறப்புப்பாயிரத் தன்மைபுரை
 த்தலு, நூல்வகையுரைத்தலு, நூல துறுப்பின்வகை புரைத்த
 லுஞ், சூத்திரத்தின் கிடக்கை வகையுரைத்தலுஞ், சூத்திரத்தின்
 பயன்வகை புரைத்தலுமென வறுவகைப்படும்.

அவற்றுட் பொதுப்பாயிரவகை புரைத்தலுரைக்கற்பாற்று.

அவ்வகை யீவோன்றன்மை முதலாக முன்னர்க்கூறிய ந்
 ன்கு.

அவற்றுண் மலை, பொருள் கொள்வார் தன்மருங் கடைத
 ற்து முன்னரே பல்வகைப்பொருளுந் பாற்பட நிரம்பிய பான்மை
 காட்டலி, னீவோன்றன்மைபு மில்வாறுமெனப் பருப்பொருட்
 டாக வதனை புணர்த்துத் துடைத்து.

நில, னுழவர் வித்திட்டபின் முனையு நாத்நும் பீருங் கதிரு

நெல்லும் பிறவு மொன்றன்பி னென்றாகக் காரணகாரிய முறையானே காட்டலி, நீதலியல்பு மிவ்வாறுமென வதனை யுணர்த்த லுடைத்து.

பூத் தன்னைப் பெற்று வளர்த்துத் தாங்கி யாதரித்துச் சொல் லற்கரிய பெருநன்மையி செய்த முதற்பொருளாகிய கொடிமுதலாய வற்றுக்குந், தன்னோடு வேற்றுமை யின்றிப் பின்னிப் பழகிய வேளைய கொடிமுதலாயவற்றுக்குந், தேனுண்ணு மியல்பின்மையா னந்நன்றியு நடுபுங் காரணம'கத் தேனளியாமற், நனக்கொ ரு நன்றியுந் செய்யாமலு முன்னர்ப் பரிசய மொன்று மில்லாம லும் புதிதாகச் சேணின்று தன்னை யடைந்த தும்பிக் குண்ணு மியல்பிருத்தலி னதுபற்றி யதனை யளித்தலிற், கொள்வோன்றன் மையு மிவ்வாறுமென வதனை யுணர்த்த லுடைத்து.

துலக்கோல், தன்மருங்குள்ள பொருளை யொருவன் பெறு தற் கெண்ணிற் றுனிருக்குமிடத் தவன்வந்து, வேண்டும்பொரு ளிதுவெனச் சொல்லி, யப்பொருட் குரிய விலைகாட்டித், தன்னு டன்பாடு பெற்றபின்ன ரப்பொருளை யவன்பெறுமாறு கொடுத்த லிற், கோடன்மரபு மிவ்வாறுமென வதனை யுணர்த்த லுடைத்து.

இவ்வாற்றா னுகிரியன் பொதுப்பாயிரத் தன்மை யுரைக்கு மாறு பெறப்பட்டது.

அக்குடஞ், சிறுத்தனை யடைதற்கு முன்னர்த் தானென்று மின்றெனக் காட்ட லுடைத்து. அப்பனை, தானளிக்குங் கள்ளி னைக் காரணகாரிய முறையாற் காட்ட லின்று. அத்தெங், குண் ணு மியல்புடையார்க் குண்ணத்தகாப் பொருளாகிய வோலையினை யு, முண்ணுமியல் பில்லாத தன்பரரைக்குத் தான் பெற்றவுண்ணு மியல்புடைய மழைநீரை யு மளித்த லுடைத்து. அப்பருத்தி, தனக்குள்ளிருக்கும் பொருளைத் தன்னுடன்பாடு பெறாமற் கொ ள்ளக் கொடுக்கு மியல்புடைத்து.

இவ்வாற்றா னல்லதான் பருப்பொருளு மறியானாகலிற், பாயிரங் கூறுமிடத்தும் பிறழ வுரைப்பானென்பது பெறப்பட் டது.

இனிச் சிறப்புப்பாயிரவகை யுரைத்த லுரைக்கற்பாற்று* அவ்வகை யாக்கியோன் பெயர் முதலாக முன்னர்க்குறிய வெட்டு.

அவற்றுண் டலை, தன்கட்பொருளைப் பிறர் வித்திடாமற் றுனே படைத்தலிற் றன்னியல்பையும், வித்தொன்று மின்றி வறிய தாய நிலத்துப் புதிதாகப் படைத் த லில்லாது முன்னர் வழிவழியாகத் தொன்றுதொட்டுவந்த வித்தினைக் கொண்டே படைத்தலிற் றுன்படைத்த பொருட்காரணத்தையுங் காட்டலி, னாக்கியோன் பெயரும் வழியு மிவ்வாறுமென வவற்றை யுணர்த்த லுடைத்து.

நிலன், தன்னிடத்துள்ள பெருளுக்கு நாற்பக்கத்தும் வரம்பாகிய வெல்லை காட்டலு, மவ்வரப்பினுட் பட்ட பொருளை யிதுநெல்லதுகரும் புதுவாழைபென வேறுவேறு பெயர்குறித்துக் காட்டலு முடைமையி, நெல்லையு நூற்பெயரு மிவ்வாறுமென வவற்றை யுணர்த்த லுடைத்து.

பூத், தன்முதற்பொரு ளாகிய கொடிமுதலாயவற்றின் வேர் முத னுனிவரைப் பரவியிருந்த சாரத்தைத் தேனெனத் தன்காம் பின்கட் டொகுத்துக் காட்டலும், பிண்டமாகிய தன்னை யரும் பெனவு நாளரும்பெனவு மலரெனவுங் காரணகாரிய முறையான் விரித்துக் காட்டலுங், காரணகாரிய முறை யின்றி யினப்பற்றி மகரந்தங்களை யோரிடத்துத் தொகுத்து யோரிடத் தொன்று பட்டிருந்த விதழ்களைப் பலவிடத்துப் பிரியுமாறு விரித்துங் காட்டலுந், தன்னைத் தன்னிடமாகிய கொடிமுதலாயவற்றினின்று பறித்தப் பெயர்த்து ஈரார் கட்டிக் கூந்தன்முதலாய பிறிதிடத்து வைப்பினும், பூவென்னுந் தன்பொருண்மை கெடாமையு முடைமையிற், நெருகுத்தலும் விரித்தலுந் தொகைவிரியு மொழி பெயர்த் ததாப்பட யாத்தலுமென யாப்பின்வகை யிவ்வாறுமென்பதூஉ, முண்ணுமுன்னர்த் துப்பிக்குத் தேனுளதென்றுஞ் சூடு முன்னர் மக்கட்கு மணனுளதென்றுந் தன்னிடத்துக் காட்டலி னுனுதலியபொருளுென்ப திவ்வாறு மென்பதூஉ முணர்த்த லுடைத்து.

துலாக்கோல், தானிறுத்த பொருளை யொப்பத் தக்கதோ வொப்பத்தகாததோவென வதனை யாராய்வானொரு காரணிகற் குக் காட்டிய பின்னரோ யதனைத் தன்னினின்று வெளிப்படுத்தலி, னுலைக் கேட்டுக் குற்றமின்மை யாராயுங் காரணிக ரின்னராமெனக் காட்டல்வேண்டுமென்பதூஉ, மப்பொரு ளுளித்த தனக் குப்பய னாதற்குரியவிலைப்பொரு ளெனவு, மப்பொருள் பெற்றார்க்

குப் பயன் பசியு நோயுந் தீர்தலும் பிறவுமாமெனவு முன்னே
காட்டலி, னுக்கியோனுக்குப்பப நறம்பொருளின்பமும் புகழுந்
பிறிதுமாமென்பதூஉ, மதனைக் கற்றானுக்குப்பப னிம்மைமறு
மைத்துன்ப நீங்கலும் பிறவுமா மென்பதூஉ முணர்த்த லுடை
த்து.

இவ்வாற்றான் மாணுக்கனுக்குப் பருப்பொருட்டாகச் சிறப்
புப்பாயிரவகையை யாசிரிய னுரைக்குமாறு பெறப்பட்டது.

அக்குடர், தன்கணுள்ள கழலைபாக்கியகொடியின்னதென்
றுணர்த்தாமற் பெய்தற் காரணம்பற்றி யதனை யாக்கியோன் நன்
பாற் பெய்த சிறுவனென் றேனைச் சிறுர்க் குணர்த்துதலு, மக்கழ
லிக்காரணத்தா னின்னவிடத் தின்னராற் பறிக்கப்பட்டதெனக்
காரணங்காட்டாமையு முடைத்து.

அப்பனை, தான்கொடுக்குங் கள்ளினுக் கெல்லை வெளிப்பட
டக் காட்டாமற் கோய்வாயிற் காட்டலி, னுசிரியனல்லாதான்
சொல்லும் பொருட்கெல்லையும் வெளிப்படக் காணலின்றிச் சிறு
சிலகீழோர்வாயின் மறைந்து காணப்படு மென்பதூஉ, மெஞ்ஞா
ன்று கொடுப்பினுந் தீங்குபயக்குங் கள்ளன்றிப் பிறிதொன்று
கொடாபையானும், பெயர்கேட்ட மாத்திரையாற் பிறர் தீதென்
றுணராவண்ணந் தன்னியற்பெயரை மறைத்துத் தேனென்று
மதுவென்று நற்பொருட்கு மேற்கு பிறபெயருங் கோடலானு,
மல்லாதா னுரைக்கு நூற்பெயரும் வாதமாயிரம் வைத்தியமேழா
யிரம் வேதகாவியம் விஞ்ஞானபூரண மென்றற்போலும் யாதானு
மொரு பெயர்பெறு மென்பதூஉ முணர்த்த லுடைத்து,

அத்தெங்கு தன்னிரதத்தைக் கள்ளாகத் தொகுத்துக் காட்
டாமையும், பயன்படு பாளையை விரித்துக் காட்டாமையும், பயன்
படாத மட்டையினை யினம்பற்றி யோரி- த்துத் தொகுத்தும் விடு
வேத்தற்குச் சட்டமாகப் பயன்படலிற் பாரையைப் பல்பகுப்
பாக விரித்துங் காட்டாமையுந், தன்னைப்பறித்து லேறிடத் துய்த்
தவழிக் கூந்தற்றாழை யென்னுந் தன்பொருண்மை சுட்டாமையு
முடைமையின், யாப்பின்வகை யுணர்த்தாமையொடு காய்த்தலின்
ஹையி னுதலியபொரு ளுணர்த்தாமையு முடைத்து.

அப்பருத்தி, பஞ்சாகிய வெளிற்றுப் பொருளைப் பிறறியா
மன் மறைத்தலிற் கேட்போரையு, மப்பொருளுடைய தனக்குக்

கேடன்றிக் கிடைப்பதொன் றின்மையானுஞ் சிறுர் கல்வியிழுத்த லானுங் பயனையுங் காட்ட லின்று.

இவ்வாற்று னல்லாதான், சிறப்புப்பாயிரத்தின் பருப்பொரு ளு மறியாமையி னதுகூறுமிடத்தும் பிறழ வுரைப்பானென்பது பெறப்பட்டது.

இனி நூலென்ற சொற்குப் பொருளுரைத்த பின்றை யதன் வகை யுரைக்கப்படும்.

“இனி நூலென்ற சொற்குப் பொருள் யாதோவெனி, னூ ல்போறலி னூலென்பு; பாவைபோல்வானைப் பாவையென்றது போல; என்னை? நுண்ணிய பலவாய பஞ்சி னுனிகளாற் கைவன் மகடூஉத் தனது செயற்கைநலந் தோன்ற வோரிழைப்படுத்தலா முலகத்து நூலூற்ற லென்பது; அவ்வாறே சுகிரந்து பரந்த சொ ற்பரவைகளாற் பெரும்புலவன் றனதுணர்வு மாட்சியிற் பிண்டம் படல மோத்துச் சூத்திரமென்னும் யாப்புநடைபடக் கோத்து நூற்கப்படலி னென்பது. இனி யொருசாரார் நூல்போலச் செ ப்பஞ்செய்தலி னூலென்ப. இனித் தந்திரமென்னும் வடமொ ழிப் பொருளை நூலென வழங்குதல் தமிழ்வழக்கெனக் கொள்க. இது நூலென்ற சொற்குப் பொருள்” எனக் களவிய லுரையிற் கூறுமாற்று னறியப்படும். நூலென்னு முதனிலைத் தொழிற்பெ யர் நூற்கப்படுவதாகிய செயப்படுபொருளை யுணர்த்தலி னது தொழிலாகு பெயர். நூல்போலச் செய்பஞ்செய்தலென்னும் பொருளி லுவமத்தின்பெயர் பொருளுக்காயிற்றெனக் கொள்க.

இனி யந்தூ லிருவகைய; முதலூலும் வழிநூலுமென. அவ ற்றுண் முதலூலு மிருவகைய; இயற்கைமுதலூலுஞ் செயற்கை முதலூலுமென.

அவற்று ளியற்கைமுதலூ லாவது,

* “வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின் முனைவன் கண்டது முதலூ லாகும்.” எனவும்

§ “வரம்பி லறிவன் பயந்த தாகும்.”

* நொல், பொருள், சுருடு. § களவியல்கக-வது பக்கம்.

எனவுங் கூறினாராகலி, னம்முனைவனாற் காணப்பட்டதாய்த் தனக்கொரு காரணமின்றித் தானே பிறநூற்குக் காரணமாகிய நூலாம். அது லது தனக்கொரு முதனூலையு மினை நூலையு மின் றித் தனக்குத் தானே யினையாய நூலெனப்படும். அது, வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின் முனைவ னாதிபிற் கண்டனவாகிய மாகே ச்சுரஞ்ச்திரமும் வேதாகமங்களு முதலாய வாரியமுதனூல்களு, மிசைநுணுக்கமுங் களவியலு முதலாய தரீழ் முதனூல்களும் போல்வது.

இனி யாதியின் முனைவன் நமருகத்தினின்று பதினான்கொலி தோன்றின. அவ்வொலியே மாகேச்சுரஞ்ச்திர மெனப்படும் அவற்றுண் முதலொலி, அ இ உணு, என்பது. ஏனையவு மது போல்வன. அப்பதினான்குஞ்ச்திரத்தையு முதனூலாகக் கொண்டு பிருகற்பதி யொருநூல் செய்தான். அதன்வழித்தாக விர்திர லோந் திரமெனும் பெயரிய நூல் செய்தான். இவ்வாறே பின்னுஞ் சில தோன்றின. அவையெல்லாங் கலியுகவாரப்பத் தமிழியவே யம்முனைவனருள்பெற் றம்மாகேச்சுரஞ்ச்திரத்தின் வழித்தாக விறறைக்கு நாலாயிரத்தியாண்டின்முன்பு காகமிரதேயத்தரசன் காமிட்கன்காலத்திற் பாணினி தன்பெயரர னொருநூல்செய் தரங் கேற்றினன். அதுவே யிக்காலத்துள்ள வாரியவியாக்கரணம். அத ற்கு வரருசியும் பதஞ்சலியு முரைசெய்தனர். பதஞ்சலியுரைக்குப் பாடியமெனப் பெயர். பாடியஞ்செய்தவாசிரியனும் வியாக்கிரபாத முனிவனோ டொருங்கெண்ணப்படும் பதஞ்சலியும் வேறாவர்.

இனி, முனைவன் நமருகத்தினின் றாரியத்திற்குமுதனூலாக மாகேச்சுரஞ்ச்திரந் தோன்றினாற்போல வக்காலத்திற்றானே யவ னது வாயினின்று தமிழிற்கு முதனூலாக முப்பத்துமூன்றுசொற் கடோன்றின. அவை நான்குஞ்ச்திரமாகப் பகுக்கப்பட்டன. அவை நுணுகியாராயந்தவழி யியலிசைநாடகமெனு முத்தமிழில ட்கணமு முப்பொருளு முற்றத்தோன்று மியல்பினவாதலி னச்சு த்திரங்கட் கிசைநுணுக்கமெனப்பெயர்வழங்கிற்று. இசையென்ப துசொல். அதுவே தமிழிற் கியற்கைமுதனூலெனப்படும். அந்நூ லின்கணுள்ள நான் டுஞ்ச்திரங்களுண்முதற்குத்திரத்திற்கு, பெய் யறிவினராகிய வகத்தியன்முதலாயினு ள்ளத்தின் விளங்கு முனை வனே யொன்றுமறியாக் கடையாயாருள்ளு மிறப்பக்கடைப்பட்ட

டேனாகிய வென்னுள்ளத்துங் கோயில்கொண் டெழுந்தருளி வீற்றிருப்பானென்பது தொன்மறைத் துணிவாதலி, வை வென்னுள்ளத்துநின் றுணர்த்தியவளவி னியற்றமிழ்ப்பகுதியுட் பெரும்பாலன விளங்குமா றேருரையெழுதி யிசைநுணுக்கச்சிற்றுரையெனப் பெயர்தந்தேன். தவமுற்றவுடைய வாசிரிய நகத்தியன்முதலாயினுர்க் கன்றி யவமுற்றவுடைய கடைபேற்றகு முற்றவுணர்த்த லம்முனைவற்கு மருமையின், யானிசைநுணுக்கத் தறிந்த பொருள் கடலு ளையெயிறந்த நீர்த்துளிபோலு மாகலாற் சிற்றுரையெனப் பட்டது. அவ்வுரையினம்பற்றி யிப்பற்றமிழ்கூறு மிந்நூலுரையுட னிறுதியிற்சேர்க்கப்படும். இசைநுணுக்கமென்னும் பெயரான் முத்தமிழு ளிசைத்தமிழே கூறுவதாகிய நூலுமொன்றுண்டு. அது சிசண்டியாசிரியனாற் சாரகுமாரன் பொருட்டுச்செய்த விடைச்சங்கத்து வழிநூல்.

இனிச் செயற்கைமுதனூலாவது, தானே தலைவனாகிய வம்முனைவனை வழிபட்டுத் தலைவராயினு ரவனருளா லவன்கண்ட வியற்கைமுதனூலின் வழித்தாகப் பிண்டம் படல மோத்துச் சூத்திரமெனச் செயற்கைநலந்தோன்றச் செய்த நூலாம்.

அத்தலைவ ரமரமுனிவரராகிய வகத்தியனுநாரதனு மேனைய முனிவரராகிய மார்க்கண்டேயனும் வான் மீகிய முதலாகப்பலர்.

அவருட் கலசபோனியாகிய வாசிரியனகத்தியன் முனைவனாகிய திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளிடத்துத் தமிழி னியற்கைமுதனூ லுணர்ந்து பின்ன ரதன்பொருளைக் குன்றெயிற்த முருகவேளிடத்துக் கேட்டுத் தெளிந்து முத்தமிழிலக்கணமு முப்பொருளு மாதியின்முற்றக் கூறினானாகலி னவனருளிச்செய்த சிற்றகத்தியம்பேரகத்தியமென்னு மிருநூலார் தமிழிற்குச் செயற்கைமுதனூ லாயின. நாரதன்முதலியோரு மம்முனைவனை வழிபட்டுத் தலைவராயினுராகலி னவர்பிறிதொரு செயற்கைநூலின் வழித்தாக நூல்செய்யா ராகலானு, நாரத னிசைத்தமிழொன்றே முற்றக்கூறினானெனவு மேனையோ ரொருதமிழாயினு முற்றக்கூறுது சிற்சில பகுதியே கூறினாரெனவும பிறநூல்களான றிடப்படலானு, மவ்வாசிரியர் செய்த நூலெல்லா மகத்தியத்துக் கிணையாகிய செயற்கைமுதனூ லெனப்படும்.

இவ்வாற்றாற் செயற்கைமுதனாலெல்லா முனைவன்கண்ட வியற்கைமுதனாலின் வழியவே யாதலி னவற்றுண் முடிந்தநூலுக் கேளைய வினை நூலாயின. இனி,

* “தந்திரஞ் சூத்திரம் விருத்திமூன் றற்கு முந்துநூ லில்லது முதனூ லாகும்.”

எனவுங் கூறினாராகலி னியற்கைமுதனூ, றந்திர முதலாய வகை காணப்படாப் பிண்டமாதலிற் செயற்கைநலந் தோன்றாமை யானுஞ், செயற்கைமுதனூ லெல்லாம் பிறிகொரு செயற்கைநூ லின் வழியவாகாமன் முனைவனை வழிபட்டுத் தலைவராயினாற் செயற்கைநலந் தோன்றச் செய்யப்பட்டமையானு, மவை யியற் கைநூலின் வழியவாயினுந் தந்திரஞ்சூத்திரம்விருத்தியென்னும் வேறுபாட்டான் முதன்மையவாகலின் முதனூலெனப்பட்டன.

இனித் தானே தலைவனாகிய முனைவனாற் செயற்கைநலந் தோன்றச் செய்யப்பட்ட நூலுமுள. அவை யாலவாய்ப் பெரு மானடிகள் செய்த களவியல் போல்வன. களவிய லகத்தியமுந் தொல்காப்பியமு முதலாய நூல்பல தோன்றிய பிற்காலத்துச் செய்யப்பட்டன மியற்கைநூலின் வழித்தாகவாயினுஞ் செயற்கை நூலின் வழித்தாகவாயினுஞ் செய்யாமையின் முனைவன்கண்ட முதனூலெனவே சான்றோராற் கொள்ளப்பட்டது.

இனி முத்தமிழகத்திய முதனூலாசிரியனை யமரமுனிவ னென்ற தென்னையெனின்,

* “துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத் திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.”

என்றாராகலி, னவன் † பொருள்சொர் புகழ்த்துணை கூறல் புத் தேண்டுப் புலவர்க்கு மரிதாகலி னூலா னறிந்தவற்றுட் சில கூறுதும்.

ஆசிரியனகத்தியற்குக் குடத்தி லுற்பவமாயகாரணத்தாற் கும்பமுனி கும்பசம்பவன் முதலாய பெயர் வழங்கின. பிறகாரண ங்களாற் குறுமுனி தமிழமுனி முதலாய பிறபெயரும் வழங்கும். அவனேதேவவிருடிகளுட் சிறந்தானெ னப்புராணங்கூறும். அவன்

* களவியல், ௧௧-வது பக்கம். * திருக்குறள், ௨௨, † ஷ ௫.

புகழ் கூருத புராணமு மில்லை; இதிகாசமு மில்லை; தேவரு மில்லை; முனிவரு மில்லை. நிலவுகத் தரசனெருவ னிந்திரபதம் பெறி னதனைத் தேவர்க ளறிதற்பொருட் டகத்தியன்முதலாய். விருடிகளெழுவ ரொருநா ளவன்சிவிகை சுமத்தல் வழக்கு. ஆதி யூழியி லொருகாலத்துப் புருவச்சக்கிரவர்த்திபேரனு மாயுயின் மகனும் யயாதியின் றந்தையுமாகிய நகுடன் றுரங்கவேள்வி தூ றுமுடித் திர்திரபதம் பெற்றுச் செல்லுழிச், சிவிகைதாங்கிச் செ ன்ற முனிவரைச் செருக்கான் மதியானாகி விரைந்துசெல்லுச வென் றேவுவான் சர்ப்பசர்ப்பவெனக் கூற, வவனை யம்முனிவரரு ளகத்தியனே யிர்திரபதத்தினின்று மிழிந்து பூமியிற் சர்ப்பமாரு மாறு சபித்தான். பின்னொருகாலத்தில் வேதத்திற் கூறு மசமெ ன்பது யாடெனப் பிறரெல்லங் கூற, வுயிர்க்கொலை புரிந்து வேட் டல் கூடாதென மறுத்து, வேதங்கூறியசொற்கு மூவாட்டை நெ ல்லையாமெனப் பொருளுரைத், தவ்வாதே பன்னீரியாண்டு பொ தியிலின்க ணிருந்து வேள்விசெய், கிர்திரன்முதலாயதேவ ரவி யேலாராகி மழைவுளந்தடுப்பத், தன்றவவுலியாற் பல்வளனும் படைத்து, நான்முகப்புத்தேண்முதலாய மூவர்க்கும் வித்தினைக் கொண்டவியளித், தேலாதாரை வெகுண்டு சபித்தற் கெண்ண, வலேதயிற் தவரஞ்சி யெதிர்வந்து வரங்கிடப்ப, வுயிர்க்கொலை வேள்வி புலைவினையாகா வறவினையே யாயினுங் கடையாயவேள்வி யென்று மல்லாதவேள்வியே யுத்தமவேள்வியென்றுங் கூறித் தே வர்க்குவரமளித்த வருந்தவக்கொள்கை யுடையானு மகத்தியனே. இவ்வாறு வேதவியாச னிதிகாசமு மைந்தாம்வேதமுமாகிய பார தத்துட் கூறினான்.

இன்னும் வியாசன் கார்தமுதலாய புராணத்துண், முனிவர் களை வஞ்சனையாற் கோறலே தொழிலாகக் கொண்ட வாதாபி யில்வலனென்னு மசுரரிருவரைத் தனது தவமகிமையா லழித்த னனென்றுந், தேவர்கள்பொருட்டுக் கடனீரை யாசமனஞ்செ ய்து வற்றச்செய்தனென்று, மொருகாலத்துத் தேவரு முனி வரு மேருவிற்கூடியபோழ்து மேருத்தாழ்ந்து தெற்குயரவே யத னைச் சமன்செயற்பொருட்டுத் தேவர்கள்வேண்ட வகத்தியனே தென்றிசைப்போந்து சமஞ்செய்தானென்றும் பிறவுங் கூறினான். தென்றிசையைச் சமஞ்செய்தானென்னுஞ் சரித்திரத்தா லெல்

லாத்தேவரு மெல்லாமுனிவரு மொருங்குகடியவழி யகத்தியற்
கிணையாதலன்றி பெத்தேவராயினு மெம்முனிவராயினு மவற்
கிணையாகாரென்பது போதரும். தென்றிசைப்போந்தபின்னரே
யப்பெரியோன் றமிழ்முதலூ லியற்றியதுந் தென்மதுரையிற் றலை
ச்சங்க நிறுவியதும் பொதியிலைத் தனக்காச்சிரமமாகக் கொண்ட
மையு மாயின.

இனி யாரியமொழியுண் முதற்கவியென்றுபலரானும் புகழ
ப்பட்ட விருடியாகிய வான்மீக தானியற்றிய விதிகாசமாகிய விரா
மாயணத்து “ளகத்திய இதி விக்யாதோ லோகே சுவேரைவ கர்
மண” எனத்தொடங்கிக் குடிலமாகிய அகத்தைப் போக்கின
காரணத்தாலகத்தியனென்னும் பெயரிய முனிவரனை யிராமனவ
னாச்சிரமத்திற் சென்று தரிசித் தருள்பெற்றுப்போயினனெனக்
கூறுதலானும், பரசுராம நரசர்குலத்தை யழித்து வந்தனனெ
ன்று மிராமற்குத் தோற்றபின்ன ரவன் சினமொழிந்து தவத்திற்
புக்கானென்றுங் கூறுதலானும், கடைச்சங்கத்து நல்லிசைப்புல
வரு ளொருவராகிய கூலவாணிகள் சாத்தனார் மணிமேகலைக்கண்,

* “செங்கதிர்ச் செல்வன் றிருக்குலம் விளக்குங்
கஞ்ச வேட்கையிற் காஞ்சமன் வேண்ட
வமர முனிவ னகத்தியன் றனது
கரகவ கலிழ்த்த காவிரிப் பாவை.” எனவும்,

† “ஒங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்புத்
துங்கையி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்.” எனவும்,

† “மன்முருங் கறுத்த மழுவ ணெடியோன்
றன்முன் றோன்ற றகாதெழி நீயெனக்
கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவ
னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைஇ
நாவலந் தன்பொழி னண்ணர் நடுக்குறக்
காவற் கணிகை தனக்காங் காதல
னிக டுந்தோர் காயினு மெஞ்சுத வில்லோன்
ககந்த னாமெனக் காதலிற் கூஉ
யரசா ளுரிமை நிற்பா லின்மையிற்
பரசு ராமனின் பால்வந் தணுகா
னமர முனிவ னகத்தியன் றனது
துயர் நீங்கு கிணவியின் யான்றோன் றனவுங்
ககந்தன் காத்தல்.”

* பதிகம் கூ-வது அடி. † விழுவதைநாலை கூ-வது அடி.

† கீறையேய்களை ௨௫-வது அடி.

எனவுங் கூறுதலானுள், பரசுராமன் நவவலியாற் கார்த்தவீரியன் முதலாகப் பந்தலைமுறை யரசர்குலத்தை வேறுத்து வந்தானென்பதூஉ, மிராமன்காலத்தி லவனுக்குத் தோற்றுப் பின்னர்ப் போரொழிந்தானென்பதூஉங், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தரசன் காந்தனென்பானொடு பரசுராமன் போர்குறித்துவரச் சயமக ளாகிய கன்னி யவ்வரசன்முன்பு தோன்றி, நீமழுவோனொடு போர்செய்யாமன் மறைதியென் றேவினென்பதூஉ, மவனச்சொற்படி தன்னகரைக்காக்குமாறு ககந்தனைவைத்துப் பின்ன ரகத்தியன்பா லவனருள்பெற் றுய்யுமாறு சென்றனென்பதூஉ, மவ்வரசன்பொருட்டே யகத்தியன் கரகங் கவிழ்த்துக் காவிரியை யளித்தானென்பதூஉம் பிறவும் பெறப்படலி, னிராம னிலங்கைசென்ற காலத்திற்கு முன்னும் பரசுராமனை யஞ்சி பொளித்தமைபா லிராமனுக்கு முற்காலத்தானென்று கருதப்படுங் காந்தன்காலத்திற்கு முன்னுங் காவிரிநதி யுற்பத்திக்கு முன்னுமெனக் கருதப்படும் பண்டைக்காலத்தே, யாசிரியன் நென்றிசைமலயத்தப் போந்தமையுந் தமிழ்முதலூ லளித்தமையும் பெறப்படும்.

இன்னும் வான்மீகி பொருநரைநதியைக் கண்டபி னதற்குத் தென்பாலுள்ள பாண்டியனது பொன்மயமாகிய கபாடமுங் காண்பீரெனவானரவீர்க்குச் சுக்கிரீவனுரைத்ததாகக் கூறலி, னாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தொன்பதிறியாண்டு தலைச்சங்க மிரீஇய தென்மதுரைபைக் கடல்கொண்டபின்னர்ப் பொற்கதவமுடைமையாற் கபாடபுரமென்னும்பெயரிய விடைச்சங்க மிரிஇய நகரந் தோன்றியகாலத்திற்று னிராம னகத்தியனைத் தரிசித்தானென்பதூஉம் பெறப்படும்.

இனிச் செயற்கைமுதலாலோ டொத்த மரபிற்று யாசிரிய மத விகற்பப்படக் கிடப்பது வழிநூலெனப்படும்; என்னை?

§ “முன்னோர் நூலின் முடிபொருட் கொத்துப்

பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி

யழியா மரபினது வழிநூ லாகும்.” என்றாகலின்.

அது தொல்காப்பிய மிசைநுணுக்க மாபுராணம் பூதபுராண முதலாயின போல்வது.

§ இறையனார் களவியல், ௧௨-வது பக்கம்.

செயற்கைமுதனாலுக் கீணை நூலுண்மையி னதன்வழித்தா கத்தோன்று நூலு ளாசிரியமத விகற்பமுற வியல்பாயிற்று. அவ் வழிநூலு மதன்வழித்தாக வொருநூ ளுளதாயி னந்நூலுக்கு மு தனூலாம்.

இவ்வாற்று நெருவற்குத் தந்தையாயினான் பிறநெருவனு க்கு மகனு மாயினுற்போல முனைவன்கண்ட விபற்கை முதலூ லொழிந்த வேணையநூலெல்லா முதனூலும் வழிநூலுமென விரி யல்பு முடையவாயின; என்னை,

§ “மரபுசிலை திரியா மாட்சிய வாகி

யுரைபடு தூறு மிருவகை யியல

முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின.” என்றுகராகலின்.

இனிவழிநூலுட் சிலவற்றைச் சிறிது வேறுபாடு நோக்கிச் சார்புநூ லெதிர்நூலெனவு மொருசாரார் வேண்டுப; என்னை,

† “இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்

திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.” எனவும்,

† “தன்கோ ணிநீஇப் பிறன்கோண் மறுப்ப

தெநிநூ லென்ப வொருசாரோரே.” எனவுங் கூறினாராகலின்.

இனிச் சார்புநூலென்ப தியாதோவெனின், செய்யுளிலக்க ண மகத்தியத்தன் மிகவும் பரந்து கிடத்தலானுந் தொல்காப்பிய த்துண் மிகவுந் சுருங்கி யிருத்தலானு மவ்விருவர் நூலுள்ளு மொருவழிமுடிந்த வதனை யோருபகார நோக்கி யோருகோவைப் படப் பல்காப்பியனார் பல்காயனார் சிறுகாக்கைபாடினியார் முகலி யோர்செய்த நூன்முதலியன பேர்ல்வது.

அது தனக்கு முதலூலேநோக்க வழிநூலே யாயினு மவற்று ளொன்றன்வழியானே முற்றுங் கூறு திரண்டன் வழியானு மொ ருபுடையே கூறலா னதனை யொருசாராசிரியர் சார்புநூலெனக் கூறலு மமைபுமென்பது.

இனி யெதிர்நூலென்ப தியாதோவெனின், முதலூலின் முடிந்தபொருளை யொருவன் யாதானுமொரு காரணத்தாற் பிறழ வைத்தா லதனை டிலக மெய்யெனக்கொண்டு மயங்காமைப் பொ ருட்டுக் கருவியாற் றிரிவு காட்டி யவன்கோண் மறுத்து முதலூற்

பொருளையே தன்கோளாக நிறுத்தி யொள்ளியானொருபுலவ னூல்செய்யுமாயி னந்நூ லப்பெய்ப்பெறு மென்பது. அதுவு முத னூலைநோக்க வழிநூலாயினும் பிறன்கோண்மறுக்கும் வேறு பாடுடைமையா நெதிர்நூலெனக் கூறலு மமைபுமென்பது.

அவ்விருதாலு மிவ்வேறுபா டுடையவாயினு முதலூலின் முடிந்தபொருளை முரணாகுறு மழியாமரபினவாகலி னவற்றை யாசிரியர் தொல்காப்பியனார் வழிநூலு ளடக்கினார். அல்லதூஉம்,

* “ அவற்று, ணாலெனப் படுவது நுவலுங் காலை
துதலிய பொருளை முதலிற் கூறி
முதனடு விறுதி மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
யுண்ணின் றமைந்த வுரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன் பண்பே.” எனவும்,

‘ ஒத்த சூத்திர முரைப்பிற் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
யீரைவ் குற்றமு மின்று நேரிதின்
முப்பத் திருவகை யுத்தியொடு புணரி
ணாலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்.” எனவும்,

§ “ நூலெனப் படுவது துதலிய பொருளை
யாதிக்க ண்ணே யறியச் சுட்டி
யோத்துமுறை நிறுத்துச் சூத்திர நிரைஇ
முதல்வழி சார்பென மூவகை மரபிற்
ஞெகைவகை விரியின் வசையறத் தெரிந்து
ஞாபகஞ் செம்பொரு ளாயிரு வகையிற்
பாவமைந் தொழுகும் பண்பிற்றுகிப்
புணர்ச்சியி னமைந்து பொருளாகத் தடக்கித்
தனக்குவரம் பாகித் தன்முடி வதுவே.” எனவும்,

§ “ ஈரைவ் குற்றமு மின்றி நேரிதி
னெண்வகைப் புணர்ப்பின தென்மறை புலவர் ”

எனவுங்குறிஞராகலி, எவ்வகை சொல்லப்பட்டது நூலெ ன்ப.

இனி யாசிரியனகத்திபற்கு மாணுக்கர் பன்னிருவர்; சமதக்

* தொல், பொருள், சஎக. நூலெனப்படுவது முதல்பொருளை முதலு முடிவு மாறுகோளின்றி யென்பது, டேராசிரியர் கொண்டபாடம்.
● ஷை சுஈசு. § ளளவியல் ௧௨-வது பக்கம். § ஷை ௧௧-வது பக்கம்.

கனியிருடியின் புதல்வருளொருவனும் பரசுராமன்சோதரனுமாய் திரணதூமாக்கனியென்னு மியற்பெயருடைய தொல்காப்பியனு, மதங்கோட்டாசானுந், துராலிங்கனுஞ், செம்பூட்சேயும், வையாபிகனும், வாய்ப்பியனும், பனம்பாரனுந், கழாரம்பனு, மவிரயனுந், காக்கைபாடினியு, நற்றத்தனும், வாமனனுமென அவருள்ளே தொல்காப்பிய னவிரயன் முதலாயினார் முத்தமிழும் விரவக்கூறிய முதலுலாகிய வகத்தியத்தினின் மியற்றமிழை வேறுபிரித்து வழிநூல் செய்தார். அவ்வழிநூ லெல்லாவற்றுள்ளுந் தொல்காப்பியமே சிறந்தமையி னிடைச்சங்கத்தா ரதனை யகத்தியத்தோ டொப்பக்கொண்டு போற்றினார். அந்நாண்முத லின் நுகாறு மேனைய நூற்பரப்பெல்லா மழியத் தொல்காப்பியமே நிலைபெற்று வழங்க லதற்குத்தக்க சான்றும். பெருநாரை பெருங்குருகுமுதலாய நூலுடையார் ரிசைத்தமிழை வேறுபிரித்து வழிநூல் செய்தார். அவ்வழிநூ லெல்லாவற்றினுந் சிறந்தது சிகண்டி செய்த விசைநுணுக்கம். அச்சிகண்டி நாரதன்மாணுக்கருட் சிறந்தோன். முறுவல் சயந்தங் குணநூல் செயிற்றிய முதலாய நூலுடையார் நாடகத்தமிழை வேறுபிரித்து வழிநூல் செய்தார். இசைநுணுக்கம்போலவே தொல்காப்பியத்தின் முன்னர்த்தோன் மிய வழிநூல்கள் பூதபுராணமு மாபுராணமுமாம். அவை யின்ன வாசிரியரார் செய்யப்பட்டனவென வறித லிக்காலத்திற் கூடாதாயிற்று. ஆயினு மவை யகத்தியம்போல விரவக்கூறாமல் வேறுபிரித்து முத்தமிழு முற்றக் கூறிய விரிந்த வழிநூ லென்பதுமாத்திர முன்னுரைகளான் விளங்குகின்றது. தொல்காப்பியன்முதற் பன்னிருவரு மோரொருவ ரோரொருபடலமாகப் பன்னிருபடலமென்னும் வழிநூலு மொன்றுசெய்தனர். ஈண்டுக்கூறிய முதல்வழியென்னு மிருவகைநூலின் சார்பாகப் பல்காப்பியமுதலாய சார்பு நூலுந் தோன்றின. கபிலமுதலாய வெதிர்நூலுந் தோன்றின. அவையெல்லா மழியா மரபினவே யாதலிற் பிரமாணநூல்க ளாயின. கடைச்சங்கத்தின் பின்னர்த் தொல்காப்பிய மொழிந்த நூலுண் மிகப்பல விறப்பத் தொல்காப்பியத்தின் வழித்தாகச் செய்யினு மாசிரியன் கருத்துணராமன் மரபுநிலைதிரியச் செய்த மையாற் பிரமாணமாகாத நூலும் பலதோன்றின. அவை சின்ன னன்னால் வீரசோழிய மிலக்கணக்கொத்துப் பிரயோகவிவே

கஞ் சூததிரவிருத்தி யிலக்கணவிளக்கச்சூரூவளி யிலக்கணவிளக்கமுதலாகப்பல,

இனி யகத்தியனுவழித் தோன்றிய வாசிரிய ரெல்லாருள் ளந் தொல்காப்பியனாரே தலைவரென்ப தெல்லாவாசிரியர்க்கு மொத்த துணிவு. என்னை?

* “கூறிய குன்றினு முதனுல் கூட்டித் தோமின் றுணர்த ரெல்காப் பியன்ற னுணையின் றமிழிந் தோர்க்குக் கடனே.”

எனப் பல்சாப்பியனார் கூறினமையானும்,

“வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத் தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென வாடோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக ழானப் பெருமை யகத்திய னென்னு மருந்தவ முனிவ ஞங்கிய முதனுல் பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர் நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப் பியனும்.”

என்பதன லகத்தியனார் செய்த வகத்தியத்தினை முதனுலெ னவு மவர் வாடோரேத்தும் வாய்மொழிப்பல்புக ழானப்பெருமை யுடையாரெனவு மவர்செய்த முதனுலைப் பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோருட் டலைவராயினார் தொல்காப்பியனான வும் பன்னிருபடலத்துக்குப் பாயிரங் கூறியதை யப்பன்னிருவரு முடம்பட்டமையானும், பன்னிருபடல முதனுலாக வழிநூல் செய்த வெண்பாமாலை யையனாரிதனாகும்,

“மன்னிய சிறப்பின் வாடோர் வேண்டத் தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன் றன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற் பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த”

எனப் பாயிரஞ் செய்தற் குடம்பட்டமையானும், கடைச் சங்கத்தாருட் களவியற்பொருள் கண்ட கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரன “ரிடைச்சங்கத்தார்க்குங் கடைச்சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத் தொல்காப்பிய” மெனக் கூறினமையானு மென்பது.

இனி நச்சினுர்க்கினியர், “பாண்டியன் மாகீர்த்தி யிருப்பத்து

* இது பல்சாப்பியப் புறனடைச் சூத்திரம்.

நாலாயிரம் யாண்டு வீற்றிருந்தானாகலி னவனு மவனவையிலுள் ளோரு மறிவு மிக்கிருத்தலி, னவர்கள்கேட்டிருப்ப வதங்கோட் டாசிரியர் கூறிய கடாவிற்கு விடைகூறினார். அகத்தியனா ரதங் கோட்டாசிரியரை நோக்கி நீர் தொல்காப்பியன் செய்த நூலைக் கேளற்கவென்று கூறுதலானுந், தொல்காப்பியனாரும் பல்காலுஞ் சென்று யான்செய்த நூலை நீர் கேட்டல் வேண்டுமென்று கூறு தலானு, மிவ்விருவரும் வெகுளாம லிந்நூற்குக் குற்றங்கூறி விடு வலெனக் கருதி யவர்கூறிய கடாவிற்கெல்லாம் விடைகூறுதலி னாரிதப வென்றார். அவர் கேளன்மி நென்றற்குக் காரண மென்னையெனின், நேவரெல்லாருங் கூடி யாஞ்சேர விருத்தலின் மேருத்தாழ்ந்து தென்றிசை யுயர்ந்தது; இதற் ககத்தியனாரே யாண்டிருத்தற் குரியரென் றவரை வேண்டிக் கொள்ள வவருந் தென்றிசைக்கட் போதுகின்றவர்; கங்கையாருழைச் சென்று காவிரியாரை வாங்கிக்கொண்டு, பின்னர் யமதக்கினியாருழைச் சென் றவர்மகனார் திரணதூமாக்கினியாரை வாங்கிக் கொண்டு புலத்தியனாருழைச்சென் றவருடன்பிறந்த குமரியா ருலோபா முத்திரையாரை யவர் கொடுப்ப நீரேற் றிரீஇப் பெயர்ந்து, துவா ரவதிப் போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிக்கண் ணரசர் பதினெண்மரையும் பதினென்கோடி வேளிருள்ளிட டாரையு மருவாளாரையுங் கொண்டு போந்து, காடுகெடுத்து நாடாக்கிப் பொதியிலின்கணிநுந், திராவணனைக் கந்தருவத்தாற் பிணித், திராக்கதரை யாண்டியங்காமை விலக்கித், திரணதூமாக் கினியாராகிய தொல்காப்பியனாரை நோக்கி, நீர்சென்று குமரி யாரைக் கொண்டு வருகவெனக் கூற, வவரு மெய்பெருமாட்டியை யெங்ஙனங் கொண்டு வருவலென்றார்க்கு, முன்னாகப்பின்னாக நாற்கோளீள மகலநின்று கொண்டு வருகவென்றார்க்கவரு மங்ங னங் கொண்டுவருவழி வையைநீர்க்குடிகிக் குமரியாரை யீர்த்துக் கொண்டு போயவழித் தொல்காப்பியனார் கட்டளை யிறந்து சென், றோர்வெதிர்ங்கோலை முறித்து நீட்ட வதுபற்றியேறினார்; அது குற்றமென் றகத்தியனார் குமரியாரையுந் தொல்காப்பியனாரையுஞ் சுவர்க்கம் புகாதினெனச் சபித்தார்; யாங்க ளொருகுற்றமுஞ் செய்யாதிருக்க வெங்களைச் சபித்தமையா நெம்பெருமானுஞ் சுவர்க்கம் புகாதினென வகத்தியனாரையுஞ் சபித்தார்; அதனா

னவர் வெகுண்டாராகலி, எனவன்செய்தநூலைக் கேளற்க வென்றார்.” எனப்பாயிரத்துளுரைத்தார். அவரின்னதூற்பிரமாணங்கொண் டெழுதினாரெனவறிதல் பன்னூ லிறந்துபட்டமையி னிக் காலத்தரிதாயிற்று. நமக்கு மேற்கோள் கிட்டாமெகொண் டவருரைத்தன கொள்ளாமென லமையாது என்னை, பாண்டியன் மாகீர்த்தி யிருபத்துநாலாயிரம் யாண்டு விற்றிருந்தா னென்றும் போலப் புனைந்துரைவகையற் கூறுவவு மாகிரியர் கருத்தை மாறாக வுணர்ந்தமையற் கூறுவவுமன்றி, யவர் பன்னூல் பயின்ற செந்நெய்ச் செல்வராகலிற் றுமே யொன்றைப் படைத்திட்டுப் பொய்கூறா ராகலானு, மகத்தியனாந் தொல்காப்பியனாரு நகுடற்குப் பின் நென்றிசைப் போந்தபின் சவர்க்கம்போய் மீண்டாரென லெந்நூலகத்து மின்மையானு மென்பது.

இனிக் குரவனைச் சபித்தமை தொல்காப்பியனுர்க்குக் கூடுமோவென்றிற், கீழாயினுர்போ லன்றிப் பெரியார்க்கு யாதானு மொரு நீதிபற்றி வெகுளிகோட லறமாம்; அன்றே லது குற்றமாய். அது பிழைத்த கந்தருவ நெருவனைச் சபிக்குமாற்ற லிருந்தும் சபியாமற் பொறுத்த குற்றத்துக்காகச் சமதக்கினி யைப் பிதிரர் நகுலமாமாறு சபித்தாரெனப் பாரதங் கூறுமாற் றுனு முணரப்படும். இவ்வாற்றும் கட்டளை யிறந்து சென்றகுற் றத்தை யேதுவாகக்கொண் டகத்தியனார் சபித்தமையுங், கட்டளை யிறந்ததுங் குரவன்பன்னியின் பொருட்டாதலிற் கூடுமெனக்கொண்டு தொல்காப்பியனார் சபித்தமையு, மவரது தவவன்மையையும் யாவர்மாட்டு மொப்பநிற்கு நடுவுநிலையையும் புலப்படுத்தும் புகழ்ச்செய்தியே யன்றி யிழிவாகாது. இவ்வாறே பிற்காலத்துங் கன்னியைக் காத்தற்பொருட்டுப் பரசராமனு, நோன்பினைக் காத்தற்பொருட் டவன்மாணுக்கனாகிய வீடுமனும், பன்னாட் போர்புரிந்தமை பனுவலாற் புகழப்பட்டன வன்றோ; இன்னுமிக் கருத்து நோக்கி யன்றே தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவனாரும்,

“குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி

கணமேயுங் காத்த லரிது.” என்றார்.

இனி நச்சினுர்க்கினியர் சொற்பற்றி யிச்சரித மாராய்வுழித் தொல்காப்பியனா ரகத்தியனார் மாணுக்கருண் முதன்மையுடையா

ரென்ப தொன்றே யன்றி யவ்வகத் தியனாரோ டொத்த தவவாற்
றலு முடையாரென்பதும் போதரும்.

இனி யந்நால்வகைநூலுண் மலை, பல்வகைப் பொருளையுந்
தனக்கு ளடக்கிப் பிண்டமாகத் தோற்றலா னியற் கைமுதனூலு;
மின்னவிடத் தின்னபொருளை வைத்தல் வேண்டுமென்னு முறை
யின்றிப் பல்வகைப்பொருளையுந் தோன்றிய முறையானே விர
வக் காட்டலி, னின்னவிடத் தின்னபொருளை வைத்து முறைப்
படக் காட்டல் வேண்டுமென்னு நியமமின்றி யியற்கைமுதனூலின்
பொருளினையுணர்ந்தமுறையா னப்பல்வகைப் பொருளையும்
விரவக் கூறுஞ் செயற்கைமுதனூலு மிவ்வாறும் வுணர்த்துத்
துடைத்து.

நிலன், பல்வகைப் பொருளையும் பிறவிடத்திற் கண்டு தம
க்கு வேண்டும்பொருளு ளிப்பொரு ளின்னவிடத் திருத்தல் வே
ண்டுமென நினைந்து பல்வகைப்பட வேறுபிரித்து முறைப்படுத்
துப் பயிரிட்ட வழவர் சருத்தொப்ப நெல கரும்பு வாழை தென்
னைமுதலாயவற்றைக் காட்டலின், முதலூலின் முறையின்றி விர
விக் கிடந்த பொருளை வேறுவேறு வகைப்படுத்து, முறைப்படக்
கூறிய வழிநூலு மிவ்வாறும் வுணர்த்த துடைத்து.

பூ, மலையினுள்ள தேன் வெளிப்படத் தோன்றினு மலைவாழ்
வார்க் கன்றிப் பிறர்க்குப் பயன்பட லரிதாகிப் பரந்து கிடத்த
லானு, நில னேனையவற்றை வேறுபிரித்து முறைப்படுத்துக் காட்
டினுந் தேனை வேறுபிரித்துத் தனித்துக் காட்டாமற் கொடிமு
தலாயவற்றுள் வேர்முத னுனிவரை யியைத்துக் காட்டலின் மிக
வுஞ் சுருங்கி மறைதலிற் பயன்படாமையானும் பிறர்க்கும் பயன்
பட லொன்றேகருதியு, மலையினு நிலத்தினு முள்ள வகிலுஞ் சந்
தும் வெட்டுவேரும பிறவு நறுமணனை வெளிக்காட்டாது மறைத்
துவிடலி னது வெளித்தோன்ற லொன்றே கருதியு, மம்மலையினு
நிலத்தினு முள்ள பல்வகைப்பொருளு ளேனைய விடுத்துத் தேனு
மணனுமென விரண்டே தொகுத்தும் விரித்துங் காட்டலின், முத
னூல் வழிநூலென்னு மிருவகைநூலு ளொருநூற் பொருளையா
வது முற்றுங் கூறுது மதிதுட்ப நன்கமையார்க்கும் பயன்படுமா
றவ்விருநூலு நோக்கி, யவற்றுட் சிலவற்றைத் தொகுத்தாயினும்

விரித்தாயினுங் கூறுஞ் சார்புநாலு மிவ்வாறுமென வுணர்த்த
லுடைத்து.

துலாக்கோல், கருவிகொண்டுநிறுத் தாராயுமுன்னர்ப் பிற
னெருவன் றன்மனஞ் சென்றவாறே மெய்யெனநினைந் தொரு
பொருளினிறை யித்துணைத்தெனக் கூறிற், றுனதனைத் தன்னு
வின் வரையாகிய கருவியா னறிந் தவன்கூற்று மாறின்றேற் சம
னிலை காட்டி யுடன்பட்டி, மாறாகிற் சாய்ந் துடன்படாமற் கருவி
யாற் றிரிவுகாட்டி மறுத்து மெய்யாகிய தன்னுணிவு காட்டலின்,
முதலுலின் முடிந்த பொருளை யொருவன் யாதானுமொரு கார
ணத்தாற் பிறழவைத்தா லதனைக் கருவியாற் றிரிவுகாட்டித் தன்
கோணிற் றீஇப் பிறன்கோண்மறுக்கு மெதிர் நாலு மிவ்வாறுமென
வுணர்த்துத லுடைத்து.

இவ்வாற்றா னுசிரிய னூல்வகை யுரைக்குமாறுபெறப்பட்டது
அக்குடங் கழற்காய் தன்னிடத்துத் தோன்றாது பிறிதிடத்
துத்தோன்றிப் பின்னர்ப் பெய்யப்பட்டமையானும், பெய்தமுறை
மாறிக் கீழுள்ளது மேலு மேலுள்ளது கீழுமாகக் கிடத்தலானும்,
காரணகாரிய முறையாற் காட்டாமையே யனறித், தோற்ற முறை
யாற் காட்டாமைபு முடைத்து.

அப்பனை, யெஞ்ஞான்று கொடுப்பினுங் கள்ளன் றிப் பிற
வின்மையிற் பல்வகைப்பொருளை முறைப்பட வேறுபிரித்துக்
காட்டாமை யுடைத்து.

அத்தெங் கக்குடத்தினு மப்பனையினுஞ் சுருங்கியபொருளை
விரித்தாயினு மவற்றுள் விரிந்த பொருளைச் சுருக்கியாயினுங்
காட்டாமை யுடைத்து.

அப்பருத்தி, யத னுட்பொருளை யின்னநிறையுடைத்தெனப்
பிறர்கூறிற் றன்னிடத்துக் கருவியின்மையி னதனை யுடன்படலா
வது மறுத்தலாவது செய்யாமையுடைத்து.

இவ்வாற்றா னல்லாதா னூல்வகையின் பருப்பொருளு மறிந்
துரையானென்பது பெறப்பட்டது.

இனி நூலதுறுப்பின்வகை யுரைத்த லுரைக்கற்பாற்று.

அதுதா னுன்குவகைத்து; சூத்திரத்தானு மோத்தினுமும்
படலத்தானும் பிண்டத்தானு மிய லுதல்பற்றி. என்னை?

* “அதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே
 யொருபொரு ணுதலிய சூத்திரத்தானு
 மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
 பொதுமொழி கிளந்த டடலத் தானு
 மூன்றுறுப் டடக்கிய பிண்டத் தானுமென்
 ருங்குண மரபி னியலு மென்ப.” [என்றாராகலின்.]

இனிச் சூத்திரமாவ தியாதோ வெனின்,

§ “அவற்றுட், சூத்திரந் தானே,
 யாடி சீழலி னறியத் தோன்றி
 நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
 ய ப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே.” எனவும்,

“மேற்கிளந் தெடுத்த யாப்பினுட் பொருளொடு
 சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்
 சொல்லுங் காலை யுரையகத் தடக்கி
 துண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகித்
 துளக்க லாகாத் துணைமை யெய்தி
 யளக்க லாகா வரும்பொருட் டாகிப்
 பல்வகை யானும் பயன்றெரி புடையது
 சூத்திரத் தியல்பென யாத்தனர் புலவர்.” எனவும்,

† “நுட்ப மொட்பந் திட்பஞ் சொல்லிற்
 சுருங்குந் கருத்துப் பகுதியொடு தொகைஇ
 வருத்தமில் பொருட்பய னிகழ்ச்சி சூத்திரம்.” எனவும்,

§ “பெ’துவினுஞ் சிறப்பினும் போற்றுந் காலைப்
 பெறுதல் பெற்றவை காத்தல் காப்பொடு
 பிறிதுபெற நிகழ்த்த லதர்க்கருத் தாகும்.” எனவும்,

|| “அதுவே, பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
 கொண்டியல் புறனடை யென்றதன் விகற்பமோ
 டொன்றிய குறியே யொன்று மென்ப.”

எனவுங்கூறுமாற்றும், சூத்திரத்தியல்பு மதன்கருத்து மதன்
 குறியு முணரப்படும்.

இனி யோத்தும் படலமும் பிண்டமுமாவன வென்னையெ
 னின்;

* நோல், பொருள், ச.அ.௦-வது சூத்திரம். இதனை இரண்டு சூத்
 திரமாக்கினர் பேராசிரியர். § ஷ. ச.அ.௨. ● ஷ. சுருக. † § || நோல்,
 பாயிரம், இனம்புரணருரை மேற்கோள்.

* “நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாந்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தேர்தென மொழிப ஷயர்மொழிப் புலவர்” எனவும்,

† “ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.” எனவும்,

‡ “மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
ரேன்றமொழிப் புலவரது டெண்ட மென்ப.”

எனவுங்கூறினாராகலி, எவ்வகை சொல்லப்பட்டனவா மென்பது.

அவற்றுட் சூத்திரத்தா னியன்றநா லாரியத்துண் மாகேச்
சுர சூத்திரமுந் தமிழின்க ணையி லாகிரியனகத்தியனுஞ்சூரைத்
விசைதுணுக்கமும் போல்வது. ஒத்தினு னியன்றநா லிறைய
ஞர் களவிபல் போல்வது. படலத்தா னியன்றநால் பன்னிரு
படலம் போல்வது. பிண்டத்தா னியன்றநால் தொல்காப்பியம்
போல்வது.

இனி நால்வகைத்தாக்காது சிறுநூல் பெருநா லிடைநா
லென மூவகைத்தாக்கி யாகிரியர்க்கு மாறாகச் சிலர் கூறுப. அது
பொருந்தாமை பின்னர்க் காண்க.

இனி யகத்திய மவிநயமுதலாயின வியற்றமிழிசைத்தமிழ்
நாடகத்தமிழென்னு மூன்றுபிண்டத்தையடக்கிய நாலெனச்
சொல்லப்படலா வைப பிண்டத்தினை யடக்கிய வேறொரு பிண்
டமென்றார் நச்சினுர்க்கினியர்.

இனி நூல்செய்தற் சூரியான் யாவ னூல்செய்யுமா லியாதோ
வேனின்,

* “அப்புல மரிநப வறிந்து முதனூற்
பக்கம் பேற்றும் பயந்தெரிந் துவகத்
திட்ப முடைய தெளிவர வுடையோ
னப்புலம் படைத்தற் கமையு மென்ப.” எனவும்,

† “சூத்திர முரையென் ருயிரு திறத்தினும்
பாற்படத் தோற்றல் படைத்த வென்ப
நுற்பய னுணர்ந்த நுண்ணி யோரே.”

* தோல் பொருள் சஅரு. † ஷ. ச. ச. ‡ ஷ. சஅரு.

* † தோல், பாயிரம், குளம்பூரணநூரை மேற்கோள்.

எனவுங் கூறுமாற்றானும் பிறவாற்றானு மழிக.

அவற்றுண் மலை, யெல்லாவிடத்தும் வளமுடைமையி னோ ருறுப் புடைத்து. நிலன், வளந்தரு மிடனும் வரம்புமென விரண் டெறுப் புடைத்து. பூத், தேனுடைத்தாகிய காம்பு மிதழு மக ரந்தழுமென மூன்றுறுப் புடைத்து. துலாக்கோ, னிறுக்கும் பொருளைத் தாங்குந் தூக்கு, மதனைத் தாங்கிய தூங்குகயிறு, மத னைத் தாங்கிய கோலு, மதனைத்தாங்கிய பிடுகயிறுமென நான் குறுப் புடைத்து.

இவ்வாற்றா னசிரிய லூலது நான்குறுப்பு முரைப்பினென் பது பெறப்படலி, லூலினொருபகுதியாய சிலசூத்திரங் கற் றுஞ் சிலவோத்தே கற்றும் படலத்துட் சில கற்றுங் குன்றவு ரைப்பா னல்லன்; முற்றக் கற்றோ னூலிற் குன்றா துரைப்ப னென் னுரைப்படும்.

அக்குடங் கழலுங் குடமுமென விருவகைத் தாகலின் மலைக்கு மறுதலைத்தன்மைத்து. அப்பனை, பாளையு மோலையு மரனு மென மூவகைத்தாகவு மதன்மேலாகவும் பகுக்கப்படலி னிலத் தின் மறுதலைத் தன்மைத்து. அத்தெங்கு, மட்டையு மோலைய மீர்க்கு மரனுமென நான்குவகைத்தாகவு மதன்மேலாகவும் பகுக் கப்படுதெலிற் பூவின் மறுதலைத் தன்மைத்து. அப்பருத்தி, முத் தோலு முட்பொருளுங் காம்புமென வைவகைத்தாகவு மதன்மே லாகவும்பகுக்கப்படுதெலிற் றுலாக்கோலின் மறுதலைத்தன்மைத்து.

இவ்வாற்றா னக்குடமுதலாயநான்கு மொருவகைத்தாதலைக் காட்டாம லேனைய விரண்டுமுதலாய பல்வகையே காட்டலி, னாசிரியனல்லாதா னொருபொரு ணுதலிய சூத்திரத்தையாண்டு முண ரானுகி யச்சூத்திர வுறுப்பைத் தன்னுடைக்கிப் பெயர்மாத்திரை யான் வேறுபடலின்ற வோத்தின்பெயர்களு மவற்றைத் தன்னு ளடக்கலின்ற படலத்தின் பெயர்களும் பாடத்தாற் கொண், டப்படலப் பன்மையை வேறுவேறு லூலெனக்கருதிக், கல்லார் முன்னர்த் தான் வேண்டியவாறு கூறுவனென்பது பெறப்பட் டது.

இனிக் கிடக்கைப்பயன்வகை யுரைத்த லுரைச்சுற் பாற்று.

அவ்வகை யாற்றதொழுக்குந், தேரைப்பாய்வுஞ், சீயநோக் குப், பருந்தின்வீழ்வுமென நான்கு. என்னை,

* “ யாற்ற தொழுக்கே தேரைப் பாய்வே
சீய நோக்கே ி பருந்தின் வீழ்வென்
றாவகை நான்கே கிடக்கைப் பயனே.” என்ற ராகவின்.

அவற்றுண் மலை, யாற்றதொழுக்கினு ளருவிரீரைக் காட்ட-லு மொழுக்கின்க ணிலனிடையிட்டுக் காட்டாமையிற் றேரைப் பாய் வின்மைபு முடைத்து.

நிலன், தன்வளனை யிடனிடையிட்டுக் காட்டுதலிற் றேரைப் பாய்வு, நென்முதலாயவற்றை முன்னாகிய மேலிடத்துங் கிழங்கு முகலாயவற்றைப் பின்னாகிய சீழிடத்துங் காட்டலன்றி, யவற்று ளொருபொருளையே முன்னும் பின்னுமென விரண்டிடத்துங் காட்டாமையிற் சீயநோக் கின்மைபு முடைத்து.

பூக், காம்பாகிய சீழிடத்திலிருக்குந் தேனைத் துப்பிக் கிதழாகிய மேலிடத்துக் காட்டலிற் சீயநோக்குந் தன்னைத் தாங்கிய முதலி னடியினுவது நுனியினுவது பிறிதிடத்தாவது காட்டா மையிற் பருந்தின்வீழ் வின்மைபு முடைத்து.

துலாக்கோல், கொள்வோன் வேண்டும்பொருள் பல்பொருட்கு நடுவட் சேய்த்தாகக் கிடப்பினும் பருந்தின் வீழ்வெனப் பாய்ந்துகொணர்ந் தளித்த லுடைத்து.

இவ்வாற்றா னந்நான்கியல்பு முடைய சூத்திரக்கிடக்கை யுரைத்த லாசிரியன துரைத்தொழில் விகற்பமென்பது பெறப் பட்டது.

அக்குடர், தன்கட்கழ லொன்றற் கொன்று தொடர்தலின் மையின் யாற்றதொழுக் கின் று.

அப்பனை, பானையி னடிக்கணுள்ள கள்ளினை நுனிக்கட் கொணர்ந்துகொடுக்குமிடத் திடனிடையிட்டுக்கொடாமையிற் றேரைப் பாய் வின் று.

அத்தெங், கொருபொருளையே முன்னும் பின்னுங் காட்டாமையிற் சீயநோக் கின் று.

* நொல், பாயிரம், இளம்பூணூரை மேற்கோள்,
ி கிடக்கைமுறையே என்பதன் உம் பாடம்.

அப்பரத்தி, பொருளை வெளிக்காட்டாது தன்னகத்திற்
மறைத்திருத்தலிற் பருந்தின்வீழ்வெனப் பாய்தலைக் காட்ட
லின்னு.

இவ்வாற்றா நன்றான் குதன்மைபு முரையாமை யல்லாதானி
யல்பென்பது பெறப்பட்டது.

இனிச் சூத்திரப்பயன்வகை யுரைத்த லுரைக்கற்பாற்று.

அவ்வகை, பொழிப்பு மகலமு நுட்பமு மெச்சமுமென
நான்கு. என்னை ?

∴ “பொழிப்பே யகல நுட்ப மெச்சமெனப்
பழிப்பில் † சூத்திரப் பயனான் கென்ப.” என்ற ராகலின்.

இனிப் பொழிப்பென்ப தென்னையெனின் ?

§ “பாடங் கண்ணழி வுதாரண மென்றிவை
நாடிற் றிரிபில வாசுதல் பொழிப்பே.” எனவும்,

‡ “பொழிப்பெனப் பவது பொருந்திய பொருளைப்
பிண்டமாகக் கொண்டொரைப்பதுவே.” எனவும் * நுமாற்றானறிக.

இனி யகலமென்ப தென்னையெனின் ?

§ “தன்னூன் மருங்கினும் பிறநூன் மருங்கினூந்
துன்னிய கடாவின் புறத்தோன்று விகற்பம்
பன்னிய வகல மென்மனார் புலவர்.” என்பதனானறிக.

இனி நுட்பமென்ப தென்னையெனின் ?

¶ “ஏதுவி னுங்கவை துடைத்த னுட்பம்.” என்பதனானறிக.

இனி யெச்சமென்ப தென்னையெனின் ?

∴ “துடைத்துக்கொள் பொருளை யெச்ச மென்ப.” என்பதனானறிக.

இனி யிந்நால்வகையினைப் பிவ்வாசிரியன் காண்டுகைவகை
யிரண் டொவகையிரண்டென விருலகையு ளடக்கிக்கூறும்.

அவற்றுண் டலை, பன்னெறியாற் பெற்ற நீரைப் பாடங் கண்
ணழி வுதாரணமென் றிவை நாடிற் றிரிபிலவாய பொழிப்புரையென
மழைநீ ருற்றுநீர் சுனைநீரென் றிவை நாடிற் றிரிபிலவாய வருவி
நீரெனக் காட்டலு. மவற்றை யாற்றதொழுக்கிற் செல்லவிடா

* § 5 ¶ 2 தொல், பாய்ரம், இளப் பூரண நுரை மேற்கோள்.

‡ நேமிநாதவுரைமேற்கோள்.

† சூத்திரம் பன்ன னான்கே, என்பது உம் பாடம்.

தாங்காங் கிடையிடை யணைகொண்டு தடைச்செய் தகலஞ்செய் யாமையு முடைத்து.

நிலன், நன்னிடத்திட்ட நென்முதலாய வித்தினை யொன்று பலவாமாறுவிரித் தொவ்வொன்றினு முமி தவிடுமுதலாய தடைப் பெய் தகலஞ்செய் தரிசிமுதலாய பொருளை வெளிப்படுத்தாது மறைத்தலு, மத்தடைதுடைத்தற்குத் தன்னிடத் தேதுநின் மையு முடைத்து.

பூத், தேனைக்காம்பாகிய தடையுட் படுத் தத்தடை துடைத் தத்தேனைக்கோடற் கிதழ்விரிதலாகிய வேதுவுடைமையு, மல் வேதுவாற் றுனை யத்தடை துடைத்துக் கொடாமையு முடைத்து.

துலாக்கோல், சொள்வோர்க் களவுதெரியாமையாகிய தடை பை நிறைதெரிக்குந் தன்வரையாகிய வேதுவாற் றுனை துடைத் தெச்சமாகிய பொருளளித்த லுடைத்து.

இவ்வாற்றா னந்நான்கியல்பு மொருங்குடைய ரூத்திரப்பய னுரைத்த லவன்றொழி லென்பது பெறப்பட்டது.

அக்குடங், கழற்காயைத் திரிபின்வித் திரட்டிக் காட்டா மல் வேறுவேறு காட்டலு,மதன் பருப்பைத் தோலான் முடித் தடைச்செயலு முடைத்து.

அப்பனை, மூடியபானையைத் தானே விரித்தலிற் றடைச் செய்யாமையும், பானைவிரிதற்கு வெடித்தலாகிய வேதுவையு முடைத்து.

அத்தெங்கு, பானையின்மையின் விரிதற்கேதுவுயின்மையும், பழுத்தலாகிய வேதுளிற் பற்றுவிடாமையாகிய தடையினைத் தானே துடைத்து மட்டைமுதலாய வெச்சப்பொருளைக்கொடுத்தலு முடைத்து.

அப்பருத்தி, வெடித்தலின்மையாகிய தடையினைச் தானே துடைத் தெச்சமாகிய வுட்பொருளைக் கொடாமையுடைத்து.

இவ்வாற்றா னல்லாதா னந்நான்குவகையுரையு ளொன்றுமறி யானென்பது பெறப்பட்டது.

இனி மூன்றாவதாகிய செயப்படுபொருளெனும் கல்வியி
னியல் புரைக்கற்பாற்று.

அக்கல்வி, களவு நான் முதலாயவாயி னிம்மைமறுமை யிரண்
டினுந் தீயபயத்தலானுந், சொன்னயம் பொருணயமின்றிக்
காலங்கழிப்பி யாரவாரம்பயக்குங் கதைமுதலாயினவாயி னிம்
மைமறுமை யிரண்டினும் பயனிலவாக முடிதலானு, மறத்தொடு
படாப்பொருளானு மறத்தொடும் பொருளொடும்படா விற்பநா
லுமாயி னறத்தாற்றி னன்றிப் புறத்தாற்றிற் செலுத்தலிற் றீய
வற்றொடுகூடி யவற்றியல்பாகித் தீயபயத்தலானு, நன்னான் முத
லாயின பயன்படு மிலக்கணங் கூறப்புகினும் பயனிலவாய போக்
ருடைமையி, னப்போக்கினைக் களைந்து தன்னியல் பாக்காமையா
னுந், தொல்காப்பிய முதலாயின போக்கறு நூலாயினுங்;

* “கற்றநூல் மீன்திக் கணக்காயர் பாடத்தாற்
பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திர—மற்றதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டி விடும்”

என்றாகவி னவ்வாறு பெற்றவாயி, னவனது புல்லறிவு
காட்டிப் பின்னு மவனை மீவோனாகச் செய்யாது வறியனாக்குதலா
னு, மவையெல்லா மறம்பயவாமையி னீகைக்குரிய பொருளா
காமையா, னேனைய வறநூலு மறத்தொடுபட்ட பொருளானு
மறத்தொடும் பொருளொடும்பட்ட விற்பநாலுந் தீயவும் பயனில
வுமாகாம வறப்பொருளிற்பம் பயக்குங் கருவிநூலுமென வவை,
கணக்காயர் பாடத்தாற் பெறுது தான்கற்றறிந்த நூலாயி னீதற்
குரிய பொருளெனப்படும்.

இவ்வாற்றா னப்பொருட்குக் குற்றமின்மை நான்குவகைப்
படுப்; தீயவும் பயனிலவுமாகாம னன்மைபயத்தலு, மினத்தியல்
பாற் றன்னியல்பு கெடாமையு, மினத்தியல்பைத் தன்னியல்பாக்
கலு, மீவோனைப் பின்னுமீவோனாக்கலுமென.

அவற்றுண் மலையா னனிக்கப்படு மருவிரீர், தீயவும் பயனி
லவு மாகாம னன்மைபயத்தற்குணமுநச்சுப் பொய்கையின் விழி
னஞ்சாகித் திங்குபயத்தலானுங், கடலின் விழி னுவர்நீராகிப் பயன்

படாமையானு, மினத்தியல்பாற் தன்னியல்பு கெடற் குற்றமு முடைத்து.

நிலத்தா னளிக்கப்படுநெல், தீங்குபயக்குங் களைமுதலாயவற் றொடு கூடியவழியுந் தீங்கு செய்யாமையானும், பயனிலவாய பதடிமுதலாயவற் றொடு கூடியவழியும் படனிலவாகாமையானு மக்குற்றமின்மையு, மட்களைமுதலாயவற்றைத் தன்னியல்பாக்காக் குற்றமு முடைத்து.

பூவா னளிக்கப்படுந் தேன், மகரந்தமுதலாயவற் றொடு கூடியவழி யவற்றையு மினிமை யுடையவாகச் செய்தலி னக்குற்ற மின்மையுந், தன்னை யளித்த பூவைப் பின்னுந் தேனீயாவண்ணம் வயிதாகச் செய்தலு முடைத்து.

துலாக்கோலா னளிக்கப்படும் பொருள், தன்னை யளித்தபின் னரு மத்துலாக்கோலை யீதலுடைத்தாகச் செய்தலி னக்குற்ற மின்று.

இனி யைபவிபரீதமறக் கற்ற தொல்காப்பிய முதலாயின தீங்கு பயத்தலும் பயனிலவாதலு மின்றி, யறம்பொருளின் பம் விடென்னு நன்மை பயத்தலு, மிவை தியவை யிவை பயனி லவென விடையிடை வேறுசில கூறினு மவற்றாற் தம்மியல்பு கெடாமையு, மவற்றையுந் தொழித்தற்குத் தான் ஈருவியாக முடி தலி னவற்றையுந் தம்மியல்பாக்கலுந், தம்மை யளித்தபின்னு மேலுமேலும் பொருள்பெருகிக் காட்டலி, னீவோனைப் பின்னு மீவோனாக்கலுமென நான்கியல்பு முடையவென் னுணரப்படும்.

இவ்வாற்றா னிலன்முதலாயின வக்குற்றங் களைதலி, னே னைய நான்கியல்பு மருவிமுதலாகிய நால்வகைப்பொருளையும் பிண் டமாகக் கருதியவிடத் தவற்றின்க ணமைதலி, னப்பொருளை யுடைய வவைநான்கு மந்நான்கியல்பு மொருங்குடைத்தாகிய கல் வியுடையானுக் குவமமாயினவென்பது

இனி யுரைப்பாட்டு,

“தீய பயனில செய்த லின்றித்

தூய வறம்பொரு ளின்பந் தோற்றலு

மேய வினத்தாற் றன்னியல் விடாமையு

மாயி னினத்தைத் தன்னியல் பாக்கலு

மேய நான்குக் கல்வியி னியல்பே.” என்பது.

அக்குடத்தா னளிக்கப்படுங்கழல், நன்மைபயவாமற் பயனில
வுந் திங்ருபயப்பனவுமாகித் தேற்குடத்துள் வீழினு மினிமை
யுடைத்தாகாமைபிற் றன்னியல்பு கெடாமை யுடைத்து.

அப்பனை யளிக்குங்கள், பாலொடு கலந்தவழியு நன்மைபய
வாம லப்பாலையுந் தன்னியல் பாக்க லுடைத்து.

அத்தெ வ்கா னளிக்கப்படுமட்டை, காப்முதலாய நற்பொரு
ளோடு கலவாமையுந் தன்னையளித்த தெங்கினைப் பின்னு மட்டை
யினை யீதலுடைத்தாக்கலு முடைத்து.

அப்பருத்தியா னளிக்கப்படும்பொருள், தன்னையளித்தபி னக்
காய்கெடவி னதனாப் பின்னு மீதலுடைத் தாக்காமை யுடைத்து.

இவ்வாற்று னல்லாதா னளிக்குங் கல்விப்பொருளியல்புரைப்
படுமென்பது.

இனி நான்காவதாகிய நிலத்தியல் புரைக்கற்பாற்று.

அந்நில னீவோன் காரணமாகவுங், கொள்வோன் காரணமா
கவு, மிருவார்க்கும் பொதுமை காரணமாகவு மூவகைப்படும்.

அவற்று ளீவோனைப்பற்றிக் கொள்ளுநில னுரைக்கற்பாற்று*

அஃதையவிபரீதமுறி னக்காலையே கொள்வோ ராசானை
வினாவற்பொருட் டவனிருக்கை நிலைபெயராமைபு, மவனளிக்கு
மிட நிலைபெயராமைபு, மெதிர்நோக்கற்பொருட் டவன்முக
மவர்க்கு மறையாமைபு, மவர்முக மவனுக்கு மறையாமைபுமென
நான்கியல் புடைத்து.

அவற்றுண் மலையினிருக்கை நிலையுடைத்து. அருவியளிக்கு
மிட னீளச்செல்லவி னிலையின்று.

நிலன் வளனளிக்கு மிடனுந் தானு நிலையுடைமையி னக்
குற்ற மின்மைபு மக்காலை நெற்பயிர்முதலாயின மூடலிற் றன்முக
முழுவர்க்கு மறைதலு முடைத்து.

பூத், தும்பிக்குத் தன்முக மறைபாமையளித்தவி னக்குற்ற
மின்மையுந் தும்பிதேனை யிதழகத்துட் புக்குண்ணலிற் றனக்குத்
தும்பியின்முக மறைதலு முடைத்து.

துலாக்கோ லளிக்குமிடத்துத் தன்சமநிலை பார்த்த பின்னரே பொருள்கொள்வராகவி, னவர்முகந் தனக்குமறையாமையி னக் குற்ற மின் று.

இவ்வாற்றா னம்முக்குற்றமு மின்மையி னந்நான்கியல்பு மொருங்குடைய நிலத்திருந்தளித்த லவனியல்பென்பது பெறப் பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“ஈவோ னிருக்கை யிடனு மளித்தன்
மேவ லிடனு சிலையின வாகலு
மவன்முகங் கொள்வோர்க் கமைவ தாகலு
மவர்முக மவனுக் கமைவ தாகலு
மாவகை நான்கு மேலிய தென்ப
வீவோற் பற்றி யிசையு மிடனே.” என்பது.

அக்குடஞ், சிறுர்விரும்பு மிடத்திருந் தளித்தலி னிருக்கையு மளிக்குமிடனு சிலையாமை யுடைத்து.

ஆசிரியனல்லாதான், சிறிதுபொருள் கொடுப்பினு நியம மின்றி, மாணாக்கர் விரும்புமிடன் யாதாயினு மாங்குச்செல்லு மியல்பினன்.

அப்பனை, கள்ளியுமிடத்துத் தன்முக மறையாதாயினு மட் டையா னவர்முக மறைத லுடைத்து.

அத்தெங்கு, மட்டையுழ்க்குமிடத்துத் கொள்வோர் முகத் தை மறையாவிடனு மவர்மேனோக்கிப் பாராமையிற் றன்முக மவர்க்கு மறைத லுடைத்து.

அப்பருத்தி, யளிக்குமிடத்துச் சிறுர் விரலாற்பற்றிச் சிதைத் தலி, னவர்முகந் தனக்கு மறைதலுடைத்து.

இவ்வாற்றா னல்லாதான திடத்தின் றன்மை யறியப்படு மென்பது.

இனிக் கொள்வோனைப்பற்றிக் கொள்ளுநில னுரைக்கற் பாற்று.

அது கொள்வோரை வரையாமையு, மல்லாதாரை வரை வுங், கொள்வோ ருடன்பாடு பெறினு மல்லாதாரை வரைவுங்,

கொள்வோ ருடன்பாடு பெறுவிடத்து மவருள் யாவரையும் வரையாமையுமென நான்கியல் புடைத்து.

அவற்றுண் மலை, கொள்வோரை வரையாமையுட னல்லாதாரையும் வரையாமையுடைத்து. நில, னல்லாதாரை வரைவுங் கொள்வோருடன்படி னல்லாதாரை வரையாமையு முடைத்து. பூ, த் தேனவிக் குமிடத்துத் தும்பி விலக்கா துடன்பட்டவிடத்து மீழு தலாப பிறவற்றை விலக்கலி னக்குற்ற மின்மையு, மஃதுள்ளி ருக்குமிட, த் தேனைத்தும்பியை விலக்கலி, னதனுடன்பாடு பெறு விட, த் தேனைத்தும்பியை வரையுங் குற்றமு முடைத்து. துலாக் கோல், கொள்வோ ருடன்பாடு பெறுவிடத்தும் வணிக னுடன் படிவ், யாவர்க்கு முரிமை யுடைமையி னக்குற்ற மின்று.

இவ்வாற்றா னம்முக்குற்றமு மின்மையி னந்நான்கியல்பு மொருங்குடைய நிலத்திருந்தளித்த லவனியல்பென்பது பெறப் பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“கொள்வோர் தம்மை வரையா வியல்பு

மல்லா தாரை வரையு மியல்புங்

கொள்வோ ரிணங்கிக் கூட்டி வரினு

மல்லா தார்வந் தணுகா வியல்புங்

கொள்வோ ரிணங்காது தள்ளின ராயினு

மவருள் யாரையு மகற்றா வியல்புமென

வாவகை நான்கு மேவிய தென்ப

கொள்வோர்க் குறித்துக் கொள்ளு மிடனே.” என்பது.

அத்துடங், கொள்ளுஞ் சிறுரு னொருவன் செல்லு மிடத் திருத்தலு, மேனைப சிறுரையு மல்லாதாரையும் வரைதலு முடைத்து. அப்பனை நல்லோ ரணுகாமையிற் கொள்வோ ருடன் படினு மேலோரை வரைத லுடைத்து. அத்தெங்கு, கொள்வோ ருடன்பட்டவிடத் தல்லாதாரை வரையாமையுடைத்து. அப்ப ருத்தி சிறுருடன்படாவிடத் தேனோரை வரைத லுடைத்து.

இவ்வாற்றா னசிரியனல்லாதா னிருக்குமிட னுணரப்படும்.

இனிப் பொதுமைபற்றிக் கொள்ளுநில னுரைக்கற்பாற்று.

அந்நிலன் தூய்மையு மரச்செறிவு நற்காற்றும் வெப்பநிலை
மைபு முடைமையு, நான்குபக்கமு மடைப்புடைமையு, முறைக்
கும் பொருளை யீவோ னுள்ளத் தமைத்தற்குங் கேட்டபொருளைக்
கொள்வோர் சிந்தனை செய்தற்கும் வேறுவேறுபு முடைமையு, அல்லைவந்
தும் போதல்வருதற்கு வேறுவேறுவழியு முடைமையு, அல்லைவந்
தற்குத் தனை யடுத்தானறி விதானந் தாங்கிநிற்குங் காட்டுடைமையு
மென நான்கியல்புடைத்து.

அவற்றுண் மலை, தூய்மைமுதலாயின வுடைபுற்று, நார்பக்
கத்து மடைப்பின்று. நில னூற்பக்கத்தும் வரம்புடைத்து, தனக்
குங் கொள்வோர்க்கும் வேறுவேறுபு முடைமையு வழியு மின்று. புறந்,
தும்பி யிருத்தற் கிதழாகிய விடத்தைபு மதற்களிற்குந் தேனிருந்
தற்குக் காம்பாகிய விடத்தையும் வேறுவேறுபு முடைமையு, தும்பி
புழைதற்குந் தேனுறுதற்குந் காம்புமுக்குமென விருபக்கந்
தும் வழியு முடைத்து. அத்தேனிருக்கு மீடனாகிய காம்பை யடுத்த
தூன்றிக் கீழரும்பாகிய கானிற்பினு மக்கால் விதானந் தாங்க
லின்று, துலாக்கோல், தானளிக்கும் பொருளை யடுத்தானறி
விதானமன்ன தூக்கினைத் தாங்கி நிற்குங் காலன்ன அங்கு
கயிற்றை யுடைமையி னக்குற்றமின்று.

இவ்வாற்று னம்முக்குற்றமு மின்மையி னந்நான்கியல்பு
மொருங்குடைய நிலத்திருந்தளித்த லவனியல்பென்பது பெறப்
பட்டது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“தூய்மைநற் காற்றுச் சுடர்வெம்மை யின்மை

மரச்செறி வின்ன வறப்பெறு தன்மையு

நான்குபக் கத்து மோங்கிய வடைப்பு

மீவோன் கொள்வோ னிருவரும் போதல்

வருதற்கு வேறு வழியிரண் டாத

ஊலுங்கொள் வோரும் வாலிதி னிருத்தற்

கிடனிரண் டாதல் கடனென வுடைமையும்

வெயின்மழை தடுப்ப விதானந் தாங்கி

யடுத்தானறி கால்பல தொடுத்து நின்றலு

மாகை நான்கு மேவிய தென்ப

பொதுமை குறித்துப் புது மிடனே.” என்பது.

அக்குடர் தூய்மைமுதலாயின வில்லாவிடத்திருக்குங் குற்ற முடைத்து. அப்பனை நான்குபக்கத்து மடைப்பில்லாத குற்ற முடைத்து. அத்தெங்கு, கொடுக்கும்வழிப் பாணையி னடியினுறைய கள்ளினை நுணிக்கட் கொடுக்கும் பண்போலன்றி மட்டையை யஃதுள்ள விடத்தே யூழ்க்குங் குற்ற முடைத்து. அப்பருத்தி, விதானந்தாங்கி யடுத்துன்றிநிற்குங் காலில்லாத குற்றமுடைத்து.

இவ்வாற்றா னல்லாதா னிருக்குமிடன் யாதா னுமொரு குற்ற முடைத்தா மென்பது பெறப்பட்டது. இப்பொருட்டு மலைமுத லாயின பிண்டவுவம்*, கழற்குடமுதலாயின தனியுவம்.

இனி யைந்தாவதாகிய காலத்தியல் புரைக்கற்பாற்று.

அக்கால, மாசிரிய னென்றுமுரைக்கு மியல்பின னுயினும் பிறகாரணங்களா லீத னிகழாமென்றி வரைவுடைத்து.

அவ்வரைவு * வேண்டியகல்வி யாண்மேன்றிறவா தென்பது உம் பிறவுங் குறித்துக் கொள்வோனும், வேள்வியும் பிறவுங் குறித் தீவோனு, நோய்முதலாயின குறித் திருவரும் பிரிதலி னீகையொழிதற் பாலதாய பிரிவுவரைவும், வேனிலு நண்பகலு முதலாய காலத்துக் கூரியர் சிந்தையுங் கூம்புமாற்றானும் வைக றை யெற்பா டிடையாமென்னுஞ் சிறுபொழுது நித்தகருமத் துக்கு முலகியற்கு முறக்கத்துக்கு மின்றியமையாது வேண்டப் படலானு மீகையொழிதற் பாலவாய பெரும்பொழுதுவரைவுஞ், சிறுபொழுதுவரைவு மனித்தற் குரிய வேளைப்பெரும்பொழுது சிறுபொழுதினு முவாமுதலிய காலத்தை நூல்விளக்கலி, நீகை யொழிதற்பாலதாய விலக்குவரைவுமென நான்கு.

அவற்றுண் மலை, யருவியை யென்றுமனிக்கு மியல்பிற்றா யினு முடற்குப் பொருந்தாமையாற் கொள்வோர் பிரிதலு முண் மையி னஃதன்ன பலகாரணத்தாற் பிரியும் பிரிவுவரைவு, மிது வெம்மைக்கால மாகலி னளித்தலாகாதென்று நீக்காமையிற் பெரும்பொழுது வரையாமையு முடைத்து.

கிலன், வேனிற் பெரும்பொழுது வளனீயாது காய்தலி னக்

குற்ற மின்மையு, மனிக்குங்காலத்து நண்பகன்முதலாய சிறுபொழுது மனித்தலிற், சிறுபொழுது வரையாமையு முடைத்து.

ஐ, நண்பகன் முதலாயபொழுதி னனியாது காலையினு மாலையினு மனித்தலி னக்குற்ற மின்மையு, மஃதனிக்குங் காலத்தைப் பிறர்விலக்கிற் கேளாமையு முடைத்து.

துலாக்கோல், கோடற்குங் கொடுத்தற்கு முரிய காலத்தும் விழாமுதலாய குறித் தரசன்விலக்கி னனியாமையி னக்குற்ற மின்று.

இவ்வாற்று னம்முக்குற்றமு மின்மையா னந்நான்குவரைவு மொருங்குடைய காலத்தா லவைநான்கு மவனுக்குப் பிண்ட வுவும மாயினவென்பது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“பிரிவின் வரைவும் பெரும்பொழுது வரைவுஞ் சிறுபொழுது உரைவுந் தெள்ளியோர் விலக்கலின் வரைவு மென்ன வுரைபெறு நான்குங் கால முடைத்தெனன் மேலையோர் துணியே.” என்பது.

அக்குட, நோயுமினுஞ் சிறுந் விளையாட்டை மறவாமையிற் பிரிவுவரைவை யின்று. அப்பனை, வேனிற் பெரும்பொழுதின மிகவளித்தலி னவ்வரைவை யின்று. அத்தெங்கு, நண்பகலினு முழ்த்தலி னவ்வரைவை யின்று. அப்பருத்தி, யுவாமுதலாய காலத்தையும் விலக்காமையி னவ்வரை வின்று.

இவ்வாற்று னல்லாதா னிக்காலத்தீகை தக்க திக்காலத்துத் தக்கின்றென வறியாம லீவானென்பது பெறப்பட்டது.

இனி யாறாவதாகிய கருவி யுரைக்கற்பாற்று.

ஈண்டுக் கருவியெனப்படுவ தேதுப்பொருண்மை யாகலிற், பிறகாரண மெல்லாமிருப்பினு மீவான தருளின்றே லீகை நிகழாமையி னவ்வரு ளவ்வீகைக்குக் கருவியாமென்பது.

அக்கருவி காரணமின்மையானுய வியற்கையருளுங், குறிப் பறிந் தொழுகன்முதலாய பணிசெயலானும், பொருண்முதலாய கொடுத்தலானு, மின்சொற் கூறலானு, மொன்றற் கொன்று மிகுதற்பாலவாய மூவகைச் செயற்கையருளுமென நான்கு.

அவற்று ளியற்கையருளின்றேற் பணிசெயன்முதலாய காரணமில்வழிக் காரியமாய் செயற்கையருளு மின்மையா நீத னிகழாமையானுஞ், செயற்கையரு ளின்றேன் மாணக்கர் செய்யும் பணிமுதலாயின பயன்படாம ல்வர்க் கறமளியாமையானு, மாசிரிய னியற்கை யருளொடு மூவகைச் செயற்கையருளு முடையனாத லுணரப்படும்.

அவற்றுண் மலை, யியற்கை யருளா னருவிரீ ரீதலுடைத்து. பணிமுதலாயின செய்யி னதுபற்றி முன்னினு மிகக்கொடுத்தலில்லாக் குற்றமு முடைத்து.

நில, னுழவுமுதலாய பணி நன்குசெய்யி னதற்குத்தக வியற்கையருளாற் கொடுத்தலினு மிகக்கொடுத்தலி னக்குற்றமின்மையு மின்சொற்கூறி னதற்குத்தகக் கொடுத்தலின்மையு முடைத்து.

பூத், தும்பிக்குத் தன்னைத் தலையான் வணங்கிப் புறந்தை வரலாகிய பணிசெயலினு மிசைபாடி யுட்புகின் மிகக்கொடுத்தலி னக்குற்ற மின்மையு, மத்துப்பி பிறிதொரு பூவிற்பெற்றுச் சிறகரிற் பொதிந்த மகரந்தங் கொடுத்தவிடத்து மிகக்கொடாமையி னக்குற்றமு முடைத்து.

துலாக்கோ லையந்தீரல்குறித் தின்சொற் கூறி வேண்டினார்க் கவர்தருபொருளை நிறுத்தளித்தலினும், விலைகொடுத்தார்க்குத் தன்பொருளை யினிது நிறுத்தளித்த லுடைத்து.

இவ்வாற்றா னம்முக்குற்றமு மின்மையி னந்நான்கியல்பு மொருங்குடைய கருவி பெறப்படலி, எவை யவனுக்குப் பிண்டவுவம மாயின வென்பது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“இயற்கை யருளும் பணியின்மிகு மருளு
மின்சொலின் மிகுத லியல்புறு மருளும்
பொருள்பெறு வகையின் விரிவுறு மருளுமென
நல்கலின் கருவி நால்வகைத் தென்ப.” என்பது.

அக்குடம், பெய்தபின்னரே கொடுத்தலி னியற்கையி னரு ளின்று. அப்பனை தன்னடிதொட்டுப் பணிந்தகாலே யளியாது

மேலேறிக் கருவியான் மடல்சீவிய பின்னரே யளித்தலிற் பணி செயலி னருளின்று. அத்தெங்கு, தன்பக்கனின் றின்சொற் கூறினு மலராமையி னின்சொலி னருளலே யின்று, அப்பருத்தி தனக்கு நீர்பெய் துபசரித்தகாலே யளியாது தன்றலே தகர்த்தபின் னரே யளித்தலிற் பொருள்பெறி னருளலே யின்று.

இவ்வாற்றா னல்லாதா னவாவு மச்சமுங் காரணமாக வளிப்பி னன்றி யறங்காரணமாக வளியாமை பெறப்பட்டது.

இனி யேழாவதாகிய வீன்னதற்கென்னுங் கொள்வோரியல் புரைக்கற் பாற்று.

அது கொள்வோன் றன்மையென்பதன்க ணுரைக்கற்பாற் றெனி, னுண்டுக் கோடற்றொழில்பற்றி மாணுக்கனுக்கு வேண்டு மியல் புரைக்கப்படு மாகலி னாகிரியன தீதற்றொழிற்கண் வேண்டு மியல் பிண்டரைக்கப்படு மென்பது.

இனிக் கொள்வோர் யாவராயினு மாசிரியன் வரையாது கொடுக்கு மியல்பினனாயினு, முயற்சியின்மை முதலாய காரணத் தா னீகை பயன்படாமைபற்றிக் கொள்வோரை யவன் வரைத லுடையன்.

அவ்வரைவு முயற்சியின்மையான் வரைவுங், காலமின்மை யான் வரைவுந், தீவினையுடைமையான் வரைவு, மறிவின்மையான் வரைவுமென நான்கு.

அவற்றுண் மலே, முயலாதார்க் களியாமையி னவ்வரைவுங் காலந்தப்பி முயலினு மளித்தலி, னவ்வரைவின்மையு முடைத்து.

சிலன், காலந்தப்பி முயலி னளியாது பருவத்தே யளித்தலி னக்குற்ற மின்மையுந், தீயார்முயலினு மளித்தலி னவ்வரைவின் மையு முடைத்து.

பூ, நெய்க்கேதார்முதலாயவு முண்ணுந் தீவினையுடைய வீமுத லாயவற்றுக்குத் தேனுண்ணு மியல்பு மிருப்பினு மதனையளியாம லிசைபாடிப் புறந்தைவர்து பின்னிலைமுனியாது நன்னிலை சின்ற தும்பிக்கே யீதலி னக்குற்ற மின்மையு, நறுமண னுடைமையாற்

றலைமிசைச் சூடற்பாற்றென வறியாத வத்தும்பிக் கத்தேனுடன் மகரந்தமு மளித்தவி னறியாமை கண்டு வரைதலின்மையு முடை த்து.

துலாக்கோல், பூவேபோல வறியாதார்க் களித்தலின்றி, நிறையும் விலையும் பொருளு மறிந் துடன்பட்டார்க்கே யளித்தவி னறியாதாரை வரைத லுடைத்தது.

இவ்வாற்று னக்குற்ற மூன்றுமின்மையா னந்நான்குவரைவு மொருங்குகருதுத லாகிரியன தியல்பென்பது பெறப்பட்டது.

இனி, யுரைப்பாட்டு,

“முயற்சி யின்மையின் வரைவுங் கால
மன்மையின் வரைவு மல்லசெயலின் வரைவு
மறியாமை நாடி யப்பொருள் வரைவுமெனத்
தன்னா நான்குங் கொள்வோர் வரைவே.” என்பது.

அக்குடங், கல்வி செவ்வமென்னு மிருவகைப்பொருளுள் யாதானு மொன்றுபெற முயலாச்சி றுவர்க் களித்த லுடைத்தது.

அப்பனை, கற்றற்குரிய காலமாகாத வேனிளின் மிகக்கொ டெத்தலுடைத்தது.

அத்தெங்கு, தீவினையோம்புமா றடுதொழி லுடையார்க் களித்தலுடைத்தது. தீவினையோம்பல், தீயா லுண்டதொழி லோம்ப லுந், தீவினையாகிய கொலைத்தொழி லோம்பலுமாம்.

அப்பருத்தி, பஞ்சினை யாடைக்காமென் றுணராது கோ தென் றெறிந்துவிடுஞ் சிறுர்க்களித்த லுடைத்தது.

இவ்வாற்று னல்லாதான் முயற்சியின்மை முதலாயின கரு திக் கொள்வோரை வரையாமை பெறப்பட்டது.

இனி யீற்றினின்ற பயனுரைக்கற் பாற்று.

அப்பய, னளித்தபி னவ்வீகை யெல்லாரானு நன்குமதிக்கப் படுதலுங், கொள்வோனு னன்குமதிக்கப்படுதலு, மதனை யவன்பெற்றடைந்த பயன் காரணமாக விவோனுக் கிம்மையி னுதைய பயனு, மீதல் காரணமாக விம்மை மறுமை பிரண்டினு முளதாய பயனுமென நான்குவகைப்படும்,

அவற்றுண் மலை, நிலையிற் றிரியா தளிக்குந் தோற்றத்தா
னெல்லரானுங் காணப்படுங் காட்சியுடைத்தாயினு படங்கா
துயர்ந்து நின்றலுங் கண்டெல்லு மளவினன்றிக் கண்டெல்லா
விடத்துக் காணப்படாமையு முடைத்து. அஃதெல்லாம லருவிரீ
ரளித்துக் கொள்வோரைத் தாகந் தீர்த்துக் காப்பினுந், தன்மு
னன்றித் தன்னிற் பிரிந்துபோயபி னவரைக் காவாமையு முடை
த்து.

ஆசிரிய, நிலையிற்றிரியாமையோ டடங்கி யளித்தலானுங்
கண்டெல்லு மளவுகடந் தறிவுசெல்லுந்துணை யுலகமெல்லா நன்கு
மதிக்கும் புகழுடைய னாகலானுந், தானி நக்குமிடத் தன்றித்
தன்னிற் பிரிந்து போயபின்னு மாணக்களைத் தான் கற்பித்த
வண்ண நிற்கவைத்துக் காத்தலானு † மலையினு மாணப் பெரிய
னுவன்.

நில, னுழவர்க்குக் காலத்தினுற் செய்தவளன் சிறிதேயெனி
னு மவ்வளன் மலைவளன்போ லன்றி யடங்கிச் சேமித்து வைக்
கப்படுதலி னது கண்டெல்லா விடமாயினுங் காணப்படுதலுந்,
தானிருக்கு மிடத்திற் காத்தலே யன்றி யவர்கெல்லு மிடத்துஞ்
சென்று காத்தலு முடைத்து. அத்தன்மையோ டொருபிறப்பா
யினு முற்றக்காவாமற் சிலபாண்டே காத்தலுந், தன்னைத் தாங்கி
யளிக்கும் வானத்துக்குச் சைம்மாறு செய்யாமையு முடைத்து.

ஆசிரியன் மாணக்கர்க்குக் ‡ காலத்தினுற்செய்த நன்றி சிறிதே
பெனினு மந்நன்றி, யொருமைக்கட் சிலபாண்டே யன்றி முற்றக்
காத்தலு, மப்பிறப்பேயன்றி யவர்க் § நேழுமையு மேமாப்புடைத்
தாகலு முடைமையானுங், கல்விபளித்த தன்னைப் பணிமுதல
செய்து தாங்கி யாதரித்த மாணக்கர்க் கறமும் புகழுமாகிய சைம்
மாறளித்தலானு † ஞாலத்தினு மாணப்பெரிய னுவன்.

பூ, நிலன்போலன்றித் தாங்கிய கூந்தற் கறமெனத் தாதினை
யும் புகழுென நறுமணையு மளித்தலுந், தானழிந்த பின்ன
ரவை சிலபகலே நிலையலி னக்கூந்த லிருக்குந்துணை யளியாமை
யுந், தும்பிக்குத் தேனை யளிப்பினு மவ்விகையாற் றுண்பயன் பெறா
மையு முடைத்து.

† திருக்குறள், ௧௨௪, ‡ ஷே ௧0௨, § ஷே ௩௯௮.

ஆசிரியன், பூதவுடல் பொன்றினுந் தாங்கிய வையமிருக்குந் துணைப் புகழுடலை நிறுத்தலுங், கல்விபை யளித்தலின் பயனாக வறம்பொருளின்பழம் வீடும் பெறுதலு முடையனாகலி னப் பூவினு மாணப்பெரிய னாவன்.

துலாக்கோல், பூப்போலன்றித் தன்னைத்துக்கி நிறுத்த வணிகனுக்குத் தானழிந்தபின்னு முதியப் பொருளையும் வணிக னென்னும்பெயரையுநிலைபெறச் செயலு, மளிக்குமிடத்து விலைப் பொருளைப் பயனாகப் பெறுதலு முடைத்து. அப்பெற்றித்தாய வக்கோலாற் கிடைத்த ஆதியமும் விலையுமாகிய பொரு ளழிதன் மாலையவாய்க் குறைதலு, மக்கோலா னெய்திய வணிகனென்னும் பெயர் பிறிதொரு தொழிலை மேற்கொள்ளுமிடத்துக் கெடுதலு முடைய,

ஆசிரிய னுதியமாகவும் விலையாகவும் பெற்ற வறமும் புகழு மின்பழம் கல்வி யுழிதலின்றி மேன்மேலும் வளர்தலானு, மவ னளித்தற் றெழிலி னீங்கித் தவத்தினை மேற்கொண்டு செல்லினு மப்புகழ் நிலைத்தலானுந் துலாக்கோலினு மாணப்பெரிய னாவன்.

இவ்வாற்றாற் பயன்பற்றி யவைநான்கு மொருங்குகடி யவனுக் கொருவகையாற் பிண்டவுவம மாயின வென்பது.

இனி யுரைப்பாட்டு,

“உயர்நன் மதிப்பு முவந்தடைந் தாரை
யுறுதி யுறுத்தலு முயர்புகழ் நிறுத்தலு
மறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதலு மென்னத்
திறன்படு நான்கு முரன்பட வளித்தற்
கெய்திய பயனெனன் மெய்பெறத் தோன்றும்.” என்பது.

அக்குடங், கழலளித்தல்பற்றி நன்குமதிக்கப்பட வின்று. அப்பனை, கள்ளாற் பசிதீர்ப்பினு மறிவுமயங்கலி னடைந்தாரை யுறுதியுறுத்த வின்று. அத்தெங்கு, தான்றிந்தபின்னர்ப் பாளை யீனாமையாற் நன்வித்தினின்று பிறிதொருதெங்குளதாகச்செய்து தன்பெயர் நாட்டலின்று. அப்பருத்தி, தனக்குள்ளிருக்கும் பொருளைத் தானளித்தற்குப் பயனாகக் கேடன்றிப் பிறிதொன் றும் பெறலின்று.

இவ்வாற்றா னல்லாதானதுபய னறியப்படு மென்பது.

இனி யீண்டுக்கூறிய மலைமுதலாயவற்றின் பொருளு மவற்
றின் றன்மையு மொக்குமாயினு மடற்பனைக்கு முடத்தெங்கிற்கு
நன்னூலார் முதலாயினார் கூறிய பொருளை மறுத்தல் கூடாது.
என்னை? பெரும்பாணாற்றுப்படையுள் †வண்டோட்டேத் தெங்கின்
வாடுமடல் வேய்ந்த மஞ்சண் முன்றில் எனவும், புறநானூற்றுள்
‡ நெல்விளை கழனிப் படுபுள் ளோப்புந், ரொழிமடல் விறகிற் கழிமீன்
கட்டு எனவு, மடலோச்சி யெனவுங் கூறுமாற்றான், மடல்; தென்
னம் பழுத்தலையும் பனங்கருக்கினையும் பிறவற்றையு முணர்த்தும்
பலபொரு ளொருசொல்லாகலா இன்னின்; அது பொருந்தாது.
என்னை? புலர்ந்த தென்னம்பாளையை யார்கைக்குக் கருவியா
மாறு வார்போலக் கிழித்துப் பனையோலை தெங்கிலோலை யீத்தலை
முதலாயவற்றைப் பிணித்துக் குடினமுதலாயின வேய்தலும், படு
புள்ளோப்புஞ் சிறுருஞ் சிறுமியரும் கழனிக்குப் பனைமேலேறி யக்
கருக்கினைக் கொள்ளாமற் றானே கழிதற்பாலதாகிய பனம்பூ
வெண்ணு மடலிற் கனல் கொளுத்தி யக்கனலின் மீன்சுடலும்
வழக்காகலின், வாடுமட லென்றமையா னுலர்ந்த பாளையம்பூவா
னுர் தெங்கின் வண்டோட்டானும் வேய்ந்த முன்றிலெனவு,
மொழிமடலென்றமையாற் றானே கழிவதாகிய பனம்பூவெனவும்
பொருள்கோடலே சிறக்குமாகலானு, முன்னரு மவ்வாறே
கொழுமடலானு மீத்திலையானும் வேய்ந்த குரம்பையெனப்
பொருள்படுமாறு கொழுமட லீத்தலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக்
குரம்பையென்றமையானு, மொழிமட லெனின் பனங்கருக்குத்
தானே கழிதலின்மையிற் றானே கழியும் பனம்பூவாகிய மடலையே
புணர்த்துமாகலானு, மீன்சுடற்குப் பனங்கருக்கினைக் கொள்ளி
னது மிக்கெரியுமாகலின் மீன்சுடுபத நன்கறியப் படாமையானும்,
பனம்பூவாயிற் பொற்கொல்லர திருந்தைத்தீப்போலெரியுமாகலின்
மீன்சுடல்வினை செவ்வன நடைபெறுமாகலானு, மாண்டு மடல்
பாளையே யாகலு, மடலோச்சி யென்னுமிடத்துப்பாளையை புணர்த்
தாமண் மட்டையை புணர்த்தினு மல்தாருபெயராக லன்றி யியற்
-பெயராகாமையு, மாருபெயரான் வாடுமட லொழிமடன் முதலாய
வற்றுக் கவ்வுரையாள ராண்டுக்கூறியவு மொக்குமாயினு மீண்டுக்
கூறி னுவமம் பொருந்தாமையு, மாருபெயரன்று. பிறவற்றுக்கு

மியற்பெயராகிய பலபொரு ளொருசொல்லெனக் கொள்ளினு மீண்டுப் பிறபொரு ளேலாமைபு முணரப்படுமாகலி எனென்பது.

இன்னுஞ் சிந்தாமணியின் * மடற்பனைக் குழாத்திற் பிச்ச நிரைத் தன மன்னர் சூழ்ந்து எனவுங், † கோடிபெழுந் தலமருங் கோயில் வாயில்கண் மடலெழுந் தலமருங் கழுகும் வாழையு மெனவுங், ‡ பொன் மடலங் கழுகி னுச லெனவும பலவிடத்துக் கூறுமாற்றானும், பிறுண்டும் பலவிடத்து மடல் பாளையே யுணர்த்தலானும், பெரும் பாணாற்றுப் படையுட் § பரியரைக் கழுகின் பாளையம் பசும்பூக் கரு லிருந்தன்ன வென்றமையாற் பாளையென்பது கழுகு தென்னை பனை யீநது முசலாயவற்றின் பூவாமென் னுணரப்படுமாகலானு, மீண்டுப் பாளையெனக்கோட லிழுக்கின்றாகலு முணர்க.

இனிப் பொருநராற்றுப்படையுண் § முடக்காஞ்சிச் செம்மரு தின் மடக்கண்ண மயிலால வென்னுமிடத்து வளைந்த காஞ்சி யெனப்படு மன்றி முடம்பட்ட காஞ்சியெனல் கூடாமையி, னது வினையை யுணர்த்தாதென்றமை பொருந்தாதாம் பிறவெனின; அங்ஙனங் கூறலமையாது. என்னை; சிந்தாமணிக்கட் டழங்கு குரலென்பது || தழங்குரற் பம்பையிற் சாற்றிபெனவு, மிடுங்குகண் ணென்ப திடுக்கெனெனவுங், குறளி விரக்கத்தக்காரென்ப ¶ திரத் தக்காரெனவும் வந்தாற்போல முடங்கென்னும வினைச்சொல்லே காஞ்சியொடு புணர்ந்து முடக்காஞ்சி யென்றயதல்லது முடம் வினைச்சொற் பொருள்பட் டாங்குமவராமையா எனென்பது.

இனி யீண்டுமவ்வாறு முடங்குதெங்கென்பதே முடத்தெங் காயிற்றெனக் கோடுமெனி, னுவமத்திற் கேலாமையி னது 'பொருந்தா தென்பது.

இனிக் குடவென்னுஞ் சொல் குடங்கையெனவுங் குடா வடியெனவுங் குடவுக்கோடுமெனவுங் குடமெனவும் வருதலி னவ் வாறே முடவென்பதூஉ முடமெனவு முடங்கெனவு முடவுக்கோ டெனவு முடக்காஞ்சியெனவும் வந்ததெனக் கோடுமெனி, னது பொருந்தாது. என்னை? குடவென்பது தடவென்னு முரிச்சொற்

* குலக்கணையாடல்பதம். † ஐ. § தணமாலையாடல்பதம். ‡ ஐ.வது அடி. § ௧௪, ௧௦வது அடி. || நாயகனிலம்பகம். ¶ ௧௦௫௪.

போன்று * கோட்டஞ்செய்யு முரிச்சொல்லாகவி, னஃ † திசையி
னுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப் பெயரினும் வினையினு மெய்
தமோற வியையும்ன்றி முடமென்பது வளைவுபற்றிய காரணப்
பெயராகாமற் சிததி செவிடென்றாற்போல வோர் குற்றமுடைய
சினைப்பெயராகவே வழங்கலினென்பது. அல்லதூஉஞ் சங்கஞ்
செடியினை யாஞ்சிலென்று மாஞ்சியென்றும் பிடகநூல் வழங்கு
மாகலின், மனிச்ச ரணுகாவண்ண முடக்கினைபுடைய ஆஞ்சில்
சூழ்ந்த செம்மருதெனப் பொருள்கோடலே சிறத்தலுமுணர்க.
ஆஞ்சி சிறியதனிக்கிளையுமாம். இனி யஞ்சப்படுவதனை யாஞ்சி
பென்பதூஉ நூல்வழக்காகலி னாஞ்சிச்செம்மருதெனக் கோடலே
தக்கது. இதனைப் பொருளதிகாரத்திற் † பேஎத்த மனைவி காஞ்சி
யானு மென்புழி மனைவியஞ்சின ஆஞ்சிக் காஞ்சியென நச்சி
னார்க்கினியருரைத்தமையானு முணர்க.

இனிப் பல்வகைப்பொருளு மடங்குமாறு மலை நிலம் பூவே
துலாக்கோலெனவுங், கழற்பெய்குடமே மடற்பனை முடத்
தெங்கு குண்டிகைப்பருத்தியெனவு, நிரனிறைவகையா னென்றற்
கொன்று மறுதலையாகப் பிண்டவுவமங் கூறிய முதலூலாகிரியன்
கருத்தினை நோக்காது, நச்சினாக்கினியர் முதலாயினார் கூறிய
வுரையினைத் தழுவி, நன்னூலார் சொற்பொரு ளுணராமையே
யன்றி * நில மலை நிறைகோன் மலர்நீகர் மாட்சி யெனவுங், † கழற்
குட மடற்பனை பருத்திக்குண்டிகை முடத்தெங்கோப்பெனவ நிர
னிறை சிதைத்துத், தன்மைபுந் தாம்வேண்டியவாறே கூறித் தனி
புவம மாக்கினார்; அது பொருந்தாமை காட்டுதும். அவர்,

* “குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயி நெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர்நீகர் மாட்சியு
முலகிய லறிவோ பெயர்குண மினையவு
மமைபவ னூலுரை யாகிரி யன்னே.” எனவும்,

‡ “மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பு
மழுக்கா நவாவஞ்ச மச்ச மாடலுங்
கழரகுட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையு
முடையோ ரிலரா சிரியரா குடலே.”

எனவுங்கூறினார்; அது பொருந்தாது. என்னை? ஆத்திரை
யன் பேராசிரியனுரைத்தாங்குத், தன்மைமாத்திர மெடுத்துக் கூறி

* நொல், கொல்லதீராம், கூஉக. † ஷே உகுக. ‡ எக.

* பொதுப்பாயிரம் உக, ‡ ஷே நக,

யிவற்றை யுடையோ னிவனெனல் வேண்டும்; அன்றேன் முதலா லாசிரிய னுரைத்தாங்கு மலைமுதலாய வுலமமாத்திங் கூறி யவற் றை யின்னின்ன தன்மையானெப்பா னிவனெனச் சுட்டியாயினுங் சுட்டாம லாயினுங் கூறல்வேண்டும்; அவ்வாறன்றிக் குலன்முத லாகச் சிலதன்மை விதத்துகூறி யுலமமு முடன்கூறினமையின் விதத்து கூறியவன்றிப் பிறதன்மையே யுலமையாற்பெறவைத்தல் வேண்டும்; அவ்வாறுமின்றிச் சில விதத்துகூறி யுலமையுங்கூறி விதத்துகூறியவற்றுட் சில வுலமத்திற் பெறவைத்தமையானு மங் னனங் கூறினு மீவோன்றன்மை முற்ற வுணரப்படாமையானு மென்பது. இன்னுமவர்,

§ “தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்
பருவ முயற்சி யளவிற் பயத்தலு
மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.” எனவும்,

‡ “அளக்க லாகா வளவும் பொருளுந்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு ம்லைக்கே.” எனவுங் கூறினார்.
அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? தெரிவரும் பெருமை முதலாயின மலைக்கு, மளக்கலாகா வளவுமுதலாயின நிலத்துக்கு மொத்தவி, னவர்கூறியன வெவ்வேறற்கே யுரியவாகாமையா னென்பது. இன்னுமவர்,

|| “ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலு
மெய்ந்நடு நிலையு மிருகிறை கோற்கே.” என்றார்.

அதுவும்பொருந்தாது. என்னை? நடுநின்றலே, யையந்தீர்த் தலாகமுடிதலி னவை யிருவேறு குணமாகாமையி னென்பது. இன்னுமவர்,

‡ “மங்கல மாகி யின்றி யமையா
தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.” என்றார்.

அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? மங்கலவினைக்கே யன்றி மங்கலமாகாப் பிணவினைமுதலாயவற்றுக்கும் பூக்கோடலானும், பூவின்றியே யடைகாயுஞ் சாந்து மஞ்சள முதலாயினகொண்டுஞ் சிலமங்கலவினை நடைபெறலானுந், † துறந்தார் வெறுங்கழுத்தர் முத

§ பொதப்பாயிரம், உ.எ. ‡ ஷ.உ.அ. || ஷ. உ.க. ‡ ஷ.ந.ப.
† திணைநீரமலை மாநிலத்தோண்டம்.

லாயினார் மகிழ்ந்து மேற்கோட விண்மையானு மென்பது. இன்னு மவர்,

* “பெய்தமுறை யன்றிப் பிறழ வுடன்மருஞ்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.” என்றார்.

அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? குடத்து ளெப்பொருள் பெய்யினு மப்பொருளை யக்குடந் தருமிடத்துப் பிறழக் கொடுத்த வியல்பாகலிற், பொருட்பெய்த குடமெனப் பொதுப்படக் கூறுது கழற்பெய் குடமென வொன்றனைச் சுட்டிக்கூற வேண்டாமையானு, லல்லாசிரியனுந் தான்கற்ற முறையானன்றி மாணுக்க ரறிவுக்கேற்றவாறு வேறுமுறையாற் பிறழவுரைத்தலுங் கூடுமாக லானு மென்பது. இன்னுமவர்,

§ “தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பான்
மேலிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.” என்றார்.

அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? மடற்பனை காயுடைத்தன் றென மேற்கூறினமாகலானு, மாணுக்கர்விரும்பிய தியாதாயினுங் கொடாம லவர்தகுதிநோக்கித் தானே தருவது நல்லாசிரியன் னுன் மையாதலன்றி யல்லாதான் றன்மை யாகாமையானு மென்பது, இன்னுமவர்,

§ “அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்
கெளிதி வில்லது பருத்திக் குண்டுகை.” என்றார்.

அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? பருத்திக்குண்டுகைக்கது பொருளன்றென மேற் கூறினமாகலானுங், கல்விப்பொரு ளறிவின் விகற்பத்துக் கேற்றவா றரிதாகவாயினு மெளிதாக வாயினுங் கொள்ளப்படுதலுங் கொடுக்கப்படுதலு முடைமையி, னாரி திற்கோடலுங் கொடுத்தலுங் குற்றமாகாமையானு மென்பது. இன்னுமவர்,

‡ “பல்வகை யுதவி வழிபடு டன்பி
னல்லோர்க் களிக்கு மதுமுடத் தெங்கே.” என்றார்.

அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? முடத்தெங்கிற் கது பொருளன்றென மேற் கூறின மாகலானு, மவர் கூறிய வளைந்த தெங்கும் வழிபடுவோர்க்கு மளித்தலானு, மல்லாதார்க் களித்தல்

* பொதுப்பாயிரம், ௩௨. § ஷே ௩௩. § ஷே ௩௪. ‡ ஷே ௩௫.

சிறுபான்மையே யாகலானும், வளையாத தெங்கு மத்தன்மைத் தேயாகலின் வளைந்ததெங்கெனக் கோடலாற் பயனின்மையானும், வழிபடுவோன் கொள்ளு மியல்பின னாகாவிடினவர்களியாமையு மல்லாதா னவ்வியல்புடையனாகி னவர்களித்தலு நல்லா சிரியற்கு மியல்பாகலானு மென்பது.

இத்துணையு மீவோன்றன்மை கூறப்பட்டது. இனி யீதலியற்கை யுரைக்கப்படும். ஈதலியற்கை யீவோன்றன்மையு ளடங்காதோவெனின, னத்தன்மையு ளீதற்பொதுவிபல்பு விளங்கித் தோன்றியாங் கீதற்சிறப்பியல்பு தோன்றாமையின் விளங்கற் பொருட்டு வேறுகூறின ரென்பது.

இனிப் பிரமசரிய முதலாய நால்வகை நிலைபற்றிற்சிறகு மாசிரியனியல்பு கூறுமை யென்னைபெனின்; ஆர்நிலை முற்கூறிய வினநிலைவகையினுந்துறவுநிலைவகையினு மடங்கலானு, மின்னோரன்ன விசிற்பமுங் கூறப்புகின் வரம்பின்றியோடலானும், பிரமசரிய மலையானு மேனைப வேளைபவற்றானு முறைபானே பெளிதினுணர் தற்பால வாகலானு, மவைபோல்வன விண்டுக்கூறுவிடினுங் கூறியகொண் டுப்த்துணர்ந்து கொள்ளப்படு மென்பது.

இனி யீதலியற்கை யென்னை யெனின்;

§ “ஈத லியல்பே யியல்புறக் கிளப்பிற்
பொழிப்பே யகல துட்ப மெச்சமெனப்
பழிப்பில் பல்லுரை பயின்ற நாவின்
புகழ்ந்த மதியிற் பொருந்து மோரையிற்
றிகழ்ந்த வறிவினன் றெய்வம் வாழ்த்திக்
கொள்வோ னுணர்வகை யறிந்தவன் கொள்வரக்
கொடுத்தன் மரபெனக் கூறினர் புலவர்” எனக் கூறுமாற்று
[னறிக.

இனி யீவோன், றன்மகன்முதலாய வறுவகையாரு னொரு வராகிச் செவ்வன் றெரிதன் முதலாய வறுவகைமாண்பு முடையார்க்கே நூலினையீதல் வேண்டிமென லான்றோர் மரபு. என்னை?

† “தன்மக னான மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடுப்பான் வழிபடு வோனே
யுரைகோ ளாளனோ டிவரென மொழிப.” எனவும்,

§ † தோல், பாயிரம், இளம்பூரணரை மேற்கோள்.

* புகழ்ந்தநானெனவும் பாடம்.

- “செவ்வன் நெரிநிற்பான் மெய்ந்நோக்கிக் காண்நிற்பான்
பல்லுயர் கேட்பான் மிகப்பெரி துங் காதலான்
நெய்வத்தைப் போல மதிப்பான் நிரிபில்லா
னிவ்வாறு மாண்பு முடையார்க் குரைப்பவே
செவ்விதி னுலேத் தெரிந்து.” எனவுங் கூறலானென்பது.

இனிக் தந்தைக்கே முற்றுமுரிய கடப்பாடு மகற்குக் கல்வி
பயிற்ற லென்பது,

- * “தந்தை மருங்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிற்ப்பச் செயல்.”

என வள்ளுவனார் கூறலாற் பெறப்படலிற் தன்மகனைமுற்
கூறினார்.

- § “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லைச்
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.”

என்றாகவி னுசிரியன் செய்த நன்றி மறவாம லவன்மகற்
குங் கற்பித்தல் வேண்டுமாகலானு, மக்கடப்பாடு தன்மகன் பெ
ருட்டாங் கடப்பாடுபோலத், தனக்கே முற்றுமுரித்தாகாமற் தன்
னுசிரியன்மருங்கு தன்னொடுகற்ற வேறோர்க்கு முரித்தாகலா
னுந், தன்மகற்குப்பின்ன ராசான்மகனைக் கூறினார்.

- || “முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.”

என்றாகலானு, மம்மன்னவன் கல்லானுகின் முறைசெய்து
காப்பாற்றல் கூடாமையானு, மவனைக் கற்பித்தல் கற்றோர்க்கெல்
லாங் கடப்பாடாகலானு, மக்கடப்பாடு தனக்குந் தன்னோடு கற்
றோர்க்குமன்றிப் பிறர்க்கு முரித்தாகலானு, மாசான்மகற்குப்
பின்னர் மன்மகனைக் கூறினார்.

இனிக் கல்விக்குச் செல்ல மோராற்றானுந் தினைத்துணையு
நிகரன்றபினும்,

- § “தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்”

என்றாகவி, தனைப் பனைத்துணையாக் கோடல் பெரி

● தொல்காப்பியம், பாயிரம், இளம்பூரணநூல் மேற்கோள்.

* திருக்குறள் சுள. § ஷா ௧௧௦. || ஷா ௩௮௮. § ஷா ௧௦௪,

யார்க் கியல்பாகலானும், பிறிதொரு கரும மேற்கொண்டழியுந்
தன்மகன்முதலாய முவகையாரை மறுத்தல் கூடாமையானும்,
பொருணனிகொடுப்பாணைத் துரோண னேகலவனை மறுத்தாங்
கியாதானுமொரு காரணம்பற்றி மறுத்தலுங் கூடு மாகலானு,
மம்முவர்க்குப் பின்னர்ப் பொருணனிகொடுப்போனைக் கூறினார்.
அந்நால்வகையார்க்குங் கற்பித்த லாசாற்குக் கடப்பாடாகலொன்
றேயன்றி, யவர் முற்றவறிந்தாராத லொருதலையன்றாகலானும்,
வழிபடுவோன் முற்றவறித லொருதலையாதலை யுதங்க னேகல
வன் முதலானோர் சரிதத்தாலு முரைகோளாளன் முற்றவறித
லொருதலையாதலை யிருக்குவேதத்துட் கூறிய வுத்தாலகன்மகன்
சுவேதகேதுவு மருச்சுனனு முதலானோர் சரிதத்தாலு முணரப்படு
மாகலானு, மவ்விருவகையாருள்ளும் வழிபடுவோனுக் குரை
கோளாள னிகராகாமை யருச்சுனவேகலவர் சரிதத்தா லுணரப்
படு மாகலானுங், கற்பிக்குங் கடப்பாட்டி னேற்றக்குறைவுபற்றித்
தன்மகன்முதலாய நால்வகையாரை முதலிடுகறிக், கற்பித்தலின்
றியும் வழிபாட்டின் பயனாகக் கல்வி தானே யுளதாதல் பற்றி,
யவர்க்குப்பின் வழிபடுவோனைக்கூறிச், சிறப்புடைப் பொருளை முற்
படக் கிளத்த லென்றாராகவி, னவற்குப்பின்ன ருரைகோளாளனையு
முறையாற் கூறினார்.

இனிச் செவ்வன் றெரிதலே மெய்ந்நோக்கிற்கு மந்நோக்கே
பல்லுரைகேட்டற்கு, மக்கேள்வியே காதலுக்கு, மக்காதலே
தெய்வத்தைப்போல மதித்தற்கு, மம்மதிப்பே திரிபின்மைக்குங்
காரணமாகவி, னம்முறையானே யவற்றைக் கூறினார்.

இனியாசிரியன் மாணுக்கர்க்காயினு மவையிலாயினு முரைக்கு
மிடத்துக் கடியப்படுவா ரறுவகையர். என்னை?

|| “மொழிவ துணராதார் முன்னிருந்து காய்வார்
படிநு பலவுரைப்பார் பல்கா னருவார்
திரிதரு நெஞ்சத்தார் தீயவை யோர்ப்பார்
கடியப்பட்ட டாரவையின் கண்.” என்றாராகலின்.

இனி மொழிவதுணரு மாற்றலில்வழி, மனஞ்சென்றவாறே
சொன்னிகழந் திடர்வினைத்தவி னவரைமுன்னு, மாற்றலிருப்பி

. || தோல், பாயிரவுரை மேற்கோள், நச்சினர்க்கினியம்.

ஐங் காய்வோராயிற் கலாநிகமுமாகலி னவரை யவர்பின்னுங், கா யாராயினும் படிநுளதே லவைக்கிழிவாகலி னவரை யவர்பின்னும், படியின்றாயினு நகை யவமதிப்பைக்காட்டலினவரை யவர்பின்னு, நகாராயினு நிலையில்லா நெஞ்சத்தார் முற்றுங்கேளா திடையினுந் தாநினைத்தாங்குச்சென்று கட்டளையிறப்பராகலி னவரை யவர்பின் னுந், திரியாநெஞ் கடையராயினுந் தீயவையெண்ணிற் கேள்வியா னும் பயனெய்தா ராகலி, னவரை யவர்பின்னு முறையானே கூறினார்.

இனியாசிரியனா லீதலைச்செய்யாது தள்ளப்படுவோ ரெண் மர். என்னை?

¶ “மடிமானி பொச்சாப்பன் காமுகன் கள்வ னடுநோய்ப் பிணியாள னாரச் சினத்தன் றமொறு நெஞ்சத் தவனுள்ளிட் டெண்மர் நெடுநூலைக் கற்கலா தார்.” ஏன்றாராகலின்.

இனிக் † குடியென்னுங் குன்று விளக்க மவித், ‡ திடிபுரிந் தெள் ளுஞ்சொற் கேட்பித்துத் ¶ தன்னென்னார்க் கடிமை புகுத்திவிடு மடி யுடையாற் கெத்துணைக் கற்பித்தாலு மவன் கற்றற்கு முயலானா கலானுந்,

§ “தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறு மறிவு.”

என்றாராகலின் முயலாதாற் கறிவுறாமையானு, மடியை முற் கூறினார். மடியிலனாயினு ‡ மாண்பிறந்த மானமுளதே லந்தணர் முகலாயினரை வணங்காமையு முடிக்கப்படாதாயினுங் கருதியது முடித்தேவிதேற்கருத்து முடையனாய்க் கல்விப்பயனை யிழத்தலி னவனைப் பிற்கூறினார். மடிமர்னமெனநிவை யிலவரயினும் பொச் சாப்புளதேல்,

¶ “பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத் தெப்பானா லோர்க்குந் துணிவு.”

என்றாராகலி, னதுபுகழைக் கொல்லுமாகலி னவனை யவர்க் குப் பிற்கூறினார். மடிமானம்பொச்சாப் பிலனாயினுங் காமுக னாயின்,

¶ தொல், பாயிரவுரை மேற்கோள். இளம்பூரணம்.

† குறன் சு௦௧. ‡ ஷே சு௦௭. ¶ ஷே சு௦௮.

§ ஷே ௩௧௧. ‡ ஷே ௪௩௨. ¶ ஷே ௩௩௩.

• ** “அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.”

என்றாராகலி, னவன்மாட் டறமுதலாயின வழிதலி னவனை
யவர்க்குப் பிற்கூறினார். அக்காமமு மில்லானாயினுங் கள்ளலுள்
வழி,

¶ “அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.”

எனவுங் † கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை யெனவுங்கூறினா
ராகலி, னவனருளின்றி மறுமைப்பயனு, மன்பின்றித்தன்னுடம்பு
மிழ்ப்பானுகலா னவனை யவர்க்குப் பிற்கூறினார். அவையெல்லா
மில்லாயினு மடுகோய்ப்பினி யுள்வழி, † யறிவனை நிச்ச நிரப்புக்
கோல்வு மெனவும, || வறியாரிருமை யறியாரெனவுங், ¶ கோடிது
கோடிது வறுமை கோடிதே, யதனினுங் கோடிதே யினமையில்
வறுமை, யதனினுங் கோடிதே யாற்றொணுக் கோடுநோ யெனவுங்
கூறினாராகலிற், கற்பதன்கணுக்க மழித்தலேயன்றிக் கற்றனவு
மழித்து மிக்க துன்புறுத்துமாகலி, னவனை யவர்க்குப் பிற்கூறி
னார். தனக்கேயன்றி யினத்துக்குக் கேடுபயவாமைபுந் தனக்கு
மொருதலையாகக் கேடுபயவாமைபு முடைய நோயு மில்லாயினு
மாருச்சினமுள்வழி,

† “சினமென்னுஞ் சேர்த்தாரைக் கொட் வி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.” எனவும்,

‡ “சினத்தைப பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.” எனவுங்,

§ காவாக்காற் றன்னையே கோல்வுஞ் சினமெனவுங் கூறினா
ராகலி, னச்சின மினத்தையுஞ் சுட்டுத் தனக்குர்தப்பாது கேடுபயத்
தலி, னவனை யவர்க்குப் பிற்கூறினார். ஒருகாலேச் சுடப்பட்டார்
பின்னருஞ்சுடாமற் காத்துக்கோடற்குரிய வச்சினத்தீயு மில்லா
யினுந், தடுமாறுநெஞ்ச முள்வழிச், சினமுடையாரைப் போன்று

** திருக்குறள், ௯௦௬. ¶ ஷே ௨௮௫. † ஷே ௨௯௦. ‡ ஷே ௫௨௬.

† ஷே ௨௦௬. ‡ ஷே ௨௦௬. § ஷே ௯௦௫.

|| சிற்றம்பலக்கோவை. ¶ ஐளவையாப்பாடல்.

கடிதின் விலக்கக்கூடாமையாற் பன்னாளுந் தனக்கேயன்றித் தன்னோடு கற்பார்க்குந் தன்னாசிரியற்குங் கற்போர் பிறர்க்கு மின் னல் விளைத்தலி னவரை யவர்க்குப் பிற்கூறினார்.

இனிக் கொள்வோன்றன்மை யுரைக்கற்பாற்று.

அது பயன்படலும் படாமையும் பற்றிக், கற்பித்தற்குத் தகுதியுடைத் தாகலானு மாகாமையானுங், கற்பிக்கப்படு தன் மையும் படாத்தன்மையுமென விருவகைப்படும்.

அவற்றுட், கற்பிக்கப்படு தன்மையுடையான் மாணுக்க னெனப்படுவான்; அத்தன்மை யில்லாதான் மாணுக்க னாகாதா னெனப்படுவான்.

அவருட் கற்பிக்கப்படுவோ னாவமத்தா னுணரப்படுவான். என்னை?

‡ “அன்னங் கினியே நன்னீர நெய்யரி
யானே யானே நென்றிவை போலக்
கூறிக் கொள்ப குணமாண் டோரே.” என்றாகலின்.

இனிக் கற்பிக்கப்படா தோனு மாறுவமத்தா னுணரப்படு வான். என்னை?

§ “குரங்கெரி விலங்கா யெருமை யாடே
தோணி யென்றாங் கிவையென மொழிப.” என்றாகலின்.

இனி நன்னீர மென்பது, நல்லநீர். நன்மையென்னுமடை யீண்டுவாரீரை யினஞ்சுட்டி விலக்கி யினியநீரை யுணர்த்திற்று.

இனி நெய்யரிமென்பது வினைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை. நெய்தலென்பது, மயிர்போல்வனபல வைம்மைப்பொருளை யிணைத்தல். அரியென்பது, ஐம்மையை யு மிரகைமுதலாய பிறவற்றையு முணர்த்தும் பலபொருளொரு சொல். ஐம்மையை யுணர்த்தலை † யரிமயிர்த் திரண்முன்கை யெனப் பேய்மகளு மிவ்வாசிரிய னுரிச்சொல்லியலினுங் கூறுமற் றானு மறிக. ஈண்டைம்மையுடைப் பொருளை யுணர்த்தலா னரி யென்பதாகுபெயர். வெண்மையதாகிய வரியினையுடையது வெள்

‡ தொல், பாயிரம் இளம்பூரணருரை மேற்கோள். † புறம் ௧௩.

ளரியெனப்பட்டாற்போல, நெய்த வரியினை யுடையது நெய்யரி யெனப்பட்டது. இவ்வாறே புறத்தினுங் *கோவாரி வழங்குங் கோடு யர் நெவேரை யென்புழிக் கொடுவாரி புலியையுணர்த்திற்று. நெய்யரியென்றது பன்னாடையை. ஊற்றுக்கோ லுன்றப்பெவதாகிய கோடுவென விரிந்தாற்போலப் பன்னாடையும் பன்னியதாகிய வாடையென விரிதலி னிருபெபொட்டு; வினைத்தொகையன்று. மின்னென்னு முதனிலை மின்னும் பொருளை யுணர்த்தியாங்குப் பன்னென்னு முதனிலையும் பன்னிய பொருளை யுணர்த்தலி னாகுபெயர். பன்னல் பின்னல் நெய்தலென்பன வெருபொருள. ஆடையென்னு முவமப்பெய ராடைபோல மரத்தி னரையினைச் சுற்றும் பொருளை யுணர்த்திற்று.

இனி யானேறென்பது, ஆனாகியவேறென விரியும். பெற்றத்தினுண்பால் பெண்பாலுக்குப் பொதுவாய ஆவென்பது, முதறிரிந்த இன்சாரியையொடு புணர்ந்து, ஆனென்றாயிற்று. ஏறென்பது, பெற்றமுதலாயவற்றி னுண்பாற்பெயர்.

இனிக்குரங்கெரி விலங்கா யெருமை பென்பது, குரங்கு மெரியும் விலங்கு மாயெருமையுமெனப் பொருள்படும். ளரியென்றது, தீயினை. விலங்கென்றது, வேந்த னனையாற் குற்றஞ்செய்தாரது காலினுங் கையினும் புணையும் புணைபை. ஆயெருமை யென்றது, கன்றின் நிழந்த தாயெருமையை. ஆய்தாயென்பன வெருபொருள. அப்பெய ரஃமினைக்கு முரிமையாதலைப் பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலை யென்ற மையானு முணர்க. கற்ற வென்றாற் போலக் கன்றொடு புணர்க் காம லாயெருமை யென்றமையாற் கன்றின்றித் தாயென்னுந் தன்மைமொன்றே யுடைய வெருமையெனப் பொருளுணர்த்திற்று.

இனிப் பிறரெல்லா நன்னீரத்தை நன்னிறமெனப் பாடமோ தினார். இலக்கணவிளக்கநூலா ரெந்நிறந் தோய்தற்கு மேற்பது நன்னிறமெனத் தன்மையுங் கூறினார். அஃதாசிரியர் கருத்தன்று. என்னை?

- ‡ “வினைபயன் மெய்யுரு வென்ற நான்கே
வகைபெற வந்த யுவமத் தோற்றம்.” எனவும்,
§ “சிறப்பே நலனே காதல் வலியோ
டந்நாற் பண்பு சிலைக்கள மென்ப.” எனவும்,
|| “கிழக்கிடு பொருளோ டைந்து மாறும்.” எனவும்,
* “முதலுஞ் சினைபுமென் ருயிரு பொருட்கு
துதலிய மரபி னுரியவை யுரிய.”

எனவுங் கூறினாராகலின், வினைமுதலாய நால்வகை யுவம முஞ் சிறப்புமுதலாய வைவகை நிலைக்களத்து ளொன்றுபற்றி வருங்கா லவ்யுவமமும் பொருளு, முதலு முதலுஞ் சினைபுஞ் சினைபுமென வாயினு முதலுஞ் சினைபுஞ் சினைபு முதலுமென மாறியாயினும் வருதலன்றி, நன்னிறம் பண்பு மாணுக்கன் முதலுமாகலிற் பண்பு முதலுமென மயங்கல் கூடாமையானு, முவ மத்திற்கும் பொருட்கும் பொதுவாகிய வொப்புமைக்குணம் யாதானு மொன்றில்வழி யுவமமும், பண்பிற்குப் பண்பு மில்லையா கலி, என்னிறமென்னும் பண்பிற் கொப்புமைக்குண மொன்று கோட லிலக்கண மாகாமையா னஃதுவமமென வாராமையானும், பண்பிற்குப் பண்பின்றாயினுங் காதல்பற்றி யுளதெனக் கோடு மெனிற் காதலும் யாதானுமொரு பொருளைப்பற்றி யப்பொரு ளது பண்பிற் றேன்றுமன்றிப், பொருளைச்சுட்டாது பண்புமாத் திரையிற் றேன்றுமையானு, நன்னிற மன்று; நன்னிறமுடைப் பொருளே யுவமமாயிற்றென, னப்பண்புடைப் பொரு ளொன் றென லின்றிப் பஸ்கோடியுண்மையி னவற்று ளிஃதெனச் சுட்டா மையா னொப்புமைக்குண மின்னதென் றுணர லெவ்வாற்றானு மியையாமையானு, நல்வினை தீவினை யென்றாற்போல யாண்டு நிய தமாக லின்றிக் கூறுவான் குறிப்பின்வண்ணம் வெண்மைமுத லாய நிற நல்லன தீயனவெனப்படு மன்றி, யிது நன்னிற மிது தீயநிறமென்னும் வழக் கியாண்டு மின்மையி, என்னிறமெ னப் பொதுமைகூறி யெந்நிறந் தோய்தற்கு மேற்குமென லேலா மையானு மென்பது.

இனிக் குரங்கெரி விலங்கா யெருமையென்றதனைப் பிற ரெல்லாங் குரங்கெறி விளங்கா யெருமையெனப் பாடமோதினார்.

‡ தோல், பொருள், ௨௭௬. § ஷ ௨௭௬. || ஷ ௨௮௦. * ஷ ௨௮௧.

இலக்கணவிளக்கநூலார் கல்ல வெறிந்து கருதுபவன் கொள்வோன் குரங்கெறி விளங்காயாமெனத் தன்மையும் கூறிக், குரங்கெறிவிளங்காயு மெருமையும் யாடுந் தோணியுமென ஷவமத்தை நான்காக்கினார்; அது பொருந்தாது. என்னை? மலைமுதலாய நான்குவமத்தா னுசிரியன்றன்மை கூறி, யவற்றின் மறுதலையாக நான்குவம மல்லாதாற்குக் கூறியாங்கு, மாணாக்கன் தன்மையை யன்னமுதலாய வாறுவமத்தாற் கூறிய முதலுலாசிரியற் கவற்றின் மறுதலையாக மாணாக்க னல்லாதாற்கு மாறுவமங் கூறலே கருத்தாகலானுங், குரங்கெறிகாய் பிறவற்றை நீக்கி விளங்கா யென. வெருகாயினைச் சுட்டற்குச் சிறப்பியல்பு வேண்டுமாக லானு, மங்ஙனஞ் சிறப்பியல்பே யன்றிக் காயின்பொதுவியல்பாவதுகூறாமற் கல்லவெறிந்து கருதுபவன் கோட லென்ற மையா னத்தன்மை பெக்காய்க்காயினு மொப்புமைக்குண மாகாமற் காய்கொள்வோர் குணமாகவே முடிதலின், விளங்காயை யுவமைகூறி யதன்றன்மையை யொப்புமைக்குண மாக்காம லக்காயினைக் கொள்வார் தன்மையை யொப்புமைக்குண மாக்கல் கூடாமையானு மென்பது.

இனி யன்னமுதலாய வப்பன்னிரண்டுவமமு மலைமுதலாய வவ்வெட்டே போலத் தன்மை சுட்டாமையின் முன்னுரைத்தாங்குரைக்கப்படும்.

இனி யுவமத்திற்கும் பொருட்கு முரிய பொதுத்தன்மை, கொள்வோன்றன்மை பலவற்றுக்குப் பொதுவாகலிற் பொதுவியல்பெனவுங் கொள்வோன்றன்மையுட் கோடல்வினை யொன்றற்கே யுரிமையாகலிற் சிறப்பியல்பெனவு மிருவகைப்படும்.

அவற்றுட் பொதுவியல் பென்னையெனினு; அத்திரையன் பேராசிரியன் முன்னர்க்கூறிய வெண்ணகை யுறப்பினு னேற்பனவுடையராதி யென்றாகலிற், கல்வியுங் கல்வியா னெய்தற்பால வாய பிறவு மன்றி யேனைய குடிப்பிறப்பு முதலாயினவே மாணாக்கர்க்கே தேற்பனவாகலா னன்னலா மென்பது.

இனிக் குடிப்பிறப்பின் வகை யெட்டனு ளந்தணியல்புமுத லாக பிறவுங், குடிப்பிறப்பின் பொதுவியல்புட் கொடையுரானுங்,

கற்றபின்னரே திரும்பற்பாலவாகலி. னவைபொழிந்த வினைமுதலாய் வாறுகுணமு மாணுக்கர்க்கேற்பனவாம். எனனை? * இப்பதையுந் கொடையும் பிறவிக்குணமெனவு † நலுக்கே நானினமை நின்றக்கண யெனவங் கூறினாயினுந் தக்கார் தகாரென வறியா வழிக் கொடையும், புழிபாவ மறியாவழி நாணும் புலப்பாடினமையானு, மவ்வறிவு டுந்தண ரறுதொழின்முதலாய பிறவுங் கல்வியாற் பெறல்வேண்டு மாகலானு மென்பது.

இனிக்குடிப்பிறப்புங் கல்வியு மொழிந்த தூய்மைமுதலாய வாறுவகை யுறுப்புள்ளுங் கல்வியா னெய்தற்பாலவாகிய சிறப்பியல்பொழிந்த பொதுவியல்பே கொள்ளப்படும். எனனை? கல்வியான் வாய்மையிலக்கண முணர்ந்தொழுகிய பின்னரே யகந் தூய்தாமாகலி னஃதொழிந்த புறந்தூய்மையுங், கல்லாமலே தூந்தை முதலாய வுலகத்தைக் கண்டொழுகு மொழுக்கமும், பெய்மையும் வாய்மையிடத்த வாதல் புரைதபக் கற்றபி னறியப் படுமாகலா னஃதின்றி,

‡ “அற்றன் றுத லதுதான் மனஞ்செய்தல்
சொற்றன் மாட்டு சிகழ்த்தல் பிறனோர்த்தன்
மற்றித் தன்மை படுமரயின் மாண்பிலாக்
குற்றப் பொய்யென் றுரைப்பர் குணமிக்கார்.”

எனக்கூறினராகலி னொருவன் பிறர்கேட்பச் சொல்லுழிச் சொல்லியவா நன்றுதலையவ னுணர்தலாகிய பெரய்யுரையில்லா வாய்மையுங், கற்றாக்கன்றி முற்றும் விலக்கலருமையிற் பிறரது மேன்மையுங் கொடையுங்கண் டழுக்கறுத்த வின்மையும், பிற வெஃகாமை கல்வியான் வரற்பாலவாகலிற் பிறன்பொருள் வெஃகாமையும், பிறநடுவுநிலைவகை யறிவுமிக்க பின்னர்த் தாமே பெய்துமாகலி னன்பு நண்பன்மையென்னும் பகுதிபற்றியுளதாரு நடுவுநிலையுமென, வவ்வறுவகை யுறுப்பின் பொதுவியல்பே மாணுக்கர்க்கேற்பன வாகலினென்பது.

இனிக்குடல்பற்றிய சிறப்பியல்பு மீதல்விதப்பமே போலக் காரணவகையா னெண்வகைப்படு மாயினும், வினையுஞ் செய்

* ஓளவைய ர் புாட்டு † திருக்குறள், ௧௦௯௧. ‡ நீலகேசியுரை மேற்கோள்,

வதுங் கருவியுமொழிந்த செயப்படுபொருண்முதலாய வைந்து மீவோற்குச் சொல்லியவன்றிக் கொள்வோர்க்கு வேறாக லின்மையானுங், கோடசைச் செய்வோனது சிறப்பியல் பீதலைச்செய்வோனது சிறப்பியல்பு மீதலியற்கையு முரைத்தவழிப் பெறப்பட்டமையானுங், கோடற் கின்றியமையாக் கருவியாகிய வழிபாடு முதற் காரணவினையு ளடங்கலானுஞ், செல்வ மிளமை முதலாய துணைக் காரணஞ் சிறப்பின்மையா னுரைக்கப்படாமையானு, மவை மேலுரைத்தன கொண்டு தாமே யுய்த்துணரலுங் கூடுமாகலானுங், கோடற்காரண மெட்டனுண் முதலாவதாகிய வினையின் பகுதி பலவற்றுண் முதற்காரணவினை யொன்றே யீண்டுக் கொள்ளப்படுமென்பது.

இனிக் கொள்வோனது பொதுவியல்புட் குடிமை யுரைக் கற்பாற்று. ஆன்னம் வெண்ணிறத்ததாகலி னகையுடைத்து. பெருங்குர லுடைமையி னின்சொலின்று. கிளியின்சொ லுடைத்து. வளர்ப்போருரைத்த மொழியினைக்கேட் டிதுத்தல்செய்யாம லதனையே சொல்லலி னிகழ்தலுடைத்து. நன்னீரந் தன் மருங் கெந்நீர்தோயினு மவர்மாசு போக்கலி னிகழ லின்று. நீத்தறியாதார் தோயி னவரை யமிழ்த்தலி னன்பின்று. நெய்யரி மரனைவிடாது பற்றி நின்றலி னன்புடைத்து. மரத்தி னடிக்கட் டங்காது மேனிற்றலிற் பணிவின்று. யானை டி பரியது கூர்ங் கோட்ட தாயினும் பாகற் கடங்கி நடத்தலிற் பணிவுடைத்து. பலநன்றி செய்யினு மதனைக் கொள்ளாம லொருதீங்கு செய்யி னதனை மறவாது மனத்துண் மறைத்துச் சமயநேர்துழிக் கொல்லு மியல்பிற்றுகலிற் செப்ப மின்று. ஆனேறு வெகுளி தோன்றிற் கோடுமுதலாயவற்றானு முவகை தோன்றின் முக் காரமுதலாயவற்றானு மகத்துள்ளவற்றையே புறத்துங் காட்டு மியல்பிற்றுகலிற் செப்பமுடைத்து.

இவ்வாற்றா னன்னமுதலாய வாறு மாணுக்கற்குப் பிண்ட வுலம மாகலிற் கிளிமுதலாய வைந்து மின்சொலின்மை முதலாய வைந்து குற்றத்தைக் களைதலி, னகைமுதலாய வவ்வாறு குணமு மொருங்குடையான் மாணுக்கனென்பது பெறப்பட்டது.

இனிக் குரங்கு வலிமுகத்ததாகலி எனகையின்று, சிறுகுர லுடைமையி னின்சொலுடைத்து. எரி கடுஞ்சொலென்னச் சடுமியல்பிற்றுகலி னின்சொ லின்று. உணவாக யாதிட்டாலு மேற்றலி னிகழலின் னு. விலங்கு வேந்தனு லொறுக்கப்பட்டாரை யிவர் குற்றஞ்செய்தோரெனக் காட்டலி னிகழ லுடைத்து. பிறர் விலக்கினன்றித் தானாக நீங்காமையி னன்புடைத்து. ஏருமை கன்றிறந்தபின்னும் பால்கறக்கு மியல்பிற்றுகலாற் கன்றின்மேல் வைத்த வன்பாற் பால்கரத்த லின்மையி னஃதின்று. ஆவுமத் தன்மைத்தாமெனி னது கன்றின்பொருட்டன் லிப் பால்கறவா தென்பது டீ தோற்கண் னு காட்டிக் கறவார் கறந்தபால் பாற்பட்டா ருண்ணாரெனச் சான்றோர் கூறுமாற்ற னுணரப்படும். மேய்ப் போர்க் கடங்கி யவன்குறிப்பி னொழுகி யிரைகோடலிற் பணி வுடைத்து. யாடு மேய்ப்போர்க் கடங்காது தானினைத்தாங்குச் சென் றிரைகோடலிற் பணிவின்று. அகமும் புறமு மாறினமை யிற் செப்பமுடைத்து. தோணி கரைச்செல்லு மியல்பிற்றெனத் தன்னைப் புறத்தே காட்டிச் சமயநேர்ந்துழிக் கடலு ளாழ்த்து மியல்பிற்றுகலி னகமும் புறமு மாறியவாற்றாற் செப்பமின்று.

இவ்வாற்றாற் குரங்குமுதலாய வாறு மாணுக்கனல்லாதாற் குப் பிண்டவுவமமாகலி னெரிமுதலாய வைந்து மின்சொன்முத் லாய வைந்துகுணத்தைக் களைதலி எனகையின்மை முதலாய வாறு குற்றமு மொருங்குடையான் மாணுக்க னுகாதானென்பது பெறப் பட்டது.

இனித் தூய்மைமுதலாய பிறபொதுவியல் புரைக்கற்பால். அன்ன நீர்வாழ்பறவையாதலிற் புறந்தூய்மையுடைத்து. தன்றாய் தந்தை வாசஞ்செய் தொழுகிய தடாகத்திற் ருனு மொழுகலின் றிப் பறக்குமியல்பு கைவந்தபின்னர்த் தன்கருத்தொப்பப் பிறிதி டஞ் சேறலி னவ்வொழுக்க மின்று. கிளி தன்றாய்தந்தை யொழு கியவாற்றே யவைவாழ்ந்த மரணைத் தானு நீங்காதொழுகலி னஃது டைத்து. பயிற்றுவார் சொல்லியவண்ணங் கள்வனல்லாதானையுங் கள்வனெனவுங் கள்வனையு நல்லனெனவுங் கூயழைத்தலின் வாய்மை யின்று. நன்னீர் தனக்கியற்கையாகிய வின்குவையே

காட்டலின் வாய்மை யுடைத்து. மிதக்குமிபல்புடைப் பொருளை வெளிக்காட்டி யாமுமியல்புடைப் பொருளைக்காட்டாது மறைத்து விடலி னழுக்காறுடைத்து. நெய்யரி தான்பற்றிய மரன் காயுங் கனியு முடையவாகிச் செல்வமுறக் கண்டு மதனை யழுக்காற்றான் மறையாமற் றான் முன்னிருந்தபடியே கிடத்தலி னஃதின்று. பழுத் துதித்தற் பாலவாகிய பயனில்லாத மட்டையினைத் தான்பற் றிக் கிடத்தலின், வெஃகு முள்ள முடைத்து. யானை கவளங் கண்ட மாத்திரையான் வாய்திறவாமற் பாகன் பல்கா லுப்சரித் தளித்தகாலையே யேற்றலின் வெஃகாவுள்ள முடைத்து. பன்னாட்டு முன்னரயியாம லொருவ னொருதீங் கியற்றிப் பின்ன ரவன் பல நன்மை செய்தானாயினு மத்திங்கையே நினைந் தவற்குக் கேடுகுழ் தலி னடுவுநிலை யின்று. ஆனேறு நின்வலியிற் குறைந்தாரது கைப் படற்கவெனத் தன்றலைவன் றொழுவத்தினின்று துரப்பிற் றன் னைத் தழுவற் கெண்ணினோர் தன்றலைவற்கு நட்பாராயினும் பகைவராயினு மப்பகுதிநோக்காது தன்னு னியலுத்துணை யிடர்ப் படுத்துப் போகலி னடுவுநிலை யுடைத்து.

இவ்வாற்றற் றன்னிற்பெரியா ரொழுகியாங் கொழுகாமைமுத லாய குற்றத்தைக் கீளிமுதலாயின களைதலிற் புறந்தூய்மைமுத லாகிய வத்தன்மையாறு முடையான் மாணுக்கனென்பது பெறப் பட்டது.

இனிக் குரங்கு நீரிற்படியாமையிற் புறந்தூய்மை யின்று. தன்றுப்தந்தை வாழ்ந்தவிடத்தே தானும் வாழ்தலி னவ்வொழுக் குடைத்து. எரி தானெத்தியினின்று பிறந்ததோ வத்தி நின்ற விடத் தின்றிப் பீறிதிடத்துச் சேறலி னவ்வொழுக் கின்று. தான் யாண்டும் பிறிதொருபொருளாற் றன்னியற்கையாகிய சூட்டினிங் கித் தட்பங்காட்டாமையின் வாய்மையுடைத்து. விலங்கு கோவ லனைப்போற் குற்றமின்றி யாச்தண்ட முற்றாரையு மிவர் குற்றமு டையாரெனக் காட்டலின் வாய்மை யின்று. ஓரந்தண்ண மர னிற் றாங்கிக் காற்றான் வீழ்ந்த கணையாலிறந்த தன்மையானே வேடனே கொன்றா னென்று வழுகிபான் முறையிட்டாங்கு முறை யிடிற் குற்றமில்லாதாரையுங் காற்றிறனாபூட்டிச் சிறைச்செய்து விசாரித் துண்மையறிந்தபின்னர்ச் சிறைநீக்கிப் பரிசிலுமளித்த

லரசற்குரித்தாகலி, னங்ஙனந் தன்னைப்பூண்டார் பின்னர்ப் பரிசில் பெறினு முழுக்காறுற்றுக் கெடாமையி னஃதின்று. ஆயெருமை தனக்கிரை குறையின்றிக் கிடப்பினும் பக்கலுள்ள பிறவற்றிற் கிரையளிப்பி னதுகண் டவற்றை முட்டற்குச் செல்லுமாகலி னமுக்கா றுடைத்து. பசிதீரிற் பின்னு மிரையினைக் காவாமையின் வெஃகலின்று. யாடு தன்பசிக்கு வேண்டள வோரிடத்தே யிரையுளதாயினும் பலபக்கலுஞ்சென் றிரைகோடலின் வெஃகு முள்ள முடைத்து. தன்பொறுமைநிலையினைத் தனக்குத் தீங்கு செய்தார்மாட்டு நன்மைசெய்தார்மாட்டு மொப்பக்கோடலி னடுவு நிலைமை யுடைத்து. தோணி பொத்தபாரமுறிற் றன்னிபற்கையி னின் றெறவ்வாதபார முறி னவ்வியற்கையி னீங்கிச் சாய்தலி னடுவுநிலை யின்று.

இவ்வாற்றா னொழுக்கமுதலாய குணத்தை யெரிமுதலாயின களைதலி, னொழுக்கமின்மை முதலாய வாறுகுற்றமு முடையான் மாணுக்க னுகாதானென்பது பெறப்பட்டது.

இனிச் சிறப்பியல்பாகிய கோடல்விதற்பத்துண் மேலு னரத்த காரணத்தான் முதற்காரணவினை யொன்றே யுரைக்கற் பாற்று.

அவ்வினை யாறுவகைப்படும்; என்னை?

* “யாதானு நரடாமா லாராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.”

என்றாராகலின் வினையாட்டிற் காலங்கழியாமற் பசித்தா ருண வைவேட்டாங்குக் கல்வினையே வேட்டலு, மவ்வேட்கையாடு \$ கற் றுரைச் சார்ந்தொழுக னென்று என்றாராகலி னவரைச் சார்ந்தகலா மையு, மதனொடு † உற்றழி யுதவியு முறுபொருள் கோடுத்தும் பிறறை நிலை முனியுமையு மதனொடு,

‡ “குணனடக்கக் குற்ற முளானு மொருவன்
கணனடக்கக் குற்றனு மில்.” எனவும்,

§ “குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்” எனவும்,

§ “அரியகற் ருசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிது.”

எனவுங் கூறினாராகலிற், கற்றார்மாட்டுங் குற்றஞ்சில காணப்
படுமாயினு மவற்றைப் புறத்தே தள்ளியவரது குணத்தையே
யகத்துட் கோடலு, மதனொ டவர்பாற் கேட்பவற்று ளொன்று
மறவாத வியல்புடையனாதலு, மதனொடு சொல்லிய பொருண்மை
சொல்லியாங் குணாந்துஞ், சொல்லிய பொருளோடு சூழ்ந்துநன் குணர்
ந்துந், தான்கேட்டு மனத்துட் கொண்ட பொருளை வாயிற்கொண
ராத மறைத்த லின்றிப் பிறர்க்குரை யிடத்தே நூற்கலப் பாகும் என்
றாராகலிற், பிறர்க்கு முரைத்தலுமென.

அவ்வாறு தன்மையு மொருவற்கு முன்னிகழாவாயிற் பயன்
படுகோடல்வினையு நிகழாமையி னவை முதற்காரண வினையெனப்
பட்டன.

இனி யன்ன மேனைய நீர்வாழ் பறவைபோல நீர்வினையாட்
டைப் பொருளாகக் கொள்ளாமற்பூவேனப்படுவது பொறிவாழ்ப்புவே
யெனவும், * பூவிற்குத் தாமரையே யெனவுந் † திருவளர் தாமரை
யெனவுஞ், சான்றோர் புகழுந் தாமரைப்பூவையே வேட்ட
லுடைத்து. † அற்ற குளத்தி னணகீர்ப் பறவை யென்றாராகலி, னீர்
வற்றியகாலைச் சார்ந்தொழுக லின்றிப் பிறிதொரு நீர்நிலையைச்
சேர்தலு முடைத்து.

கிளி தான் சார்ந்த மரன் வேனிலா னுலர்ந்து காயுங் கனியு
மிலையு மின்றி வற்றியகாலை யு மம்மரனை நீங்காது சார்ந்தொழுக
லுடைத்து. சார்ந்தொழுகினு முற்றுழி யுதவலு முறுபொருள்
கொடுத்தலு மின்று.

நன்னீரம் விடாய்தீர்த் துற்றுழி யுதவலு நென்முதலாய வுறு
பொருள் படைத்துக் கொடுத்தலு முடைத்து. உலகிற்கு ஞாயிறு
செய்யு நன்மை பலவற்று ளொன்றுனுங் கருத லின்றி யதன்
குடொன்றே கருதிக் கொடுத்த லுடைத்து.

§ திருக்குறள் ௬௦௪. § ஷே ௮௦௬.

* திருவள்ளுவமலை. † திருக்கோவை. † மூதுரை.

நெய்யரி கோதினைப் புறத்தே தள்ளித் தேன்முதலாய நம் பொருளையே யகத்துட் கோட லுடைத்து. பான்முதலாய பருப் பொருளைத் தாங்கலன்றி மணன்முதலாய நுண்பொருளைத் தாங்காது கீழொழுகவிட லுடைத்து.

யானை கண்டன கேட்டன வற்றன பருப்பொருளாயினு நுண்பொருளாயினு மவற்று ளொன்றாயினு மொருசிறிது மொரு காலத்து மறவாத்தன்மை யுடைத்து. இதுபற்றியே புத்திதத்து வத்தி னதிதெய்வமாகிய கணபதி யானைத்தலை யுடையானென்ப புராணங்கூறியதூஉ மென்பது. அதுதா எனத்துட் கொண்ட வற்று ளொன்றையாயினும் பிறருமுணருமாறு வாயிற் கொணர்த லின்று.

ஆனேறு தானகத்துட் கொண்டவற்றைப் பிறரு முணரு மாறு வாயிற்கொணர்ந் தசைத்த லுடைத்து.

இவ்வாற்றாற் கிளிமுதலாயின குற்றங்களைதலி, எனக்குண மாறு முடையான் மாணுக்கனென்பது பெறப்பட்டது.

இனிக் குரங்கு கோடுவாழ்வன பிற கூடுசெய் தினிதுவாழத் தானவ்வினை மேற்கொள்ளாம லொருகோட்டினின்று பிறி தொருகோட்டிற் பாய்தலு மிறங்கலு மேறலு முதலாய வினை யாட்டிற் காலங்கழிப்பி மழையி னனைந்து குளிரான்வாடி வருந்த லுடைத்து. காய்கனி யளியாக் காலத்துந் தான்சார்ந்த மரச் சாலையை நீங்க லின்று.

எரி தான்சார்ந்த பொருளை யழித்து நீங்க லுடைத்து. பசித் தார்க் குணவாகுமாறு நின்றலி னுற்றுழி யுதவலு மந்தண ரவிகொ டப்பி னதனை வாங்கித் தேவர்க்குக் கொடுக்குமா றங்கி யாதிக் தன்கட்கொடுக்கு மென்பது வேதமுடிபாகலி னுறுபொருள் கொ டத்தலு முடைத்து.

விலங்கு சிறைப்பட்டோர் தப்பியோட முயலின் விடாது தடுக்கலி னுற்றுழி யுதவாமைபு, மவரது பசிமுதலாய துன்பங் கண்டு போக்காமையி னுறுபொருள் கொடுத்தலுமன்று. சிறையா யினார் தன்னைத் தாம்போ மிடனெல்லாங் கொண்டிழுத் தலைத்து வருத்தினு மதுபற்றித் தானவரை நீங்க லின்று.

ஆயெருமை பன்னு விரையளித் தொருநாண் ழறவியா
 விரையளியாவிடினு மஃதொன்றே கருதிக் கட்டுத்தலியினை யு
 முறித்துத் தானின்ற நிலையநீங்கிப் பிறிதிடஞ்செல்ல முயல்
 லுடைத்து. முன்னேநாளி னொய்யு நொறுங்குந் தவிடு முதலாய
 வற்று ளொன்றறித்துப் பிறறைநான் றது கொடாவிடி னத்தை
 நினந்து பால்கறவாமையி னதுபோலவ் சில சின்னான் மறவாமை
 யுடைத்து.

பாடு பக்கனின்று மேய்ப்போ னுணர்த்தினு மக்காலையே
 யத்தை மறந்து நெறி பிழைத்தலின் யாதொன்று நினைத்த வின்று.
 ஆனெறுபோலவே தானு மகத்துட் கொண்டவற்றைப் பிறரு
 முணருமாறு மீண்டும் வாயிற்கொணர்ந் தசைத்த லுடைத்து.

தோணி பிறரேற்றிய பொருளைக் கரையின் விடுத்த லன்றிக்
 கடலுட் பன்முறை சென்று மீளினுந் தானதனழத்தை யறியா
 மது மங்குள்ள பொருளை முகவாமலு மிதத்த லுடைத்து. மித
 வா தமிழ்ந்து கடலாழத்தைக் கண்டு தானதன் பொருளை முகந்
 தாலு மீண்டும் வெளியிற் கொணர்த வின்று.

இவ்வாற்றா னெரிமுதலாயின குணத்தைக் களைதலி னக்
 குற்றமாறு முடையான் மாணுக்க னுகாதெனென்பது பெறப்
 பட்டது.

இனி யிலக்கணவிளக்க நூலார் முதலாயினர் பாலுநீரும் பாற்
 படப் பிரித்த லன்னத்தியல் பென்றார்; அது பொருந்தாது. என்
 னை? மதிநுட்பத்தோடு நூலறிவும் வாய்ந்தபின்னரே குணங்குற்
 றத்தையேனும் பிறவற்றையேனும் பிரித்துணரு மாற்ற லுளதா
 வதன்றிக் கல்விகற்பான்புக்க மாணுக்க ரியல்பாகாமையி னென்
 பது.

இன்னுமவர் கிளந்தவா கிளத்தல் கிளியின தியல்பே யென்
 றார்; அது பொருந்தாது. என்னை? செல்லிய பொருண்மை
 செல்லியாங் குணத்தலுஞ் சூழ்ந்துநன்குணர்தலு மாணுக்க ரியல்
 பாவதன்றிக் கிளந்தவா கிளத்தலாற் பொருளுணர்ந்தா ரென்பது
 பெறப்படாமையானும் பொருளுணரவிடிற் பயனின்மையானு
 மென்பது.

அவர் நன்னிற்மெனக் கொண்டபாடமு மதன் நன்மையும் பொருந்தாமை மேற்கூறினும்.

அவர் நல்லவை யகத்திட்டு நவைபுறத் திடுவது நெய்பரி பென்றார்; அது பொருந்தாது. என்னை? நல்லவை யிவை நவை யிவையென நூலறிவானன்றி யுணரல் கூடாமையானு, மவர்கூறிய வாறு பாலுநீரும் பாற்படப் பிரித்தலு நல்லவை யகத்திட்டு நவைபுறத்திடு தன்மைபு ளடங்கலி னதனை வேறுக வன்னத் திபல்பெனக் கூறலாற் பயனின்மையானு, நூலறிவா னன்றி யிபற் கையறிவானு மாசானது குணங்குற்றங் காணல் கூடுமாகலி னவற்றையே நல்லவை நவையெனக் கூறினாரெனின, இது பொருந் துமாயினு முன்னாகப் பின்னாக யாண்டாயினு மக்கருத்தை யுரை யாமையி னல்லவை நவையென்பன விப்பொருளுடையவெனத் துணிவின்றி மயங்கவைத்தலானு மென்பது.

இன்னுமவர் குழுவபடேப் புறந்தால் குஞ்சரத்தியல்பென் றார்; அது பொருந்தாது. என்னை? அஃதில்வாழ்வானது தன்மை யாகிய சுற்றந்தழா லாவதன்றி மாணுக்கனது தன்மை யாகாமையி னென்பது.

அவர் பிறந்தவொலியின் பெற்றியோர் துணர்த லானேற் றின் செய்தி பென்றார்; அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? ஒலி யின் பெற்றி யுணர்தலி னானேற்றினுஞ் சிறந்த வசணமு பானு முதலாய் பிறவற்றை விடுத்தும் சிறப்பில்லாத வதனைக் கூற லாசி ரிபர்கருத் தாகாமையி னென்பது.

அவர் குருங்கெறிவிளங்கியெனக் கொண்டபாடமு மதன் நன்மையும் பொருந்தாமை மேற்கூறினும்.

இன்னுமவர் விலங்கி வீழ்ந்து வெண்ணீருழக்கிக் கலங்கல் செய் தருந்தல் கராமேற்றே பென்றார்; அதுபொருந்தாது. என்னை? சுனைநீர் முதலாயின விலங்கிவீழ்ந் துழக்கினுங் கலங் காமையானுங், கலங்கியநீ ரருந்தினு மதனா லெருமைக்குக் கேடொன்று மின்றி விடாய் தீர்தலானு, மாசான் றனக்குக் கேடுபின்னு மதுகருதானாகி மாணுக்கனதுகேடிண்மையே கருதுவா னென்பது சுக்கிரனுந் துரோணனுந் தமக்குக்கேடுவினைத லறிந்

தும் விபாழன்மகனுக்குத் தருபதன்மகனுக்குங் கற்பித்தபையனுரைப்பி மாகலானு மென்பது.

இன்னுமவ ரொன்றிடை யரச வுமினுக்குளரு சென்றுசென்ற நுந்தல் யாட்டின் சீரே யென்றார்; அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? யாடு சென்றுசென்ற நுந்தினு மொன்றிடை யருந்து மேனைய விலங்கொப்பவே பசிதீர்க்தற் பயன்பெற லன்றி யதனு லதற் கொரு கேடுமின்மை காணப்படலானு, நூற்றைவர்க்கு விடுமன் பாட்டனுங் கிருபன்றுரோணன் முகவாயினரினு மிக்க கல்வியுடையானு மாகவு மவன்பாற் கல்லாம லவர் கிருபன் மருங்கும் பின்னர்த் துரோணன் மருங்குங் கற்றராகலானு, மவருள்ளு மருச்சனன் பின்னர்க் கைலாயபதியிடத்துங் கற்றாகலானுஞ், சுகன் நன்றந்தை நிறைந்த கல்வியுடைய னாகவு மவன்பாற் கேட்டவற்றா னையநீங்காமையிற் சனகனிடத்துஞ் சென்று கேட்டா னாகலானும், பலர்பாற் சென்று வினாதல் வினயவை விடுத்த லென்றிவை கடனாக் கொள்வது நன்மானுக்க ரியல்பாகலானு மென்பது.

இனி யவர் நீரிடை யன்றி நிலத்திடை யோடாச் சீருடைய துவே தோணி யென்றார்; அதுவும் பொருந்தாது. என்னை?

* “கடலோடா காட்வ னெடுத்தேர் கடலோடு
காவாயு மோடா நிலத்து.”

என்றாகலி, னெல்லாத்தன்மையு முற்றவுடைய தொரு பொருள்யாண்டு மின்மையானு, மங்ஙனம் யாதானு மொருதன்மையின்மைபற்றி மாணுக்க னாகாதானென் றொருவனைக் தள் ளல் கூடாமையானுந், கூடுமென்றாயினுந் தோணிபோலவே கடலோடாத நெடுத்தேரும் பிறவுமிருப்பத் தோணியென் றொன்றைச் சுட்டல் சிறப்பின்மையானு மென்பது.

இனி நன்னூலார் முன்னோருரைத்த வவ்வுவமத் திபல்புணராத தாமவரினு நுண்ணறிவுடையாரெனக் கருதி யவர்குறிய வுவமத்திற் சிலகொண்டு சிலதள்ளிச் சிலகூட்டி யொருநெறிப்பட லின்றி,

நீ “அன்ன மாவே மண்ணுடு கிளியே

யில்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி

யன்னர் தலையிடை ககடமாணக்கர்.” என்றார்.

அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? மேலாசிரியனு மாசிரிய னாகாதானுமென வவர்தன்னையைய யிர்பகுதியாகக் கூறினார்க் கீண்டு மாணக்கனு மாகாதானுமென விருபகுதியாக்கலே முறையாக லன்றி யவருண் மாணக்கரைத் தலையிடைகடைபென முப்பான்மைய ராக்கல் கூடாமைபானு, மாணக்கரை முப்பாலராகப் பகுத்தார்க் காசிரியரையு மங்ஙனம் பகுத்தலே முறையாகலானு, மவ்வாறின்னிக்கூறிய வவர்தாமு மாணக்க ராகாதாரையு முப்பான்மைய ராக்காது களிமடிமானியெனப்பகுப்பின்னியே கூறலானு, மாசிரியர்க் குவமமாகக் கூறிய நிலையே யீண்டு மண்ணென விடைமாணக்கர்க்கு முவமமாக்கல் கூடாமைபானும், பலதன்மையுடைமையி னவ்வேறுபாட்டாற் கூறலு மமையுமெனி, னத்தன்மையைத் தெரிவருந்நெருமை முதலாக வாசிரியர்க்கு விதந்து கூறியாங்கு மாணக்கர்க்கும் விதந்துகூறுமையி னத்தன்மையே மாணக்கர்க்கு மொக்குமென மயங்கு மாகலானுங், கிளியை யன்னத்தினுஞ் சிறப்புடைத்தாக முன்னோர் கூறியிருப்ப, வம்முறை நோக்காது கிளந்தவா கிளத்தலென்னு மொப்புமைக்குண மாகாப் பிறிதொன்றைத் தம்மரனத்துட்கொண்டன்னத்தைமுதன்மாணக்கர்க்குங் கிளியை யிடைமாணக்கர்க்கு முவமமாக்கல் கூடாமைபானு, மில்லிக்குட மெத்துண்க்கால நீர்பெய்யினு மொழுகவிடலிற் பயனின்மையானதனை மாணக்க ராகாதார்க் குவமமாக்கலோரற்றாற் கூடினுங் கூடுமென்றி மாணக்கருட்கடையாயார்க்கு முவமமாக்க லெவ்வாற்றானு மேலாமையானு, மக்குட நீர்போல் வன வன்றிப் பிறபெய்யிற் கூழியா தேற்றலி னீர்பெய் யில்லிக் குட நெய்பெய் யில்லிக்குட மல்லது பிறபொருட்பெய் யில்லிக் குடமென யாதானு மோரடையின்றிக் கூறி யக்குடத்தாற் கடை மாணக்கர்க் காவதோ ரொப்புமைக்குணங்கோட லிலக்கண மாகாமையானும், யாடு மெருமையு மாணக்க ராகாதார்க்குவம மாருமென முன்னோர் கூறியிருப்பத் தாமலற்றைக் கண்டமாணக்கர்க்

சுவமமாக்கன் முன்னோர் நூலின் முறையே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தன னென்றதற்கு மாறாகு மாகலானு, நெய்யரியை யன்ன முங் கிளியுமென வவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாக முன்னோர் கூறியிருப்ப, வம்முறை நோக்காது கோதினைக் கொண்டு தேன்முதலாயவற்றை யொழுகவிடலெனத் தாமாக வொன்று கருதிக் கடைமானுக்கர்க் சுவம மரிக்கல் கூடாரையானு, நெய்யரியைத் தேன்முதலாய நற்பொருள் கொண்டு கோதினைத் தள்ளற்கே கருவியாகக் கோடலன்றி, யவர்கருதியவாறு கோதினைக்கொண்டு நற்பொருளிறுத்தற்குக் கருவியாகக் கோடல் யாண்டு மின்மையானு மென்பது.

இனி வேளாண்வாழ்க்கை முதலாயவு மவற்றின் மறுதலையு மலையானுங் குடத்தானுங்கொண்டாங்குச், சொல்லியபொருண்மை சொல்லியாங் குணத்தன்முதலாய பிறவு மவற்றின் மறுதலையுந் தனி யுவமத்தா னுய்த்துணர்ந்து கொள்ளப்படும்.

இனிக் கோடன்மர புரைக்கற் பாற்று.

கோடன்மர பெண்ணையெனின்;

தி *கொள்வோன் முறைமை கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்
முன்னும் பின்னு மிரவிலும் பகலினு
மகலானாகி யன்பொடு புணர்ந்தாங்
காசற ஷணர்ந்தோன் வாவென வந்தாங்
கிருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
போவெனப் போகி கெஞ்சுகள னாகச்
செவிவா யாகக் கேட்டவை கேட்டவை
வல்லனாகிப்
போற்றிக் கோட † லவனது தொழிலே.” எனவும்.

தி “ எத்திற மாசா னுகக்கு மத்திற
ரத்திற நிர்யாப் படர்ச்சிவழி பாடே.” எனவும்,

தி “ வழக்கி னிலக்கண மீழ்க்கின் றறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நீனைத்த

தி தொல், பாறியம், இனம்பூரணநூல் மேற்கோள்.

* கோடல்மரபே என்பது உம் பாடம்.

† அழுவதன் பண்பே என்பது உம் பாடம்.

லாசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்ட
லம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிற்
வினாது வினாமை விடுத்த வென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி யிகக்கும்.” எனவும்,

§ “ அனைய னல்லோன் கொள்குவ னாயின்
வினையி னுழப்பொடு பயின்றலைப் பட்டான்.”

எனவுங் கூறுமாற்றா னறிக வென்பது.

இனிச் கோடன்மரபுடைய மாணாக்கன்,

§ “ ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பிற்
பெருக தூலிற் பிழைபா டிலனே.” எனவும்,

§ “ முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்.” எனவும்,

† “ ஆசா னுரைத்தவை யமைவரக் கொளினுங்
காற்கு றல்லது பற்றல னாகும்.” எனவும்,

† “ அவ்வினை யானொடு பயில்வகை யெருபால்
செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு பாலு
மையறு புலமை மாண்புகனி யுடைத்தே.” எனவும்,

† “ பிறர்க்குரை யிடத்தே தூற்கலப் பாகுந்
திறப்பட வுணருந் தெளிவி னோர்க்கே.”

எனவுங் கூறினாராகவி, எவ்வாறு பயிலுமேன் முற்றவழிந்
தானாகு மென்பது.

இனி யீவோன்றன்மைபு ளீதலியற்கையுங், கொள்வோன்
றன்மைபுட் கோடன்மரபு மடங்குமாகவி, னாத்திரையன் பேரா
சிரியன் பன்னருஞ் சிறப்பி னல்லாசிரியரெனவு, நன்மாணாக்க
ரென்ப வெனவுந், பொதுப்பாயிரத்தை யிருவகைத்தாக்கித்
தொகுத்துக் கூறினான்.

இனி மலைமுதலாயவற்றானு மன்னமுதலாயவற்றானுங் கிளந்த
வல்ல வேறுபிற தோன்றினு நன்மதி நாட்டத் துணர்ந்தனர்
கொண்டு கூறிய குன்றினு முதலுந் கூட்டித் தோமின் றுணர்க.
இஃதுரைப்புறனடை.

§ தோல், பாயிரம், இளம்பூரணநகர மேற்கோள் . † ஷ.

§ † ஷ நச்சிவிக்கியநகர மேற்கோள்.

இனி நன் னூலார் தாமறிந்தவாற்றானே நூலிபல்பும் பொதுப்
பாயிரமாமெனக் கொண்டு,

* “நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே
சொள்ளோன் கோடற் கூற்ற மைந்து
மெல்லா நூற்ரு மிவைபொதுப் பாயிரம்.” என்றார்.

அஃதிலக்கண மன்று. என்னை? யாதானு மொன்றன்
பெருமைமுதலாயவற்றைப் பிறாக் குணர்த்தலாகிய புறவுரையே
பாயிரமென்னுஞ் சொற்குப் பொருளாம். அது பாயிரங் கூறிப்
படைதோக்கா ஸென்செய்ப வென்னும் பழமொழிச் செய்யுளானும்
விளங்கும். அப்புறவுரைதர னிருவகைத்தாய் நூல்செய்தான்
கூறிற் றற்புந்ழ்ச்சியாக முடிதலிற் பிறரற் கூறப்படு மிபல்புடைத்
தாயிற்று. அதுதா னின்னின்ன விலக்கண முடைய வாசிரிய
னின்னவாறு நூலைக் கூற வின்னின்ன விலக்கண முடைய மா
ணுக்க னின்னவாறு கேட்டல்வேண்டு மெனி, னெல்லாநூலுக்
கும் பொதுவாகி முடிதலிற் பொதுப்பாயிரமெனவு, மின்னபெய
ருடைய வாசிரிய னின்னவெல்லையு ணடக்கு மின்ன நூலின் வழிந்
தாக வின்னபெயரிட் டின்னயாப்பா லின்னபொருளை யமைத்
தின்னபயனுடைத்தாக நூல்செய்ப வதனை யின்னின்ன பெய
ருடைய வாசிரியர் கேட்டுக் குற்றமின்மையராய்ந்து நன்றெனக்
கொண்டாரெனி, னஃதொருநூலுக்கே பெருமையாக முடி
தலிற் சிறப்புப்பாயிரமெனவும் பெயர்பெறும். இவ்வாற்றா னூ
லிபல்பு பாயிரமாகிய புறவுரையோ வன்றே லதனிலக்கணமாகிய
வகவுரையோவென வாராயி னுசிரியர் செய்யுளியலிற், ‡ பாட்டுரை
நூலே வாய்மொழி பிசியே யங்கத முதுசோலோ டல்வேழ் நிலத்து
பென வேழநிலங் கூறி யவை பெல்லாவற்றுக்கு மிலக்கணங்
கூறினராகலி, னவற்று னொன்றுகிய நூலினியல்பு மாக்கியோ
னற் கூறப்படு மகவுரையாகிய விலக்கண மாகலன்றிப் பெருமை
பையறிவித்தலாற் பிறரற் கூறப்படும் புறவுரை யாகாமையானு,
மாகுமெனி னந்நூலோ டொருங்கெண்ணிய வேளைப் பாட்டுமுத
லாய வாறன திலக்கணமும் பாயிரமெனல் வேண்மொகலானும்,
பாயிர நூலது பெருமையைப் பிறர்க் கறிவித்த லொழிந்

* பொதுப்பாயிரம் கூ. ‡ தொல், பொருள், கூஅள.

தத நிலக்கணங் கூறுமாயி னதுபோலவே யேனையவற்றுக் கிலக்கணங்கூறும் பகுதியும் பாயிரமெனப் பெயர்பெறல் வேண்டு மாகலானு, மந்நன் னூலாரு நூலி னியல்பே நுவலி னேரிருபாயிரந் தோற்றி பென்றதனாற் பொதுப்பாயிரவகையு ளொன்றென வவர் கூறிய வந்நூலியல் பப்பொதுப்பாயிரவகை யைந்தனைபுஞ் சிறப் பப்பாயிரத்தையுந் தோற்ற லமையாமையானு மென்பது.

இனிச் சிவஞானமுனிவர் தமதிலக்கணவிளக்கச் சூறாவனியி னானுதல் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி யென்றமையானே நூ லியல்பு பாயிரத்து ளடங்காதென்றல் கருத்தன்றென மறுக்க வென்றார். ஆண்டு நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத்தடக்கி யென் றது நூலின்னதன்மைத்தென வதனிலக்கணங் கூறாம லிந்நூல், தமிழை நுதலிற்று; அறத்தை நுதலிற்று; பொருளை நுதலிற்று; இன்பத்தை நுதலிற்றெனக் கூறியதனைப் பிறர்க் கறிவிப்பதா கலி னாக்கியோனாற் கூறப்படாத வியல்புடைய பாயிரவகையு ளொன்றாகலு, மின்னின்ன விலக்கணத்தது பாட்டு; இன்னின்ன விலக்கணத்த துரையென்றாற்பே:ல, வின்னின்னவிலக்கணத்தது நூலென நூலியல்பு நூலுட் கூறப்படுந் தன்மைத்தாகலி, னலிதாக்கியோனாற் கூறப்படு மியல்பிற்றாய நூலினடங்கிப் பாயிர வகையு ளடங்காமையு முணரப்படுமென்பது.

இன்னுமவரவயவமாகிய பாயிரத்து ளவயவியாகிய நூல டங்காதெனக் கூறிய விலக்கணவிளக்க நூலாரை நோக்கி, மூன் றுறுப் படக்கிய பிண்டத்தானுமெனவு மோத்துப்படல மென்னு முறுப்பி னெனவு மாசிரியர் கிளந்தெடுத் தோதலி, னூலியல் பந்நூலுக் கவபவமா மென்று மதனா லது பாயிரத்து ளடங்கு மென்றுங் கூறினார். அதுவு முரையன்று. என்னை? அவர் கூறிய வாறு நூலவயவியு நூலியல் பவயவமு மாபினு மவயவியாகிய வுடம்பின்கட் கண்காதுமுதலாய வகவுறுப்பு முபநயனமெனுங் கண்ணாடிமுதலாகிய புறவுறுப்பு மடங்குமாறுபோல, நூலாகிய வ்வயவியின்கட் சூத்திர மோத்துப் படல நூலியல்பென்னு மக வுறுப்பு மீவோன்றவமை முதலிய நான்குவகைப் பாயிரமாகிய புற வுறுப்பு மடங்குமெனல் பொருந்து மன்றிக், கண்ணாடியாகிய புறவுறுப்பிற் கண்ணாகிய வகவுறுப்பு மடங்குமெனல் பொருந்தாமை

போல, வந்துலது புறவுறுப்பாகிய பாயிரத்து ளத நகவுறுப்பாகிய நூலியல் படங்குமெனல் பொருந்தாமையா னென்பது.

இனி முகத்திற் கண்காது முதலாயின வடங்குமாறுபோலப் பாயிரமாகிய முகவுறுப்பின்க ணூலியல்பு மேனை நான்குவகையு மடங்குமெனி னதுவும் பொருந்தாது. என்னை? கண் காது முக்கு வாயென வைவையல்லாங் கூடியவழியே முகமெனப் படுவதன்றிக் கண்முதலாயவற்றைத் தனித்தனிக்கூறியவழி முகமெனப் படாத வாறுபோல் வவர்கூறிய வைவகைப் பொதுவுப் பதினொருவகைச் சிறப்புங் கூடியவழியே பாயிரமெனப் பெயர்பெறல் வேண்டு மன்றி யவை தனிநின்றவிடத்து மப்பெயர் பெறுதலிற் கூடா மையா னென்பது.

இனிச் சிறப்புப்பாயிரங் கூறலி னிலக்கண முரைக்கற்பாற்று.

அவ்விலக்கண மென்னையெனின்;

‡ ‘‘பாயிரத் திலக்கணம் பகருந் காலை

நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி

யாசிரியத் தானும் வெண்பா வானு

மருவிய வகையா னுவறல் வேண்டும்.’’

எனவுந் தான்றற் புகழ்த் தகுதி யன்றேயெனவுங் கூறினாராக லிற், தன்னாசிரியன் முதலாய மூவகையாரு ளொருவனால் வெண் பாவானாயினு மாசிரியத்தானாயினு மது கூறப்படுமென்பது.

இனி யம்மூவகையாரே யன்றி யேனைப்புலமையோர் சிறப் புப்பாயிரஞ் செய்தற் குரியராகாமையும் பொதுப்பாயிரத்துக் கவ்வரையறை யின்மையு மென்னையாவெனின், சிறப்புப்பாயிர மென்ப தொருநூலது பெருமையே கூறவந்ததா மாகலி, னந்நூ லது பெருமை விளங்குமா றதனை யாக்கியோன் பெருமையு மத னைக் கேட்போர் பெருமையு மவர்காலத் துடனிருந்து பழகினார்க் கன்றி யேனையோர்க் குள்ளவா றறித லரிதாகலானுந், தந்தைமுத லாயினா ரறியினு மவாப்புலமையோரா யிருத்த லொருதலையன் றாக லானு, முள்ளவா றறிந்துரைக்கு மியல்புடைமை யம்மூவர்க்கு மொருதலையாகலானும், பொதுப்பாயிர மொருவரைச் சுட்டாம லாசிரியரையு மாணுக்கரையும் பொதுவியல்பானே கூறுமியல்பின

‡ தொல், பாயிரம், இளம்பூரணரை மேற்கோள்,

தாகவி, ஸ்டுடனிருத்தல் வேண்டாமையான மவ்வாறாயின வென்பது.

இனி யுரையாளன் பாயிரமுரைத்தற் குரியனல்லனாவெனினவ னுலட்செய்தான் காலத்தோரையி னுரியனாம்; பிற்காலத்தோரையி னுக்கியோன் பெருமைமுதலாயின முற்று முணரானாகவினவ னுரிமை சிறப்புடைத் தன்றென்பது. அற்றே லாலவாயடிக ளாரு னியநூலுக் குரையாளர் பாயிரமுரைத்தவா நென்னையோவெனின, னந்நூன் முனைவனூலாகவினவற் காசிரியனு மொருங்குநற் றோனு மின்மையானும் யாவரு மவன்மானுக்கரா மியல்புடைய ராகலானு மந்நூற்குப் புலமையோ ரெல்லாரு முரியராயினா னென்பது.

சோழவந்தானு ரரசஞ்சண்முக னுரைத்த பொதுப்பாயி ரவிருத்தி முடிந்தது.

இனிப் பொதுப்பாயிர முரைத்தபின்றைச் சிறப்புப்பாயிர முரைக்கற்பாற்று. என்னை? பொதுப்பாயிர முரைத்தனகொண் டிவ னுசிரியனென்று மிவன் மாணுக்கனென்று முணரப்படுவோ ராகிய விருவரு ளாசிரியன் மாணுக்கற் குரைப்புழிச் சிறப்புப் பாயிர முரைத்தே நூலுரைப்பா னுகலி னென்பது.

இனி யிந்நூற்சூச் சிறப்புப்பாயிரமாவது முன்னின்ற வடவேங் கடங் தென்குமரியென்னுந் தொடக்கத்துச் சூத்திரமாகலானு, மது நூலி னகத்துறுப் பாகாவிடினு மகத்துறுப்பாய சூத்திரத் தோ டொத்த விலக்கணத்த தாகிப் புறத்துறுப்பென நூற்கு முன்னிற்றலானு, நூற்சூத்திர முரைத்தாங் குரைக்கப்படும்.

அதுதா னுரைக்குமிடத்து நான்குவகையா னுரைக்கற் பாற்று; கருத்துரைத்துக் கண்ணழித்துப் பொழிப்புத்திரட்டி யகலங்கூறலென.

அவற்றுட் சிறப்புப்பாயிரத்தின்கருத் தென்னையோவெனி, னுக்கியோன்பெயர் முதலாயின கூறலா னூலது பெருமை கூறுத னுதலிற்றென்பது. அன்னதாதல் கண்ணழிப்ப விளங்கும். கண் ணழித்த லென்பது, பதப்பொருள் சொல்லுதல்.

இனிக் கண்ணழித்த லென்னையெனின்; வடவேங்கடம் தென்குரரி அவ் இடை என்பது = வடக்கின்கண் வேங்கடமலை யுந் தெற்கின்கட் குமரிமலையு மாகிய வவ்விரண்டினையு மெல்லே யாக வுடைய நிலத்து வழங்குகின்ற என்றவாறு: தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்து என்பது = தமிழ்மொழியைக் கூறு நல்லாசிரியரது என்றவாறு: வழக்கும் செய்யுளும் அ இரு முதலின் என்பது = வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய வவ்விரண்டிடத்துள்ள என்றவாறு: எழுத்தும் சொல்லும் பொளும் நாடி என்பது = எழுத்தையுஞ் சொல்லையும் பொருளையு மாராய்ந்து என்றவாறு: செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு என்பது = செந்தமிழிலக்கண முற்று நிரம்பிய தலைச்சங்கத்து வீற்றிருந்த புலவரொடு பயின்று என்றவாறு: முந்து நூல் கண்டு என்பது = அகத்தியமுதலாய முந்துநூல்களை யையமு மருட்கையுமற வவர்பாற் கற்றுணர்ந்து என்றவாறு: முறைப் பட எண்ணி என்பது = கற்றுணர்ந்தன முந்து நூலின்கண் முறையின்றி விரவிக் கிடத்தலா னவை முறை

யொடு பொருந்திநிற்குமாறு கருதி யென்றவாறு: புலம் தொகுத்
தோன் என்பது = முந்துநூலின்கணுள்ள வவ்விலக்கணங்களைத்
தன்னூலுள்ளே தொகுத்துக் கூறினான் என்றவாறு: (அவன்
யாவனோவெனின்) போக்கு அறு பனுவல் நிலம் தரு திருவின்
பாண்டியன் அவையத்து என்பது = குற்றமற்ற நூலாராய்ச்சி
யினை யுடைய மாற்றாது நிலத்தைத் தன்னையடுத்தார்க்கு நல்குந்
திருவினையுடைய பாண்டியன்மாதிரித்தியென்பான தவையின்
கண்ணே என்றவாறு: அறம் கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட்டு ஆசாற்கு என்பது = அறமே கூறு நாவினகத்து
நான்மறையு முற்றப் பயின்ற வதங்கோடென்னு மூரி னாகிரிய
னுக்கு என்றவாறு: அரில் தபத் தெரிந்து மயங்கா மரபின்
எழுத்து முறை காட்டி என்பது = நூற்குச் சொல்லப்பட்ட குற்
றங்களற விளங்கி யொன்றனுட் பிறிதொன்று கலவாத மரபினை
யுடைய தனது நூன்முறையைக் காட்டி என்றவாறு: மல்கு நீர்
வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த தன்பெயர் தொல்காப்பியன் எனத்
தோற்றி என்பது = அந்நூற்பெயரானே கடல் சூழ்ந்த நிலவுல
கத்தின்க ணைந்திரவியாகரண நிறைய வுணர்ந்த தன்பெயரைத்
தொல்காப்பியனென்று தோன்றச் செய்து என்றவாறு: பல்புகழ்
நிறுத்த படிமையோன் என்பது = பல்புகழையு மாயாமை நிறுத்
திய தவ்வொழுக்கத்தை யுடையோ னென்றவாறு: தொகுத்
தோனே படிமையோனே பென்பவற் றேகார மசைநிலை பென்
பது.

இனிப் பொழிப்புத்திரட்ட லென்னையெனின், கண்ணழித்
துக் கூறிய வுரையினைத் திரட்டிப் பிண்டமாகக் கூறுதலே பொ
ழிப்பாகு மாகலிற், குற்றமற விளங்கி மயங்காத மரபினையுடைய
தனதியற்றமிழ்நூலிடத்துத் தான்றொகுத்த முறைபினைப் பாண்
டியனவையத் ததங்கோட்டாசாற்குக் காட்டி, யவர் குற்றமின்மை
யர்ராய்ந்து நன்றெனக் கொண்டமையானே யந்நூலின்க ணைந்திர
நிறைந்த தன்பெயர் தொல்காப்பியனென்று தோன்றச் செய்து
பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோ னந்நூலை யெவ்வாற்றற் கூறினானே
வெனின், வடவேங்கடமூர் தென்குமரிபுமாகிய வவற்றை யெல்
லையாக யுடைய நிலத்துவழங்குந் தமிழ்மொழியைக் கூறு நல்லா
சிரியாது வழக்குஞ்செய்யுளுமென்று சொல்லப்பட்ட மூதலாகிய

வவ்விரண்டிடத்துள்ள வெழுத்தையுஞ் சொல்லையும் பொருளையு நாடிச் செந்தமிழிலக்கண நிரம்பிய நிலத்தாரொடு பயின்று, முந்துநூலைக்கண், டர்நூலின்க ணவை முறையின்றிக்கிடத்தலா னவை முறையொடு பொருந்தக்கருதி, யம்முந்துநூ லிலக்கணங் களையே தொகுத்துக் கூறினானெனத் திரட்டிக்கூறுத லென்பது, அங்ஙனங் கூறினுந் தொல்காப்பியனென்னும் படிமையோ னாடிச் சிவணிய நிலத்தொடு கண்டெண்ணித் தொகுத்துக்காட்டித் தன் பெயர் தோற்றிப் பல்புகழ் நிறுத்தானென்பதே கருத்தாகக் கொள்க.

இனிப் போக்கறுபனுவல், போக்கறுநிலம், போக்கறுதிரு, போக்கறுபாண்டியன், போக்கறு அவையெனவு, மல்குநீர்வரைப்பி ணீர்திர, மல்குநீர்வரைப்பிறேற்றி நிறுத்தவெனவுங் கூட்டுக, பாயிரமுஞ் செய்யுளாகலி னவை யிங்ஙனமியை நின்றன. இனி யறங்கரை நாவினு னென்றமையாற் போக்கற்றமையு நான்மறை முற்றிய வாசானென்றமையாற் பனுவலாராய்ச்சியும் பெறப்படு மாகலிற் போக்கறுபனுவலென்னு மடைக ளாசானே டியையா வாயின.

இனிக் கருத்துரைத்துக் கண்ணழித்துப் பொழிப்புத்திரட் டிக் கூறிய விழுப்புருதியுங் காண்டிகை யெனப்படும். என்னை?

* “பழிப்பில் குத்திரம் பட்ட பண்பிற்

கரப்பின்றி முடிவது காண்டிகை யாகும்.” என்றாகலின்.

இனி யகலங் கூறலு மூவகைப்படும் காண்டிகைப் பொருளை விரித்துரைத்தலுங், காண்டிகைப் பொருளே யன்றி யப்பொரு ளுக் கின்றியமையா தியைபவை யெல்லா மொன்ற வுரைத்தலு, மறுதலைக் கடா மாற்ற முடைத்தாய்த் தன்னூலானு முடிந்த நூலானு டையமு மருட்கையுஞ் செவ்விதின்க்கித் தெற்றன வெொருபொரு ளொற்றுமைகொளீஇத் துணிவொடுநிற்ப வுரைத் தலுமென.

இனி யீண்டுக்கூறிய வுரைவகையாறு மாசிரியர் தொல்காப் பியனார் கூறிய காண்டிகைவகை யிரண்டு முரைவகை யிரண்டு மாகிய நான்கனு ளடங்கும்.

* தொல், பொருள், கருள்.

ிக் காண்டிசைவிரி யுரைக்கற் பாற்று. தன்பெயர் தொல்காப்பிய னெனவே, யாக்கியோனது பெயர் பெறப்பட்டது. ஐந்திர நிறைந்த பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோனென்ற தவனது பெருமை விளக்கியவாறு.

முந்துநூல் கண்டெனவே யாசிரிய ரகத்தியனார் முதலாய தலைச்சங்கப்புலவ ரியற்றிய வகத்தியமுதலாய நூல்களே யிந் நூலுக்கு முதனூலாமென வழிபெறப்பட்டது. நாடிச் செந்தமிழிபற்கை சிவணிப நிலத்தொடு கண்டென்ற தாமுந்துநூலையையவிபரீதமற முற்று முணர்ந்தமைக்குக் காரணம் விளக்கியவாறு.

வடவேங்கடர் தென்குமரி யாயிடைத் தமிழெனவே நூல் வழங்குமிட மத்தமிழ் வழங்குநிலமாமென வெல்லு பெறப்பட்டது.

தொல்காப்பியனெனத் தோற்றி யெனவே நூற்பெயருந் தொல்காப்பியமா மென்பது பெறப்பட்டது. அரில் தபத் தெரிந்து மயங்கா மரபின் எழுத்து முறை யென்ற தந்தூலது பெருமை விளக்கியவாறு.

தொகுத்தோனெனவே முந்துநூலுட் பரந்துகிடந்த விலக் கணங்களைத் தொகுத்து பார்த்தானென யாப்புப் பெறப்பட்டது.

எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச் சிவணிய நிலத் தொடு கண்டு தொகுத் தெழுத்து முறைகாட்டி நிறுத்தான் படிமையோ னெனவே, யிந்நூலுட் கூறிய பொரு ளெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமாகிய வவற்ற திலக்கணமாமென நுதலிய பொருள் பெறப்பட்டது. தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிருமுதலி னென்ற தந்துதலியபொருளுக் கிடம் விளக்கியவாறு.

பாண்டிய னவையத் ததங்கோட்டாசாற்குக் காட்டியென வே பாண்டியனு மவையோரு மதங்கோட்டாசானுங் கேட்பா ரெனக் கேட்போர் பெறப்பட்டது. போக்கறு பனுவ னிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத் தறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய வதங்கோட் டாசா னென்றது கேட்பாரது பெருமை விளக்கியவாறு.

முந்துநூல் கண்டு தொகுத்தானெனவே யிந்நூல் கற்றோரு முந்துநூல் கற்றோரை யொப்ப நல்லுலகத்து வழக்கையுஞ் செய் யுநையு மையமு மருட்கையுமற வுணர்ந் தவ்வுணர்வானே யறம் பொருளின்பமுந் வீடு மெய்துவனெனத் தானே விளங்கவிற் பயன் பெறப்பட்டது.

செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு கண்டு தொகுத்தா நெனவே யிந்நூல் செய்தகாலந் தலைச்சங்கத்தாரது காலமெனக் காலம் பெறப்பட்டது. பாண்டிய னைவெனவே களம்பெறப் பட்டது. முறைப்பட வெண்ணித் தொகுத்தானெனவே முன் னூலு னொழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு முறையின்றிப் பரந்துகி டந்தன வெனவு, மவை சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர்க் குப் பயன்படாவெனவு, மதனு லவர்க்குப் பயன்படுமாறு முறைப் பட வலற்றைத் தொகுத்தானெனவும் போதரலிற் காரணம் பெறப்பட்டது.

இனி யொன்றவுரைக்குமுரை யுரைக்கற்பாற்று, வடக்கெஞ் ஞான்று மொருதன்மைத்தாய்த் தன்னொ டேனைத்திசையையு முணர்தற்குத் தானே காரணமாகி நிற்கு மங்கலதிசையாகலி, னிப்பாயிரமுநூலு மென்று நின்று நிலவுதல் வேண்டி முற்கூறப் பட்டது. என்னை? முதற்கண் மங்கலங் கூற லான்றோர் மரபாக லின்.

வடக்குணர்ந்தே தெற்குணர வேண்டு மாகலி னதன்பின் னர்த் தென்றிசை கூறப்பட்டது. என்னை; யெப்பொருள்கூறி னுங் காரணத்தை முன்னர்க் கூறலே நூன்முறையாகலின்.

இனித் திசையறிதற்கு ஞாயிறும் விண்மீன்முதலாயவுங் காரணமாகாவோவெனின், ஞாயிறு முதலாயின வெஞ்ஞான்று மொருதன்மையவாக வுதியாமற் காலந்தோறும் வேறுபட வுதித் தலா, னதுகொண் டொருவகையாற் கிழக்கறியப்படினுங் காலந் தொறு மாறுபடலானு, மதுவும் பகலிரவென்னுங் காலபேதத் தானு மேகத்தானு மறைந்தவழி யறியலாகாமையானு, மவை யெல்லாஞ் சிறப்புடைக் கரணமாகாமையா நெஞ்ஞான்று மோரி டத்துத் திரிபின்றி நிற்குந் துருவமீனைத் தன்னிடத் துடைமை

யானு, மக்குறிகொண் டெக்காலத்து மாறின்றி வடக்கறியப் படலானு மதுவே காரணமாத லுணரப்படுமென்பது. இதுவன்றி யிக்காலத்துளதாகிய திசையறி கருவி, பெஞ்ஞான்றும் வடக்கையே யுணர்த்தலு மறிக.

இனி யாசிரிய ரிந்நூல் செய்தகாலத்து வேங்கடமலையின் வடக்கிருந் திமயமலைவரை யாரியமும், வேங்கடமலையின் நெற்கிருந்துகுமரிமலைவரைத் தமிழும் பரவியிருந்தபடியானு மக்காலத்து வடதிசைக்கட் கங்கையாறு மிமயமலையும்போலத் தென்றிசைக்கட் பஹுளியாறுங் குமரிமலையுங் கடலாற் கொள்ளப்படாம லெல்லாரானு மறியப்பட்டுக் கிடந்தமையானும், வடக்குந் தெற்கும் பிறவெல்லையு முளவாக வவற்றைக் கூறாம லெல்லாரு முணர்தற்பொருட்டு மறைவின்றி நெடுந்தூரந் தோன்றற்பாலவாய மலைகளைக் கூறினார்.

கிழக்கு மேற்கு மெல்லை கூறுமையிற் கடல்வரைத் தமிழ்நாடன்றிப் பிறநா டிலவென்பதூஉ மதனாற் கடலேயெல்லையா யின வென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

இனி வடக்கின்கண் வேங்கடத்தைக் கூறினமைபானே யதன்வடபாலாரியமுந் தெற்கின்கட குமரிமலையைக் கூறினமை யானே யதன் தெற்கின்கட் கடல்வரை யக்காலத் திலக்கணவரம் பெய்தப் பெறுத தமிழ்ச்சிதைவு மாரியச்சிதைவுமாகிய பிறமொழிகளும் வழங்கினவென்பது பெறப்படும் என்னை? வேங்கடத்தின் வடபாலாரியமுந் தென்பாற் றமிழும் வழங்கிய காரணத்தா லவை வடமொழி தென்மொழியெனப் பெயர்பெற்றமையானுங், குமரிமலையின் நெற்க ணசுரரு மிராக்கதரும் வழங்கிய பிறமொழிக ளுயர்ந்தோர் வழக்குடையதாகி யிலக்கணவரம் பெய்தப் பெற்றதாயிற் றமிழொன்றே தென்மொழியெனப் பெயர்பெறல் கூடாமையானு மென்பது.

இனி யிந்நூல் செய்தபின்னர்ப் பல்யாண்டு கழிந்த பிற்காலத்துத் தென்கடலின் வடபாற் பிறமொழிகள் வழங்கியநாட் டையு மதன்வடபாலுள்ள குமரிமலையையு மதன்வடபால் வடம் பலம்ப ின்ற பாண்டியனுக்கிய பஹுளியாற்றையு மதன்வடபாலவன்முன்னோர்முதலாகத்தொன்றுதொட்டுவளம்படைத்தவெழு

நூற்றுக்காவதப் பரப்புடைய நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகளையு
மவற்றின் றலைநகரமாகிய தென்மதுரையையுங் கடல்கொண்டது.
பின் கபாடபுரம் பாண்டியர்க்குத் தலைநகரமாயிற்று. பல்யாண்டு
கழியப் பின்னோருழியிற் கபாடபுரத்தையுங் குமரியாற்றையு மின்
ரோரன்ன யாறு மலை பிறவற்றையு மக்கொடுங்கடலே கொண்
டது. அக்கால மிடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த காலம்போலு
மெனக் களவியலுரையுங் கூறிற்று. இவ்வா ருகிரியர்காலத்
தன்பின் பல்யாண்டின் முன்னர்க் காலவிகற்பத்தாற் கடலுண்
முழுகிற்றாகலி னவர் தென்பாலெல்லையாகக் கூறிய குமரிமலை யிக்
காலத்துத் தோன்றாதாயிற்று.

இனி வடவேங்கடமுந் தென்குமரியு மேழாவதன் ரெறாகை
கள். வேங்கடமுந்குமரியுஞ் செவ்வெண். அவை யாயிடை யென்
பதன்கணுள்ள வவ்வென்னும வகாவீற்றுச் சுட்டுப்பெயராகிய
தொகுதியை யிறுதியிற் பெற்றன. அவ்வென்னும் வகாவீற்றுப்
பலவறிசொ லுயிர்மயங்கியலி * னீடவருதலென்றதனான் முடியா
து கிளந்தவல்ல செய்யுளுட் டிரிநவுமென்ற புறனடையான் முத
னீண்டு யகரம்பெற் றிடையென்னு மேழாவதனெடு புணர்ந்
தாயிடையென முடிந்தது. அவ்வென்ப தாகுபெயரா னவ்விரண்
டனையு மெல்லையாகவுடைய நிலத்தை யுணர்த்திற்று. உலக
மென்பது நிலத்தையு முயிரையு முயர்ந்தோரையு முணர்த்தும்
பலபொரு ளொருசொல்லாயினுந் தமிழ்கூறு முலகமென வினை
யடுத்து நின்றமையா னுயர்ந்தோரை யுணர்த்திற்று. உயர்ந்தோ
ராவார் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளுங் குணமெறிந்த முருக
வேளு மாசிரியரகத்தியனரு மார்க்கண்டேயனரு நாரதரு நிதியின்
கிழவனு முதலாய தலைச்சங்கப் புலவர்.

இனி வடவேங்கடந் தென்குமரி யென்பது, கட்டுரைவகை
யான் வந்த சொற்சீரடி; தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தென்பது, குறை
வுசீர்த்தாய சொற்சீரடி; இங்ஙனஞ் சொற்சீரடியை முற்கூறினா;
சூத்திரயாப்பிற் கின்னோசை பிறத்தற்பொருட்டு. என்னை? பாஅ
வண்ணஞ் சொற்சீர்த்தாகி நூற்பாற் பயிலுமென்றலின். ஏனைய
வடிகளெல்லாஞ் செந்தூக்கு.

இனி வழக்காவது சிலசொற் பிறந்த வக்காலத் திஃதறச்
தையுணர்த்திற்று; இது பொருளையுணர்த்திற்று; இஃதின்பத்தை
யுணர்த்திற்று; என்றறிய நிகழ்வது.

செய்யுளாவது, ஆசிரியர் செய்யுளியலிற் கூறிய பாட்டுமுத
லாய வவ்வேழநிலங்க ளறம்பொருளின்ப மென்னு மூன்றுபொரு
ளும் பயப்ப நிகழ்வது.

வழங்குமாற்றான் வழக்கெனப்படுதலிற் செய்யுளும் வழந்
கென்றதன்க ணடங்குமெனி, னஃதிபற்கையாகிய வழக்கினின்று
மெடுத்துச் செய்யுளுறுப்பு முப்பத்துநான்கனுண் மாத்திரை
முதல் வண்ணமீறாகவுள்ள விருபத்தாறுறுப்பிற் குறைபாது மரபு
நிலைதிரியா வேறுபாட்டா னொருபுலவனாற் செப்பப்படுஞ்செயற்
கைத் தாகலி, னதன்க ணடங்காது செய்யுளெனப் பெயர்பெற்
றது. செய்யுளுக்குச் காரண மாகலின் வழக்கு முற்கூறப்பட்
டது. இனி,

† “வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்ச்சியவர் ஈட்டாக லான.”

என்றதனான் வழக்குஞ் செய்யுளுமெனவே யுயர்ந்தோரது
வழக்குஞ் செய்யுளுமென்பது போதரலி னல்லுலகத்தெனல்
வேண்டாவெனி, னேனையோர் வழக்குஞ்செய்யுளுங் கொள்ளப்
படாவென வறிவித்தற்பொருட் டங்கனங் கூறினார். என்னை?

|| “கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றுயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.”

என்றாராகலிற் பல்காலு மாறுபடு மிபல்புடைய வவர்வாய்ப்
படலி, னவர் வழக்குஞ் செய்யுளு நல்லாசிரியரது வழக்கையுஞ்
செய்யுளையு மொரோவழி யொத்திருப்பினுங் கொள்ளப்படா
மையா னென்பது.

வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய வவ்விரண்டையு முதலென்றார்;
என்னை? யறிவுடைப்பொருளாகிய வுயி ரறிவுடைப் பொருளு
மறிவில் பொருளு மாகிய காட்சிப்பொருளையுங் கருத்துப்பொரு
ளையு மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியெனனு மைம்பொறிவாயி

† தொல், பொருள், ௬௪௪. || குறள், ௪௦௨.

லாற் கண்டறியாம லவ்வைந்தனுட் செவியைத் துணையாகக் கொண்டு மனமென்னும் பெரியாற் கேட்டறிதற் கவையே யிடமாக நின்றலின்.

இடத்து நிகழ்பொருளை யிடமுணர்ந்தன்றி யறியலாகாமையி னிடன் காரணமாதல்பற்றி யவ்விடன் முதலெனப்பட்டது, என்கிறீர்?

‡ “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி

னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.” என்ற ராகவின்.

முதலை யுணர்ந்தன்றி யதன்சீனை யித்துணையவென வறியலாகாமையான் வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய முதல் கூறப்பட்டபி னவற்றின் சீனையாகிய வெழுத்துஞ் சொல்லுங் கூறப்பட்டன. அவற்றுள்ளுஞ் சொல்லுக் கெழுத்துக் காரணமாதலி னது முற்கூறப்பட்டது. முதலுஞ் சீனையுமாகிய விடங் காரணமாக வறியப்படுதலி னவற்றின் பின்னர்ப் பொருள்கூறப்பட்டது.

இனி வைசேடிகர் கூறிய பொருள் பண்பு தொழில் சாதி விசேட மிபைபென்னு மறுவகைப்பொருளையு மவற்ற தின்மையையு முதல் சீனை யடையென மூன்றாகவும் பொரு ளிடங் காலஞ் சீனை குணந் தொழிலென வாராகவு மிவ்வாசிரியன் பகுக்கும். அதனை யடை சீனை முதலெனவு, முதலிற் கூறுஞ் சீனையெனவுஞ், சீனையிற் கூறு முதலெனவும், பண்பு கோள் பெயரெனவும், பிறந்த வழிக் கூறலெனவும் பிறவும் பின்னர்க் கூறுமாற்றா னறிக.

இனி வழக்குஞ் செய்யுளு மிடமாயவாறு கூறுதும், ரியர்,

§ “வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே

கிலனே காலங் கருவி யென்ற

வின்னதற் கிதுபய னாக வென்னு

மன்ன மரபி னிரண்டுடங் தொகைஇ

யாயெட் டென்ப தொழின்முத னியையே.”

என்ற ராகவி, நொருபொருள் பிறிதொன்றனை யைம்பொறி வாயிலாற் காட்சியி னறியுமிடத் தத்தொழிற்குக் காரணமாகிய

‡ தொல், பொருள், ச. § ஷை, சொல்லுக்காரம், ககஉ.

வினையு, மப்பொருளாகிய வத்தொழிலைச் செய்வது, மப்பொருளா
 னறியப்படும் பிறிதொருபொருளாகிய செயப்படுபொருளு, பச்
 செயப்படுபொரு ணிலனீர் முதலாயவந்துள் யாதானுமோ ரிடன்
 பற்றியே நிற்குராகலி னவ்விடனு, மவ்விடத்துநிகழ் பொருளை
 யறித லிறப்பு நிகழ் வெதிவென்னு முக்காலத்து னொன்றுபற்றி
 யாகலி னக்காலமு, மறிதற்கருவி யைப்பொறியு மனமு மன்றி
 வேறொன் றின்பையா னக்கருவியுந், தனக்காயினுந் பிறர்க்காயி
 னும் யாதானுமொரு படனின்றி யொருதொழிலு முளதாகாதா
 கலி னின்னதற் கிதுபய னென்பனவுமெனத் தொழின்முதனிலை
 யெட்டும் பெறப்பட்டாற்போல, வைப்பொறிவாயிலாற் காட்சியி
 னறியாது கேள்விவாயிலான் வழக்குஞ் செய்யுளும் பற்றி யப்
 பொருளை மனக்கருவியா னறியுந் தொழிற்கு மவ்வெட்டுமுதனிலை
 யும் வேண்டுமாகலானு, மத்தொழிற்கு நில்மொழிந்த வேளைப
 வேழுழற்கூறியது கொண்டு விளங்குதலா, னம்பொறிவாயிலா
 னறியுஞ் செயப்படுபொருளி னிடனெனக் காட்சியிற் றோன்று
 நில்லீர்முதலாயவை பற்றி யறியாமன், மனக்கருவியா னறிதற்பால
 வாய வச்செயப்படுபொருளை வழக்குஞ் செய்யுளும் பற்றி யறித
 லானு மவையே யிடமாக லறிப்பட்டு மென்பது.

இனி வழக்குஞ் செய்யுளு மிடமாக; கருவியேயெனினும்
 பொறியு மனமுமாகிய வறிதற்கருவி யாறனு ளவை யொன்றாகா
 மையானு, மிடமின்றி யொருதொழிலு முளதாகாமையா னத்
 தொழிற்கு வழக்குஞ் செய்யுளுங் கருவியாகமுடியி னிடனெனப்
 படுவது பிறிதொன்றுங் காணப்படாமையானு மது பொருந்தாது.
 கருவியென்றதனைப் பல்வகைக்காரணங்கட்கும் பொதுப்பெயரா
 கக் கொள்ளின் வினைமுதலாய வெட்டுந் தொழிற்காரணமாகலி
 னக்கருந்தானே யவற்றைக் கருவியெனக் கோடலும் பொருந்து
 மென்பது.

இனி வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய நில் னொலிவடிவாயிற் செவி
 யானும் வரிவடிவாயிற் கண்ணானு முணரப்படும். வரிவடிவு கண்
 னானறி மெய்யறிவானு முணரப்படுந் தன்மை யுடைத்து. அது
 குருடாயினர்க் கவர்க்கைப்பற்றிப் பிறரெழுதிக்காட்டி எதனை யவ
 ருணருமாற்றா னறிக.

இனி யெழுத்தெனப்படுவ தியாதோவென்றிற், கண்முதலாய
பிறவற்றுக்குப் புலனாகாது செவிப்புலனே யாகு மொலிவடிவுஞ்,
செவிமுதலாய பிறவற்றுக்குப்புலனாகாது கண்ணுக்கு மெய்க்
கும் புலனாகும் வரிவடிவு முடைத்தாய்த், தனித்துநின்றாயினுஞ்
சார்ந்துநின்றாயினுந் தன்னை யுணர்த்தலுடன், பொருளுணர்த்துஞ்
சொல்லாகலு மச்சொல்லுக் குறுப்பாகலு மாகிய விருதன்மையு
மொருங்கு பெற்றாயினு, மன்றி யுறுப்பாக வியைதற்றன்மை
யொன்றே பெற்றாயினு நிற்கு மொலியாம்.

தன்னையே யுணர்த்துங் கடலொலி யிடிபொலி முதலாயவுந்,
தன்னொடு மணவினையு மகிழ்வு முதலாய பிறபொருளையு முணர்த்
துஞ் சங்கொலி நகையொலி முதலாயவுஞ், சொல்லாதற்றன்மை
யொடு கூடியாயினுந் தனித்தாயினு முறுப்பாதற்றன்மை யெய்
தாமையி னெழுத்தெனப்படா வாயின.

இனி நா னி முதலாய்ப்பதினோ ருயிர்மெய்யெழுத்துந் தம்மை
யுணர்த்த லன்றிப் பிறிதொரு பொருளுணர்த்துஞ் சொல்லுக்
குறுப்பாகாமையி னவையு மெழுத்தெனப்படாவோவென்றி,னவை
யோரெழுத்தாகாம லீரெழுத்தாகவே நின்றலா னங்ககரமெய்யு
மதன்கணையி யுயிருஞ் சொல்லுக் குறுப்பாதற் றன்மை யுடை
மையானு, மெழுத்துப்பல வொருங்குகூடி னவையேற்றபெற்றி
சொற்குறுப்பாத லன்றி யெவ்வா முறுப்பாக வேண்டுமென விலக்
கண் மன்மையானு, மாசிரிய ரகரமுத லாய்தமீரூய முப்பத்து
மூன்றே பெழுத்தெனக் கூறினமையா னவற்றின் கூட்டமே யுயிர்
மெய்யாவ தன்றி யம்முப்பத்துமூன்றின் வேறாய பிறிதோரெழுத்
தெனல் பொருந்தாமையானும், டறலள வென்னும் புள்ளியென
வியைந்து நிற்பினு நான்கெழுத்தெனப் படுதலன்றி யோரெழுத்
தெனவு மவை சேர்ந்து மொழிக்குறுப்பாதல் வேண்டுமெனவுங்
கொள்ளப்படாமையோல, யுயிர்மெய்யெழுத்து மீரெழுத்தெனக்
கொள்ளப்படுத லன்றி யோரெழுத்தெனவு மொழிக்குறுப்பாதல்
வேண்டுமெனவுங் கொள்ளப்படா வென்பது.

இனி யோரெழுத் தொருமொழியென்ப தீரெழுத்தாய கா
முதலாய யுயிர்மெய்யெழுத்தை யு முணர்த்துமா நெண்ணெயென்றி,
செய்யுளி லுயிரெழுத் தெண்ணுப்பெற மெய்யெழுத் தெண்ணுப்

பெருமைபற்றி யோரொழுத் தொருமொழியெனப் படினு மிரண்
டொலியின் கூட்டமாதலி னொலிபற்றி யீரொழுத்தெனவே கொள்
ளப்படு மென்பது.

ஈண் டொலியென்றது செவிப்புலனாற் கவரப்படும்பொருளை.
என்னை? கற்றுக் கட்புலனாகா வருவினதாயினு மெய்ப்புலனாகி
யுற் றின்பதுன்ப மாக்கலானு, மியங்குசலானு, மரமுதலாயவற்
றை யியக்கலானு, மிக்காற்று வலி திக்காற்று மெலிதெனக் கூறப்
படலானும், பொருளென்று கோடும்; அதுபோல வொலியு முந்தி
முதலாகத் தோன்றி யெண்வகை நிலத்தும் பிறந்து கட்புலனாற்
தன்மையின்றிச் செவிக்கட் சென்றுறு முறுடைமையானு, மின்
பதுன்ப மாக்கலானும், வன்மை மென்மை குறுமை நெடுமை
கேடலானும், விசம்பின்க ணியங்குவதோர் தன்மை யுடைமை
யானும், பேரொலிக்கண் மண்ணதிர்தல் காணப்படலானுங், காற்
றற் காரியப்படுந் தன்மையுடைத்தென வறியப்படலினென்பது.

இனி யவ்வொலியது வரிவடிவாவது, கட்புலனாகா வரு
வுடைய வொலியைச் செவிப்புலனாங் காலத்தன்று, யேனைக்கா
லத்து முணருமாறு வட்டஞ் சதுர முதலாயவடிவாக வெழுதப்
படுவது. அவ்வரிவடி வொருவன் பிறனொருவனைக்கண் டவன்வடி
வை பெழுதிவைப்பி னவ்வடிவவனைக் காணாவிடத்து முணர்த்து
மாறுபோல வொலிவடிவை யுணர்த்து மென்பது.

இனி யாசிரியர் யாண்டு மாறுபடாமையா னொலிவடிவிற்கே
யிலக்கணங்கூறிக், காலந்தோறு மாறுபடு மியல்புடைமையா னவ்
வக்காலத்து வழக்குப்போல வெழுதிக் கொள்கவென்னுங் கருத்
தானே வரிவடிவை யிவ்வா ரெழுதுகவென்று கூறுது, நூல்விதி
யானன்றி யவ்வக்காலத்து வழக்கா னெழுதப்படுமாயினு மவ்வரி
வடிவுட் சிலவற்றுக் கொலிவடிவின் றன்மைபற்றி யெக்காலத்து
மாறுபா டின்றி வேண்டற்பாலவாய சிலவடையாளமே கூறினார்.
இவ்வாற்றா னிருவடிவுங் கொண்டாராயிற்று.

இனி யவ்வடையாள மொலிபற்றிய குறியாகலிற் காலத்தான்
மாறுபடு மியல்புடைத்தாய வரிவடிவு மாறினு மாறுமையு மாசிரி
யர் வரிவடிவுகூறுநைய நூன்மரபுட் கூறுதும்.

இனித் தன்னை யுணர்த்திப் பொருளுணர்த்துஞ் சொல்லாகவுஞ் சொற்குறுப்பாகவு நிற்கு மொலியாவது, ஆ ஈ முதலாயின வின்ன தன்மைய வேசைபென வுணர்த்தலுட னொருவிலங்கு மொருபறவையுமெனப் பொருளுணர்த்துஞ் சொல்லாகியும், ஆர் ஈர் எனச் சொற்குறுப்பாகியு நின்றிற்போல்வது.

இனிச் சொற்கியையு மொலியாவது, தன்னை யுணர்த்திப் பொருளுணர்த்துஞ் சொல்லுக் குறுப்பாகமாத்திர மியையு மொலியாம். அஃதொகரவுயிர் சொற்சுறுப்பாதற் றன்மையென்றே பெற்று, ஒற்றர் ஒன்று ஒன்மையென நின்றிற்போல்வது.

இனிச் சொல்லாவது, எழுத்துத் தனித்தாயிலுங் கூடிநின்றயினுந் தம்மை யுணர்த்தி யிருதினைப் பொருட்டன்மையு மொருவ னுணர்த்தற்கு நிலமாகிநிற்கு மொலியாம். ஆ ஈ ஊ முதலாயின வேரெழுத்தாலாய சொற்கள். கண் கடல் கழுத்துக் கறங்கன் முதலாயின பாவெழுத்தாலாய சொற்கள்.

இனி ஆ முதலாயின தம்சம யுணர்த்து நிலைமைக்க னெழுத்தாகவும் பெற்றமுதலாய பொருளை யுணர்த்து நிலைமைக்கட் சொல்லாகவுநின் றிருதன்மையும் பெற்றவழிச் சொல்லுக் குறுப்பாதற்றன்மையெய்தாவெனவுந், தம்மை யுணர்த்து மொருதன்மையுடையவாய வழியே ஆட்டம் ஈட்டம் ஊட்டம் என்றிற்போலச் சொற்குறுப்பாகுமெனவு மறிக.

இனி யீண்டுக்கூறும் பொருள் யாதோவெனின், சொற்றொடரே நிலமாக மனக்கருவியா னுணரப்படு மறம்பொருளின் பங்களு மவற்றதுநிலையாமை யு மாகிய வறுவகைப்பொருளுமாம்.

இனி வீடுகூறாரோவெனின், னது சிந்தையு மொழியுஞ் சொல்லா நிலைமைத்தாகலின் வீடுபெற்றுக்கு நிமித்தங் கூறலன்றி யதன் றன்மைகூறார். அந்நிமித்த மறத்தின் பகுதியாகிய துறவு ளடங்கும். இக்கருத்தானே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனாரு முப்பாலாகக்கூறி மெய்யுணர்தலா னிமிச தங்குகிறாரென்பது.

இனி யெழுத்துச் சொற்பொருளுக்கு வழக்குஞ் செய்யுளு முதலாக நின்றலானு, மவை யுளவாதற்கு நல்லுத முதலாக நின்ற

லானு, மவ்வுலக மக்காலத்து வடமொழி கூறு முலகமுந் தென் மொழி கூறு முலகமுமென விரண்டேயாகலின் வடமொழி கூறு முலக மன்றென விலக்கற்குத் தமி முடையாகல் வேண்டுமாக லானு, மத்தமி பின்னவிடத்து வழங்குமென வெல்லைகூறல்வேண்டு மாகலானு, மவ்வெல்லையைத் திசைகூறியறிவித்தலே மரபாகலா னுந், திசைநன்காகலி னவற்றை யுணர்தற் கவற்றுள் வடக்கே காரணமாகலா னதுவே முதற் பிசைபெனப் படலானும், வடவேங்கடமெனத் தொடங்கி யேனையு மம்முறையானே கூறினாரென்பது.

இனி நாடுதென்பது, எழுத்துச்சொற்பொருளை யாராய்ந் துள்ளவாறுணர்தல். அது சிவணியவென்னும் பெயரெச்சுவினை கொண்டது. செந்தமிழ் செம்மையை புடையதாகிய தமிழ். செம் மை பெஞ்ஞான்றும் விகார மின்றி யொருதன்மைத்தாகி நிற்கு மரபு. இதனைச் * சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருள் காண்ப தறி வென்பதனுது மறிக. இயற்கை யத்தமிழின்க ணொருவராற் கற்பித்துச் சொல்லப்படாம லநாதியே யியல்பானமைந்த விலக்க ணம். சிவணியவென்னு மெச்ச நிலமென்னு மியர்பெயர்ப் பொருளைக் கொள்ளாம லதனாகுபெயர்ப் பொருளாய டுவரைக் கொண்டது.

நிலமென்பது தலைச்சங்கப் புலவரிருந்த நிலம். அது கட லாற் கொள்ளப்பட்ட தென்மதுரைக்கண்ணுள்ள கல்விக்கழகம். தலைச்சங்க மிருந்து தமிழராய்ந்தகாலத் திறுதியிற் பாண்டியன் மாகீர்த்திபென்பானது காலத் தம்மதுரையின் வீற்றிருந் திவ்வா சிரியர் நூல்செய்தாராகலி னிலத்தொடு முந்து நூல் கண்டென்றார். நக்கீரனா ரடியார்க்குநல்லார் நச்சினுர்க்கினியா ரிவருரைகளா னிந்துா றலைச்சங்கத் திறுதியிற் செய்யப்பட்ட டிடைச்சங்கத் தாதிக்காலத் தொட்டு வழங்கிற்றென லறியப்படும். நில மாகு பெயராகித் தென்மதுரைக்கழகத் திருந்த வாசிரியரகத்தியனார் முதலாய தலைச்சங்கப்புலவரை யுணர்த்திற்று.

நிலத்தொ டென்பதன்க ணொடுவருபு, அதனொ டியைந்த வொருவினைக் கிளவியாகிய கண்டென்னும் வினைகொண்டது.

ஆசிரியரகத்தியனா ரிடத்துக்கற் றேனைப்புலவரெட்டு பயின்று முந்துநூலை பையமுமுருட்கையுமுற வுணர்ந்து புலமை நிரம்பினு னென்பது விளங்க நிலத்தொடு கண்டென்றார். என்னை, முக்காற் கேட்டினெனவு மமைவரக் கொளினுங் காற்கூறல்லது பற்றல னெனவு, மவ்வினையாளரெட்டு பயில்வவையானு முரைத்தலர னும் புலமை மாண்புடைத்தாமெனவுங் கூறினாகலி னென் பது.

இனிச் செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலமென்பது, வேங்கட மலையையுங் குமரிமலையையு மெல்லையாக வுடைய தமிழ்நா டெல்லாங் குறிப்பது தென்மதுரையிடத்துத் தலைச்சங்கப்புலவ ரிருந்த கல்விச் சமூகத்தை புணர்த்துமா நெண்ணெயென; னுட் டினுட் கற்றாருங் கல்லாரு மிருத்தவி னது செந்தமிழது திரிபுஞ் சிவனுத லொருதலையாகலிற் செந்தமிழியற்கை சிவணியவென்னு மடை யந்நாட்டை யினஞ்சுட்டி விலக்கிச் செந்தமிழது திரிபு சிவ னும லதனியற்கையே சிவணிய. சங்கமிரீஇய நிலத்தினை புணர்த் தல் வழக்காறு மென்பது.

முந்துநூலெனப் பொதுப்படக் கூறினமையானே, யாதிறா லாகிய விசைநுணுக்கமு மகத்தியமு மகற்கிணை நூலாகிய தேவ விருடி நாரதன்முதலியோர் செய்த நூல்களுமென வித்தொடக் கத்த முதலூல்களு, மவற்றின் வழிநூலெனப்பட்ட மாபுராணம் பூகபுராண மிசைநூலாகிய விசைநுணுக்க முதலாய நூல்களு மென விற்நூலுக்கு முன்னுளவாகிய தலைச்சங்கத்து நூலெல் லாங் கொள்ளப்படும். மாபுராண முதலாயின தலைச்சங்கத்தே தோன்றினு மலையெல்லார் தலையாய வறிவினோராகிய வச்சங் கத்தார்க்கு நூலாகாம லிடைச்சங்கத்தார் முதலாயினுக்கே நூலாயின.

இனி யெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச் சிவணிய நிலத்தொடு முந்துநூல் கண்டெண்ணிப் புலந்தொகுத்தோ னென் றபையானு, மெழுத்துமுறை காட்டி யென்றமையானு, மம்முந்து நூற்க னுள்ள விசைத்தமிழு நாடகத்தமிழு மிந்நூற்கு முதலூ லாகாம லியற்றமிழ்மாத்திரையே முதலூலாயிற்றென்பது.

இனித் தலைச்சங்கப் புலவருட் டலைவராகிய வகத்தியனார் முதலாயினு ரிவ்வாசிரியர்க் காசிரியரு மாசிரியர்க் கிணையாயினுந் மாகலி, னவரெல்லா மிவர்க் குயர்ந்தோரென விளக்கற்பொருட் பெயர்பொருளை யுணர்த்தும் பெயர்வழித் தோன்றற் பாலதாய் வொருவினையொடுச்சொல்லை யாகுபெயரானுபர்பொருளுணர்த்து நிலமென்னும் பெயர்வழிப் புணர்த்து நிலத்தொடு கண்டென்றார்.

இனி யிவ்வாசிரியரை யொப்ப வகத்தியனாரிடத்துக் கற்ற வதங்கோட் டாசிரியரும் பிறருந் தலைச்சங்கத்துப் புலவரேயா கலி, னிவர்க் கெல்லாரு முபந்தோரெனப் படுமா நென்னையெனி, னதங்கோட் டாசிரியர் முதலாயினு, ரெழுத்துச் சொற்பொருளைத் தாமாக நாடிச் செந்தமிழியற்கை சிவனும் லோராசிரியர்பாற் கற்றே சிவணினுராகலானு, மகத்தியனார் முதலாயினு ரோராசியர் பாற் கல்லாமன் முனைவ னருள்பெற் றவன்கண்ட வியற்கைமுத னூல் கொண்டு தாமாகவே யவற்றை நாடிச் செந்தமிழியற்கை சிவணினுராகலானு, நாடிச் சிவணிய நிலமென்றது தலைச்சங்கப் புலவருட் செயற்கை முதலூ லாகிய வகத்தியமு மதற் கிணையூல் களு மியற்றிய வாசிரிய ரகத்தியனார் முதலாயினுரையே யுணர்த் திற் றென்பது.

இனி முந்துநூலென்ற கியற்கை முதலானுஞ் செயற்கை முதலானுமென வுரையாம லவற்றொடு மாபுராண முதலாய வழி நூலுஞ் சேர்த்த லென்னையெனின், முதலூ லென்னது முந்துநூ லென்றமையானு, மிவ்வாசிரியர் நூல்செயற்கு முன்னரே மா புராண முதலாயின தோன்றினமையானு மென்பது.

இனி நல்லுலக மெனற்குத் தலைச்சங்கப் புலவரு மவரனை யாரு மெனவு, நிலமெனற்குத் தென்மதுரைக் கழகத்திருந்த தலைச்சங்கப் புலவருள்ளுஞ் சிலரேயெனவு, மாயிருமுதலி னெனற் கவ்விரு முதலானுமெனக் கூறாம லவ்விரண்டிடத் துள்ளவெனவு முரைத்தவா நென்னையெனி, நெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுந் தலைச்சங்கத்துப் புலவரது வழக்கினுஞ் செய்யுளினு மவரனையா ராகிய முக்காலத்துப் புலவரது வழக்கினுஞ் செய்யுளினு முண் மையா, னல்லுலக மென்புழி முக்காலத்துப் புலவரையு முணர்த்து மாறு தமிழ்கூறு நல்லுலகமெனக் காலப்பொதுமையுணர்த்

துஞ் செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டுக் கூறுமென்னு மெச்சம் புணர்த்தமையானு, நிலத்தொடென்புழித் தலைச்சங்கப் புலவரு ளிவ்வாசிரியர்க்கு முற்பட்ட விறந்தகாலத்துப் புலவரையே யுணர்த்துமாறு தமிழ்கூறு மென்றாற்போல முந்துநூல் கண்டு செந்தமிழியற்கை சிவணு நிலமெனக் கூறாமன், முக்காலத்துப் புலவரது வழக்கினுஞ் செய்யுளினுங் காணப்படுவன வாகிய வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச் செந்தமிழியற்கை சிவ னிய நிலமென விறந்தகாலமே யுணர்த்துஞ் சிவணிய வென்னு மெச்சம் புணர்த்தமையானும், வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடி யென்பது † செய்யுண் மொழியார் கீர்புனைந் தெனவு, ‡ மிழுமென் மொழியான் விழுமியது னுவலினு மெனவு, § மோங்கிய மொழியா னாங்கன மொழிக் கியெனவு நின்றாற்போல, வாயிரு முதலா னாடியென மூன்றாவ தேலாமற் § செய்யுண் மருங்கின் மெய்பெறநாடி யெனவுஞ், ¶ சொல்லிய மரபி னிளைமை யெனவு, * மயங்கா மரபி னெழுத் தெனவு நின்றாற்போல, வின்சாரியை பெற்று முதலினென நின்றமையாம், பிறரது வழக் குஞ் செய்யுளு மரபுநிலை திரித வியல்பாகலின் மரபுநிலை திரியாது தலைச்சங்கப் புலவரு மவரணையாரு மாகிய முக்காலத்துப் புலவரது வழக்கினுஞ் செய்யுளினு மொப்ப நிகழ்வன வாகிய வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மெனவே பொருளுணர்த்து மாகலானு மவ்வாறுசைத்தல் பொருந்திற் றென்பது.

இனி யாயிடை வழங்குந் தமிழைக் கூறு முலக மெனினுங் கூறுமென்னும் வினையடை நிலத்தை யினஞ்சுட்டி விலக்கி யுயர்ந் தோரை யுணர்த்துமாகலாம், கூறு நல்லுலக மென்ற தென்கருதி யோவெனி, ன்நங்நன் கூறி னுலக மென்ப துயிரையு முணர்த்து மாகலானு, முணர்த்தினு மேனைய வுயிர் தமிழைக் கூறு வாகலிற் கல்லாது வைத்துந் தமிழைக் கூறு மிழிந்த மாக்களை யுணர்த் தல் கூடொகலானு, மக்கல்லாத மாக்க ணல்லுலக மன்மையானு, மவரையு மினஞ்சுட்டி விலக்கி யுயர்ந்தோரையே யுணர்த்தற் பொருட் டங்நன்ங் கூறினா ரென்பது.

† தோல், பொருள், ஐசக ‡ ஷை ௫௫௧. § ஷை ௫௫௫. § ஷை ௫௫௬.

¶ ஷை ௫௫௨. * ஷை பாயிரம்.

இனி நல்லுலக மெனலே யமையும்; கூறு நல்லுலக மென லென்கருதி யெனி, னங்ஙனங் கூறி னல்லோரது நிலமு நல்லுலக மெனப்படு மாகலானு, நிலந் தமிழ்கூறு தாகலானு, மதனை யினஞ்சுட்டி விலக்கற்பொருட்டுத் தமிழ்கூறுமெனல் வேண்டு மென்பது.

இனி வேங்கடமென்பது மலையே யாகலானு, மலையு மங்கலங் குறிக்கு மாகலானும், வேங்கடங் குமரி யெனினும் வடக்குள் ளது வேங்கடமுந் தெற்குள்ளது குமரிமலையு மாகலாற் றிசை யுய்த்துணரப்படு மாகலானும் வடவேங்கடந் தென்குமரி யென் றது மிகையாமெனின், வேங்கடங் குமரியெனச் சிகண்டியா சிரியர் கூறியாங்குச் சொல்லில்வழியே யுய்த்துணர்வு வேண்டு மாகலானும், வேங்கடங் குமரியை யறிந்தார்க் கன்றி யேனை யோர்க் கவ்வய்த்துணர்வு கூடாமையா னவ ரவையாண்டுளவென் றையுறுவ ராகலானு, மறிந்தாரே யன்றி யறியாதாரு முணரு மாறு வடவேங்கடந் தென்குமரியெனத் திசை விளங்கக் கூறன் மிகையாகா தென்பது.

முறைப்பட வென்றையான் முந்துநூலு னியலிசைநாட்க மென்னு முத்தமிழு மொன்றனுட் பிறிதொன்று விரவப்பெற்று, மியற்றமிழுள்ளு மெழுத்துச்சொற்பொருண் மூன்று மொன்ற னுட் பிறிதொன்று விரவப்பெற்று, மவற்றிடையே சோதிடங்காந் தருவங் கூத்து வரிமுதலாயின விரவப் பெற்றுந், தனித்தனி நிற்கு முறை யின்றிக் கலந்த முறையாற் பரந்துபடக் கிடந்தமை பெறப்பட்டது.

எண்ணியெனவே முதனூலும் வழிநூலு மாகிய முந்துநூ லிருக்கத் தாமும் வழிநூல் செய்யப் புக்கது தலையாயவறிவினோ ரையன்றி, யேனோரை நோக்கி னின்றியமையாமை யாகு மென்ப தூஉ, மதுவுந் தவவொழுக்கம் போல்வதோர் பேரறச் செய் கையா மென்பதூஉ, நூல்செய்யுங்காற் சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர்க் கெத்துணை யெளிதி னுணர்த்தல்கூடுவதோ வத் துணை யெளிதின விளங்குமா றம்புதனூற்க னுள்ள வெழுத்துச் சொற் பொருண் மூன்றுங் குறைவுபடக் கூறுது தொகுத்துக்

கூறலே தக்கதென்பதூஉ, மவ்வியற்றமிழா டதனொழிபாக
வேண்டப்படு மேனையிலக்கணமுங் கூறல் வேண்டு மென்பதூஉம்,
பிறவும் பலகா லாராய்ந்தமை பெறப்பட்டது.

புலந்தொகுத்தற்குக் காரண முறைப்பட வெண்ணினமையு,
மெண்ணற்குக் காரண முந்துநூல் கண்டமையுங், கண்டதற்குக்
காரண நாடிச சிவணிய நிலமுமாகலி, னம்முறைபானே நாடிச
சிவணிய நிலத்தொடு கண் டெண்ணித் தொகுத்தோ எனன்றார்.

போக்கறு பனுவலென்றது, நூற்காகா வென்ற பத்துக்
குற்றமு மின்றி முப்பத்திருவகை புத்தியொடு புணர்த நூலை.
போக்கறு நிலபென்றது, நாட்டிற் காகா வென்ற வளமின்மை
முதலாய குற்றங்க ளற்றநிலத்தை. போக்கறு திருவென்றது அற
நிலை யறத்தான் வந்த திருவு, மறநிலை யறத்தான் வந்த திருவும்,
பனுவ லாராய்ச்சியான் வந்த கல்வித்திருவு, ஞானத்திருவு, நிலந்
தருகின்ற கொடைத்திருவு, மவை யெல்லாவற்றானு மெய்திய
புகழ்த்திருவுமெனக் குற்றமற்ற பல்வகைத்திருவையும். போக்
கறு பாண்டியனெனவே பவன் பேரறிவுடையனாகலின், மனத்
தான் வருங் குற்றமும் வாக்கான் வருங் குற்றமுங் காயத்தான்
வருங் குற்றமு மற செங்கோலரசு எனப்பது பெறப்பட்டது.
போக்கறு மலையென்றது, அவ்வவையோரு மவனை யெப்பா
ராய்க் குற்றமற்ற பேரறிவினராமென விளக்கிவின்றது.

பனுவற் பாண்டியனெனவே தலைச்சங்க மிரீஇய பாண்டிய
ரெண்பத்தொன்பதின்மரு ளவன் கவியரங்கேறிய பாண்டிய
னென்பது பெறப்பட்டது. அவன் கவியரங் கேறிய பாண்டிய
ரெழுவரு ளொருவனென்பதூஉ, மவனே யிந்நூலைச் செய்வித்
தோனு மாவா னென்பதூஉ, மவ்வாறு தலைச்சங்கத் திறுதியிற்
செய்யப்படினு மத்தலைச்சங்கத்துப் புலவ ரிந்நூல்கொண் டொன்
றறிதல் வேண்டுமென்னுந் தன்மையரல்ல ராகலா னிந்நூலை
வழங்காது முந்துநூலே வழங்கினுரென்பதூஉ, மிடைச்சங்கப்
புலவரெல்லா மிவ்வாசிரியர்க்குப் பிற்காலத்தாராகலி னம்முந்து
நூலொ டிந்நூலையும் பயின் று வந்தா ரென்பதூஉங், களவியலுரை
யஃனுந் சிலப்பதிகாரவுரையானும் விளங்கும்.

இனிச் சங்கமிரீஇய பாண்டியர் வரலாற்றினைக் களவிய லுரைப் பாயிரத்துட் கொண் டாங்குரைத்தவாறு கூறுதும்.

“தலைச்சங்க மிடைச்சங்கங் கடைச்சங்கமென முன்றுசங்க மிரீஇயினர் பாண்டியர்கள். அவருட் டலைச்சங்க மிருந்தா ரகத் தியனாருந், திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளுங், குன்றெறிந்த முருகவேளு, முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரு, நிதியின் கிழவனுமென வித்தொடக்கத்தா ரைஞ்ஞாற்று நாற்பத்தொன்பதின்ம ரென் பது. அவருள்ளிட்டு நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தொன் பதின்மர் பாடினாரென்பது. அவர்களாற் பாடப்பட்டன வெத் துணையோ பரிபாடலு, முதுநாரையு, முதுகுருகுங், களரியா விரையுமென வித்தொடக்கத்தன. அவர் நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பதிற்கியாண்டு சங்கமிருந்தா ரென்பது. அவர்களைச் சங்க மிரீஇயினர் காய்சினவழுதி முதலாகக் கடுங்கோனீராக வெண் பத்தொன்பதின்ம ரென்ப. அவருட் கவியரங் கேழினு ரெழுவர் பாண்டிய.ரென்ப அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது கடல் கொள்ளப்பட்ட மதுரையென்ப. அவர்க்கு நூல் அகத்திய மென்ப.” எனத் தலைச்சங்க வரலாறு காணப்படலி, நெருதலை முறைக் கேறக் குறைய வைம்பதிற்கியாண் டென்னுங் கணக்கி னெண்பத்தொன்பது தலைமுறைகழிந்தன வென்பதூஉ, முதன் முதற் சங்கமிரீஇய காய்சினவழுதி காலமுத லொருதலைமுறைக் குப் புலவ ரறுவராகப் பாண்டியர்க்குப் பக்கத் துணையென வோ ராகிரிய ரென்று மிருந்து வந்தமையானுஞ், சிலதலைமுறையி னறுவர்க்கு மேலும் பக்கத்துணை யாயினமையானு, மெண்பத் தொன்பது தலைமுறையினுஞ் சங்கமிருந்தா ரைஞ்ஞாற்று நாற் பத்தொன்பதின்ம ராயினரென்பதூஉம்; பக்கத்துணையாகவென்று மிருந்து தமிழாராயும் புலவரே யன்றி யோர்யாண்டிற் கொரு வர் பிறர் கவியரங்கேறித் தலைவராபி வந்தமையானும், விரிசடைக் கடவுளு முருகவேளுந் தமிழுக் காதிமுதல்வ ராகலிற் றெய்வ சாட்சியாகக் கொள்ளப்பட்டமையானுங், கவியரங்கேறிய வெழு வர்பாண்டியருந் தலைவராக லிருந்து சங்க நடாத்தற்குக் குறித்த யாண்டின்கட் டாமரசராகலிற் றமக்காகப் பிறரொருவரைத் தெரிந்து வைத்தமையானு, மவ்வொன்பதின்மரோடு யுாண்டிற்

கொருவராக வெண்ணப் பாடினோர் நாலாயிரத்து நானூற்று நாம் பத்தொன்பதின்ம ராயின ரென்பதூஉ முணரப்படும். அங்ஙனங் கொள்ளி நதங்கோட்டாசிரியர் தலைவராய யாண்டி னிந்நூ லரங் கேற்றப்பட்ட தென்பதூஉம் விளங்கும். இவ்வாறு கொள் ளாக்கா லாசிரிய ரகத்தியனாருப்பப் பாண்டிய நதங்கோட்டா சிரியரைத் தலைவராக விருத்தி யிந்நூலைக் கேட்பியானென்பது.

“இனி யிடைச்சங்க மிருந்தா ரகத்தியனாருந், தொல்காப் பியனாரு, மிருந்தையூர்க் கருங்கோழிமோசியும், வெள்ளூர்க் காப் பியனுஞ், சிறுபாண்டரங்கனார், திரையன்மாமனார், துவரைக் கோமானுங், கிரந்தையுமென வித்தொடக்கத்தா ரைம்பத்தொன் பதின்மரென்ப. அவருள்ளிட்டு மூவாயிரத் தெழுநூற்றுவர் பாடினாரென்ப. அவர்களாற் பாடப்பட்டன கலியுங் குருகும் வெண்டாளியும் வியாழமாலையகவலுமென வித்தொடக்கத்தன வென்ப. அவர்க்குநா லகத்தியமுந் தொல்காப்பியமு மாபுரா ணமு மிசைநுணுக்கமும் பூதபுராணமு மெனவிவை. அவர் மூவாயிரத் தெழுநூற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப. அவரைச் சங்க மீரீஇயினார் வெண்டேர்ச் செழியன் முதலாக முடத்திரு மாற னீரூக வைம்பத்தொன்பதின்ம ரென்ப. அவருட் கவி யரங்கேறின் ரைவர்பாண்டிய ரென்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழா ராய்ந்தது கபாடபுரத் தென்பது. அக்காலத்துப்போலும் பாண்டியனுட்டைக் கடல்கொண்டது.” எனவிடைச்சங்க வர லாறு காணப்பட்டவி, நொருதலைமுறைக் கேறக்குறைய வறுபத்து மூன் றியாண்டாக வெண்ண லச்சங்க மூவாயிரத் தெழுநூற் றியாண்டு நிலைபெற்ற தென்பதூஉ, மொருதலைமுறைக் கொரு வரே பாண்டியர்க்குப் பக்கத்துணையாக வென்றுமிருந்தமையிற் சங்கமிருந்தா ரைம்பத்தொன்பதின்ம ராயின ரென்பதூஉ, மோர்யாண்டிற் கொருவராகக்கவியரங்கேறித் தலைவரானமையாற் பாடினோர் மூவாயிரத் தெழுநூற்றுவர் ராயின ரென்பதூஉ, மிடைச் சங்கத்துக் கவிபரங்கேறிய வைவர்பாண்டியரு முதற்சங்கத்துட் கவிபரங்கேறிய பாண்டியர்போலத் தமக்காகப் பிறரொருவரைத் தெரிந்துவையாது தாமே யிருந்து நடாத்தினாரென்பதூஉம் விளங்கும்.

“இனி கடைச்சங்க மிருந்து தமிழாராய்தார் சிறுமேதானியாருஞ், பெருங்குன்றார்க்கிழாரு, மிளந்திருமாறனு, மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனாரு, மருதனிளநாகனாருங், கணக்காயனார் மகனார் நக்கிரனாருமென வித்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப. அவருள்ளிட்டு நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் பாடினாரென்ப. அவர்களாற் பாடப்பட்டன நெடுந்தொகை நானூறுங், குறுந்தொகை நானூறு, நற்றிணைநானூறு, மைங்குறுநூறும், பதிற்றுப்பத்து, நூற்றைம்பதுகலியு, மெழுபதுபரிபாடலுங், கூத்துா, வரியும், பேரிசையுஞ், சிற்றிசையுமென் றித்தொட்டக்கத்தன. அவர்க்குநா லகத்திபமுந் தொல்காப்பியமுமென்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்த தாயிரத் தெண்ணூற் றைப்பதிற்று யாண்டென்ப. அவர்களைச் சங்கமிரீஇயினர் கடல்கொள்ளப்பட்டுப் போந்திருந்த முடத்திருமாறன் முதலாக வுக்கிரப்பெருவழுதி யீருக நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்தது கூத்தாமதுரையென்ப. அவருட்கவியரங்கேறினார் மூவர் பாண்டிய ரென்ப.” வெணக் கடைச்சங்க வரலாறு காணப்படலி, நெருதலை முறைக்குச் சிறிதேறக்குறைய முப்பத்தெட்டியாண்டாகப் பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மர் காலம் வரை யாயிரத் தெண்ணூற் றைப்பதிற்றியாண் டச்சங்க நிலை பெற்றதென்பதூஉர், தலைமுறைக் கொருவராகப் பாண்டியர்க்குப் பக்கத்துணையாக விருந்து சங்கநடாத்தின்மையாற் சங்கமிருந்தார் நாற்பத்தொன்பதின்ம ராயின ரென்பதூஉ, மேனைச்சங்கத்துப்புலவரினு மிகவருகிக்காணப்பட்டாராகலி னச்சங்கம்மேலாயாண்டிற் கொருவா கவியரங்கேறித் தலைவராகாமற் சிலகால மைந்தியாண்டிற் கொருவரும் பின்னர் நான்கியாண்டிற் கொருவருமாகத் தலைமை பெற்றமைபாற் பாடினார் நானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்ம ராயின ரென்பதூஉம் விளங்கும்.

இனிப் பனுவலவைபென்பது, பாண்டியனதரசிய னடரத்து மலையினை யினஞ்சுட்டி விலக்கிக் கல்விக்கழகத்தை யுணர்த்திற்று.

பாண்டியன்மாகிர்த்தி வரையாது கொடுக்கும் வள்ளலாயினுந் தொன்றுதொட்டுவரு மரபுடைமையாற் றன்முடிபின ரெல்

லார்க்கு முரிமையாகிய தன்னிலத்தைப் பிறர்க் களித்தன் முறையன்மையா னஃதொழிந்த வேண்ப தருதலே முறையாகலானு, முறைதப்பிய வரசரது நிலத்தை வென்றுகோட லரசர்க்கு நீதியாகலானு, நிலமெனப் பொதுப்படக் கூறினு மற்றாரது நிலமெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

அதனைத் தருவோனெனவே யடையலரை வெல்லும் பேராற்றலுடையா னென்பதூஉ, மடுத்தார் வறியராயினு மவரைத் தன்னுட்ப நிலவுரிமையுடைய வரசராக்கும் பெருவள்ளென்பதூஉம், பெருவளமுடையானென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. நிலவுரிமை தருவோனெனவே யேண்ப பொருண்முதலாயின தரல் கூறுமையே யமைந்தது.

அவ னறிவுமிக் குடையானாய் பல்லாற்றானும் புகழ்பட வாழ்ந்தானாகலி, னிலந்தரு திருவிற் பாண்டியனெனவுஞ், சயமாகீர்த்தியெனவு, மாகீர்த்தியெனவுங், காரணப்பெயர் பெற்று விளங்கினமையாற் போக்கறு பனுவ னிலந்தரு திருவினெனக் காரணம்விளக்கி யியற்றொயர் கூறுது பாண்டியனெனக் குடிப் பெயரே கூறினார்.

பாண்டியனுக்கு மவையோர்க்கு மாசா னுயர்ந்தோ னென்பது தோன்ற வவர்க்குக் கூறிய போக்கறுபனுவ லென்னு மடைகூறாம லறங்கரை நானி னான்மறை முற்றிய வாசானென வடையினை வேறு கூறினார்.

அறங்கரை நானினு னென்றமையானே யாசானதுநா வறமல்லன வழுக்கியு முரையமை பெறப்பட்டது.

பாண்டிய னவைவத்துத் தலைமைவாய்ந்தமையானே தமிழ்ப் புலமை கூறுமையே பெறப்படலின், வடமொழிப் புலமையு மறையு நிரம்பிய வந்தணனு மென்பது விளங்க நான்மறை முற்றிய வாசா னென்றார்.

நான்குகூறுமாய் மறைந்த பொருளு முடைமையா னான்மறையென்றார். அவை தைத்திரியமும், பெளடிகமும், த்ஸவாகாரமுஞ், சாமவேதமுமாம்,

இனி யிருக்கும் யசவுஞ் சாமமு மதர்வணமு மாகாவோ
வெனி, னவை யதங்கோட்டாசிரியர்க்குங் தொல்காப்பியனார்க்
கும் பிற்காலத்தினராகிய வியாசமுனிவரற் சிலவாழ்நாட் பல்
பிணிச் சிற்றறிவினோர்க்குப் பயன்படுமாறு முன்னுள்ள மறையுட்
சிலவற்றை நான்குகூறாகச் செய்யப்பட்டமையா னாகாவென்பது.

இனித் தசரதன்மக னிராகவன் காலத்திற்கு முன்னுளதாகிய
கபாடபுரந்தோன் னுதற்குமுன்னுந்தென்மதுரையைக் கடல்கொள்
ளுதற்கு முன்னு மிந்நூல் செய்யப்பட்டமையானுங், கபாடபுரமுங்
கடல்கொண்ட பின்ன ருத்தர மதுரை தோன்றியகாலத்துச் சந்த
னு நின் மனைவியாகிய பரிமளகந்தியிடத்து வியாசமுனிவர் தோன்
றினமையானு, மவர்பாரதத்துட் சமதக்கினி முனிவரையும் பரசு
ராமரையும் பற்றிக்கூறுதலாற் சமதக்கினி முனிவர்க்கு மகனாகும்
பரசுராமர்க் குடன்பிறந்தாரு மாகிய திரணதூமாக்கினி முனிவ
ரென வியற்பெயரை யுடைய வாசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்கு
மவருடன் கற்ற வதங்கோட்டாசிரியர்க்கும் வியாசர்காலமு மவர்
பகுத்த நான்மறைக்காலமும் பிற்பட்டமை யுணரப்படும்.

புலமை நிரம்பாதாரு நூல்செய்துமெனப் புகுவராகலானும்,
புலமை நிரம்பினாரு மூழ்வயத்தான் மயங்கலுங்கூடு மாகலானும்,
புலமைநிரம்பினார் தவமுடையராயி னூழ்வயத்தான் மயங்காராயி
னும் யாதானுமோர் கோட்பாடு பற்றி யிந்திரன்பொருட்டுப் பிரு
கற்பதிபகவான்கூறிய விற்பநூல்போல முனைவ னூலொடுமுரணு
மாறு நூல்செய்தலுங் கூடுமாகலானு, மவற்றையெல்லா மெய்ந்
நூலெனக்கொண் டெலக மயங்காமைப்பொருட் டாசிரிய ரகத்தி
யனா ரிமயசின் னு தென்றிசைப் போந்தபின்னர்ப் பண்டைக்கா
லத்தே பாண்டியரைக்கொண்டு பேரறிவினரைத் தொகுத்துச்
சங்கமிரீஇ யவர் நன்றெனக் கூறினன்றி யெத்துணைப் பெரியார்
செய்த நூலாயினு மது கொள்ளற்பாற் நன்றென வாணசெ
லுத்துமாறு பணித்தாராகலி, னம்முறைபற்றி யிந்நூலுங் காட்டி
னமை தோன்றப் பாண்டிய னவையத்துக் காட்டியென்றார்.

அவையென்பது நல்லிசைப்புலவரது கூட்டமாகலானு, மவ
ருட் டலைவராயினு ரொருவர்க்குக் காட்டி னேனையோருங் கேட்

டல் பெறப்படலானும், வேறு வேறு கூறும் லவையத் தாசாற்குக் காட்டியென்றார்.

இந்தூ லியல்பானே குற்றமின்மை யுடைத்தாயினும் பெரியோர் கேட்டு நன்றென்னாவிடற் பயன்படாமையி னறங்கரை நாவி னுன்மறை முற்றிய வாசானு, மவனு மொருவனுப்க் கூறிற் பயன்படாமையா னவையு, மவையும் பாண்டியனை யன்றிக் கூடா மையிற் பாண்டியனும், பாண்டியனுந் திருவின்றி யவையைப் பேண லமையாமையாற் றிருவு, மத்திருவு மீகையொடு கூடா விடற் பயனின்மையாற் றருகையு, மத்தருகையு மாற்ற லில்வழி மாற்றாரா னழியுமாகலி னிலந்தரு மாற்றலு, மவ்வனைத்து மெய் தினு நூலறிவினறேற் பயன்படாவாகலிற் பனுவலும், பனுவலுங் குற்றமுளதாயிற் கொள்ளப்படாமைபாற் குற்றமின்மை யு மொன் றற் கொன்று தொடர்பாக முடிதலி, னம்முறையே போக்கறு பனுவ னிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத் தறங்கரை நாவி னுன்மறை முற்றிய வதங்கோட் டாசாற்குக் காட்டியென்றார்.

தெரிந்தென்பது விளங்குதல். இப்பொருட்டாதலை * வசையறத் தெரிந்து பாவமைந் தொழுகும் பணிபிற்றுகி யெனவும், † பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு தெரிந்து திறந்தோமஞ் சேர வெனவுங் கூறுமாற்றா னறிக. அது மயங்காவென்னு மெச்சத்தி னெதிர் மறை கொண்டது.

மரபென்பது தொன்றுதொட்டு வந்த வழக்கு. எழுத்தென்றது நூலை. இப்பொருட்டாதலை யெழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமையெனவு, ‡ மெண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகுமெனவு, § மெண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப வெனவுஞ் சான்றோர் கூறுமாற்றானு மறிக. எழுதப்படுதலி னூலு மெழுத்தென் றாயிற்று. எழுதென்னு முதனிலை திரிந்துநின்ற வெழுத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் செயப் படுபொருளை யுணர்த்தலி னாகுபெயர். முறையென்ப தாகு பெயரா னூலின்கண் முறைப்படச் சொல்லிய பொருளை யுணர்த்திற்று. இதனை ¶ நூன்முறையை நன்னெஞ்சஞ் சிந்திக்க கேட்க

* களவியலுரை மேற்கோள். † திருவள்ளுவமாலே.

‡ ஒளவையார் முதுமொழி. § குறள், ௩௧௨. ¶ திருவள்ளுவமாலே.

செவியெனவு, § தூலதின் முறையே வாலிதின் விரிப்பி னென வுங் கூறுமாற்றா னறிக.

ஐந்திரமென்பது வடமொழிக் கிலக்கணங் கூறு தூல். முன் னர்த் தமிழுக்கு வடவேங்கடர் தென்குமரியென வெல்லை கூறி னமையானும், || வடசோற் கிளவி வடவெழுத்தோரி, யென தூலுட் கூறுதலானு, மவ்வேங்கடத்தின் வடக்கு மிமயத்தின் நெற்கு மதற்கெல்லையாத லுணரப்படும். இக்காரணம்பற்றியே யாரியம் வடமொழியெனவுந் தமிழ் தென்மொழியெனவும் பெயர்பெற் றன. இனி யாரியம் வடதிசை மொழியே யெனினு மாசிரிய ரகத் தியனார் போர்த பின்னர்த் தென்றிசையினும் வழங்கிற்றாகலின் மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திரமென்றார். இனி யாரியத்துக்கு வடபா லெல்லை யிமயமலையா மென்பது**ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந் தென்னங் குமரியோ டாயிடை யென்பதனான் விளங்கும்.

இனிச் செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு முந்துதூல் கண் டென்றதனானே தமிழ் நிறைந்தானென்பது பெறப்படலா, னீண்டத்தமிழே யன்றி வடமொழியு நிறைந்தானென்பது விளங்க வைந்திர நிறைந்தோனென்றார். இன்னுமிதனானே யாசிரியரகத் தியனார்,

“ ஏழியன் முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை
வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென்
ரோதிய புலவனு ஞானனொரு வகையா
னிந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்.”

எனப் பிருகற்பதி கொள்கையை மேற்கொள்ளாம லிந்தி ரன் கொள்கையே மேற்கொண்டா ராகலானு மவ்வாறே யிவ்வா சிரியனும் * வேற்றுமை தாமே பேழென மொழிபவெனப் பிறன் கோட் கூறி †விளிகோள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே யென் றிந் திரன்கோளேத் தன்கோளாக்கினமையானு, மிவ்வாசிரியனுக் கைந் திரமளித்த வாசிரியனு மகத்தியனா மென்பது பெறப்பட்டது.

இனித் தொல்காப்பியனென்பது ரகுமரபி னவதாரஞ் செய்த நெடியோற்கு ராகவனைனப் பெயரெய்தியாங் கிவ்வாசிரி

§ காக்கைபாடினியம். || தொல், சொல், சரக. ** பதிற்றுப்பத்து, ௧௧.

* தொல், சொல் ௬௩. † ௧௭௪ ௬௪.

யர்க்கு மரபுபற்றிவந்த பெயர். என்னை? இவ்வாசிரியர் கவியின் மரபி னுதித்த சமதக்கினி யிருடியின் மகனாகலானு, மம்மரபின் வந்த விருடிகளெல்லாருள்ளுஞ் சிறந்தோராகலானு, மாரிய மொழிக்கட் காவியனெனவு மப்பெயரே தற்பவமாகித் தமிழிற் காப்பியனெனவும் வழங்கல் பொருந்துமாகலானு, மாரிய மொழியுட் கவியென்பது பிரமணையு மவன்வழிவந்த முனிவர் சில ரையும் பிறரையு முணர்த்துமாகலி னவருட் பிரமணையு ணர்த்து மாறு தொன்மையென்னு மடைபுணர்த்துத் தொல்காப்பியனென வழங்கினமையானுமென்பது.

பல்புகழாவன வியற்கையாகிய நுண்ணறிவானுஞ் செயற் கையாகிய கல்வியறிவானும் வந்தபுகழு, மவ்வறிவானே நூலி யுற்றி நமக்கும் பயன்பட வளித்த புகழுந், தவ்வொழுக்கத்தான் வந்த புகழு, மவ்வொழுக்கத்தா ினென்றார் தெறலு முவந் தாரை யாக்கலுங் † கூற்றங் குகித்தலு முதலாயினவு ஞானமு மமைதலான் வந்த புகழுமாம்.

இனி யிந்நூலை யதங்கோட்டாசிரியற்குக் காட்டிய காலம் வரைபறையா னித்துணைத்தென் றறியப்படாவிடினும் பாண்டிய னுட்டைக் கடல்கொள்ளுமுன்னர்த் தென்மதுரையி லரங்கேற்றப் பட்டமையானு, மந்நாட்டைக் கடல்கொண்டபின்னர்க் கபாட புரத்துச் சங்கமிருந்தகாலத்தே யிராம னிலங்கைசென்றமையானு, மவன்காலத்திற்கு முன்னென்பது தேற்றமாகலி, னசாற்குக்காட் டியபி னன்றுதொட் டின்றுந் தொல்காப்பியனென்னும் பெயர் மறையாதுதோன்றலு, மத்தோற்றத்தா லவனது பல்புகழ் நிலை யலு முணரப்படலி, னம்முறையானே காட்டித் தோற்றி ிறுத்த வெனக் கூறினர்.

ஒருவன் முற்றவுணர்ந்தானாயினு மக்கல்வியறி வோன்றே கொண்டு நூல்செய்யத் தொடங்கின்,

‡ “நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றந்த னுண்மையறிவே மிகும்.” எனவும்,

† “காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்.”

† தறன், உசுச. ‡ ஷை உசுக. § ஷை நளக.

† சிந்தாமணி, கனகமாலையாசிரியம்பகம் ௪௬.

எனவுஞ் சான்றோர் கூறினாராகலி னூழ்வயத்தான் மயங்க வியற்கையாகலானு, மல்கியற்கை மறுவில்செய்தி மூவகைக்கா லமு நெறியினாற்றிய வறிவர்க்குக் கெடுமாகலானு, மிந்நூலகத் தூழ்வயத்தா னெய்தற்பாலவாய குற்றமு மில்லாமைக்குக் கார ணந் தவமாமென்பது விளங்க நிறுத்த படிமை யென்றார்.

இவ்வாற்றா னிவ்வாசிரிபன் றவத்தான் மறுவில் செய்தி மூ வகைக்காலமு நெறியி னாற்றிய வறிவனாகலிற் ற் கற்றோரறியா வறி வங் கற்றோர்க்குத் தான் வரம்பாகிய தலைமையுங் காமமொடு கடுஞ் சினங் கடிந்த காட்சியு மிமேபை யாவதுமறியஈ வியல்புமுடைய துனி யில் காட்சி முனிவனா மென்பது பெறப்பட்டது.

இங்ஙனம் பல்புகழ்நிறுத்தற்குக் காரணம் படிமையேயாகலி னிறுத்தவென்னு மெச்சம் படிமையோனென்பதன்கட் படிமை யென்னுங் காரணப்பெயர் கொண்டது.

இனி யாக்கியோன் பெயர் கூற லென்கருதியோவெனி னூல் கேட்பான்புக்க மாணுக்க னிந்நூ லுயர்ந்தோன் செய்ததோ வன்றோவென வைபுற் றிடர்ப்படுமாகலி, னதனையொழித் தவனைக் கற்றற்க னூக்கற்பொருட் டென்பது.

அதுகருத்தாயிற் கண்டெண்ணித் தொகுத்தான் பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோ னென்றமையானே யவனுயர்ந்தோனென்பது பெறப்படலி னைந்திர நிறைந்தமை கூறல்வேண்டா வென்பது கடா. அங்ஙனங் கூறாவழித் தமிழ்மரபொடு மாறுபடாமையின விளிகொள்வதன்கண் விளியோடெட்டே யென்றற்போல்வ சில விந்திரன்கோளு மிந்நூலுட் கூறலானு, முந்துநூல்கண்டெனப் பொதுப்படக் கூறலானு, மிந்நூலுக் கைந்திரமு முதலுலாமோ வென்னு மையநிகழுமாகலா னதனை யொழித்து வடமொழியியா யஞ்சில தமிழின்வரினு, மவை தமிழிற்கு முரிய மரபாகலிற் பிற னுடம்பட்டது தானுடம்படுத லென்னு முத்திவகையாற் கொள் ளப்பட்டன வன்றிப், பெரும்பான்மை தமிழ்மரபின் வேறுபட்ட மரபினையுடைய வந்நூலை முதலுலாமெனக் கருதி யவை கொள் ளப்பட்டன வல்ல வென்ப தறிவிததற்பொருட்டுந், தமிழின்ச

ஊள்ள முந்துநூலே யிந்நூற்கு முதனூலா மென்ப துணர்த்தற்
பொருட்டு, மைந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியனென வதனைப்
பெயர்க்கு விசேடணமாக்கியு முந்துநூல் கண்டென வவற்றை
முதனூலெனக் கோடற்துச் செயப்படுபொருளாக்கியுங் கூறினா
ரென்பதுவிடை.

இனி வழிகூற லென்கருதியோவெனி, னுக்கியோ னுயர்ந்தோ
னயினும் பிறிதோர் கோட்பாடுபற்றி முனைவனாலொடு முரணு
மாறு தானே படைத்து நூல்செய்தானோவெனவு மையுறமா
கலி, னதனை யொழித்தற்பொருட்டு முனைவனாலின் முரணாத
வின்னநூலின் வழித்தாகச் செய்தானென வழிகூறல் வேண்டு
மென்பது.

இனி யகத்திய முதலாய முதனூல்கள் பிறிதொரு நூலின்
வழித்தாகச் செய்யப்படாமையா னவற்றின்க ணிவ்வைய முள
தா காதோவெனி, னவை தானே தலைவனாகிய முனைவினை வழிபட்
டவனருள்பெற் றவன்கண்ட வியற்கை முதனூலின் வழித்தாகச்
செய்யப்பட்டன வென்பவாகலி, னது வழிகூறலோ டொத் தைய
மறுக்கு மென்பது.

இனி பெல்கூறல் யாதுகருதியோவெனி, னிந்நூ லுயர்ந்
தோனான் முந்துநூலின் வழித்தாகச் செய்யப்பட்டினு முழிவிகற்
பத்தாற் சிற்சிலவழியிற் சிலமுந்துநூன் மக்களறிந்து பயன்
கோட லின்மிக் கிடக்குமாகலி, னங்ஙன மக்களா னறிதற்கருமை
பற்றி வழங்கப்படாதனாலோ வறிந்து பயன்கோடலின் வழங்
கப்படு நூலோவெனவு மையுறுமாகலி, னதனை யொழித்தற்
பொருட்டுப் பயன்படுமாற்றா னின்னவெல்லையு ணடக்குமெனல்
வேண்டுமென்பது.

இனி நூற்பெய ரெந்நூன்மருங்கு முதற்க கணமுதப்படலா
னறியக்கிடக்குமாகலிற் பாயிரத்துட் கூற லென்கருதியோவெனி,
னந்நூல் செய்தானாம் பெயர்பெறலே யன்றிச் செய்வித்தான்
முதலாய பிறகாரணத்தானும் பெயர்பெறல் கூடுமாகலி, னக்கா
ரண முதற்ககணமுதிய பெயரான் விளங்காமையா னது விளங்
கற்பொருட்டுப் பாயிரத்துட் கூறல்வேண்டு மென்பது.

இனிச் செய்தானு விந்தூல் பெயர்பெற்றமையாற் பாயிரத்து ளாக்கியோன்பெயர் கூறவே முதற்கணைமுதிய நூற்பெயரது காரணம் விளங்குமாகலின் வேறுகூறன் மிகையாமென்றி, செய் வித்தான் பெயரு மதுவேயாக விருத்தலுங் கூடுமாகலிற் பாயி ரத்து ணூற்பெயரும் வேறுகூற லின்றியமையா தென்பது. இக் கருத்துத் தொல்காப்பியனென்னும் பெயர்தோற்றி யென்னுது தன்பெயர் தோற்றி யென்றமையானே யினிது விளங்கும்.

இனி வழிகூறலே யமையும்; ஆதன்வகையாகிய யாப்புக் கூறல் வேண்டாவெனி, னின்னதன் வழித்தாகச் செய்யப்பட்ட தென வழிகூறலான் முந்துநூற்பொருளே வழிநூலினு முள்ள தென்பது பெறப்படலி, னம்முந்துநூலிருக்க விவ்வழிநூலை யாதுகாரணத்தாற்செய்தானெனவு,மம்முந்துநூலின் வழுவண்மை பற்றி யதுகளைதற்பொருட்டுச்செய்தானே வெனவு மையுறுமாகலி னதனை யொழித்தற்பொருட்டு, முந்துநூலிற் கூறியபொருள்களு ணார்தற் கரியவாகத் தொக்குநின்றமையானே விரிந்துநின்றமை யானே தொகைவிரியாக நின்றமையானே தன்வழங்கு மொழி யல்லாத பிறிதொரு மொழிக்க ண்ன்றமையானே வப்பொரு ளையே யுணர்தற் கெளியவாகிப் பயன்படுபாறுதொகுத்தன் முத லாய வகையினு ளிவ்வகைபாற் கூறினானென யாப்புங் கூறல் வே ண்டு மென்பது.

இனி * வழியி னெறியே நால்வகைத் தாதுமென வாசிரியன் கூறலான் முதலூலுக்கு யாப்பின்றென்பது பெறப்படலி, னிற் நூலுக்கு யாப்புக்கூற லையும்க்; களவியலாகிய முதலூலுக்குக் கூற லமையாதேயெனி, னாசிரியன் வழியி னெறியே யெனப் பிரித் தமையான் முதலூ னன்குவகையாப்பு முடைத்தன்றெனல் பெ ரப்படுமென்றி யவற்று ளொருவகையு முடைத்தன்றெனல் பெ ரப்படாமையானு, முனைவன் முற்றுணர்வின னாகலானு, முதலூ லுக்கு மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தலொன்றின்றி, யேனைமு வகைத்தாகிய யாப்பு மேனையநூலை நோக்குவிடத் தமையு மென்பது.

இனி நுதலியபொரு ணூல்கற்குமிடத்து மாணக்காரற்றாமே யறியக்கிடத்தலிற் பாயிரத்துட் கூற லென்கருதியோவெனின்,

யாதானு மொருபொருள்வேட் டதுபெற நாடி முயல்வார்க்கப் பொரு ளின்னவிடத் துள்ளதெனக் கூறி னாண்டுச்சென் றப் பொருள் கொள்ப: அல்லாக்காற் றும்வேட்ட பொருளிருக்குமிட மாயினு மாங்குச் செல்ல விரும்பார்: அதுபோலவே மாணுக்கனு ததவியபொரு ளிதுவென முன்னர்க்குரூபிடி னுசிரிய னிந் தூலைக் கற்கவெனக் கூறினு மந்தூ லெப்பொருளுதலிற்றே வதன்கண் வேட்டபொருளுளதோவென வையுற்று விருப்பத் தொடு முயலானாகலிற் கூறல் வேண்டு மென்பது.

இனிச் கேட்போரைக் கூற லென்கருதியோவெனின், முன் னோர்நூலை முற்றக்கற்றுப் புலமை நிரம்பிய முதியோராயினு மூழ்வயத்தான் மயங்கலு மிபற்கையாகலானு, மிந்நூலகத்து மவ்வாற்றார் குற்றமுளவோவெனச் கருதுமாகலானு, மதனை யொழித்தற் கின்னார்கேட்டுக் குற்றமின்மை யாராய்ந்தாரெனல் வேண்டு மென்பது.

இனி யொருவன்கேட்ட லமையாதோ கேட்போரெனப் பன்மைகூற லென்னையெனி, னவனு மூழ்வயத்தான் மயங்கியா யினு நட்புமுதலாய பிறகாரணத்தானாயினுங் குற்றத்தை நன் றெனக்கூறினுங் கூறுமாகலி, னறிவுடைமையார் பலரிருந்து கேட்டி னூழ்முதலாய காரணத்தாற் சிலர் மயங்கினு மேனையோர் மயங் காமையிற் பலர் கேட்டல்வேண்டு மென்பது.

இனி யுரைசர லடிக ளாளு மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத் தன் கேட்டனனெனவு, மிளங்கோவேந்த னாருளிக்கேட்ப வளங் கெழு கூலவாணிகன் சாத்த னறிபவைத்தனனெனவுங் கூறலாற் சிலப்பதிகாரத்தினு மணிமேகலையினுங் கேட்போர் பலரின்றி யொருவராயவா றென்னையெனி, னீண்டுக்கூறிய பாயிரத்தியல் பெல்லாங் குறைவின்றி நூலுக்கே வேண்டப்படுவன வாகலி னச்சிலப்பதிகா ர முதலாய செய்யுளிடத்துச் சில குறைந்துவரினு மிழுக்கின்றென்பது.

இனிச் சிலப்பதிகா ர முதலாயின நூலாகாவோவெனி, னூற்கப் படுவனவெல்லா நூலையாயினு மேனினூலுக்கெல்லாங் கருவி யாதற் சிறப்புப்பற்றி யிலக்கணநூலையே நூலெனவு, மேனைய

வற்றைச் செய்யுளெனவும் வழங்கலே மரபாயிற்று. என்னை? எழுதப்படுவவெல்லா மொழுத்தெனப்படு மாயினும் பிறவற்றைக் கூறும் லகரமுதலாயவற்றையு மிலக்கணநூலையுங் கூறுபவாக லானு, மோதப்படுவவெல்லா மோத்தெனப்படு மாயினும் பிறவற் றைக்கூறுது மறைபையு மியலையுங் கூறுப வாகலானு மென்பது.

இனித் தவத்தான் மனந்தூய்மை பெறாதோ ரெத்துணைக் கற்பினு மூழ்வபக்தான் மயங்கலானுந், தவமுடையார் மயங் காமைபானுந், தவமுடையாரே நூல்செய்தற் குரியாரென விதிப் பிற் கேட்டுக் குற்றமாதாய்வாரைக் கூறல் வேண்டாவெனி, எவ் வாறு விதிப்பி னகத்தே தவவொழுக்க முற்றினமையானே யூழ் வயப்படாது தின்று குற்றமில்வாக நூல்செய்த வள்ளுவனார் முத லாயினுக்குப் புறத்தே தவவேடமின்மையா னவர்போல்வார் செய்த நூலினுங் குற்றமுளவெனப்படுமாகலானு, மகத்தே தவ வொழுக்க முற்றுமையா னூழ்வயப்பட்டுக் குற்றமுளவாக நூல் செய்த பவணந்திமுனிவர் சிவஞான முனிவர் முதலாயினுக்குப் புறத்தே தவவேட முண்மையா னவர்போல்வார் செய்த நூலெல் லாங் குற்றமில்வெனப்படு மாகலானு, மவ்விதி பயனின்றாக முடி தலின், யாவர்செய்த நூலாயினு மறிவுடையார் பலர்கேட்டுக் குற்றமின்மை யாராய்தலேவேண்டப்பட்ட தென்பது.

இனிப் பயன்சூற லென்கருதியோவெனி, னின்னர்கேட்டுக் குற்றமின்மை யாராய்ந்தமையா னிஃதையர்வுடைய நூலாமென வறிந்தானாயினு மிந்நூல் கற்க வின்ன பயக்குமென வறியானாயிற் கற்றலின்க னுாக்கஞ் செல்லாமையா னது கூறல் வேண்டு மென்பது.

இவ்வெட்டு மின்றியமையாது வேண்டப்படுவன வாகலி னிவை யெல்லாவாசிரியரானுங் கொள்ளப்பட்டன.

இத்துணைச் சிறப்பிலவாயினு மாக்கியோனுங் கேட்போரு மெக்காலத்தினர்; யாண்டிருந்தனர்; யாதுகாரணத்தா லிந்நூல் செய்தானென் றறியுமாறு மாணுக்கர்க்கு விருப்பஞ்செல்ல லியல் பாகலானு, நூல்செய்த காலத்தோ வல்லது பிற்காலத்தோ வரங் கேற்றப் பட்டதெனக் கடாங்கிழு மாகலானு, ம.ணைசெல்லு மரச னவைக்களனாயிற் கேட்போ ரிந்நூல் குற்றமுடைய தெனினி னந்நூல்

கொள்ள, தொழியும்; அன்றேலவர் கூறினும் பயனின்றே பென்று முந்துநூலைத் தொகுத்தன்முதலாய யாப்பி னெய்திய காரணமன் றிப் பிறகாரணமு முளாவோ வென்று மைபந் தோன்று மாகலானு, நூல் செய்தகாலமு மதனை யரங்கேற்றிய களனு மேனைப கார ணமுங் கூற லின்றியமையாதென வொருசாராகிரியர் வேண்டினு ளென்பது.

இனித் களன்கூறவே காலமுமடங்காதோவெனி, நூல் செய்த காலத்தே யரங்கேற்றல் வேண்டுமென்பது நியமமாகா மைபாற் பிற்காலத்துங் கூடுமாகலி னவ்விரு ளாலமும் வேறாதது முண்மையான் வேறு கூறப்பட்ட தென்பது.

இனி யவ்வெட்டனு ளாக்கியோனு முதனுலு மதுவழங்கு மெல்லையு நூல்செய்யு முன்னரே, யந்நூலுக்குக் காரணமாக நின்ற லின் முன்வைக்கப்பட்டன. அவை மூன்றும் வழிநூலாகிய காரிய முளதாகற் கின்றியமைபாத காரணமே யாயினு மாக்கியோ னக்காரணங்களுட் சிறந்த நிமித்தகாரணமாகலி னவன்பெயர் முன்னு, முதனுந் முதற்காரண மாகலின் வழி யப்பெயர்க்குப் பின்னு, மெல்லை யம்முதனுற்பொருளின் வழக்குப்பயிற்சியினை யுணர்த்தலி னது வழியின்பின்னு முறையானே வைக்கப்பட்டன.

யாப்பு நூற்பெயரு நுதலியபொருளு நூலுடனொற்றித்துத் தோன்றலி னவை யவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டன. அவற்றுள் யாப்புநுதலியபொருளு மறிதற்கு நூலே யிடமாக நின்றலி னூற் பெயர் முன்னு, நூலது வகையே யாகலின் யாப் பதன்பின்னு, மவ்வகையாற் சொல்லப்பட்ட நூலிடமாக வறியப்படுதலி னுத லியபொரு ளவற்றின் பின்னும் வைக்கப்பட்டன.

கேட்போரும் பயனு நூல்செய்யப்பட்டபின்னரே பெறப் படுதலி னவை யவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டன. அவற்றுட் கேட் டற்குரியார் கேட்டு நன்றெனக்கொள்ளினன்றி யந்நூலை யுலகங் கொள்ளாடையி னூற்பயனை யுலகமெய்தற்குக் கேட்போரே காரணமாகலா, எனவ்பெயர் முன்னும் பயன் பின்னுமாக எவக் கப்பட்டன.

இனி நூல் செய்த காலத்தின் பின்னர்க் களனுங், களத்து

ளரங்கேற்றியபின்னர்க் காரணமும் புலப்படலி, னவை யம் முறையான் வைக்கப்பட்டன.

அவற்று ளாக்கியோன்பெயர் வழி யெல்லை மூன்று மிறந்த காலத்தன. நூற்பெயர் யாப்பு நுதலியபொருண் மூன்று நிகழ் காலத்தன. கேட்போர் பய னிரண்டு மெதிர்காலத்தன.

இனி யவ்வெட்டனுள் வழியையும், யாப்பின் வகையுண் மொழிபெயர்ப்பையு முனைவன் கண்ட முதனு லின்றியினுற்போல வவனுலகத்துக் குற்றமுளவோ வென்னு மையமுமின்மையி னந் தூல் கேட்போரையுங் களையு மின்றொன்பது.

இனி யாக்கியோன்பெய ரன்விச் செய்வித்தான் பெயரு முறைசெய்தான் பெயருங் கூறலுந், தன்னாலுக்கே யன்யி யதன் முதனாலுக்கும் வழிகூறலு, நூலுக்கே யன்யிப் படல மோத் துச் சூத்திரங்கட்கும் பெயர்கூறலும், பெயரே யன்யித் தொகை முதலாய பிறவுங்கூறலு, நூலது பிண்டத்திற்கே யன்யி யதற் குறுப்பாகிய படல மோத்துச் சூத்திரங்கட்கு மின்னது நுதலின வெனக் கூறலு, நூல்கேட்போரைக் கூறலே யன்யி யுரைகேட் போரையுங் கூறலும், பயனே யன்யிப் பயனுக்குப்பயன் கூற லும், பாயிரங் கூறினாற் பெயர் கூறலும், பாயிரத்துக்கிலக்கணங் கூறலு, மவைபோலவன பிறவும், பாயிரத்தோடொத்த விலக் கணத்தவெனக் கொள்ளப்படும்.

இனி யிந்நூல் செய்வித்தானும் பாண்டியன் மாகீர்த்தியா மென வடியார்ச்சுநல்லார் கூறினார்.

இனி யிந்நூலுக் சிதன்முன்ன ருரைசெய்தார் பெயருங் கூறுதும். அவ ருரையாசிரியரெனச் சிறப்புப்பெயர் பெற்ற விளம்பூரணவடிஞர், பேராசிரியரு, நல்லிசைப்புலவரு ளொருவ ராகிய கல்லாடர் பெயர்பூண்ட பிற்காலத்தாராகிய பற்றொரு கல்லாடருந், சேனாவரையரு, நச்சினர்க்கினியரு மென் றைவர். அவரு ளிளம்பூரணவடிஞரை யெழுத்துக்குஞ் சொல்லுக்கும் பொருளிற் சிலபகுதிக்கு மிக்காலத் துள்ளது. பேராசிரியருரை பொருளதிகாரத்துட் சிலபகுதிக்குளது. கல்லாடருரை சொல் லினு மெச்சவிய லொழிந்த வேளைய வெட்டியற் குளது. ஏனைய

விறந்தனபோலும். சேனுவரைப் சொல்லதிகார மொன்றற்கே
யுரையெழுதினார். நச்சினுக்கினிபருரை யெழுத்துச் சொற்
பொருண் மூன்றுக்கு முளது. அவருரைகளிற்பல வாசிரியர்
கருத்துக்கு மாறாவனவுஞ், சூக்திரப்பொருளை முற்று முணர்த்
தாதவு மாக வுள்ளன. அதுநோக்கியே யிலக்கணக்கொத்து
நூலார் தமது நூலுள்,

“நூலா சிரியர் கருத்தினை நோக்கா
தொருகுத் திரத்துக் கொவ்வொரா சிரிய
கொவ்வொரு மதமா யுரையுரைக் குவரே
யவ்வுரை யதனு ளடுத்த வாசகங்கட்
கவர்கருத் தறியா தவரவர் கருத்தினுட்
கொண்ட பொருள்படப் பல கூறுவரே.” எனக்கூறினார்.

அவருரைகளிற் சிலவற்றை யாசிரியர் கருத்துக் கொத்த
விடத்துங் கொள்ளாது மறுத்து, மொவ்வாவிடத்து மறுதுடன்
பட்டு, மிப்பாயிரத்துக்கு மெழுத்தெனப் படுபவென்னு முதற்
சூக்திரத்திற்கும் விருத்தியுரைபென வொன்று சிவஞானமுனிவர்
செய்தனர். அவரவ்விருகுத்திரத்துக்கே யுரையெழுதினாராயினு
மவ்வுரையுண் மரபுநிலைதிரியப் பல கூறினார்.

இங்ஙன முரை பலதிறப்பட்டு வழங்கலி னவற்றை யாசிரியர்
கருத்தாகக் கொண்டு பிற்காலத்தார்செய்த நிரம்பா விலக்கணத்த
வாய வீரசோழியங் காரிகை நன்னுல் சின்னு விலக்கணவிளக்க
மிலக்கணக்கொத்துப் பிரயோகவிவேக முதலாய போக்கரு
நூல்களை யிக்காலத்தார் கற்றுப் புலமைநிரம்பாராய் மரபுநிலை
திரியத் தாமும் வேறுவேறிலக்கணஞ் செய்பத் தொடங்கினார்.

இவ்வாறு செந்தமிழியற்கை கற்போர்க்குப் பயன்படாது
மறைதலை நோக்கி,

* “மறுதலைக் கடாஅ மாற்ற முடைத்தாய்த்
தன்னூ லானு முடிந்த நூ லானு
மையமு மருட்டையுந் செவ்விதி னீக்கித்
தெற்றென வொருபொரு ளொற்றுமை கொளீஇத்
துணிவொடு சிற்ற லென்மனார் புலவர்.”

தொல், பொருள், கூசும்

எனவாகிரியர் கூறியவா நின்றாலிடத்துள்ள நுண்பொரு
ளெல்லாம் யாவர்க்கு மறையாது விளங்க விரித்துக் கூறுதலைக்
கருதிற் நிவ்வுரையென்பது.

இனி யிந்நூலுக்கு முதனூலாகிய வகத்தியமுதலாயின பன்
னூற் றியாண்டின் முன்னரே யிறந்தமையி னந்நூல்கொண்
டுரைத்தலை யின்றி யிவ்வுரை பிற வுரையிலக்கணமெல்லாம் பெறு
மென்பது.

இனி முதனூலுக்கு வழிகூறுத லாவது, ஆசிரிய னகத்தி
யன் முதலாயினர் திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளிடத்துங்
குன்றெறிந்த முருகவேளிடத்துங்கேட் டகத்திய முதலாயின
செய்தாரெனல் போல்வது.

இனி யாயுங் குணத் தவலோகிதன் பக்க ஸகத்தியன் கேட்டு
நூல்செய்தானெனவு, மந்நூலின் வழித்தாக விறநூல் செய்யப்
பட்டதெனவும், வீரசோழியநூலார் கூறிய சொற்பற்றிப் பிற்கா
லத்தார் கூறுவாராயினர்; அது பொருந்தாது. என்னை? வீர
சோழியத்தின் முன்னர் நூல்செய்தா ரொருவரு மங்ஙனங் கூறு
மையானு, மவரருந்தவ முனிவ னுக்கிய முதனூலெனவே கூற
லானு, மவலோகிதன் புத்தமதகுருவாகலி, னம்மத மிந்நூல்
செய்த காலத்தின்மையி னிதன் முதனூற் காலத்து மின்மை
சொல்லாதே யமைதலானு, மக்காலத்து முளதென்பா ருள்ளா
யினு மம்மதக் கொள்கையுள் யாதொன்று மின்றி †நான்மறைமுற்
றிய வாசா னென்று ‡ மனாபிற் கோட் லந்தணர் மறைத்தே யென்று
§ மையர் யாத்தனர் காரணமென்ப வென்றும்,

§ “நூலே கரக முக்கோன் மணியே
யாயுங் கால யந்தணர்க் குரிய.”

என்று, ¶ மாயோன் சேயோன் வேந்தன் வருண்ணென்று,
மகத்தியத்தின் வழிவந்த விறநூல் வேதத்தையும் வேதநெறி
யொழுகு மந்தணரையும் வேதத்துட்கூறிய தேவரையுங் குறித்
துக் கூறுதலானும், புத்தமதக் கொள்கை கூறுவிடினு மக்குரு

† சிறப்புப்பாயிரம். ‡ பிறப்பியல், உ. ௨. § கற்பியல், ௪.

§ மரபியல், எ. ௨. ¶ அகத்திணையியல், ௨௨.

வின் வழிவந்த நூலாயி னந்தணர்மரபு கூறிய ங்குப் பெளத்தர் மரபாயினுங்குறல் வேண்டுமாகலானுங், கடைச்சங்கப் புலவருட் டலைவராகிய நக்கிரனார், * முறணில் பொதியின் முதற்புத்தேள் வாழி யெனக்கூறுதலா, என ரவலேகிதனிடத்துக் கேட்பின் முதற்புத்தேளெனல் பொருந்தாமையானும், புத்தமதத்தாரு நல்லிசைப்புலவருமாகிய கூலவாணிகன் சாத்தனா † ரமர முனிவ னெனவுஞ், சைனமுனிவரு நல்லிசைப்புலவருமாகிய விளங் கோவடிகள் ‡ தெய்வமால்வரைத் திருமுனியெனவும், பிறசான் றேருந் § திருந்திய பொதியி லருத்திறகைத்தியனெனவும் ¶¶ வயந்த மாமலை நயந்த முனிவரெனவும் கூறினான், மியங்ங னங் கூறுமையானு மென்பது.

இனி யிந்நூன் மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டமென்றற் போல் வவு, பொவ்வோ ருறுப்பு மொன்பதொன்ப தோத்துடைய வென்றற் போல்வவு, மகத்தய மவிரய முதலாயின வியலிசை நாடக மென்னு மூன்று பிண்டத்தை யுடைய வேறொரு பிண்ட மென்றற் போல்வவு, மஃ தெழுத்ததிகார மிது சொல்லதிகார மிதுபொருளதிகார மிது நூன்மர பிது மொழிமர பென்றற் போல்வவு, நூற்பெயர் கூறலோ டொக்கும்.

இச்சூத்திரத் திவ்விலக்கணங்களைத் தெ குத்துக் கூறுகின் றார்; இவ்வியலு ளிவற்றை விரித்துக் கூறுகின்றார்; இதனுட் டொகுத்தும் விரித்துங் கூறுகின்ற ரென்றற் போல்வன நூல் யாப்புக் கூறலோ டொக்கும்.

இனி யிப்படல மின்னது நுதலிற்று; இவ்வோத் தின்னது நுதலிற்று; இச்சூத்திர மின்னது நுதலிற் றென்றற் பே ல்வன நூனுதலிய பொருள் கூறலோ டொக்கும்.

இனி யிந்நூலுக் கிளம்பூரண வடிகண் முதலாயினார் செய்த வுரைகளைக் கேட்டார் யாவரோ வெனி, னவ்வரை யெல்லங் கடைச்சங்கத்தார் காலத்தின் பின்னர்ச் செய்யப்பட்டன வாசு

* தொல், செய்யுளிய; பேராசிரியருரை மேற்கோள். † மணிமேகலை.

‡ அரக்கேற்றுகாளைக-வது அடி. § ஷ யுரை மேற்கோள்.

¶¶ சிலப்பதிகாரவுரை மேற்கோள்.

லிற், குற்றமின்மையாராயுமாறு கேட்டோரையிலவாயின. அதனைன்றே யாசிரியர் கருத்தொடு மாறுபட வேறுவேறு கூறினரென்பது.

இனிக் கேட்போரை யுடைமையாற் குற்ற மிலவாகிய வுரையெந்நூலுக்கு மின்றே வெனிற், குமாரதெய்வத்தின் கூறாகிய வருத்திரசன்மனைக் கேட்போனாக வுடைமையா, னாலவாய்ப்பெருமானடிகளின் கூறாகிய விழையனா ரருளிய களவியலுக்கு நக்கீரனார்கண்டவுரை குற்றமில்லா மென்பது.

இனிக் களவியலுரைப் பாயிரத்தின்க ணுப்பூரிகுடிகிழார் மகனாவா னுருத்திர சரும னாவான் செய்த திந்நூற் குரையென்பாரு முளர். அவன் செய்திலன்; மெய்யுரை கேட்டானென்க வெனவு, மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் தம்மகனார் கீரவிச் கொற்றனார்க் குரைத்தாரெனவு, மவர் தேனூர்க்கிழார்க் குரைத்தாரெனவு, மவர்முத லிவ்வாறே முசுறியாசிரியர் நீலகண்டனார்காறு முரைநடந்து வருகின்றதெனவும், பல தலைமுறை போக்கிப் படர்க்கை முகத்தாற் கூறுதலானும், பிற்காலத்தாரது செய்யுள் சிற்சில விடையிடைக் காணப்படலானும், களவியலுரை கண்டார் நக்கீரனாரல்லரெனச் சிலர் கூறுவர்; அதுபொருந்தாது. என்னை? யிளம்பூரணர் முதலாய வுரையாள ரெல்லாரு நக்கீரனருரையெனவே கூறலானும், பேராசிரிய ரினி யிவ்வுரை செய்தார் யாவரோ வென்றவழி மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரரென வுரைசெய்தான் பெயர்கூறுதலுஞ் சூத்திரஞ்செய்தான் பெயர் கூறுதலோ டொத்தவிலக்கணத்த தாயிற்றெனமரபியலுட் கூறுதலா, னுரைசெய்தானுந் தன்பெருமையைத் தானே கூறானாகலிற் பிற்காலத்தா ரொருவ ரவருரைக்குப் பாயிர மெழுதி, யவர்க்கு செய்த வுரைப்பாயிரத்தொடு சேர்த்தாரென்பது பெறப்படலானும், வடமொழிக் கடம்பவன புராணமுங் கீரனா ருரைசெய்த வரலாற்றை யொருதிருவிளையாடலாகக் கூறலானு, முன்னோர் செய்யுள் பல வவருரையென்றே கூறலானு, மிடையிடை யுள் ளான பிற்காலத்துச் செய்யு ளென்பது தேற்றமாயி, னதனை யெழுதுவோரான் வந்த மாறுதலெனக் கொள்ளலே முறையன்று, முற்கூறிய பிரமாணங்களைத் தள்ளல் கூடாமையானு மென்பது,

இதுவன்றி நக்கீரனா நுரைப்பாயிரத்து ஞருத்திரசருமன் பின்னர்க் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனா நுரைத்தவிடத்துப் பதந்தோறுங் கண்ணீர் வார்ந்து மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்ப விருந்தா னெனக் கூறலி, னக்கீரனார் நூலாக வெழுதா துரையை வாய் மொழியாற் கூறினாரெனவு மவ்வாறே சிலதலைமுறை நடந்து வந்து பின்ன ரொருவரா னூலாக வெழுதப்பட்டதெனவுஞ் சிலர் கூறலு, மதுபாயிரத்துள்ளே யுரைத்தா மெனநூலுட் கூற லாற் களவியற் குரையெழுதினார் நக்கீரனே பாயிரமே. பிறரா னெழுதப்பட்டதெனச்சிலர் கூறலும் பொருந்தாமையா, னூலு ரையும் பாயிரமு நக்கீரனாரே யெழுதினா தென்பதூஉ மப்பா யிரத்துட் பிறரொருவரா னுரைப்பாயிரமுஞ் சேர்க்கப்பட்ட தென்பதூஉ முணரப்படு மென்பது.

இனி யுருத்திரசருமன் கேட்டு நன்றெனக் கொண்ட கள வியலுரைக்கண்ணும், யாப்புக் கேட்போ ரென்மனார் முதலாய சிலசொற்களி னுரையைச் சிவஞான முனிவர் மறுத்தமையாற், கேட்போரை யுடைய நூலுரைகளினுங் குற்றமுண்மை பெறப் படுமாவேவெனி, னுரைசெய்தார் நல்லிசைப்புலவருட் சிறந்தா ரும் புலவுத்துறத்து புலம்வென்ற பொய்யா நோன்புடையாரு மர்கலின் மயங்கா ராகலானு, மதனைக்கேட்டான் குமாரதெய்வ மாகலானு, மதனை மெய்யுரை பெற்றாமெனக் கொண்டாரு மேனைய நல்லிசைப் புலவரே யாகலானு, மவ்வுரை யாவரானு மறுக்கப்படாத மணிபிற்றும். அநனைப் பின்னர்க்குறுதும்; ஆண்டுக்காண்க.

இனிப் பயனுக்குப் பயனாவது,

“எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்
மொழித்திறத்தன் முட்டறுப்பா னாகு—மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனுற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்.” என்றதனானுணர்ச்

இனிச் கடாவிடை புள்ளுறுத்துக் கூறுந் துணிவுரை யுரைக் கற்பாற்று.

: இனிச் சிவஞானமுனிவர் வடவேங்கடந் தென்குமரி யென் பன வன்மொழித்தொகையா யவற்றை யெல்லையாக வுடைய.

நிலத்தை யுணர்த்தின வென்றமையா னவற்றைச் செவ்வெண்ண
முற்கூறியது பொருந்தாதென்பது மறுதலைக்கடா. அது கூடாது;
என்னை? யாசிரிய * ரேல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய
வெனக் கூறினமையான் வடவேங்கடர் தென்குமரி யென்பன
வன்மொழித்தொகை யாயி னவ்வன்மொழியை விரித்தவிடத்து
மச்சொற்பொருள் சிதையாமை வேண்டுமாகலி, னீண் டவர்
கூறிய வன்மொழிப்பொரு ளாகிய நிலத்தை விரித்து வடவேங்
கடர் தென்குமரி நிலமெனக் கூறின், வடவேங்கட மென்பது
தென்குமரி நிலமாமென வெழுவாய்த்தொடர்ப் பொருள் பயக்கு
மன்றி, வடவேங்கடத்தையுந் தென்குமரியையு மெல்லையாக
வுடையநிலமெனப் பொருள்படாமையா னச்சொல்லிரண்டு மொரு
சொன்னடைய வாகாமையானும், வெள்ளாடை பொற்றொடி
தகராளுழன் முதலாய பிற வன்மொழித்தொகைகள் வெள்ளா
டையான் பொற்றொடியாள் தகராளுழலாளென வன்மொழியை
விரித்தவிடத்தும் வெள்ளாடை முதலிய வச்சொற்களின் பொருள்
சிதையாது நின்றலானு, மும்மைத்தொகை நிலைக்களத்துப்
பிறந்த வன்மொழித்தொகையெனக் கொள்ளி, னது நிலைமொழி
யீறுதிரிந் தொருசொற்றன்மை யெய்திய தகராளுழ லென்பது
போலச் சிறுபான்மை வருதலன்றி, யொருசொற்றன்மை யெய்
தல் பெரும்பான்மை யரிதாகலிற் பயின்று வாராமையானும்,
வருமெனி † னறத்துறை விளங்கிய வறவோர்பள்ளியு மறத்துறை
விளங்கிய மன்னவன் கோயிலு மென்புழி யறத்துறை மறத்துறை
யென்னு மும்மைத்தொகைள் போல வேங்கடத் தென்குமரி
யென்றவதல்லது வேங்கடத்தென்குமரியென் றாகாமையானும்,
வேங்கடத்தை யெல்லையாக வுடைய நிலங் குமரியை யெல்லை
யாக வுடைய நிலமெனத் தனித்தனியின் றாயிடை யென்பதனைக்
கொண்டு முடிந்த வன்மொழித்தொகையெனக் கொள்ளி, னதுவு
மந்தரப் பெருவரை மத்தென்றாற் போல வடவேங்கடத் தென்
குமரி யாயிடையென மகரங்கெட்டு வல்லொற்றுத் தோன்றி
நிற்குமே யன்றி மெல்லொற்றாக நில்லாமையானு, மவ ராயிடை
யென்பதற் கவிடமெனவுந் தமிழ்கூறு நல்லுலகத் தென்பதன்க
ணுலகத்தை நிலமெனவுந் கூறினமையான் வடவேங்கடத்தையுந்

* நேல், கேல், சஉய. † சிலப்பதிகாரம் ஊர்காண்காணை, ௪௧-௧௨.

தென்குமாரியையு மெல்லையாகவுடைய நிலமாகிய வவ்விடமாகிய
:தமிழ்கூறு நிலமென லவருரை யாகவி னவ்வுரையு ளெல்லையாக
வுடையதாகிய தமிழ்கூறு நிலமென்பதே பயன்பட வாயிடை
யென்பது நின்று பயனின்றாக முடிதலானு, மவை யிரண்
ளையு மாயிடைக்கு விசேடணமாகக் கொண்டு வடவேங்கடத்
தையுந் தென்குமாரியையு முடைய வவ்விடமெனக் கூறி னஃதன்
மொழித்தொகை யாகாமையொடு மதிமுகக் கயல்விழி மடந்தை
யென்றற்போல விகாசமு முறல்வேண்டு மாகலானு, மவரு னகர
யிறுவா யென்னுது னகரவிறுவாயென மகரங்கெட்டசொல்லை
யே யன்மொழியென்றமையானு மென்பது.

இனி யவர் தமிழ்நாட்டிற்கு வடக்கட் பிறவெல்லையு முள
வாக வேங்கடத்தை யெல்லையாகக் கூறினர்; அகத்தியனுக்குத்
தமிழைச் செவியறி வுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரிய னாகிய
வறுமுகக்கடவுள் வரைப்பென்னு மியைப்புற்றி யென்றார். அது
கருத்தாயி,னவர்தாமே யிருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவ
ரெனக் காஞ்சிப்புராணத்துட் கூறலா, னறுமுகக்கடவுளுக்குத்
தந்தையாகலானு மகத்தியனுக்குக் குரவனாகலானு மக்கண்ணு
தல் வரைப்பினு ளொன்றைக் கூறல்வேண்டும்: அற்றன்று; இரு
வரு மபேதமாதல் கருதி யங்ஙனங் கூறினாரெனிற் நெற்கின்
கண்ணு மறுமுகக்கடவுள்வரைப்பினு ளொன்றே கூறல்வேண்டும்:
அங்ஙனமின்மையானு, மெல்லைகூறல் யாவர்க்கு மொப்பமுடிந்த
தாதல் வேண்டுமாகலின்,

ஐ “வீக்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை
விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து
மின்னுக்கொடி யுருத்து விளங்குவிற் பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
கலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு
பொலம்பூ வாயையிற் பொலித்து தோன்றிய
செங்க ணெடியோ னின்ற வண்ணமும்.”

எனனிளங்கோவடிகள் கூறினமையுந், திருமுருகாற்றுப் படையுண் முருகோன்மலையெனப் பரங்குன்று முதலாய பிற கூற லன்றி வேங்கடத்தை யவன்மலையென நக்கிரனார் கூறமையும் புராணங்களுட் பல நெடியோன்குன்றமெனவே கூறலுமாராயின் வேங்கட மறுமுகக் கடவுண்மலையா மென்ப தெல்லார்க்கு மொப்ப முடியாமை பெறுப்படலானும், பிற்காலத்தார் சிலர் வேறு கூறி னது பிரமாணமாகாமையானு, முருகன் குறிஞ்சிநிலத் தெய்வ மாகலி னமையுமென்றி, கயிலாயத்தையு மேருவையுங் கண்ணு தன் மலையெனவும் பொதியிலை யகத்தியன் மலையெனவுங் கூற லன்றி யவன்மலையெனக் கூறலின்மையா, எவ்வாறே வேங்கடமு நெடியோன் மலையாகலன்றி யறுமுகக்கடவுள் வரைப்பெனல் கூடாமையானு மது பொருந்தா தென்பது.

இனி யவர் தெற்கட் குமரியாறாகலி னதுவே யெல்லையாயிற் றென்றும்,

“வடதிசை மருங்கின் வடுகுவரம் பாகத்
தென்றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சிய மூன்றும்
வரைமருள் புணரியொடு பொருது கிடந்த
நாட்டியல் வழக்க நான்மையின் கடைக்கண்
யாப்பின திலக்கண மறைகுவன் முறையே.”

எனச் சிறுகாக்கை பாடினியார் தெற்குங் கடலெல்லை கூறி யது கடல்கொண்ட பிற்காலத்துச் செய்ததென வறிகவென்றுங் கூறினார். குமரியைக் கடல்கொள்ளாத காலத் திப்பாயிர முரைக் கப்பட்டதென வவரு முடன்பட்டாராகலி னக்காலத்துப் பாண்டி யரது நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு வடபாலெல்லையாகிய பஃ றுளியாற்றுக்குங் குமரியாற்றுக்கு மிடைபே யெழுவகைப்பட்ட வேழ்பெருந் தமிழ்நாடுக ளிருந்தனவெனச் சிலப்பதிகார முத லாய நூல்கள் கூறலா னதுவே யெல்லையாயிற்றெனல் பொருந்தா தென்பது.

இனி யிளம்பூரணரு நச்சினார்க்கினியருங் குமரியை யாறெனக் கொண்டமையா எவ்வாற்றின் றென்பாலுள்ள பஃறுளியாறு நாற்பத்தொன்பது தமிழ்நாடுகளு மவ்வெல்லையுட் படாமை நோக்கி யவற்றைப் புறவெல்லையுட் பட்டனவெனத் திரிபுபடக் கருதி வேங்கடங் குமரியை யகப்பாட்டெல்லையென்றார். அதுவும் பொருந்தாது. என்னை? வடக்கின்க ணெல்லையாகவொருமலை

கூறினார்க்குத் தெற்கின்கண்ணு நிலையுடைத்தாய் வொருமலை
கூறலே முறையாவதன்றி யோரிடத்தி னிற்றலின்றி நீளச்செல்
லும் யாற்றினைக் கூறி நெல்லையாகாமையானுங், கடல்கொண்ட
பிற்காலத்து நூல்செய்த சிறுகாக்கைபாடினியார் முதலாயினார்
தெற்கின்கட் பிறநாடின்றித் தமிழ்நாடே யாமாறு கடல்குழப்பட்
டமையா நிலையுடை மலையெல்லை விதந்து கூறல் வேண்டாமை
யிற் கடலேகூறினமையானு, மிவ்வாசிரியரும் பிறவாசிரியரு மகப்
பாட்டெல்லை புறவெல்லையென யாண்டுங் கூறுமையானு மிந்நூலிற்
செய்யுளியலின்கண்,

§ “வண்புகழ் மூவர் தன்பொழில் வரைப்பி
னாற்பெய ரெல்லை யகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்.”

எனப் பொதுப்படக் கூறுமாற்றானார், தலைச்சங்க மிரீஇய
தென்மதுரையை யகவெல்லையுட் படுத்தாது புறவெல்லையுட்படுத்
தலு, மக்காலத்துக் குமரியாற்றின் வடபாற் பாண்டியர்க்குத்
தலைநகரமுஞ் சங்கமு மின்றிப், பெரும்பான்மை காடெனக்
கிடந்த வந்நாட்டினை யகப்பாட் டெல்லையென லுங் கூடாமையானு
மென்பது.

இனிக் குமரிமலை யிமயமலையையும் பஹுளியாறு கங்கை
யாற்றையு யொக்குமென்னுங் கருத்தான்,

* “அடியிற் றன்ன வரசர்க் குணர்த்தி
வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறுது
பஹுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி.”

என்றிளங்கோவடிகள் கூறுமாற்றானுங், குமரிமலை பெரு
மையா நிமயமலை யணைய தென்னுங் கருத்தான்,

|| “ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.”

எனப் பதிறுப் பத்தின்கட் குமட்டீர்க் கண்ணனார் கூறு
மாற்றானு, மிப்பரத கண்டத்துள்ள மலைக ளெல்லாவற்றுள்ளும்

பெரியன விமயமுங் குமரியு மைநாகமுமென மூன்றே யென்ப
தூஉ, மவற்றுள்ளு மிமயத்திற்குங் குமார்க்குஞ் சிறியது மைநாக
மென்பதூஉ, மம்மைநாகங் குமரியை யடுத்துக் குமார்க்கு மிம
யத்திற்கு மிடையினுள்ள தென்பதூஉம் விளங்குமாறு, புனைந்
துரைவகையான் மங்கலவினைக்கண் வடபாற் கணவனுந் தென்
பான் மனைவியு மவண்மடியின்கண் மகவுமிருத்தலாகிய முறை
யினைநோக்கி, வடதிசை யிமயத்தை மலையரையனென்றுந் தென்
நிசைக் குமரியை யம்மலையரையன் மனைவிமேனையென்று, மதனை
யடுத்துநின்ற பிறிதொன்றை யவ்விருமலைகட்கு மகனென்றும்
புராணங்கூறுமாற்றானு, மீண்டுக்குமரியென்பது தென்றிசை
மலையா மென்பதூஉம் யாறன்றென்பதூஉ முணரப்படும்.

இனிப் பாண்டியனுட்டைக் கடல்கொள்ளுமு னூல்செய்த
வாசிரியராகலின்,

“வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவமென்
நிந்நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே,”
எனச்சிகண்டி யாசிரியரும்,

“வடக்குங் தெற்குங் குடக்குங் குணக்கும்
வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவமென்
நிந்நான் கெல்லை யகவயிற் கிடந்த
தூலதின் முறையே வாலதின் விரிப்பின்.”

எனக்காக்கைபாடினியாரும், வடவேங்கடந் தென்குமரியெனப்
பனம்பாரனாரும், வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பென
விந்நூலாசிரியருந் தெற்கின்கட் குமரிமலையினையே யெல்லையாகக்
கூறினார். கடல்கொண்ட பிற்காலத் தாசிரியராகலிற் சிறுகாக்கை
பாடினியார் முதலாயினார் தெற்குங் கடலெல்லைகூறினார். இம்
முறை நோக்காது பின்னையோர் தங்காலத்துத் தெற்குங் கடலே
யெல்லையென்ப தறிந்துவைத்து நன்னூன் முதலாய் நூல்களுட்
குமரியாற்றுக்குத் தெற்குஞ் சில பிறநாளெவோவென வையுறு
மாறு குணகடல்குமரி குடகும்பேங்கட மெனுநான் கெல்லை
யெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார்.

இனிக் குமரியை மலையெனக் கொள்ளாமல் யாறெனக்கொள்
ளிற் பாண்டியனுட்டைக் கடல்கொள்ளாத் காலமாயிற் குமரி

பாற்றுக்குத் தென்பா லக்காலத்துள்ளன வாகிய நாற்பத்தொன் பது தமிழ்நாடுகளுந் தலைச்சங்கமிருந்த தென்மதுரையு மவ்வெல் லையுட் படை தொழிதலே யன்றி, வேங்கடத்தின் வடபாலுள்ள நாடு போலவே பிறநா டெனப்படலுங், கடல் கொண்ட பின்ன ராயிற் குடக்குங் குணக்கும் போலத் தெற்கினுங் கடல் கூறுது யாறு கூறியதா லவ்யாற்றிற்குத் தெற்குஞ் சில பிறநாடுளவெனப் பொருள் பயத்தலு முணர்க.

இனிச் சிவஞான முனிவர் இஃதறியாதா ராயிடை யென் புழித் தனித்துநின்று பொருளுணர்ந்த லாற்றாத அகரச்சுட்டினை யாகுபெயரென்று மவற்றுக் குள்ளென வருபு விரித்து மிடர்ப் படுபவென, வாண்டிடர்ப்படாம லுரைத்த விளம்பூரணரையு நச்சி னுர்க்கினியரையு மவருரையை முன்பினோக்கி யுணரா து வாளாதே குற்றங் கூறினர். அவ்விருவரு மகரச்சுட்டினை யாகுபெய ரென்று மதற்குருபுவிரித்து முரைகூறுமையானு, மவ்வென்னும் வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயரையே யவ ராகுபெயரென்று முருபு விரித்து முரைகூறின ராகலானு, மவ்வென்பது சுட்டுப்பெயரா கலி, னாகுபெயராதற்கு மவற்றுள்ளென வருபுவிரிதற்குந் தடை யின்மையானு முனிவருரை பயன்படாமை யறிக.

இனி யிளம்பூரணரு நச்சினுர்க்கினியரு மகரச்சுட்டைக் கொண்டிலர்; அவ்வென்னும் வகரவீற்றுப் பெயரையே கொண் டாரென்பதனைக் கிளர்தவல்லவென்னு மதிகாரப் புறனடையு ளா யிடையென்பது அவ்வென்னும் வகரவீறு வேறுபட முடிந்த தெனவு, மாயிடையென்ப துருபாகலி நீடவருதலென்பதனான் முடியாது நீண்டு வகரவீறு வேறுபட முடிந்ததெனவு மவ்விரு வருங் கூறுமாற்று னறிக.

இவ்வாறு குற்றமில்லாவிடத்துஞ் சிலரை யிகழ்ந்து மறுத் துங், குற்றமுள்ளவிடத்துஞ் சிலரைப் புகழ்ந்துடன்பட்டு, மூன்பி னுள்ளவற்றைப் பாராம லவ்வவ்விடத்துத் தாமெண்ணியாங்கு முனிவர் பல கூறுவர்; அவை பொருந்தாமை யாண்டாண்டுக் காட்டுதும்.

இனி யவ ராயிடையென்பதன்க ணிடையென்ப தேழனுரு பன்றெனவு, மிடமென்னும் பெயரெனவு முன்னர்க்கறிப் பின்ன

ரப்பொரு னாயின்னித் தோன்றுமா றுயிடையாகிய வுலகத் தென்க வென்றார். யாண்டு மிடையென்ப தேழனுருபாதலன்றி நில்பொருளை யுணர்த்து மிடப்பொதுப்பெயராக வாராமையானு, மது பெயராகவும் வழங்குமெனின், முதலிடைகடை பென்ப தன்க ணடுவாகிய விடையையும் வழியையு முணர்த்தி யிடத்தி னேகதேசத்துக்குப் பெயராவதன்றி, யிடப் பொதுமையை யுணர்த்தாமையானு, முவ்வயி னிவ்வயி * னுவக்கா ணிவக்கா னென் றுற்போலவவ்விடையென வொட்டிநின்ற விரண்டிடைச்சொல்லே † யாயிடையாரு ருற்றன் கண் ' நென்புழிப்போல முதன்ண் டிடப்பொருளை யுணர்த்தினவென, னஃதிடப்பொரு னுணர்த்தி னேழாம் வேற்றுமைப் பொருள்பட நிற்பதன்றி, யாயிடையாகிய வுலகத்தெனப் பண்புத்தொகைப் பொருள்பட நிற்பல் பொருந்தா மையானு, மிடையு மிடமு மொருபொருட் சொற்களாயி னிடத்து நிகழ்பொரு ளேழிடங் கொண்டா ரென்ப போல்வன விடை நிகழ் பொரு ளேழிடை கொண்டாரெனக் கூறினு மப்பொருளே படல்வேண்டும்; அவ்வா றின்மையானு, ‡ மென்றாழ் நீளிடை \$ அத்த நீளிடை & யாமிடை யிறுத்தன ளென்பன முதலாக வைங் குறுதுறற்றின்க ணிடையென்ப திடத்தி னேகதேசமாகிய வழியை யுணர்த்தலன்றி யிடப்பொதுமையை யுணர்த்தாமையானும், பதிற் றுப் பத்தினுள் ¶ தென்னங் குமரியோ டாயிடையென வருபாகவே நிற்பலானு மென்பது.

இனி யாயிடை யென்பதன்க ணவ்வென்பது வகரவீற்றுச் சொல்லெனவு, மிடையென்ப தேழனுருபெனவுங் கொண்ட நச்சினுர்க்கினிய ரவற்றை யெல்லையாக வுடைய நிலத்து வழங்குந் தமிழென விளம்பூரணர் கூறியவாறு பொருள் கூறும், லவ்விரண் டெல்லைக் குள்ளிருந்து தமிழைச் சொல்லு நல்லாசிரியரென்றார். அவை தமிழுக் கெல்லையாவ தன்றி யதனைக் கூறு மாசிரியர்க் கெல்லையாகாமையிற் பொருந்தாது. என்னை? அவர்தாமே பொரு ள்திகரத்துள்,

* ஐக்குறுதுறு ௨௦௬, ௨௦௭. அகநானூறு ௪, ௧௧௩. குறந்தொண்ட ௧௧௭. திருக்குறள், ௧௧௮௮. † திருக்குறள், ௧௧௭௧. ‡ ௧௨௪, ௧௧௦. § ௧௮௦. & ௧௮௪, ¶ ௧௧.

3 “உவ வணத்தின நடுவண தொழியப்
படுவன வையம் பாத்திய பண்பே.”

என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பாயிரத்து ளெல்லை கூறிய தன்றி
பீண்டு மெல்லை கூறினார்; புறநாட்டிருந்து தமிழ்ச்செய்யுள் செய்
வார்க்கு மிதுவே யிலக்கணமா மென்றற்கெனக் கூறலா, னுசிரிய
ரிவ்வெல்லையுள்ளன்றிப் புறத்திருந்துத் தமிழ்கூறுபடுவன்ப தவர்க்கு
முடன் பாடாகலா எனப்பது.

இனிச் சிவஞானமுனிவர் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தென விடத்தி
னிதழ் பொருளின் நெழிலும் பண்பு மிடத்தின்மே னின்றன
டுவனவு, மூலகமென்பது தமிழ்வழங்கு நிலெனவது முரைத்தார்.
அவர் கருத்தின்படி யிடமூலகமு மிடத்துநிகழ் பொருள் மக்களு
மவரது தொழி ரமிழ்கூறலு மவரது பண்பு நன்மையு மாகலிற்,
தமிழ்கூறலு நன்மையு மாகிய வத்தொழிலும் பண்பு மூலகமாகிய
விடத்தின்மே னின்றவாயி னவைபோலவே வழக்கையுஞ் செய்யு
ளையும் வழங்கலாகிய தொழிலு மவ்வுலகத்தின்மே னிற்றல்
வேண்டு மாகலானு, மங்நனமாக வவ்வழங்குதற் நெழின் மாத்
திர மூலகத்தின்மே னில்லாது பொருண்மே னிற்றல் பொருந்தா
மையானு, மவருந் தமிழ்மொழியைக் கூறு நல்லுலகத்தின்கண்
வழங்கும் வழக்குஞ் செய்யுளுமென வுரைகூறலாற் தமிழ்வழங்கு
நிலனை நல்லுலகமெனவடைபுணர்த்தியு, மந்நிலத்து வழங்குமுயர்ந்
தோரது வழக்கையுஞ் செய்யுளையு மடைபுணர்க்காமையெயன்றி
யின்னவெனச் சுட்டாமலுங் கூறல் கூடாமையானு மென்பது.

இனி யவர் * வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே பென்ற
தன னவ்விரண்டு முயர்ந்தோரதுவழக்குஞ்செய்யுளுமாமென்பது
தானே பெறப்படுதலி, னல்லுலக மென்றற்கு நல்லாசிரியரோன
வுரைத்தன் மிகையாமென மறுக்க வென்றார். இனி,

§ “நாடுன்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.”

என்புழி நாடும் வளத்தன வாய நாடு காடுஎனப்படாமற்
குற்றமுடைய நாடுஎனப் பொருள்படுமாறுபோல விண்டு நல்லா
சிரிய ரல்லாதாரது வழக்குஞ் செய்யுளுங் குற்றமுடையவாமென்

** தொல், பொருள், உ. * ஷ. சுசு. § திருக்குறள். எகக.

பதே பொருளாவ தன்றி, யவை யப்பெயருடைய வாகா வென் பது பெறப்படாமையா, னதனை விலக்கற்கு நல்லுலகத்து வழக் குஞ் செய்யுளுமென வின்றியமைய:மையாகவு மதனை மிகையா மெனல் பொருந்தாது. பொருந்துமெனி னுலெனப்படுவ தென் னுஞ் சூத்திரத்தானே குற்றமில்லாததே னுலெனப்படுவது;குற்ற முடையது நூலாகாதெனவாசிரியர் கூறுமாற்றற்பனுவலெனவே போக்கறு பனுவலெனத் தானே பெறப்படு மன்றோ? அவ்வாறு கவு மதனை மிகையெனக் கருதாது குற்ற மற்ற னுலெனத் தாமு மாண் டிரைகூறின ராகலி, னவர்க்கு மது கருத்தன் றென்பது.

இனி யவ ராயிரு முகலி னென்பதற் காராய்ந்த பெரிய காரணத்தானேயெனப் பொருள் கூறி, யது வினைத்தொகை யெனவும், வழக்குஞ் செய்யுளு மாராய்ந்தபின்ன ரிந்நூல் கேட் கற்பாற் றென்பது பெறப்பட்ட தெனவுங் கூறினார். செய்யுளை யாராய்தற் கிந்நூல் கருவியாவ தல்ல திந்நூலை யாராய்தற்குச் செய்யுளாராய்ச்சி கருவியாகாமையானு, மெண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனவு மிவ்விரண்டுங் கண்ணென்பவெனவு மெழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்த்தான் மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னெனவுங் கூறலா னது விளங்குமாகலானு, மதுவன்றி யவர் தாமே பரிபாடல் கலி யகநானாறு புறநானாறு முதலாய் செய்யு ளாராய்ப்புகுந்தா ரிப்பொருட்பாகுபா டெனராக்காற் குன்றுமுட் டிய சூரீஇப்போல விடர்ப்படுவவெனக் கூறலானு, மாராய்ச்சி யென்பது தெளிதற்கே பெயராமாகலி னாராயுமுன்ன ராசங்கை டிகமுமன்றி யாராய்ந்தபின்ன ரது டிகழாமையின் வழக்குஞ் செய்யுளு மாராய்ந்த பின்ன ராசங்கை நீங்கற் பொருட் டிந்நூல் கேட்கற்பாற் றென்பது பொருந்தாமையானு, மாயிருதிணையின், ஆயிருகிளவியும், ஆயிருவகைய, ஆயிரண்டென்ப, ஆயெய்டென்ப, ஆயியறிநிலாவெனப்பலவிடத் தாசிரியர் சுட்டாயினுஞ் சுட்டுப் பெராயினு நீமொறு கூறினாரன்றி, வினைத்தொகைப் பொருள்பட யாண்டுங் கூறிற்றில ராகலானு, மவ்வுரைபு மதுபற்றிக் கூறிய வேணையவும் பொருந்தா வென்பது.

இன்னு மவ டிக்கருத்தறியாத நச்சினுர்க்கினியார் முதலென்ப தனைப் பெயரடியிற் பிறந்த முதனிலைவினைப் பெயராகக் கொண்டு

முதலுதலினுலென வுரைப்ப ரென்று, மிருமுதலென்னுந் தொகைச்சொ லங்ஙனம் பக்கிசைத்தல் பொருந்தாமை யறிகவென்றுங் கூறினார். முதலென்பது காரணமெனப்படினு முதலுதலெனப்படினும் பெயராகவேதின், நின்னென்னு மிடைச்சொல்லுடன்புணர்ந் திருமுதலினெனத் தொகைச்சொல்லாகி நிற்பவும், பெரிய காரணத்தானெயனத் தாங்கூறியவாறு பொருள்பட நிற்பிற் பக்கிசையா தெனலு, நச்சினுர்க்கினியர் கூறியவா றிரண்டு முதலுகையினுலெனப் பொருள்பட நிற்பிற் பக்கிசைக்கு மெனலும் பொருந்தாமை காண்க.

இனி நச்சினுர்க்கினியர் தங்கருத்து விளங்குமா றிரண்டையு முதலாகக் கொள்ளுகையினுலே யெனச் சொற்பொரு ளுரைக்கு மிடத்துக் கூறினாராயினு, மிலக்கணங் கூறுமிடத் திரண்டு முதலுகையினுலெனக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதை விளக்கினு ராகவி, னது பக்கிசையாமை யுணரப்படும்.

இனி நச்சினுர்க்கினியர் முதலாகக் கொள்ளுகையினுலே செந்தமி ழியற்கை பொருந்திய நாடென்க வென்றார். வழக்கை யுஞ் செய்யுளையு முதலாகக் கொள்ளாக்கா லவர் கூறிய செந்தமிழ் நாட்டி னுள்ளாராயினு மவரிடத்துச் செந்தமி ழியற்கை சிவனுமையானுங், கொள்ளி னேனைநாட்டி னுள்ளாராயினு மவரிடத்துச் சிவனுதலானு, மதுவன்றி வடவேங்கடர் தென்குமரியுள் வழங்கு மாசிரியர் வழக்குஞ் செந்தமிழ் நாட்டு வழக்கும் வேறுவேறெனத் தோற்றலானும், வேறெனப்படி னுசிரியரது வழக்குக்கு வேறையின கொள்ளப்படாமையானு, நல்லாசிரியரது வழக்கெனவே யேனையோர் வழக்குந் கொள்ளற்பாற் றன்மென்பது தானே பெறப்படுதலானு, மாசிரியர் யாண்டு நல்லாசிரியர் வழக்கெனவுஞ், செந்தமிழ் நாட்டு வழக்கெனவு மதனை யிருவகைப் படுத்திக் கூறாமையானு மது பொருந்தா தென்பது.

இனிச் சிவஞானமுனிவர் சிவணிய வென்பதற்குப் பொருந்தி யுணரும் பொருட் டென்பது பொருளென்று, மது செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்ச மென்றுங்கூறி, யதற்கு வினை முதல் சூத்திரத் தின்மையான் வழக்குஞ் செய்யுளும் பயின்றார் செந்தமி ழியற்கை சிவனும் பொருட்டென வினைமுதலைத் தாமே,

வருவித்துங் கூறினார்; அது பொருந்தாது. என்னை? நடந்தே
 நென்னு மிடத்து யானென்னும் வினைமுதல் பயனிலையேதுவாக
 வருவித்தாற் போலவு, * நீட வருத லென்புழி முன்னர்ச் சுட்
 டதிகாரப் பட்டமையானே யவ்வேதுவாற் சுட்டு நீடவென வினை
 முதல் வருவித்தாற் போலவும், யாதானு மோரேதுவா நொரு
 சொல் வருவித்தல்வேண்டு மன்றி, வழக்குஞ் செய்யுளும் பயின்
 ருரென வோரேதுவு மின்றித் தாமாக வொருவினைமுதலை வரு
 வித்துக் கூற லிலக்கண மாகாமையானும், வழக்குஞ் செய்யு
 ளும் பயின்றார் செந்தமிழியற்கை சிவனுமொருட் டாசிரியன்
 முந்துநூல் கண்டு புலந்தொகுத்தானென்றிற், செந்தமிழியற்கை
 யை யாசிரியன் சிவனுதற்கு மம்முந்துநூல் காரணமாத லறியப்
 பட்டமையானு மென்பது.

இனி யவர் செந்தமிழென்பதனை நிலமென்பதனொடு கூட்டுக
 வென்றார். அவர் கூறியவாறு பிறிதொரு வினைமுதலின் வினை
 யாய் நின்ற சிவணிய வென்பதன் செயப்படுபொருளாகிய வச்
 செந்தமிழுவமை முதலாய வேதுக்க ளொன்றுமின்றிப் பிறி
 தொரு பொருளாகிய நிலமென்பதனோ டியையாதாகலானு, மா
 யிரு முதலிற் செந்தமிழியற்கை சிவணியவெனக் கொண்கூட்டி
 யிடர்ப் படுபவென நச்சினுர்க்கினியரைக் குற்றங் கூறிய வவர்
 தாமே யங்ஙனங் கொண்டு கூட்டன் மேற்கோண் மலைவா மாக
 லானு, மக்கூற்றுக் குற்றமுடைத் தென்பது.

இனி நிலமென்பது செந்தமிழ் நிலத்து மொழியெனவு, மஃ
 தாகுபெயரெனவு, முந்துநூ லென்ப தநிலத்து மொழியொடு
 முற்பட்டுத் தோன்று நூலெனவு மஃதகத்தியமா மெனவு மவ
 ருரைத்தார். வித்தினிடத் திலே பூக் காய் பழங் கினைமுதலாய
 வெல்லா மநாதியே யடங்கிக் கிடப்பினு மவை தோன்று நெறிச்
 கண் முறையானே முளைத்துத் தழைத்துப் பூத்துக் காய்த்துப்
 பழுத்தலே யன்றி, யொருகாலத்தே யனைத்து முளவாகா. அது
 போல வெல்லாமொழிகளு மவற்றது வழக்கு நூலு மநாதியே
 யுள்ளன வாயினுந், தோன்று நெறிக்கண் முறையானே முற்பா .
 மொழியுளவாகிப் பின் வழக்குளவாகி யதன்பின்னரே நூலு முள

* தொல், உயிர்மயங்கியல், ௬.

வாதல் வேண்டும்; இஃதெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தது; இவ்வாறன்றி மொழியு நூலு மொருங்கு தோன்றினவாக வவர்கூறல் பொருந்தாது. என்னை? வழக்குஞ் செய்யுளு மலிர்த பின்னர்த் தமிழியலை முனைவன்பா லாசிரிய நகத்தியன்கேட்டு நூல்செய்தா னென லவர்க்கு முடன்பா டாகலானு, முனைவன் கண்ட விசை நுணுக்க மகத்தியத்தினு முற்பட்ட தாகலானு, மகத்தியந் தமிழ் மொழியொடு முற்பட்டுத்தோன்றாது பிற்பட்டுத் தோன்றினமை விளங்கலினென்பது.

இனித் தொன்மைகூறுங் கருத்தாற் புணர்துரைத் தவ்வாறு கூறின ரெனின், செந்தமிழியற்கை சிவணிய மொழிபொடு முந்து நூலெனினுஞ் சூத்திர மமைதலி னங்ஙனங் கூறாமையே யது பொருளன்மை காட்டுமாகலானு, நிலமென்பதனை யாகுபெயராக் கிப் புணர்துரை வகையான் மொழியெனத் தொன்மை கூறலி னும் படைப்புக் காலத்தே நிலத்தொடு தோன்றிய முந்து நூலென வாசுபெயர்ப்பொருளின் றிக் கூறலுஞ் சிறப்புடைத்தா மாகலானு, மநிலத்து வாழ் மக்களொடு முந்துநூலென வாசுபெயர்ப் பொருளை வேறுபடுத்துக் கூறினு மத்தொன்மை யமைதலானும், போக்கின்மையா னுற்குப் பெருமைகூற லன்றித் தொன்மையாற் பெருமைகூறல் பாயிரத்தியல் பாகாமையானு மென்பது.

இனி யவரும் பிறர்சிலருந் தொல்காப்பியத்துக் ககத்திய மொன்றே முதலுலெனக் கூறினார்; ஆது பொருந்தாது. என்னை? இவ்வாசிரியர் நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்டவாறே யெனவுங், கடிநிலை யின்றே யாசிரியர்க்க வெனவு, நூலென மொழிப நுணங்கு மொழிப் புலவரெனவும், பிறுண்டு மொருவரைச் சுட்டிக் கூறுது பொதுப்படப் பலவாசிரியரைக் கூறலானு, முயர்வுகருதி யகத்தியனாரையே பன்மையாற் கூறினாரெனின்,

* “ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியு
மொன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய வுயர்சொற் கிளவி
யிலக்கண மருங்கிற் சொல்லா நல்ல.”

* தொல் சொல், ௨௭.

என் றிலக்கணங் கூறிய வாசிரியர் தாமே நூலு ளங்ஙனங் கூறாக்கலானு, முதலூ லாசிரிய னகத்திய னொருவனே யாயின் மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே யென வாசிரியமத விகற்ப முறப் பிறநூலாசிரியர் கூறலும் பொருந்தாமையானு, மகத்திய மொன்றே யிந்நூலுக்கு முதலூலாயி, னிப்பாயிரத்துண் முந்து நூல் கண்டெனப் பொதுப்படக் கூறும் லகத்தியங் கண்டென விளங்கக் கூறலே முறையா மாசலானு மென்பது.

இனி யருந்தவமுனிவ னுக்கியமுதலூல் பொருந்தக் கற் றுப் புரைதப வுணர்ந்தார் தொல்காப்பியன்முதற் பன்னிருவரு மென்று கூற லென்னையெனின்? செயற்கைமுதலூல் பலவற்று ளகத்தியமொன்றே முற்றக்கூறிய நூலாதலிற் சிற்றந்தமையானு, 'மந்தூலை யப்பன்னிருவரு மகத்தியனார் மருங்கு கற்றுப் பிறமுத லூலையும் பயின்றமையா னவரது பெருமகூறும்வழித் தலைமை பற்றி யருந்தவமுனிவ னுக்கியமுதலூலென வவ்வொருநூலே கூறினு மமையுமாகலானும், வழிகூறுமிடத் திந்நூலுட் பலவாசிரி யரது மதவிகற்பமுங் கூறலா னவ்வொருநூலே கூறி னையுறு மா கலி னதனொடு பிறவுங்கூற வின்றியமையாமையானு மவ்வாறு கூறினாரென்பது.

இனி யிளம்பூரண வடிகள் வழக்குஞ் செய்யுளு மாகிய விரு காரணத்தானு மெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மாராய்ந் தவ்வா ராய்ச்சியிற் குறைபா டிடையவற்றிற்குச் செந்தமிழ் நிலத்து வழக் கொடு முதலூல்களிற் சொன்னவற்றினைக் கண் டவற்றைத் தொகுத்துக் கூறினா னென்றார்; அது பொருந்தாது. என்னை? அவ்வுரையா னல்லாசிரியரது வழக்குஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கும் வேறெனவு, நல்லாசிரியரது வழக்குக் குறைபாடுடைய வெனவுஞ், செந்தமிழ் வழக்குக் குறைபா டில்லாதன வெனவு, முந்துநூ லின்றியும் பெரும்பான்மை தாமே யிலக்கணம் வகுத் தானெனவு, மக்குறையாட்டுக்கே முந்துநூல் கண்டானெனவும் பொருள்படலான் முன்னோர் கருத்தொடு முரணாதலானும், வழக் கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே யென நூல் கூறிற்றன்றிச் செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கென வேறொன்று கூறாமையானு, மெல்லா வாசிரியரு மகத்தியனிடத் திவ்வாசிரியன் கற்றுணெனக்

கூறினாரே யன்றித் தானே யாராய்ந்தானெனக் கூறாமையானு, மங்ஙனங் குறைபா டெடையவற்றிற்கு முந்துநூல் கண்ட வாசிரிய னேனையவற்றிற்கு முந்துநூல் காணிற் குறையொன்று மின்மையானு, முந்துநூலின்கட் சில வின்மையான் வழக்குஞ் செய்யுளு மாராய்ந்தானெனி, னிந்துநான் முந்துநூலிற் சிறுபான்மை கண்டு தொகுத்தலான் முதலூலு மாகாமற் பெரும்பான்மை தானே கண்டு தொகுத்தலான் வழிநூலுமாகாமற் படைத்து மொழி நூலாக முடிதலானு மென்பது.

இனிச் செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலமெனற் குரையாள ரெல்லாரு மது செந்தமிழ் நாடா மெனவு, மநாடு வேங்கடங் குமரியை யெல்லையாக வுடைத்தன் றெனவு, மது வையை யாற் றின் வடக்கு மருதயாற்றின் றெற்குங் கருவிரின் கிழக்கு மரு விரின் மேற்குமாகிய விறநான் கெல்லையுடைத்தெனவு, மவருள் ளுஞ் சிலர் கடல்கொண்ட பின்னர்க் கடைச்சங்க மிரீஇய வுத் தர மதுரையை யுடைய பாண்டியனுடே யெனவுஞ், சோழனுடி முதலாயின கொடுத்தமிழ் நாடாமெனவுங் கூறுவா ராயினர். அங் னனமாயி னிது செந்தமிழ் நூலாகலி, னக்கொடுத்தமிழ்மெல்லையை நீக்கிச் செந்தமிழுக்கே யெல்லை கூறல்வேண்டிப்; அஃதின்றேல் வேங்கடங் குமரியைச் செந்தமிழுக்குங் கொடுத்தமிழுக்கும் பொதுவெல்லையெனக் கூறிச் செந்தமிழுக்குத் தனியே சிறப்பெல் லையுங் கூறல் வேண்டும்; அவ்வாறு கூறாமையானு, மங்ஙன மன்று; உயர்ந்தாரது தமிழ் செந்தமிழெனவு மல்லாதார் தமிழ் கொடுத்தமிழ் மெனவுமபடு மாகலி னுயர்ந்தாரையுடைய வுத்தர மதுரையையுடைய பாண்டியனுடி செந்தமிழ் நாடாயிற்றெனி, னுயர்ந்தாராகவே யொருநாட்டி னிருத்தல்யாண்டு மின்மையாற் செந்தமிழ் நாடெனத் தமிழ்வழங்கு நாட்டினு ளொருநாட்டை மாத்திரஞ் சுட்டிக் கூறல் பொருந்தாமையானும், பொருந்து மெனிற் கடைச்சங்கத்தாரினு முயர்ந்தாராகிய விடைச்சங்கத்தா ருந் தலைச்சங்கத்தாருமிருந்தபாண்டியனுட்டினையுஞ் செந்தமிழ்நா டெனல் வேண்டு ம; அவ்வா றவர்தாமுங் கூறாமையானு, நூலுள்ளு மில்வாசிரியர் வண்புகழ் மூவர்தண் பொழில் வரைப்பென மூவர் நாட்டையுந் தமிழ்நாடெனக் கூறினா ரன்றிப் பாண்டியனுட்டை மாத்திரஞ் செந்தமிழ் நாடென்றுஞ், சோசோழரது நாட்டைக்

கொடுத்தமிழ் நாடென்றும் பகுத்துக் கூறாமையானு, மேனையா சிரியரும் வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவமென் திரநான் கெல்லை தமிழது வழக்கே யெனவு, மந்நான் கெல்லை யகவயிற் கிடந்த னூலெனவும், வரைமருள் புணரியொடு பொருது கிடந்த நாட்டியல் வழக்கமெனவுங் கூறினாரேயன்றிச் செந்தமிழ்நாடு வேறு கொடுத்தமிழ்நாடு வேறெனக் கூறாமையானு, மிவ்வாசிரியர் நூல்செய்த காலத் துள்ள தென்மதுரை தலைச்சங்கப் புலவர்க் குரிய விடமாக விருந்தமையா னம்மதுரையு மதனையுடைய கடல் கொள்ளப்பட்ட பாண்டிய னுடுஞ் செந்தமிழ் கொடுத்தமிழென வவர் பகுத்த நாட்டினு ளடங்காமையானு, மடங்காமையா னந் நாடு தமிழ்நா டன்றெனவே கொள்ளக் கிடத்தலானுந், தமிழை யிருவகைப் படுத்தலு நிலமும் வேறு வேறு கூறலும் பொருந்தா வென்பது.

இதுவன்றி வழிநூலாகிய விறநூலுக்கு முதனூலே காரண மாக லன்றி, மொழியாயினும் வழங்காயினுங் காரணமாகாமையி, னிலத்தொடு முந்துநூல் கண்டெனற்கு நிலத்துமொழியொடு முற்பட்டுத் தோன்று நூலெனக் கூறினு, நிலத்து வழக்கொடு முதனூலைக் கண்டெனக் கூறினு, நிலத்தொடு என்பதன்கணுள்ள வெொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தாகாம, * லொருவீன யொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தே யென்னும் விதியொடு மாறுபடு மென்பது.

இனி முன்ன ராயிடைத் தமிழென வடையின்றியும் பின் னர்ச் செந்தமிழென வடையொடுங் கூறியதென்னையோவெனி, னாண்டுத் தமிழென்றது கற்றார் கல்லாதா ரென்னு மிருதிறத்தா ருங் கூறுந் தமிழாமெனவு, மீண்டுச் செந்தமி ழென்றது கற்றார் வழுவின்றிக் கூறுஞ் செம்மையுடைய தமிழாமெனவும், விளங்கற் பொருட் டவ்வாறு கூறின ரென்பது.

இது நோக்கியே வடவேங்கடந் தென்குமரி யாயிடைத் தமிழ் முதலுக்குஞ் செய்யுளுமெனக் கூறி, னவ்வெல்லையையுடைய நிலத்து ளிழிந்தோர் வழக்கு முண்மையி னதனையுந்தழுவுமெனக் கருதி, யதனை நீக்கற்பொருட்டுத் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து வழக்

கெனவுஞ், செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத் துயர்ந்தோரொடு முந்துதூல் கண்டெனி, னக்கழகத் திழிந்தோரு முளரெனப் பொருள்படுமாகலி, னவ்வாறு கூறும் லச்சங்கத் திருந்தோரெல் லாரு முயர்ந்தோரேயென்ப தறிவித்தற்பொருட் டாகுபெயரா னிலத்தொடு கண்டெனவுங் கூறினா ரென்பது. இனி யாசிரியர்,

‡ “செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.”

என்றாகலிற், கொடுத்தமிழ் நிலம் பன்னிரண் ளெவெனவு மத்தமிழே திசைச்சொல்லா மெனவும் பெறப்படலானே தமிழ்ருவகைய வெனனு, மவை யிரண்டற்கும் பொதுவெல்லை வேங் கடங் குமரி யெனலுஞ், செந்தமிழ் மெல்லை வேறு கூறலு மமையு மெனி, னாசிரியர் பன்னிரு நிலமென்ற தன்றிப் பன்னிரு கொடுந் தமிழ் நிலமெனக் கூறுமையானும், பிறுண்டுங் கொடுத்தமிழெனல் காணப்படாமையானுஞ், செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நில மென்றமையா னது செந்தமிழ் வழங்கிய பன்னிரு தமிழ்நா டெனப் பொருள்படு மன்றிச், செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன் னிரு கொடுத்தமிழ் நிலமெனப் பொருள்படாமையானுஞ், செந் தமிழினின்று சிதைந்து வடங்கு மொழியே கொடுத்தமிழெனி, னஃதிழிந்தோர் வழக்காகலிற் கொள்ளப் படாமையானு, மத் தமிழினின்றும் பிறந்த பிறிதொரு மொழியெனி, னது துளுக் கன்னடர் தெலுங்கு மலையாள மென்றற் போல வேறுபெயர் பெறலன்றிக் கொடுத்தமிழ் மெனல் கூடாமையானு, மத்துளு முதலாயினவு மாசிரியன்காலத் தின்மையானு, மாண்டுப் பன் னிருநில மென்றது செந்தமிழியற்கையுந் திரிபுஞ் சேர்ந்த பன் னிரு தமிழ்நா டாகலானு, மவ்வுரை பொருந்தா தென்பது.

இனி நச்சினுக்கினியர் முந்து தூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி யெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடித் தன்னு லுள்ளே புலந்தொகுத்தானெனக் கொண்கூட்டினார் ; அது பொருந்தாது. என்னை? முந்துதூல் கண்டெண்ணிப் புலந்தொகுத் தானென்றமையானே யெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடல் பெறப்படு மா க ளி ற் பின்னுங்கூற லமையாமையா னென்பது.

இனி யிளம்பூரணர் நாடி யெண்ணி யரிநபத் தெரிந்து மயங்
காமரபிற் காட்டிப் பெயர்தோற்றிப் பனுவலுட் புலந்தொகுத்
தானெனக் கொண்டுகூட்டி யுரைத்தார். அதுவும் பொருந்தாமை
மேற்கூறிய வாற்றானே விளங்கும்.

இவ்வாறு பின்னும் பலவிடத்து நச்சினுர்க்கினியர் தமக்கு
வேண்டியவா நெல்லாஞ் சொற்களை நெறியின்றிக் கொண்டு
கூட்டியுரைத் திது மாட்டிலக்கணமெனக்கூறுவர். அவை
யெல்லா மாட்டிலக்கணமும் பொருள்கோ ளிலக்கணமு மாகாமை
யாண்டாண்டுக் கூறுதும்.

இனி யெல்லாரும் போக்கறு பனுவ லென்பதற் கிந்நாலையே
பொருளாக்கினார். அங்ஙனங் கூறிப் பாண்டியன் கவியரங் கேறி
னாரு ளொருவனென்பது பெறப்படாமையானும், பாண்டிய
னவையத்தென்ப தவனது கரும் நடாத்து மமைச்சர தவையை
லிலக்கிக் கற்றார தவையை யுணர்த்தாமையானு, மெழுத்துமுறை
காட்டித் தன்பெயர் தோற்றி யென்றமையானே யிந்நூல் பெறப்
படுதலானும், பனுவற் பாண்டியனெனவும் பனுவலவையெனவும்
பொருளுரைத்தலே பொருந்து மென்பது.

இதுவன்றிச் சிவஞானமுனிவர் போக்கறு பனுவலை யாசாற்
குத் தெரிவித்தெனவு, மயங்கா மரபி னெழுத்தை யுலகிற்குக்
காட்டி யெனவுங் கூறினார். அவ்வுரையாற் பனுவலு மெழுத்து
மொன்றெனப்படாமல் வேறுவேறெனக் கொள்ளக் கிடத்தலி
னவ்வுரை வழுவாதலே யறிக.

இனித் தெரிந்தென்பதற்கு விளங்கியெனப் பொருள்கூறி
மரபின்வினை யாக்காது, கடாவறத் தெரிந்து கூறி யெனவுங்,
குற்றமற வாராய்ந்து கூறியெனவுந், தெரிவித்தெனவு, மாசிரியன்
வினையாக்கி யம்முவரு முரைத்தார். கடாவறத் தெரிதலுங், குற்ற
மற வாராய்தலு நூல்செய்யுங்காலை வேண்டப்படலன்றி, நூலரங்
கேற்றுங்காலை வேண்டப்படாமையானு, மோரேதுவு மின்றிக்
கூறி யென்னுஞ் சொல் வருவித்தல் கூடாமையானுந், தெரிவித்
தென்பது தெரிந்தெனநின்றதென லிலக்கண மாகாமையானு
மவருரை பொருந்தாவென்பது.

விகாரமு மன்றும். அவ்வாறு வருதலை யென்பனவு மப்பொருள; ஆலய மென்பது மதுவென மேற்காட்டிய வவர்கூற்றானு மறியப் படும்.

இனி யாவரென்பது யாரென்றாயினும் போலச் செயப்படு பொருட் சொற்களே யங்ஙனஞ் செய்பொருட் சொற்களாக மரீஇயிற்தெனின் மரீஇவழங்குமாயி னச்சொல் வியற்சொற் போன்றே முடிவு கொளல் வேண்டுமன்றிப் பிறிது முடிபேற்றல் பொருந்தாமையானும், யான்கட்டின திவ்வீடென்புழிக் கட்டப் பட்டதெனக்கொள்ளி நெழுவாய்முடி பேலாமையானு மதுவும் பொருந்தாது.

இனி யாசிரியன் கட்டளையோவென வாராயி னிவ்வாசிரியர் தமிழ்வழக்கு நோக்கி,வினைமுதல்வாய்பாட்டுச்சொல்லே யெனவு, மவை தமக்குரிய வினைமுதற்பொரு ளுணர்த்தாமற் செயப்படு பொரு ளுணர்த்தன் மரபுவழுவமைதி யெனவுங்கொண்டு,

* “செய்ப்பட்டு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே.”

என்றமையானே படுவிகுதி தொகுமென லாசிரியன்கருத் தன்றென்பது விளங்கும்.

இனி வடநூன் முறைபற்றி யந்தர்ப்பாவித ணிச்சாகக் கொள்ளுது மெனி, னிவ்வாசிரிய னைந்திரநிறந்தோ னாகலி னூலுட்கூறும்; அங்ஙனங் கூறாமையானே யதுவும் பொருந்தாது.

இதுபோலவே முன்னோர்நூலொடு முரணும் லுரைத்த விடத்தும் பரிமேலழகரைச் சிவஞானமுனிவர் கூறுங் குற்றங்க ளின்னும் பலவுள. அதுபற்றி யவற்றை மெய்யெனக் கொண் டவ்வுரைகளைத் திருத்தினாரு முளர். இதுபிற்க.

இனி யந்தர்ப்பாவிதணிச் சென்னும் வடநூன் முறையை யாசிரியன் கொள்ளாமை யென்னையோவெனிற் கூறுதும். வட நூலார் பொருட்க ணுள்ள வாண்மை பெண்மை யவியு மொருமை யிருமை பண்மையும் கருதாம லவற்றைச் சொற்கட் பாவனையாற் கொண்டு கூறுவர். இது தரங் களத்திர முதலாய சொற்களை யாணென்று மலியென்று மொருத்தியைக் குறித்தவிடத்தும்

பன்மையென்றுங் கூறுமாற்றான் விளங்கும். அவ ரிவ்வாறு பாவித்துக் கொள்ளற் பாலவாய் விலக்கணம் பலகூறுவ ராகலின், விசுதிமுதலாயவை முதனிலையொடு கூடி வழங்காவிடத்து மச் சொல்லி லவை புணர்ந்து கெட்டனவெனம் பாவனையாற் கோட வம்மொழிக்கே யுரிய சிறப்பியல் பாயிற்று.

இனித் தமிழ்தூலார் பாவனையா லொன்றுங் கொள்ளாமற் பொருட்க ணுள்ள வியல்புபற்றியே யாண்மை பெண்மையு மொருமைபன்மையும் பிறவுங் கூறுபவாகலின், விசுதிமுதலா யவை முதனிலையொடு கூடிவழங்குமிடத்து விகாரமின்றி வழங்கு தலும், விகாரம் பெறுமிடத்து முழுதுங் கெடுதலாகிய விகாரம் பெறி னான் டின்னது கெட்டதென் றறித லரிதாகலின் முழுதுங் கெடலின்றிச், சிறுமரங் காலத்தாற் பெரிதாகலும் பெருமரந் தச்சுணர் சிறிதாகலு மவை நெருப்பாற் கரியவாகலும் போல, யாதானும் பிறிதொரு விகாரம் பெற்று வழங்கலுந் தமிழ்மொழிக்கு கியல்பாயிற்று.

இவ்வா றிருமொழிக்கும் வேறுபாடு மிகவுடைமையான் வடமொழிக்கே யுரிய வந்தர்ப்பாவிதணிச்சு முதலாய விலக்க ணங்களை யாசிரியர் தமிழிற் கொள்ளாராயினர். ஆங்கன மாக வுந் தம்மை யவரினு னுண்ணிதி னுணர்ந்தாராக மதித்துப் பிர யோகவிவேக தூலார் முதலாயினர் மரபுநிலை திரியப் பலகூறித் தொல்காப்பியனார் கருத்துணராது தபுவென்பதை யந்தர்ப்பாவித ணிச்சென்பர் தொல்காப்பியரெனவுங்கூறினர். அவை யெல்லா மிலக்கண மாகாமை யறிக.

இன்னுந் தெரிவித்தென்பது விவ்விசுதி தொக்குத் தெரிந் தென நிற்கு மென்பது தமிழிற் கொள்ளப்படு மிலக்கண மாயிற், றபுவியென்பதூஉம விவ்விசுதி தொக்குத் தபுவென நின்றதெனக் கொள்ளப்படு மாகவி னாசிரியர்,

* “உப்ப கார மொன்றென மொழிப
விருவயினிலையும் பொருட்டா கும்மே.”

என வத்தபு வென்னுஞ் சொற் கிலக்கணங்குறல் பயனின்

*தொல், எழுத்து, மொழியடிபு, சக,

றாக முடியும்; அல்லதூஉ மூரவர் பொற்றொடியான் வெள்ளா
டையான் முதலாய சொற்களே விசுதிசூன்றி, ஊர் பொற்றொடி
வெள்ளாடை முதலியவாக நின்றனவெனக் கொள்ளப்படுமாகவி,
னவற்றை யாகுபெயரெனலு மன்மொழித்தொகையெனலு மிகை
யெனவும்படும்; இன்னுஞ் செயப்பாட்டு வினையுட் படுவிசுதி
தொகுமாயிற் றுமரை முதல்குறைந்து மரையென நிற்பினும்
வழாநிலையே யாயினுற்போலத் தண்ணை மெழுகிற் றென்பது முத
லாயவும் வழாநிலை யாகவே முடிதலிற் † செயப்படு பொருளைச்
செய்தது போல வென வழுவமைத்தலும் பொருந்தாவாம்; இன்னு
மில்லக்கணங் கொள்ளி னுண்ணப்பட்ட சோறென்பதே படு
விசுதிதொக் குண்டசோறென நின்றதென்று கொள்ளப்பட்டுச்
செயப்பாட்டுப் பெயரெச்சமே செயப்படுபொருளைக் கொண்ட
தாக முடிதலிற், பெயரெச்சஞ் செயப்படுபொருளுங் கொள்ளு
மென விதித்தலும் வேண்டாவாம்; இதுவன்றி யப்பெயரெச்ச
மேனை நிலமுதலாய பெயர்கொள்ளுமிடத்து மப்பொருட் குறித்
தாக யாதானுமொரு விசுதிகெட்டு நின்றதெனக் கொள்ளவும்
படுமாகலான்,

‡ “நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையு முள்பட்ட
வவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன வரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.”

எனலுங் கூடாதாம்; ஈண்டுக்கூறியவாற்றா நெவ்வாற்றானு
மவ்விலக்கணம் பொருந்தாமை யறிக.

இனித் தெரித்தென்பது செய்யுள் விகாரத்தாற் றெறிந்தென்று
நின்றதெனக் கோடுமெனி, நதங்கோட் டாகாற் கறிபத் தெரித்
தெனினுஞ் செய்யுளின் பங் கெடாமையான் யாதானுமொரு
காரணமின்றி யவ்வாறு விகார மாகாதென்பது. இனி,

§ “குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞ்றி லவர்க்கு.”

என்புழிச் சிவஞானமுனிவர் கூறியவாறு விசுதிகெட்ட
தெனக் கொள்ளிற், குடியை மடிவித்துக் குற்றமானது பெருகு

† தொல், சொல், வினையியல், சகூ. ‡ ஷே. ௩௭, § குறள், ௯௦௪.

மென்ப தன்றே யுரையாக முடியும்; அவ்வாறு கூறிற் குற்றமே வினைமுதலாய்க் குடிமடிதற்குக் காரணமாகி விடுமாகலின், வள் ளுவனார் மடியின்மையென வதிகாரம் வகுத் தம்மடியின் றீமையை முன்னர் மூன்றுகுறளாற் கூறி, யக்குறளினு மம்மடியாற் குடியு மடிய வதனோ டிறக்குமியல்பு, மாண்பயனெய்தாமையு, மிடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்டலுந், தன்னென்னுர்க் கடிமைபுகுத்தலு மாகிய குற்றங்களும் பெருகுமெனக் கூறலா, எவ்வுரை யவர் கருத்துக்கு மாறாக முடிதலின் மடியவென்னு மெச்ச மடிந்தெ ன்று திரிந்ததென்ற பரிமேலழகருரையே பொருந்துமென்பது.

இன்னுங் டு குடி பொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரு மென் புழியு டீ மிருணிங்கி யின்பம் பயக்கு மென்புழியும் பொன்றுவித்து நீங்குவித்தெனச் சிவஞானமுனிவர் கூறிய வுரை பொருந்தாது. என்னை? கற்பித் தென்றவிடத்துக் கற்றலுங் கற்பித்தலு மாகிய விருவினை யாசிரியன் மாணுக்கனென்னு மிருவரிடத்து நிகழ்ந் தாற்போலப் பொன்றலும் பொன்றுவித்தலு மாகிய விருதொழிலு நீங்கலு நீ ன் கு வி த்த லு மாகிய விருதொழிலு மிருவேறு பொருளிடத்து நிகழாமையானு, நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகி னவ்வெஃகுதலாற் குடி தானே பொன்று மென்பதூஉ மருணிங்கி மாசறு காட்சியவர்க் கக்காட்சியா னிரு டானே நீங்கு மென்ப தூஉங் கருத்தாகலானும், விவ்விசுதிப்பொருள் சிறவாது நீற்றலா னென்பது. இதனானே யவ்விடத்தும் பரிமேலழகருரையே யாசிரியர் கருத்துக்கு மாறுபடாத மாண்பிற்றெனக் கொள்க.

இனி யுரற்கால் யானே யொடித்துண் டெஞ்சிய யா வென் புழியுங், கோழி கூவிப் போது புலர்ந்த தென்புழியும், யானே யொடித்துண்ட பின்னர் யாமரந் தானே யெஞ்சுதலும், போது புலர்தற்குமுன் கோழி தானே கூவுதலு முடைய வாகலானும், யானே யொடித்தற் றொழிலு முண்ணுதற் றொழிலு முடைத்தாயி னாற்போல வெஞ்சுவிக்குந்தொழி லுடைத்தன் றாகலானும், போது புலர்தற்றொழி லுடைத்தாயினாற் போலக் கூவுவிக்குந் தொழி லுடைத்தன்றாகலானு, மவர்கூறிய விவ்விசுதிப்பொரு ளின்மை யான் யானே யொடித்துண்டபி னெஞ்சிய யா வெனவுங் கோழி கூனியபின் போது புலர்ந்த தெனவும் ஃபாருள்கோடலே யமை வுடைத் தென்பது.

இனி யுண்டபின் கூவியபினென்னும் பின்னீற்று வினையெச் சங்களே யுண்டு கூவியெனத் திரிந்து நின்றனவெனக் கொள்க. அவற்றைப் பின்னென்னுங் காலப்பெயர் கொண்ட பெயரெச்ச மெனல் பொருந்தாமை சொல்லினுட் கூறுதும்.

இனிப் பிரயோகவிவேக நூலார் கோழியைக் கூவுவித் தற்கும் யாமரத்தை யெஞ்சவித்தற்குங் காலமும் யானையு மேதுவாதலிற் சம்பாவிதமென்று கூறினராகலின் விவ்விசுதிப் பொரு ளுண்மை பெறப்படுமாலெனிற, காலமுணர்ந்துகூவுதல் கோழிக்கியற்கையாதலி னதனுணர்ச்சி யேதுவாதலன்றிக் கால மேதுவாகாமையானுங், கால மெல்லாத்தொழிற்கும் பொது வகையா னேதுவாதலன்றிக் கூவுதற்கு மாத்திர மேதுவெனல் கூடாமையானும், யானையொடித்து முற்று முண்ணமைக்குக் காரண மம்மரத்தி னியல்பன்றி, யானையி னியல்பாகாமையானும் பொருந்தாதென்பது.

இனி யரசனெடுத்த வாலயமென்பது மதுவென்றார். அங் னன மாயி நெடுப்பித்தற்றொழிற் கரசனே யியற்றுதற் கருத்தா வாம்; பிறவு மத்தன்மையவே யாகலி, னேவுதற் கருத்தாவென வென்றியாண்டுங் கொள்ளப்படா தொழிதல் காண்க.

இனி வி படு முதலாயின விருதினை யைம்பாற் பொருளை யுணர்த்தாமன் முதனிலைப் பொருளையுந் தன்வினை பிறவினை செய் வினை செயப்பாட்டுவினையென முதனிலையின் விகற்பங்களாகிய பொருளையு முணர்த்தலிற், செம்மை சிறுமை முதலாயவற்று ளிறு தியை விசுதியெனக் கோடலின்றிப் பகுதிப்பொருள் விசுதியெ னக் கொண்டாற்போலக் கொள்ளலே யிலக்கணமாகலான் விசுதி யென்பது உம் பொருந்தாது. என்னை? விளங்கு விளக்கெனவுந், திருந்து திருத்தெனவும், பெருகு பெருக்கெனவு, மாடென்ப தாட்டெனவும், போ போக்கெனவும், பாய் பாய்ச்செனவு, முரு ளுருட்டெனவு, நட நடத்தெனவு, மெழு வெழுப்பெனவுந், துயில் துயிற்றெனவு, மெல்லொற்று வல்லொற்றுகியு மிடையிலா யினுங் கடையிலாயினும் யாதானுமோரெழுத்துத் தோன்றியும் விகாரமுற்றுப் பிறவினை யுணர்த்துழி, விவ்விசுதி யுணர்ந்து கெட்ட தென்றாவது திரிந்ததென்றாவது கொள்ளாம லெரு மப்பொரு

ஞணர்த்த லப்பகுதிகளி னியல்பெனவே கோடலாது *மாட்டுவித் தாலாரோருவ ராடாதாரே யென்புழிபு, †முட்கப்பட்டாஅ ரோளியிழப்ப ரென்புழிபு மவ்விசுதிகள் பிறவினை செயப்பாட்டு வினையென்னு முதனிலைவிகற் ப மின்றி, யாட்டினாலெனவு முட்கா ரெனவு முத னிலைப்பொருளையே யுணர்த்தலுங் காணப்படலானு மென்பது.

இன்னுஞ் சிவஞானமுனிவர் திரை நுரை யலை தளிர் பூக் காய் கனி முதலாயவும் வினைமுதற்பொரு ளுணர்த்து மிகரவிகுதி புணர்ந்து கெட்டன வென்றார். அங்ஙனமாயி னீலென்னுங் கடைக்குறைச் சொல்லே நீலமெனக் குறையாமலும் வழங்கு மாறுபோலத் திரைமுதலாயவுந் திரையி நுரைபியென விகுதி புணர்ந்து கெடாமலும் வழங்கல்வேண்டும்; அவ்வாறின்மையானு, மிகரவிகுதி வில்லியெனவுங்காதலியெனவுமலரியெனவு மிருதினை முப்பாலு முணர்த்தவி, னவ்விசுதி கெடி னிருதினையு முணர்த் தலை முறையன்றி யஃறினைமாத்திரையே யுணர்த்த லமையா மையானு, மமைபுமெனின் வில்விமுதலாயவும் விகுதிசெட்டு வில் காதலென நின் றவ்வப்பொருளை யுணர்த்தல் வேண்டும்; அவ்வாறின்மையானு, மீண்டு விகுதிபுணர்ந்து கெட்டனவெனக் கூறிப் வவரு ‡முயர்தினை யென்மனார் மக்கட்குட்டே யென்பதன் கட் கட்டென்பதற்கும் யாதானுமோர் விகுதிபுணர்ந்து கெட்டு நின்றதெனக் கூறிவிடாம லாகுபெயரெனவே மாறுகொளந் கூற லானு மது பொருந்தா தென்பது.

இனி யிகரம் வினைமுதற்பொரு ளுணர்த்தும் விகுதியு மன் றாம். என்னை? அன் ஆன் அள் ஆள் முதலாய விகுதிகள் வினைச் சொல்லின்க ணைப்பாற் பொருள்களு ளாண்பால் பெண்பான் முதலாய வொவ்வொரு பொருளையே யுணர்த்தலா னண்பால் விகுதி பெண்பால் விகுதியெனப் பெயர்பெற லமையும்; அவ் வாறின்றி இ ஐ அம் அல் இல் உள் முதலாய விகுதிகள் வினை யாற் கொள்ளப்படு மியல்பினவாகிய வினைமுதலுங், கருவிபு, நில முஞ், செயலுங், காலமுஞ் செயப்படு பொருளுமெனச் சொல் லப்பட்ட வறுவகைப்பொருளும் பிறவு முணர்த்தவி, னவற்று

* தேவாரம். † குறள், கஉக. ‡ தொல், சொல், க.

னொன்றைமாத்திரஞ் சுட்டி. வினைமுதல் விசுதியெனப் பெயர்கூற
லமையாமையானு மென்பது.

இனி யிகரமுதலாயவை யறுவகைப்பொருளு முணர்த்து
மாறு கூறுதும். இகரவிசுதி நூற்றுவரைக் கொல்லி மகிடனைக்
கொல்லி சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யென்பவற்று ளாண்பால் பெண்
யென லொன்றன்பா லென்னு முத்திறத்து வினைமுதலு, மண்
வட்டி முதலாயவற்றுட் கருவியுஞ், சேரியகழி யூருணி முதலாய
வற்றுண் மக்கள் சேர்ந்தவிட மகழ்ந்தவிட மூரார் நீருண் ணிட
மனப் பொருள்படலா னிலமுங், கலவி புலவி முதலாயவற்றுட்
சயலும், புலரி யென்பதன்கட் காலமும், போற்றிமுதலாயவற்
றுட் செயப்படு பொருளுமென வறுவகைப்பொருளு முணர்த்து
மாறு காண்க. போற்றியென்பது போற்றப்படுவதெனப் பொருள்
பெறும். விபங்கோளாயிற் போற்றுகவென்பது பொருள்.

இனி இ ஐ ஆம் என்னும் விசுதிகள் வினைமுதலுஞ்செயப்
பொருளுங் கருவியுமாகிய மூன்று பொருளையே யுணர்த்து
மனவு மூருணி யென்பதனு ளிகரஞ் செயப்படுபொரு
ணர்த்திற்றெனவும் பிறர் கூறுப. பிரயோக விவேகநூலார்
ன்னுணி யூருணி யிவை முறையே கருத்தாவினுங் கருமத்தி
யும் வந்து இகரஞ்சேர்ந்திறுங் கிருதந்தமென்றார். இகரமுதலா
யவ யம்முப்பொருண் மாத்திர முணர்த்தா தறுவகைப்பொருளு
ணர்த்த லீண்டுக் கூறியவாற்றா னறியப்படு மாகலானு,
முதலாயமூன்றேபோலப்பிறவிசுதிகளும் பலவுளவாகலானு,
ருணியென்ப துண்ணப்படு நீரை யுணர்த்தாம லவ்வுண்ணீ
ருக்குமிடத்தையே குறித்தலிற் செயப்படுபொரு ளுணர்த்தா
மையானு மவருரை பொருந்தாமை காண்க.

இனி ஐ விசுதி கண்ணறை பறவை வெள்ளை பச்சை முக
யாவற்றுள் வினைமுதலு, மொழுகுதற் கருவியாகிய சகடத்தை
யுணர்த்து மொழுகை முதலாயவற்றுட் கருவியு, நடவை சேக்கை
முதலாயவற்று ணிலமுங், கொலைமுதலாயவற்றுட் செயலும்,
வைகறை மாலை யென்பவற்றுட் காலமுந், தொடைமுதலாயவற்
றுட் செயப்படு பொருளுமென வறுவகைப்பொருளு முணர்த்தல்
காண்க. வெண்மை பசுமையென்னும் பண்புட னைவிசுதி யுணர்ந்து

வெள்ளை பச்சையென முடிந்து வெண்மையுடைப் பொருளு
பசுமையுடைப் பொருளு மாகிப் பண்பியை யுணர்த்தும். வெ
ணிறத்தோனாகிய பலதேவனை *மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளையென்
ரிளங்கோவடிகளும். ஒழுக்கை சகடாதலைக் † குப்பை யே
யுமண ரூப்போ யொழுக்கை யெண்ணுப மாதோ வெனக் கபிலர் கூ
மாற்றாநு மறிக. மாலை மயங்கற் காலமெனப் பொருள்படும்.

இனி அம் விசுவாமித்ரையெனச் சமுதலாயவற்றுள் வினைமுத
நோக்கமுதலாயவற்றுட் கருவியுங், கூடுமிடமெனப் பொருள்பட
கூடமுதலாயவற்று ணிலமும், பெருக்க முதலாயவற்றுட் செய
நந்துதற் காலமென விரவு குறித்தலி னத்தமென்பதன்கட் க
முந், தேட்ட முதலாயவற்றுட் செய்யப்படுபொருளுமென
வகைப்பொருளு முணர்த்தல் காண்க.

இனி அல்விசுவாமி யிளவல் வள்ள நெடுவ நெடுங்கழுத்த
முதலாயவற்றுள் வினைமுதலுந், தோன்ற லண்ணல் வற்றன்ரு
லாயவற்றுள்ளு மவை தொழிற்பெய ராகாவிழி வினைமுத
தொழிற்பெயராயவழிச் செயலு, மிவன் பாண்டிய னிவன் சோ
னிவன் சேரனென வரசரைத் தெரிதற்கு, மிவ னிரைகொள்
வருகின்ற னிவ னிரைமீட்க வருகின்றனென்றற்போல வி
தெரிதற்குஞ் சிறந்த கருவியாகலின் மாலையெனப் பொருள்ப
தெரியலின்கட் கருவியுந், துயிலிடத்தை யுணர்த்தும்வழிப் பா
சாயன் முதலாயவற்று ணிலமும், பகுத்தற்காலங் கழித்தற்கா
மெனப் பொருளுணர்த்தும்வழிப் பகல் வைகலென்பவற்றுட்
காலமும், புழுக்கல் பிழியன் முதலாயவற்றுட் செய்யப்படுபொரு
மென வறுவகைப் பொருளு முணர்த்தல் காண்க. பிணையப்படு
பூமாலை யை யிணைப்பறு பிணையலெனத் திருமுருகாற்றுப்படை
யுட்குறிஞர் நக்கீரனாரும்.

இனித் தோன்ற லண்ணல் வற்றன் முதலாய தொழிற்
பெயரே யாகுபெயரான் வினைமுதலை யுணர்த்தினவெனக் கோடு
மெனி, நெடுங்கழுத்த லென்பதன்க ணல்விசுவாமி தொழிலையுணர்ந்
தாது வினைமுதற்பொருளை யுணர்த்தலானுங், காண லுண்ணன்
முதலாயவற்றுட் பகுதிப்பொருள் விசுவாமி யாய் நின்று தொழிலை

யுணர்த்தலானு, மவ்விசுதி தொழிற்பெயரே யன்றி யேனைப் பொருளுமுணர்த்தல் காணப்படலி, னீண்டுந் தோன்றன் முதலாய வற்றுள் வினைமுதற் பொருளுணர்த்திற்றெனக் கோடலன்றி யாகுபெயரெனக் கோடல் வழுவா மென்பது.

இது நோக்கியே பரிமேலழகரும் ஓ வற்றன் மரந்தளிர் தற் றென்புழி வற்றலை யாகுபெயரெனக்கூறுது பால்பகா வஃறிணைப் பெயரெனக் கூறினார். இவ்வாறே தொழிற்பெயர்ப் பொருளையும் பிறபொருளையு மொப்ப யுணர்த்தும விசுதிக ளின்னுப்பலவுள்.

இனி இவ்விசுதி குறினெடி லெச்சின் மிச்சில் வெய்யின் முதலாயவற்றுள் வினைமுதலுந், தொய்யி லட்டி றுச்சின் முத லாயவற்று ணிலமு, மெழின் முதலாயவற்றுட் செயலுங், கட டின் முதலாயவற்றுட் செயப்படு பொருளுமென வினைமுதன் முதலாய பொருளுணர்த்த லறிக. கருவியுங் காலமு முணர்த்தல் வந்துழிக் காண்க. எஞ்சுவது, எச்சில். அடுமிடா, அட்டில். தஞ்சுமிடம், துச்சில். துஞ்சுதல், சின்னுட் டங்குதல். அஃதொ துக்கிடமாம். எழில், எழுதல். அதனை || நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல மென்புழிப் பரிமேலழக ருரையானு முணாக்.

இனி உள்விசுதி கடவுண் முதலாயவற்றுள் வினைமுதலு, முறையுண் முதலாயவற்றுளிடமும், விளையுண் முதலாயவற்றுட் செயலுஞ், செய்யுண் முதலாயவற்றுட் செயப்படுபொருளு மென வினைமுதன் முதலாய பொருளுணர்த்த லறிக. கரு வியுங் காலமு முணர்த்தல் வந்துழிக்காண்க. விளையுளென்பது செயலேயன்றி விளைவிப்போரையு முணர்த்தும். இதனைத் ||தள்ளா லிளையுளு மென்னுங் குறளா னறிக. இவ்விசுதிகள் போல்வன வின்னுப்பலவுள். அவையீ ண்டுக்கூறிய வறுவகைப்பொருளே யன்றிப் பிறபொருளுணர்த்தல் சிறுபான்மை. அவற்றைவழக்கு நோக்கிக் கண்டு கொள்க. பிறபொருள் இன்னதற் கிதுபய னென்பன. சுடலென்பதுசுடலினும்பயனாகியவடுவிளையுணர்த்தும் வழிப் பயனுக் குதாரணமாக்குக. ஏனையது வந்துழிக்கொள்க.

இனி யீண்டுக் கூறியவாற்றானே திரைமுதலாய முதனிலை

யொடு பொருந்து மியல்பினவாகிய ஆன் ஆன் முதலாய் விசுதி
கள் பலவிருத்தலானு, மிகரவிசுதி திரை துரை யென்றற்போலு
முதனிலைகளொடு புணரு மியல்பிற்றன் ருகலானு, உவற்றொடு
புணருமியல் பிவற்றெனினும் புணர்ந்து கெடல் கூடுமெனி னதனை
யறிதற்கு, மிகரவிசுதி யறுவகைப்பொருளு முணர்த்து மியல்பிற்
ருகலி, னவ்விசுதி புணர்ந்துகெட்டவழி யப்பொருள்களுள் வினை
முதற்பொருளை மாத்திர முணர்த்திற்றெனி னதனை யறிதற்கும்,
புணரு மியல்பினவாகிய ஆன் ஆன் முதலாயின வத்திரை முத
லாயவற்றொடு புணராமற் புணருமியல் பில்லாதவைத்து மிகரமே
புணர்ந்ததெனலை யறிதற்குங் கருவி யாதொன்று மின்மையானு,
மவர் கூற்றுப் பயன்படாமையறிக.

இனித் திரைமுதலாய முதனிலைகள் வினைமுதற் பொருளை
புணர்த்துமா நென்னையெனின், ஒட்டு முற்றென்பன வொட்டு
வது முற்றுவதெனப் பொருள்படுமிடத்து வினைமுதலும், பூட்
டென்பது பூட்டற்கருவியை புணர்த்தும்வழிக் கருவியும், பற்
றென்பது பற்றுமிடத்தை புணர்த்தும்வழி நிலமுஞ், சுட்டென்
பது சுட்டப்படுபொருளையுணர்த்தும்வழிச்செயப்படு பொருளுங்
கத்திவெட்டென்ப, ததனாலாய வடுவை புணர்த்தும்வழிப் பயனு
மென வினைகொண்டு முடியும் பெயருள்ளே தொழிலொழிந்த
வேனைப்பொருள்களை யாகுபெயரா னுணர்த்தினற்போல, வீண்டுந்
திரைமுதலாய வவை தொழிற்பண்பாகலிற், பண்புகொள்பெயரு
மாகுபெயர்க் கிளவியென வாசிரியர் கூறுமாற்றா, னத்தொழிற்
பண்புகொள்ளும் பொருள்களுள் வினைமுதற் பொருளை யாகு
பெயரா னுணர்த்தின வென்பது. காலமுணர்த்தல் வந்துழிக்
கொள்க.

இனித் திரைமுதலாயின தல் அல் கை முதலாய பகுதிப்
பொருள் விசுதிகளு ளொன்று பெற்றேனும் பெறுது நின்றேனும்
தொழிலுணர்த்தும்வழி, யது பிறிதொருபொருளாகா தியற்
பெயர்ப் பொருளே யாகலி னாகுபெயரெனப்படி.

இனித் திரைமுதலாய முதனிலைக ளாகுபெயராகிப் பிற
பொரு ளுணர்த்துமெனக் கொள்ளாது நடமுதலாய முதனிலைக
ளோசை வேறுபாட்டான் முற்றுப்பொரு ளுணர்த்துமாறுபோல,
வீண்டு மோசைவேறுபாட்டானே யியற்பெயர்ப் பொருளையும்

பிறபொருளை புழுணர்த்துமெனக் கொண்டா லெண்ணையோவெனி
னதுபொருந்தாது. என்னை? ஏனைப்பொருட்பெயர்முதலாயசொற்க
ளியற்பெயர்ப் பொரு ளுணர்த்தாது பிறபொரு ளுணர்த்தும்வழி
யவை யோசைவேறுபாட்டா னுணர்த்தினவெனக் கொள்ளாம
லாகுபெயரெனவே யாவருங் கோடலானு, † மொழிப்படுத்திசைப்
பினுந் தெரிந்துவே றிசைப்பினு மெழுத்திய றிரியாவென் றுசிரியர்
கூறலானவற்றைத் தனித்துகூ றினு மொழிப்படுத்துக்கூ றினுமியல்
வேறுபடாமையி னோசையும் வேறுபடாவென்பது பெறப்பட
லானு, மோசை வேறுபடுமெனி னஃதுரைக்குங்காலை யன்றி வரி
வடிவாகிய நூலுரைகளி லறியப்படாமையானு, நச்சினுர்க்கினியரு
மிலக்கணக் கொத்து நூலார் முதலாயினரு மாசிரியர் கருத்து
நோக்காமைபாற் சொற்க ளோசை வேறுபட்டு வேறு வேறு
பொருளுணர்த்துமெனக் கூறல் கொள்ளப்படாமையானு மென்
பது.

இனிச் சிவஞானமுனிவர் நட வா முதலாய முதனிலையெல்
லாம் விசுதியோ டன்றித் தனித்தியங்கா வென்று, மம்முதனிலைக
ளுரிச்சொல் லாகலிற் பெயர்த்தன்மைப் பட்டுழி யல்ல தாகுபெய
ராதற் கேலாவென்றுங் கூறலாற், றிரைமுதலாய முதனிலைகளும்
விசுதியின்மையாற் றனித்தியங்கலு முரிச்சொல்லாகலி னாகுபெய
ராகலு மேலாவெனி னது பொருந்தாது. எனனை; இருதினை
யைம்பாற் பொருளின் குணப்பண்பை யுணர்த்துஞ் சொற்களுட்
சிறு பெரு முதலாயின சிறுமை பெருமையென மையென்னும்
பகுதிப்பொருள் விசுதி பெற்றுங், கருவென்பது கருமைபென
வுங் காரெனவும் பகுதிப்பொருள் விசுதி பெற்றாயினு மதனைப்
பெறுது திரிந்தாயினு ின்றும், வட்ட முதலாயின விசுதிபெறு
தியல்பாக ின்றும், துவரென்பது துவரெனவுந் துவர்ப்பெனவும்
விசுதிபெறுதாயினும் பெற்றாயினு ின்றும் பெயர்த்தன்மை யெய்
தல் காணப்படலானு, மவ்வாறே தொழிற்பண்புச் சொற்களுள்ளு
நடவாமுதலாயின நடத்தல் வருத லெனவு, நடக்கை வருகை
பெனவு, நடப்பு வரவெனவுந் தல்முதலாய பகுதிப்பொருள் விசு
திகளுள் யாதாநு மொன்று பெற்றும், விடு கெடு முதலாயின
விடுதல் கெடுதலென விசுதிபெற்றும், வீடு கேடெனத்திரிந்துந்,
தொழில் வினை சண்டை கூத்து முதலாயின விசுதிபெறும் லியல்

† தொல், எழுத்து, மொழிமரபு, ௨௨.

பாகவே நின்றும்; வளைமுதலாயின விசுதிபெறாமலும், வளைதல் வளைவென யாதானுமொரு விசுதிபெற்றும், பெயர்த்தன்மையெய்து மாகலானுங், கட்டு வெட்டு பற்று முதலாயின விசுதியின்றியே பெயர்த்தன்மையெய்த லுலகவழக்கினும் பரந்து காணப்படலானு, மவை செய்யுளின் வழங்குமிடத்து மவற்றை விசுதிக்கெட்ட தொழிற்பெய ரென்னுது முதனிலைத் தொழிற்பெய ரென்றே யாவருங் கூறலானுந், தல் முதலாயவை விசுதிக்குரிய பிறிதொரு பொருளை யுணர்த்தாது பகுதிக்குரிய பொருளையே யுணர்த்தலா, னப்பகுதி பொருள்விசுதி பெறுவிடினு முதனிலை தம் பொருளையே யுணர்த்தலிற் பெயராதல் வழுவாகாமையானும், விசுதி யின்றி நின்ற சுட்டென்னு முதனிலையை யாகுபெயரெனத் தாமுங் கூறினாகலானுந், திரைமுதலாய முதனிலைகள் விசுதிபெற்றே யிபங்கல் வேண்டுமென்னு சிபமயின்றி, விசுதிபெறாவிடத்துந் தனித்தியங்கலும் பெயர்த்தன்மையெய்தலு மாகுபெயராதலு மிலக்கணமாத லுணரப்படலினென்பது.

இன்னு மவர் எழுது உண் தின் கொள் என்றற் போல்வனவுஞ் செயப்படுபொருண்மை யுணர்த்து மைகாரவிசுதி யுணர்ந்து கெட்டுத் தகார மிசட்டித்து முதனீண்டு மெழுத்தெனவு முடிவெனவுந் தீனெனவுங் கோளெனவு நின்றன வென்று, நடவை சேக்கை முதலாயவற்று னைகாரஞ் செயப்படுபொருளை யுணர்த்தலா னல்வைகாரமே எழுது உண் முதலாய முதனிலையொடு யுணர்ந்து கெட்டன வென்றுங் கூறினார்; ஆதுவும் பொருந்தாது. என்னை? விசுதி யுணர்ந்து கெடுவது தமிழியல் பன்றென முன்னரே கூறினா மாகலானும், விகாரமெனி நெழுதை யுண்ணையென விகார மின்றியும் வழங்கல்வேண்டு மாகலானு மென்பது. இதுவன்றி நடவென்பது செயப்படுபொருள் குன்றிய முதனிலை யாகலி, னது செயப்படுபொருள் விசுதியொடு கூடி நடவையெனவாராமையு மறிக. இங்ஙனமாக வவர் நடவையென்பதன்க ணைகாரஞ் செயப்படுபொருளை யுணர்த்திற்றெனக் கூறினார். இதனானு மவர் பருப்பொருட்டு மாராயா செழுதிச் சென்றமை புலப்படும்.

இனிக் கற்றற்குச் செயப்படுபொருளாகிய நூலினை யுணர்த்தாமற் கற்கப்படுவோ னென்பதன்கட் படுவென்ப தாகிரியனை

யுணர்த்துமா நெண்ணையெனி, னுண்டுச் செயப்படுபொருண்மையின் வாராமற் பிறவினைப் பொருண்மைபற்றி வந்தமையா னமையுமென்பது.

இனி ஊண் முதலாயவை செயப்படுபொரு ளுணர்த்துமா நெண்ணையோவெனின், விளங்கு பெருகு மடங்கு முதலாய முதனிலைகள் விளக்கு பெருக்கு மடக்கெனத் திரிந்து விளங்குவது பெருகுவது மடங்குவதெனப் பொருள்படுமிடத்து வினை முதலுந், கெடுவென்பது கேடெனத் திரிந்தொருவன் கெடுதற்குக் காரணமாய தீவினையை யுணர்த்தும்வழிக் கருதியுநீந்து முடங்கு இடுகு என்பன நீத்து முடக்கு இடுக்கெனத் திரிந்து நீந்து மிடத்தையு முடங்கு மிடத்தையு மிடுகு மிடத்தையு முணர்த்தும் வழி நிலமும், பாடுசூடு கருது முதலாயின பாட்டு சூட்டு கருத்தெனத்திரிந்து பாடப்படுவது சூடப்படுவது கருதப்படுவதெனப் பொருள்படும்வழிச் செயப்படுபொருளுந், சுடுவென்பது சூடெனத்திரிந்துசுடுதலானாகியவடுவினை யுணர்த்துமிடத்துப் பபனுமென வினைகொள்வவற்றுள்ளே தொழிலொழிந்த வேளைப் பொருள்களை யாகுபெயரா னுணர்த்துமாறுபோல, எழுது உண் முதலாய முதனிலைகளும் எழுத்து ஊண் முதலியவாகத் திரிந்து தொழிற்பெயர்ப்பொருளையு மாகுபெயராகிச் செயப்படுபொருளையு முணர்த்துமென்பது முதனிலை திரிந்தாகுபெயராகிக் காலத்தை யுணர்த்தல் வந்துழிக் கொள்க

இனித் தோன்ற லண்ணல் வற்றன் முதலாயவை வினைமுதற் பொருளை யுணர்த்துமிடத்துத் தொழிற்பெயராகுபெயராகியப் பொருளை யுணர்த்திற்றெனக்கொள்ளாம, லவ்விசுதியே வினைமுதற் பொருளை யுணர்த்திற்றெனக் கொண்டாற்போல, எழுத்து ஊண் முதலாயவையுந் தொழிலொழிந்த பிறபொரு ளுணர்த்தும் வழி, யாகுபெயரெனக் கொள்ளாம ளெழுது முதலாய முதனிலைகளின் விகாரமே தொழிலொடு பிறபொருளையு மொருங்குணர்த்து மாற்ற லுடைத்தெனக் கொண்டா லெண்ணையோ வெனின், அல்விசுதி நெடுங்குழுத்த விளவன் முதலாயவற்று ளம்முதனிலையின் வேறாக நின்ற பூ, கழுத்து மிளமையு முதலாய வம்முதனிலைப்பொரு ளுணர்த்தாமற் பிறபொரு ளுணர்த்தல் காண்டலி, னதுபோலவே

தோன்றன் முதலாயவற்றுட் பிறபொரு ளுணர்த்திற்றென லமையு மாகலானு, மவ்விகார முதனிலைக்கு வேறுகா மையானு, முதனிலையின்வேறாய பொருளை யிறுதிநிலை யுணர்த்தலன்றி யம் முதனிலையே யுணர்த்தல் கூடாமையானும், வேறாய பொருளை முத னிலையு முணர்த்துமாயி னாகுபெய ரெனப்படு மன்றி யியற்பெய ரெனல் கூடாமையானு மங்ஙனங் கோட லமையாது. இவ்வாற் றுன் முதனிலை விகாரர் தொழிலாகிய தன்பொருளையே யுணர்த்து மென்பதாஉ, மத்தொழி லாகுபெயராகிப் பிறபொருளுமுணர்த்து மென்பதா மமையு மென்பது.

இனி யுற்றான் பெற்றான் தொட்டான் முதலாயவற்று ளுறு பெறு தொடு முதலாய முதனிலை விகாரமே யிடைநிலையா ளுணரு மிறந்தகாலப் பொருளை யுணர்த்தலி, னவ்வாறே பெழுத்து முத லாயவற்று ளெழுது முதலாய முதனிலையின் விகாரமே விசுதிப் பொரு ளுணர்த்திற்றெனக் கொள்ளுது மெனி னதுவும் பொருந் தாது ; என்னை? ஆண்டுக் காலமென்பது காலத்து நிகழும் வினை யின் புடைபெயர்ச்சியே யாகலானு, மப்புடைபெயர்ச்சிவினை முதனிலையின் பொருளே யன்றிப் பிறிதொருபொரு ளாகாமை யானு, மக்காலப்பொருளு ளெதிர்காலத்தை யிடைநிலையே யன்றி விகாரமும் விசுதியும் பெறாத நடமுதலாய முன்னிலையேவல் வினைகளு, மிடைநிலையும் விகாரமு மின்றி இகர முதலாய விசுதிபெற்ற வாழ்தி முதலாய வினைகளு முணர்த்தலானு, மிறந்தகாலத்தை யிடைநிலை யின்றி விகாரமும் விசுதியும் பெற்ற முற்கூறிய வுற்றான் பெற்றான் முதலாயவினைக ளுணர்த்த லானு, மிறந்தகாலத்தையு மெதிர்காலத்தையு மிடைநிலையின்றி மன் ஆர் இசின் முதலாய விடைச்சொல்லேனும் ப துறுடு முத லாய விசுதியேனும் பெற்று, விகாரமுற்றாயினு மின்றியாயினு நின்று, என்மனார் கேட்டிசின் என்ப வந்தும் வருதும் சென் றும்சேறும் காண்டும் கண்டுமென்பன முதலாய வினைக ளுணர்த்த லானு, முதனிலைப்பொரு ளுணர்த்தாது முதனிலையின்வேறாகிய விருதினை யைம்பாற் பொருளை யுணர்த்து மியல்புடையது விசு தியே யாகலி னப்பொருளை முதனிலை யுணர்த்துமெனல் கூடாமை யானுங், கூடுமெனின் முதனிலைவினையே யன்றி யேனைய மலைமுத

லாய பிற பெயர்முதனிலைகளும் விகாரமுற்று டலையன் முதலாய விசுதிப்பொருளுணர்த்தலும் வேண்டுமாகலானு மென்பது.

இனி என்மனார் என்றிசின் முதலாயின மன் இசின் முதலாய விடை நிலைமார் கால முணர்த்துமெனவும், வந்தும்வருது முதலாயின விசுதியார் கால முணர்த்துமெனவு, மன் இசின் முதலாயன காலவிடைநிலை பெனவுஞ், சேனுவரையருஞ் சிவனான முனிவரு நன்னூலாரு முதலாயினார் கூறுப. அவை பொருந்தாமை பின்னர்க்கூறுதும்.

சொற்களுள் யாதாயினுமொன்று நின்றங்குநின் றாகுபெயராகு மன்றித் திரிந்துநின் றாகுபெய ராகாதெனச் சிவனானமுனிவருஞ் சேனுவரையருங்கூறினமையா நெழுதுமுதலாயமுதனிலையெழுத்தென்றற்போலத் திரிந் தாகுபெய ராத லேலாதெனிற், கருமையென்பது காரெனத் திரிந்து தன்னியற்பெயர்ப் பொருளையு மாகுபெயராகி மேகத்தை, தபு முணர்த்தலானு, மியற்பெயர்ப் பொருளுணர்த்தல் கருமையின் நிரிபாகிய காரென்பது முதனிலையாகி யிகரவிசுதியொடு புணர்த்து காரியென நின்று கரியபொருளுணர்த்தலுங் காராவென்றற்போல வடையாகி நிறலு முடைமையா னுணரப்படு மாகலானு, மாகுபெயராதல் கார் மேகத்தைக் காரெனவுங் கூறலா னுணரப்படு மாகலானுந், திரிந் தாகுபெய ராகாதென்பாருங் கருமை திரிந்த காரினை யாகுபெயரென்றே கூறினாராகலானு, முதனிலைகள் விசுதிப்புணர்த்து கெட்டாயினும் விகாரமுற்றாயினும் விசுதிப்பொருளுணர்த்தாமை மேற்கூறின மாகலானு மது பொருந்தாதென்பது.

இன்னும் அடுவென்பது முதலாய முதனிலை பல ஆடு முதலாயவாகத் திரிந்து வென்றி முதலாயவற்றை யாகுபெயரா னுணர்த்தலல்லது திரியாதுநின்றே யாகுபெயராக வாராமை யானு, மூரென்பது முதலாய பலசொற்க டிரியாதுநின்றே யியற்பெயர்ப்பொருளையு மாகுபெயராகிப் பிறபொருளையு முணர்த்தலானுந், தொல்காப்பியனென்றற்போலு முயர்திணைப் பெயர்சில திரியாது நிற்பி னாகுபெயராகா தியற்பெயர்ப் பொருளையுந் தொல்காப்பியமென்றற்போலத் திரிந்துநிற்பி நியற்பெயர்ப் பொருளை

புணர்த்தாம லாகுபெயராகி நூலைபு முணர்த்தலானுஞ், சொற்
கள் பெரும்பான்மை நின்றங்குநின்றே யியற்பெயர்ப் பொருளு
மாகுபெயர்ப் பொருளு முணர்த்தலுஞ், சிறுபான்மை நின்றங்கு
நின்றவிடத் தாகுபெயராகா தியற்பெயர்ப் பொருளையே புணர்த்
தித் திரிந்தவிடத் திருவகைப் பொருளைபு முணர்த்தலுஞ், சிறு
பான்மை திரிந்துநின்றவழி யியற்பெயர்ப்பொரு ளுணர்த்தா
தாகுபெயராகிப் பிறிதுபொருளையே புணர்த்தலு மறியப்படு மாக
லின், எழுது உண் தின் கொள் முதலாயவும் எழுத்து ஊண் தீன்
கோள் எனத்திரிந் தியற்பெயர்ப்பொருளாகிய வெழுதுதன் முத
லாய தொழிலைபு, மாகுபெயராகி யெழுத்துக்கள் சோறு முதலாய
பிறபொருளைபு முணர்த்த லமைவுடைத் தென்பது.

இனி வள்ளுவரென்னு முயர்திணைப்பெயர் திரியாதுநின்று
மாகுபெயராபாறென்னையெனி, னங்ஙன மாகாமை சொல்லுட்
கூறுதும்.

இனித் தமிழியல்பு நோக்காது சேனாவரையர் கூறிய சொற்
பற்றிச் சிவஞானமுனிவ ரகத்தியந் தொல்காப்பிடங் கபிலமென்
பன வாகுபெயராகாவெனவும், அன் விசுதி கெட்டுச் செயப்
படுபொரு ளுணர்த்தம் அம் விசுதியோடு புணர்ந்தனவெனவு
முரைத்தார் ; அஃ திலக்கணமன்று. என்னை? அம்விசுதி எச்சந்
தேட்ட நாட்ட முதலாயவற்றள் எஞ்ச தேடு நாடு முதலாய
வினைமுதனிலையோடு கூடியே வினைமுதற் பொருண் முதலாய
வறுவகைபு ளொருபொருளை புணர்த்த லன்றிப், பெயர் முத
னிலையோடு கூடி விசுதிப்பொரு ளுணர்த்தல் யாண்டு மின்மையா
னும், பெயர்முதனிலையோடு கூடிப் பகுதிப்பொருளையே புணர்த்
தல் குன்று சங்கு முதலாய பெயரொடு கூடிக் குன்றமெனவுஞ்
சங்கமெனவு நின்றுழி விசுதிப்பொருள்களு ளொன்று முணர்த்
தாமையா னறியப்படு மாகலானு, மவ்விசுதி பிறபெயரொடு கூடி
விசுதிப்பொரு ளுணர்த்தாவிடினு மகத்தியன் றெல்காப்பியன்
முதலாய வுயர்திணைப் பெயரொடு கூடியவழி புணர்த்துமெனின்,
மேடப்படுவன வெல்லாந் தேட்ட மாயினுற்போல வகத்தியன்
முதலாய வவராத் செய்யப்படுவன வெல்லா மகத்திடமெனவுந்
தொல்காப்பியமெனவுங் கபிலமெனவும் பெயர்பெறல்வேண்டும்;

அவ்வாறவர்க்குத் தவமுதலாய பிறவற்றுக்கெல்லாம் பெயராகாமலவர்க்குத் தூல்களையே யுணர்த்தலானதுவும் பொருந்தாமையானுஞ், செய்யென்ப தெல்லாத்தொழிற்கும் பொதுவாகலன்றி தூலசெய்தற்கு மாத்திரம் பெயராகாமையானு மென்பது.

இனி யவ்விருவரு நடவாய் வாரா யுண்ணுபென்றற் றொடக்கத்து முன்னிலை யேவ லொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றுச் சொற்க ளாயென்னும் விசுதி குன்றி, நட வா வுண்ணென்றற் றொடக்கத்தனவாய் நின்றனவென்றார். அதுவும் பொருந்தாமை சொல்லுட் கூறுதும்; ஆண்டுக் காண்க.

இத்துணையுந் தெரிவித்தென்பது விவ்விசுதிசெட்டுத் தெரிந்தென நின்றதெனலு மதுபற்றி யவர்கூறிய பிறவு மறுக்கப் பட்டன.

இனிச் சிவஞானமுனிவர் முறைகாட்டி யென்பதற் கியற்றமிழை வேறுபிரித்து முறையானே யுலகிற் கழிவித் தென்றார லெனினென்பது மறுதலைக் கடா. அது பொருந்தாது, என்னை? முறைகாட்டியென விரண்டாவதாயி னவ்வேற்றுமை திரிபுடைமையான் விகாரமின்றி யியல்பாதல் பொருந்துமன்றி முறையானே காட்டியென முன்றாவதாகக் கொள்ளின்,

* “ஐகார விறுதிப் பெயர் நிலை முன்னர்

வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே ”

என்னும் விதியான் முறைக்காட்டியென மிகுதலன்றி யியல்பாகாமையானு, மது முறைப்பட வெண்ணியென முன்னர்க் கூறியதனு மறியக் கிடத்தலானும், பாயிரத்து ளாவையரங் கேறலைக் கூறலை முறையன்றி யுலகிற் கழிவித்தலைக் கூற லிலக் கணமன்மையானு மென்பது மாற்றம். இதனானே யவர் புணர் நிலை நோக்காமையு மறிக.

இனி யிளம்பூரணரு நச்சினுக்கினியரு மயங்காத முறைமையானே யெழுத்திலக்கணத்தினை முன்னர்க் காட்டியென வுரைத்தார். எழுத்துமுதன் முன்றையுங் காட்டுமிடத்துக் காரணகா

* நோல் எழுத்து, உயிர்மயங்கியல், ஏ.அ.

ரிய முறையான் முன்னர்க் காட்டப்படுவ தெழுத்தேயன்றிப் பிறிதொன் றின்மையானு, மதுமுறைப்பட வெண்ணி யென்றமை யானே பெறப்பட்டமையானும், விளங்கற்பொருட் டெழுத்து முறை காட்டியென வதனைப் பிரித்துக் கூறினாரெனினி, எவ்வாறே யெழுத்துக் காட்டிய பின்னர்ச் சொல்லு மதன்பின்னர்ப் பொரு ளுங் காட்டினாரெனல் வேண்டு மாகலானு மவருரை பொருந்தா தென்பது.

இனிப்பிரயோக விவேக நூலார் வடமொழி தென்மொழி களின் வேறுபாடு, முதலுநால் வழிநூல்களி னிலக்கணமு, மைந் திர நிறைந்த தொல்காப்பியன் முந்துநூல் கண்டு தொகுத்தா னெனப் பாயிரத்துண் முதலுநால் வேறுகூறி யிருத்தலு, மைந் திரம் பெயரை விசேடித்து நின்றலு நோக்காது, தமக்குள்ள வட நூலபிமானமொன்றே தலைக்கொண்டைந்திர நிறைந்த தொல்காப் பிய னென்றமையா னைந்திரமே தொல்காப்பியத்துக்கு முதலு லாமெனவு, மெதிர்முக வேற்றுமை பெயரது விகாரமென் றோ திய புலவனு முளனென்றமையா னகத்தியத்துக்குப் பாணி னீயமுத லுலாமெனவு, மிருமொழிக்கும் வேறுபாடுபெரிதாகவுஞ் சிறுபான்மையே யுளதெனவுந் தங்கருத்துச் சென்றாங்குச்சென் றுரைத்தார். அவர் கூறியவாறு சிறிதுவேறுபா டிருப்பினு முத லுலுக்குச் சிறிதும் வேறுபாடின்றிக் கூறலே வழிநூ லிலக்கண மாகவி, னைந்திரமுதலுநுந் தொல்காப்பியம் வழிநூலு மாதற் கேலாமையானு, மைந்திரத்தின் வழித்தாகத் தொல்காப்பியஞ் செய்யப்படி னைந்திரத்துள்ளன முழுதுங் கூறாவிடினு மதற்கு மாறின்மியேனு மிருத்தல்வேண்டும்; அவ்வாறின்றென்பதெழுத் ததிகாரத்துள் வடமொழி யெழுத்துப் பலவின்றி யவ்வடவெ ழுத்து ளில்லாதனவாகிய ற ன ழ ள ஓ என்பனவுஞ் சார்பெ ழுத்து மூன்றுமென வெட்டெழுத்தொடு முப்பத்துமூன்றே யெழுத்தென்பதுங் குறினெடின் முதலாகப்பல காரணக்குறியும் பிறவுங் கூறுமாற்றாறையப்படலானு, மவ்வாறே சொல்லினும் பொருளினும் பலவிருத்தலானும், வேற்றுமை முதலாய சில வெவ்விருத்தலி னதுவு முதலுலாமெனினி, எவ்வாறும் பல விவ் விருமொழிக்கே யன்றி யேனைய மொழிக்கு மொத்தவி, எனவ

பொதுவியல் பாதலேயன்றி முதலெனப் படாமையானு, முந்து நூ னிறைந்த தொல்காப்பிய னைந்திராங் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப் புலந்தொகுத்தோனெனக் கூறும், லைந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியன் முந்துநூல் கண்டு தொகுத்தோ னென்றமையானே, யைந்திர முதலூலாகாதென விளங்குதலானு, மகத்தியத்தை யருந்தவமுனிவ னுக்கிய முதலூலென முன்னோர் கூறினா ரன்றி வழிநூ லென்னுமையானு, மகத்திய நிறைவ னருள் பெற் றந்தூல் செய்தா னென்றாரன்றிப் பாணினியங்கண்டு செய்தானெனக் கூறாமையானு, மகத்தியந் தலைச்சங்க மிரீஇய முதலூழி நூலாதலிற் கடைச்சங்கந் தோன்றிய பிற்காலத்துக் கலியுகத் தொடக்கத்துச் செய்யப்பட்ட பாணினியத்தின் வழிவந்த தெனல் காலமலை வாகலானும், பெயரது விகாரமென் றோதிய புலவனு முளனென வகத்தியத்துட் கூறியது பிருகற்பதிமுதலாய வானுலகத்துப் புலவரையன்றி யகத்தியந் தொல்காப்பிய முதலாயின தோன்றியகாலத்திற்கு நெடுங்காலத்தின் பின்ன ரவதரித்த நிலவுலகத்துப் புலவராகிய பாணினி முனிவரைக் குறியாமையானு மவர் கூற்றுப் பொருந்தா தென்பது.

இனித் தொல்காப்பிய முந்துநூலையு மைந்திரத்தையு முதலூலாக வுடைமையி, னைந்திரத்திற் சிறிது வேறுபடலு மமையுமெனச் 'சிலர் கூறுப. அங்ஙன மாயி னைந்திரமு முந்துநூலுங் கண்டு தொகுத்தானெனக் கூறல் வேண்டும்; அங்ஙனங் கூறாமையானு, முந்துநூலெனவே யைந்திரமு மடங்குமெனிற் பின்னரைந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியனென வேறுகூற லமையாமையானு மதுவும் பொருந்தா தென்பது.

இனித் தொல்காப்பிய னென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் பழைய காப்பியக்குடியு ளுள்ளானென வுரைகூறினர்; காப்பியக்குடிசோழனுட்டின் கண்ணதோருரெனவுஞ்சிலர்கூறுப; அது பொருந்தாது. என்னை? காப்பிய மென்ப தோருரின் பெயராயி னக் காரணம் வெள்ளூரி லிருந்தமையான் வெள்ளூர்க் காப்பியனாரென்னும் பெயருடையாருந் தொல்காப்பியனார் காலத்தவரு மாகிய விடைச்சங்கப் புலவரது பெயர்க் கேலாமையா னென்பது.

இனிக் கவிமரபின் 'வந்தவராகலிற் காப்பியரெனப் பெயர்

பெற்றாரெனல், வடமொழிப்பெயராகலானு மக்காலத்துத்தமிழின் கண் வடசொல் வாராமையானும் பொருந்தாதெனி, னிடைச் சங்கத்து நூல்களை முற்றக்கற்றுச் செய்த பெருங்கதையுள்ளும் பிறவிடத்தும் காப்பியமென்னும் வடசொல் வந்ததென வடியார்க்குநல்லார் கூறலானு, மாசிரியரகத்தியனாருந் தொல்காப்பியனாரு மேனையவாசிரியரு மிலக்கண முதாரணஞ்சூத்திரங் கரும மேது குஞ்சர மம்போதரங்க முதலாய பலவடசொற்களை நூலுட் கூறினாராகலானு, மாசிரியர் நாரதனார் செய்த தலைச்சங்கத்து நூலாகிய விசைநூல் பஞ்சபாரதியமென வடசொற்பெயர் பெற்றமையானும் பொருந்து மென்பது.

இனிச் சிவஞானமுனிவர் கடைச்சங்கத்தாருட் களவியற் பொருள் கண்ட கணக்காயனார் மகனார் நக்கீர ரிடைச்சங்கத்தார்க்குங் கடைச்சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத் தொல்காப்பியமென்றுரைசெய்தா ராகலி னென்று தாழு முரைத்தா ராகலி, னவருங் குமாரதெய்வங் கேட்டுக் குற்றமின்மை யாராய்ந்த வவ்வுரையை நக்கீரனா ருரைபெனவே கொண்டாரென்பது போதரும். போதர வாலவாய்ப் பெருமானடிகளை நெற்றிக்கண் காட்டினுங் குற்றங் குற்றமேயெனக் கூறி வாதுசெய்த கல்விவீரராகிய நக்கீரனார் பெருமையு, மவ ருரையினைக் கேட்டுக் குற்றமின்மை யாராய்ந்த குமாரதெய்வத்தின் கூறுகிய தோலாச்செவியா ருருத்திரசன்மனார் பெருமையு, முரைகேட்டற் குரியா னுருத்திரசருமனமெனக் கூறிய வசரீரியின் பெருமையு நோக்காமற், களவியலுரைக்கு மாறாகக் கேட்போராவா ரிவையாய்ந்தோ ரிதுகேட்டற் குரியா ரென்ப தென்றுங், கேட்டல் பாடங்சேட்ட லென்றும், யாப்பாவ திவை யாய்ந்த பின்ன ரிது கேட்கற்பாற் றென்ப தென்றுந், தம் மாதினத்துச் சுவாமிநாததேசிகர்க்கு மாணக்கராகலின் வழிஇக் கூறாரென ினைந்து, சங்கரநமச்சிலாயப்புலவ ரறியாது கூறிய வுரையினை மெய்யெனக்கொண்டு, தாழு மவ்வாறே கேட்போர்க்கும் யாப்புக்கும் வேறுபொருள் கூறி, நக்கீரனா ருரைத்தாங் குரைத்த விளம்பூரணர் முதலாயினரை மறுத் திக்கருத் தறியாத வுரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோரெல்லாரு நூலரங்கேறு மவைக் களத்துக் கேட்டாரைக் கேட்போரென்றுந், தொகுத்தன் முத

தேவநம்பியம்.

ஊய வழியில் ஊயியினை யாப்பென்றுக் கூறினாரென்று, மாக்கி
யோன்போய் ததலிப்போய், சென்பனபோல விறந்தகாலத்தாற்
கூறுத கேட்போரென வெதிர்தகாலத்தாற் கூறியதே யஃதுரை
பன்மைக்குச் சான்றமென்றும், காலங்களத்து ளடங்குதவின
வேறுகற வேண்டாவென்று, மாக்கியோன்பெயர் முதலாயின
போல அல்வழங்குங் காலத்து நிகழ்வ தன்றாகவி னவற்றோ
பொருங்குவைத் தெண்ணல் பொருந்தாவென்றுங், கேட்டற்
குரிய வதிகாரிக ளாவாரை யொருதலையாக வுணாத்தல் வேண்டு
மென்றுங், தொகுத்தன் முதலாயின வழியு ளடங்குமென்று,
மிபையு மொருதலையா னுணாத்தற்பால தென்றுங், தாங்கூறியதே
வடநூலார்க்கு முடன்பாடென்று, மிளம்பூரணர் முதலாயின
ருரை போலியுரை யென்றுங் தம்மனஞ்சென்ற வாற்றிற் குமுஞ்
சென்றுரைத்தார். அவருரையினைக் கற்ற விழத்தாசிலர் நக்கீர
னார் புலமைநிரம்பாமுன்னர்க் களவியற் பொருள்கண்டாரென்று
மதனாவவுரையினும் வழுவுளவென்றும் பின்னரே யாலவாய்ப்
பெருமானடிக ளருள்பெற் நகத்தியனார்மருங்கு தமிழ்கற்றுப்
புலமை நிரம்பினாரென்று மதுரைக்காகியே யகத்தியனார் வரத்திற்
றேன்றிய சிவஞானமுனிவர் நக்கீரனாரைக்குங் குற்றங் கூறினா
ரென்றுங் தாழு நூலெனச்சிலவெழுதி யவற்றுஞரைப்பாராயி
னர். ஈதென்னையாவம்; புலமைநிரம்பாமுன்ன ருரைசெய்தாராயிற்
குமாரதெய்வங் கேட்டுக் குற்றமின்றெனக் கொண்டதென்னை ?
இங்ஙனங் கூறத்துணிந்தார் பிறர் சிலர்போலக் களவியலுரை
கண்டார் நக்கீரரல்லரெனக்கூறினு மொருவகையிற்கலைவென்
னுங் குற்றமாயினு நீங்குமன்றே. இவ்வாறுசொல்வாரது கூற்
றடுங்காலை யுள்ளினு முள்ளஞ் சடுவதாகிய கெடுங்காலைக்கைவிடு
வார் கேண்மையினுஞ் சடுங்கொடுங் கடுங்கூற்றன்றோ! இதுநிற்க.

இனிக் கேட்போர்க்கும் யாப்புக்கும் வேறுபொருள் கூறி
னார் சங்கரநமச்சிவாயப்புலவ ரல்லரென்றுஞ், சிவஞான முனி
வரே தங்கொள்கையை யப்புலவர் செய்த நன்னூல் விருத்தியுட்
புகுத்தெழுதித் திருத்தின ரென்றும் பிறர் கூறுப. பிறனொரு
வன் செய்தநூலுரைகளை யவனையின்றி யொருவன்விருத்துமே
லுலகம் பழிக்குமாகலிற் புலவர்காலத்தின் பிற்காலத்தினராகிய

முனிவர்திருத்தார். தம்மாதீனத்துப்புலவரென்னு மியைபு பற்றித் திருத்தின ராயிற் றங்கொள்கைப்படி பெல்லார் திருத்தி யெழுதல் வேண்டும்; அவ்வாறின் றி யவர்கொள்கைக்கு மாறா யினபல வவ்விருத்தியி லுள்ளன வாகவினதுவும் பொருந்தது. என்னை? யவ் ரிலக்கணவிளக்கச் சூறாவணியின்கண் நல் அற்று எனக்கொள்ளுதலே நன் னூலார் கருத்தென் றும், வருதற்கு முரிய நென்ப தெச்சவும்மையே யன்றி யெதிர்மறை யும்மையாக தென மறுக்கவென்றும் பிறவுமுரைத்தார். அவ்வுரைக்கு மாறாக நன் னூல் விருத்தியுள் அல் அற்றுஎனப்பிரித் திருசாரியை யெனக் கோடலும், வருதற்கு முரியானென்புழி யஃதெதிர் மறை யும்மையெனக் கூறலும் பிறவும் பலகாணப்படலானென்பது. அல்லதூஉ நன் னூல் விருத்தியு ளெழுதுவோரா னேர்ந்தவழுக்களைத் திருத்தினாரே யன்றிப், புலவரது கொள்கையைத் திருத்தினாரென்பது பெறப்படாமையானுஞ், சிலதிருத்தாது சில திருத்தினாரெனின், முனிவர் திருத்தினவிவை திருத்தாதன விவை யெனயாண்டுங் குறியாமையானு, நன் னூல் விருத்தியி லுள்ளவற் றைப் புலவரது கொள்கையெனவேகொண் டவற்றை முனிவர் தமது பாயிரவிருத்தியுட் கூறினாரென வுரைத்தாம். அஃதெவ் வாராயினு மாறாக. அவருரைத்தன பொருந்தாமை கூறுதும்.

இனிக் கேட்போ ரென்பது கற்போராகிய பாடங்கேட்போ ரெனலும் யாப்பென்ப திவை யாய்ந்தபின்ன ரிதுகேட்கற்பாற் றெனலும் பொருந்தா; என்னை? கொள்வோன் தன்மை யென வுங், கேட்குமரபென வுங், கொள்வோன் கொள்வகை யெனவு, மாசா னுரைத்தவை யமைவரக் கொளினு மெனவும், பிறவிடத் தெல்லாங் கற்போனைக் கொள்வோனென்றுங் கற்றலைக் கோட லென்றுங் கூறினாரேயன்றிக் கேட்போனென்றுங் கேட்டலென் றுங் கூறாமையானும், வழக்கறிதலும், பாடம்போற்றலுங், கேட் டவைநினைத்தலு, மாசாற்சார்ந் தவை யமைவரக் கேட்டலு; மம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறலும், வினாதல் வினாயவை விடுத்தன் முதலாய பிறவுங் கூடியவழியே கற்றலாவதன்றி, யவற்றுட் கேட்டன் மாத்திரங் கற்றலெனப் படாமையானும், பாடங்கேட்டல் கற்றலினோர்பகுதியேயாகலிற், கற்றலுட் கேட்ட

ல்டங்குமன்றிக் கேட்டலுட் கற்ற லடங்காமையானுங், கேட்டல்
 கற்றலி னோர்பகுதியேயாயினு, மது கற்றலெனப் பெயர் பெறுமை
 யுங் கல்லாதார்க்குமுரித்தாகலுங் †கற்றிலனாயினுங்கேட்கவெனத்
 தேவர் கூறுமாற்றானுங், கேள்வியாவது கற்றறிந்தார் கூறக்
 கேட்டலெனவு, மது கற்றவழி யதனினுப வறிவை வலியுறுத்து
 மெனவுங், கல்லாதவழியு மதனை யுண்டாக்குமெனவும் பரிமே
 லழகர் கூறுமாற்றானு மறிபக்கிடத்தலானு, மொருகுறிகேட்போ
 னிருகாற் கேட்பின் முக்காற் கேட்பி னென்றவிடத்துக் கற்ற
 லின் பொதுவியல்பு கூறும், லதனது பகுதியாகிய கேட்ட வியல்
 பையே கூறலா னதுகொண்டு கற்போரெனல் பொருந்தாமையா
 னுங், கேட்டல் கற்றலி னோர்பகுதி யாகலிற் கற்றலெனப் பொரு
 ளுரைத்தலு மமைபுமெனி, னீவோன்றன்மை கொள்வோன்
 றன்மை யென்றாற்போலக் கேட்போன்றன்மையென பொருமை
 யாற் கூறல்வேண்டும்; அவ்வாறு கூறுது கேட்போரை வாய்ப்பக்
 காட்டலெனப் பன்மைகூறியதனானே யது பொருளன்றெனல்
 விளங்கு மாகலானு, நூற்பெய ரிது நூனுதலியபொரு ளிது
 நூற்பய னிது முதலுலிலி தெல்லையிது நூல்செய்தான் பெயரிது
 வென்றேனையவாறும் பெயரறியக்கூறுஞ் சிறப்புப்பாயிரத்து நூல்
 கேட்டார்பெய ரிதுவென்று நூல்யாப்பின்பெய ரிதுவென்றும்
 பெயர்கூறலே முறையன்றிப், பாடங்கேட்டற் குரியா ரிவரென
 பொருவரைச் சுட்டாது பொதுவாகக்கூறு மாணுக்க ரியல்பையு
 மவரது செயற்கை யறிவாகிய யாப்பையுங் கூறுதற்கோ ரியையு
 மின்மையானு, மியை பின்றிக்கூறலு மமைபு மெனின், மா
 ணுக்கரியல்பும் யாப்புமென்று கூறியவவை கொள்வோன்றன்
 மையுங் கோடன்மரபுமாகிய பொதுப்பாயிரத்துட் பெறப்பட்ட
 மையா னீண்டுங் கூறிற் கூறியது கூறலா மாகலானு, மற்றன்று;
 முன்னர்க் கூறியது மாணுக்கரது பொதுவியல்பாம்; ஈண்டுக் கூறி
 யது சிறப்பியல்பா மென்றாலெனி, னவ்வாறே யாசிரியனுக்கு
 மாணுக்கூறியது பொதுவியல்பெனப்படு மாகலி னீண்டுச்சிறப்
 பியல்பு கூறுமை குன்றக்கூறலா மாகலானு மென்பது.

இனி மாணுக்கரது தன்மை பொதுப்பாயிரத்துட் பெறப்

† திருக்குறள், ௪௧௪.

படினு மவர்கூறியயாப் பதனுட் பெறப்படாமையா னீண்டுக்
கூறல் பொருந்துமேயெனிற், கோடன் மரபாகிய பொதுப்பாயி
ரத்துட் சொல்லிய பொருண்மை சொல்லியாங் குணர்தலுஞ்
சொல்லிய பொருளொடு சூழ்ந்துநன் குணர்தலு முடையராகி
நடையறிந்தியலுநர் நன்மாணுக்கரென்ப வென்று, மீதலியற்கை
யாகிய பொதுப்பாயிரத்துட் கொள்வோ னுணர்வகையறிந்தவன்
கொள்வரக் கொடுத்தன் மரபெனக் கூறினர் புலவரென்றுங்கூற
லானே, யிவை யாய்ந்தபின்ன ரிது கேட்கற்பாற் றென்னும்
யாப்பினைப் பயப்பதாகிய செயற்கையறி வின்றேற் சொல்லிய
பொருண்மை சொல்லியாங் குணரானெனவு, மூழா னெய்து மியற்
கையறி வின்றேற் சொல்லியபொருளொடு சூழ்ந்துநன் குணரா
னெனவு, மாணுக்கனது தன்மையறிந் தவனறிவுக்குத்தகக் கற்
பித்தல் வேண்டுமென்பது பெறப்படலி னஃதவர்கூறிய யாப்பின்
பொருளாகவே முடிதலானு, மதனை யீண்டுங் கூறிற் குற்றமே
யாகலானு, மவர்தாமே யொருசாரார் யாப்பாகிய வானந்தரியப்
பொரு ணூலைப் பயப்பித்தற் காரணமாய்க் கேட்போரை விசே
டித்து நின்றவின், வேறுகூற வேண்டா வென்னுங் கருத்தானே
யானந்தரிய நீக்கிச் சம்பந்த மொன்றுகூட்டி நான்கென்பா ராயினு
ரெனவுஞ், சம்பந்த மென்பதூஉம் யாப்பென்னும் பொதுச்
சொல்லாற் கொள்ளப்படு மெனவு, மொருதலைத் துணிவின்றிப்
பலதிறப்பட வுரைத்தா ராகலானுந், துணிவின்றே லஃதிலக்கண
மாகாமையானு, மவர் கூறியவாறு கேட்போரும் யாப்பும் வேறு
பாடுடைய விருபொரு ளாகாது வேறுபா டில்லாத விசேடண
விசேடிய மாகிய வொருபொருளாகவே முடிதலி, னவற்றை
யிரண்டாக வெண்ணல் பொருந்தா மையானு மங்ஙன முரைத்தலு
மமையா தென்பது.

இனி யவர் காலத்தியல் புணராமையிற் கேட்போரென
வெதிர்காலத்தாற் கூறியதனானே யவைக்களத்துக் கேட்டாரென
வுரைத்தல் பொருந்தாதெனவும் பிறவுமுரைத்தார். அவர்கூற்றுப்
பொருந்தாமை கூறுதும்.

காலமென்பது திக்கைப்போல வொன்றாய் வியாபகமாய்
நித்தமா யிருக்கும் பொருளே யாயினு மத்திக்கினுட்பட்டபொரு

ளோரெல்லையைக் குறித்தவிடத் தெவ்வாறு கிழக்குமுதலாய வழக்கிற் கேதுவாயிற்றோ வவ்வாறே காலத்துட்பட்டபொருளு மோரெல்லையைக் குறித்தவிடத் திறப்புமுதலாய வழக்கிற் கேது வாகும். என்னை? வேங்கடங் குமரிமலையை நோக்க வடக்கா யினு மதுவே யிமயத்தை நோக்கத் தெற்காயினற்போலப், புத னது பிறப்புச் சந்திரனை நோக்க வெதிர்கால மெனப்படினும், பாண்டியரை நோக்க விறந்தகாலமெனப் படலா எனப்பது.

இவ்வாற்றான் யாதானு மொருபொருளது தொழி லெப் பொருளை யெல்லையாகக் கொள்ளுமோ வப்பொருளுக்கு முன் னுளதாயி னிறந்தகாலத்தானும், பின்னுளதாயி னெதிர்காலத் தானு, முடனுளதாயி னிகழ்காலத்தானும் கூறன் மரபாயிற்று.

இம்முறையானே யாக்கலு நுதலலுங் கேட்டலு மாகிய வத்தொழில்க னெப்பொருளை யெல்லையாக வுடையவென வாராயி னவற்றை யின்னகாலத்தாற். சொல்லன் மரபென்பதூஉ மின்ன காலத்தாற் சொல்லல் வழுவென்பதூஉம் விளங்கும்.

இனி யத்தொழில்கட் கெல்லை யாதோவெனி, நெண்பொ ருளுங் காட்டல் பாயிரத் தியல்பேயென் றுணை கூறிய முதலு லாசிரியன் காலமு, மவ்வாணையாற் கூறும் பாயிரத்தை யுறுப்பா கப்பெறு நூலாசிரியன்காலமு, மப்பாயிரத்தை யுடைய நூலின் காலமு மப்பாயிரத்தின் காலமுமென நான்கனு ளொன்றாதல் வேண்டும்; பிறிதொன் றெல்லையாயி னியைபின்மையாற் பொருந் தாது. அவற்றுட் பாயிரத் தியல்பினை விதித்த முதலு லாசிரி யன் காலமெனக்கொள்ளி, எவ்வாசிரியற்கு முன்னர்க்காலத் தாக்கியோன் பெயரையு, முன்னர்க்காலத்து நுதலியபொருளை யும், பின்னர்க் காலத்துக் கேட்போரையுங் குறிக்கும்ன்றி, நூ லினை மூன்றுகாலத்தினு மாக்கு மாசிரியரையு, மூன்றுகாலத் தினு நுதலும் பொருளையு, மூன்றுகாலத்தினு மவற்றைக் கேட் போரையு மொப்ப வுணர்த்தாமையா, னஃதெல்லை யாகாமை யறிதும்; இனி யப்பாயிரத்தை யுறுப்பெனப்பெறு நூலாசிரிய னது காலமெனக் கொள்ளி, னாக்கியோன் பெயரு நுதலிய பொருளு மவ்வாசிரியனை யாக்கியோணையாயினு, நூலினை யவ்வாசிரி யற்கு முந்தகாலத் தாக்கியோணையாயினு, மவ்வா நுதலியபொருளை

யாயினு, மவற்குமுற்காலத்து துதலியபொருளையாயினு முணர்த்து மன்றி, யாக்கியோனாகிய வவனையு மவனாக்கிய நூனுதலிய பொருளையு முணர்த்தாமையானதுவு மெல்லையாகாமையறியும்; இனி யப்பாயிரத்தை யுறுப்பெனப்பெறு நூலது காலமெனக் கொள்ளி, னந்நூலையாக்கியோ னந்நூலைக்கேட்போ நென் றாங்கு துதலியபொருளு மந்நூலை துதலியபொருளெனவிரிந் தந்நூலை துதலிய பிறிதொரு பொருளையுணர்த்துமன்றி யந்நூ னுதலிய வதன்பொருளை யுணர்த்தாமையா னதுவும் பொருந் தாமையறியும்; இனிப் பாயிரத்தின் காலமெனக் கொள்ளி னான்முற்றிய பின்னரே பாயிரஞ் செய்தற் குடன்படுங் காலமா கலா, னக் காலத்திற்கு முற்காலத்தே நூலை யாக்கியோனையு முற்காலத்தே துதலியபொருளையு மாக்கியோன்பெயரு துதலிய பொருளு முணர்த்தியாங்குப், பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே யென்றமைபாற் பாயிரஞ் செய்தற்குரியாரு ளொருவ னிந்நூலைக் குற்றமின்மை யாராய்ந்து நன்மென வவையோர் கொள்ளின் யானிற் றாற்குப் பாயிரங் கூறுவலென வுடன்பட்ட பின்னரே குற்றமின்மை யாராயுமாறு கேட்டற் கவையோ ருடன்படுபவாக லாற், கேட்போரென்பது உ மக்காலத்திற்குப் பிற்காலத்தே யவையத்திருந்து கேட்கு மாசிரியரை யுணர்த்தும்; இவ்வாற்று னேனையமூன்று மெல்லையாகாம லப்பாயிரங் கூறற் குடன்பட்ட காலமே யெல்லையாதலுமறிது மாகலிற் கேட்போரென வெதிர் காலத்தாற் கூறினாரென்பது.

இவ்வாறே மருந்தளிக்கத் தொடங்குங் காலத்திற்கு நோ யுறற்றொழின் முன்னு மந்நோய்தீர்தலு முழைச்செல்லலும் பின் னு நிகழுமுறைபற்றி,

* உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துவைச் செல்வானென் றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.”

எனவள்ளுவனாரு மகப்பொருளின்கண்ணே தலைவன் முத லாயினார் கூற்று முன்னரு மதனைக் கேட்டல் பின்னரு மெய்து முறைபற்றித் † திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ ரென்று

* திருக்குறள் கூறல். † களவியல் கூறல்.

பெருமானடிகளுந், ‡ தினையே கைகோள் கூற்றுவகை யெனாக் கேட்போர் களனே காலவகை யெனாவென் றிவ்வாசிரியனுங் கூறலுமறிக.

இனிப் பாயிரங் கூறற் குடன்பட்டகாலத்தை யெல்லையாக் காம லவையோர் நூலுக்கேட்டுக் குற்றமின்மை யாராய்ந்த பின் னர்ப் பாயிரங்கூறத்தொடங்கியகாலத்தை யெல்லையாக்கிற் கேட் டாரென லமையும்; கேட்போரென லமையாதேயெனி னது பொருந்தாது. என்னை? அஃதெல்லையாயி னக்காலத்தின் முன்னர் நூன்மாத்திரமே யவையோர் கேட்டல் கூடுமென்றிப் பாயிரங்கேட் டல் கூடாமையிற் கேட்டாரென்பது நூல்கேட்டாரையே யுணர்த் திப் பாயிரங் கேட்டாரை யுணர்த்தாமையானு மதுநூற் குறுப் பாகலிற் பாயிரமு நூல்போலவே யவையோரார் கேட்கப்படு மியல்புடைத்தாகலானுமென்பது.

இனிப் பாயிரமுங்கேட்ட பிற்காலமே யெல்லையாமெனி, னுயெண்பொருளும் வாய்ப்பக்காட்டல்வேண்டுமென்பது பாயிரங் கூறத்தொடங்கற்கு முன்கொள்ளப்படு மாணையாகலிற் பாயிரங் கூறி முடிந்தபி னதனை யவையோர்கேட்ட பிற்கால மெல்லையாத லியை யாதென்பது.

இனிக் கேட்போர் பாயிரங் கூறுமையென்னையெனி, னவர் கூறி னப்பாயிரத்தை யாராய்தற் கவரறிவு பிரமாணமாகாமையி னதனையுங் கேட்டற்குப் பிறர்வேண்டுமாகலி னவர் கூறாரென்பது.

இத்துணையுங் கூறியவாற்றா னுக்கியோன்பெயர் நுதலிய பொருளென்றும்போல விறந்தகாலத்தாற்கூறாமற்கேட்போரென வெதிர்காலத்தாற்கூறியதே யவைக்களத்துக்கேட்டோரையுணர்த் தாமற்பாடங்கேட்போரை யுணர்த்திற்றெனச் சிவஞானமுனிவ ருரைத்தல் பொருந்தாதென்பதூஉ, முன்னர்நிகழ்தலி னுக்கி யோன்பெயர் நுதலிய பொருளென விறந்தகாலத்தாற் கூறலும் பின்னர்நிகழ்தலிற் கேட்போரென வெதிர்காலத்தாற் கூறலு முறையாமென்பதூஉங், கேட்போரென்பது நூல்கற்கு மாணக் கரை யுணர்த்தாதென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

இனிக் கேட்போ ரவைக்களத்துக் கேட்டோ ராகாரெ
 னிற், சிறப்புப்பாயிரத்துட் பாண்டியனவையத் ததங்கோட்டா
 சாற்குக் காட்டியென்பது மற்றொன்று விரித்தலென்னுங் குற்ற
 மாக முடிதலானும், வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி னென்ற
 தனானே கேட்டற் குரியார் பெறப்பட்டதென வவர்கூறல் சிறிது
 மொவ்வாமை முற்கூறிய வாற்றானே யுணரப்படு மாகலிற், கேட்
 போர்க்கும் யாப்புக்கு மவருரையே பொருந்துமாயி னவற்றைக்
 கூறுமை குன்றக்கூறலா மாகலானு, மவ ராக்கியோன்பெயர் முத
 லாய நான்கு மையமறுத்தற் பொருட்டன்றி யொருதலையா னுணர
 வேண்டாமையான் முன்னரும், யாப்புமுதலாய நான்கு மின்றி
 யமையாச் சிறப்பினவாகலி னிறுதிக்கண்ணும் வைக்கப்பட்டன
 வெனக் கூறினாராகலிற், சிறப்பில்லாதனவாக வவர்கூறு மாக்கி
 யோன்பெயர் முதலாயவற்றை விதந்தோதிய பனம்பாரனார் சிறப்
 புடையவாக வவர்கூறும் யாப்பையுங் கேட்போரையும் விதந்தோ
 தாமற் பிறிதொன்றாற் பெறவைத்தாரென லவர்கருத்துக்கும்
 பொருந்தாமையானு, நூற்பெய ராக்கியோன்பெய ரெல்லை வழி
 யிந்நான்கு மவர்கூறியவாறு நூன் முதலிடைகடையி னெழுதப்
 படினும் பிறவாற்றான்றியப்படினும் பாயிரத்துட் கூற லின்றியமை
 யாவென்பது முன்னரே கூறினா மாகலானு, மின்னார்காலமெனக்
 கூறி னவர் கேட்டா ரென்பதூஉ மின்னார்களெனக்கூறி னக்க
 ளன் கல்விக்கள னரசர்வினைக்குரிய வமைச்சர்களன் சூதாடுக
 ளன் போர்க்களன் முதலாயவற்று ளின்னதென்பதூஉ மறியப்ப
 டாமையிற்காலங்களத்துட் கேட்டா ரடங்கலான் வேறுகூறவேண்
 டாவென்பது பொருந்தாமையானு, மெல்லாவாசிரியரானுங்கொள்
 ளப்படாத காலங்களத்து ளெல்லா வாசிரியரானுங் கொள்ளப்
 பட்டகேட்போரடங்குமெனச் சொல்லுங் கூடாமையானு, மாக்
 கியோன்பெயர் முதலாய வெட்டு நூல்செய்தார் காலத்து நூல்
 வழங்குங் காலத்து மொப்ப நிகழ்வவென முன்னர்க் கூறிய வவர்
 தாமே பின்னர்க்கேட்போர்பெயரும் யாப்பு மத்தன்மைபுவாகவு,
 மாக்கியோன்பெயர் முதலாயினபோல நூல்வழங்குங் காலத்து
 நிகழ்வதன்றாகலி னவற்றோ டொருங்குவைத் தெண்ணல் பொருந்
 தாவெனக் கூறன் மாறுகொளக் கூறலா மாகலானு, மதிக்காரிகளா
 லாரைப் பொதுப்பாயிரத்துட் கூறினமையா னீண்டுங்கூறல்

வேண்டாவாகலானு, மொழிபெயர்த்த லொழிந்த வேணையமுன்று
முதனுற்கு முண்மையா னவை வழியு ளடங்குமெனல் பொருந்
தாமையானு, மீவோன்றன்மை கொள்வோன்றன்மையு ளியையு
மடங்கலினதனையேயாப்பெனக்கூறல் பயனின்மையாமாகலானும்,
வடநூல் பொதுவெனவுஞ் சிறப்பெனவும் பாகுபாடு செய்யாது
தன்னைப் பிறன்போல் வைத்து நூல்செய்தானே பாயிரங்கூறலு
மமையுமெனக் கொள்ளுமாகலி, எவ்வடநூ லுடன்பாட்டைத்
தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந் தான்றற் புகழ்த்
தருதியன்றே யென்னுங் கொள்கையையுடைய தமிழ்நூலுக்கு
மேற்கோள் காட்டல் பொருந்தாமையானு, மவ்வடநூலுள்ளு
மகாகவியாகிய காளிதாசன் ஆபரிதோடாத் சேதகா வென்னுஞ்
சுலோகத்து ளிந்நூலைக் கற்றோர்கேட்டுக் களிப்புறுமளவு மிதனை
யியற்றிய வென்னறிவைக் குற்றமற்றதாக யானினைக்க வில்லை
யென்று, மென்னெனின் முறையிற் கற்பிக்கப் பெற்றார்க் கறிவு
வலியுடைத்தாயினு மவ்வறிவு குற்றமற்றது குற்றமுடையதெனத்
தன்னை யறிதற்குப் பிரமானமாகாமையானென்றும் பொருள்
படக் கூறினானெனின் வடநூலாரு மவைக்களத்துக் கேட்டா
ரைக் கூறலை மறாரென்பது விளங்கலானுஞ், சிவஞானமுனிவ
ருரைத்தன முற்றும் பொருந்தாமை யுணரப்படு மென்பது.

இதுகாறு முரைத்தவற்றுள்ளு மினி யுரைப்பவற்றுள்ளும்
பன்முறைவரலிற் பல்காமைப்பொருட்டுச் சொற்கருங்கல் கருதி
யென்பதென்று முடிப்பினு, மென்பது கடாவிற்கு விடையென்
றாயினு மென்பது மறுதலைக்கடாவிற்கு மாற்றமென்றாயினு மென்
பது விடையென்றாயினும் பொருளுணைக்கி முடித்துக்கொள்க.

சோழவந்தானா ரரசஞ் சண்முகனூரைத்த

சிறப்புப் பாயிரவிருத்தி முடிந்தது

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் திருவடி வாழ்க.

**பாபிரலி குத்தியுட்கோண்ட பொதுப்பாபிரச் குத்திரங்களைப்
மவற்றோ டிணைபுடையவற்றையும் குறிக்குமகாரதி.**

குத்திரம்.	பக்கம்.	வரி.	குத்திரம்.	பக்கம்.	வரி.
அதுவேதானும்	110	1	தத்திரஞ் குத்திரம்	98	4
அதுவே பிண்டம்	110	26	தன்கோணிநீஇ	102	16
அப்புலமர் நப	111	25	தன்மகனான	134	29
அவ்வியாபா ரொடு	155	14	தன்னான் மருக்கினும்	114	17
அவற்றுட் குத்திரம்	110	8	தியபயனில	117	29
அவற்றுணாவென	108	8	துடைத் தக்கொன்	114	23
அழுக்காறிலாமை	15	1	துய்மைநற்காற்று	121	23
அன்பினுமார்வமும்	84	29	தொகுத்தல் விரித்தல்	7	1
அன்னக்கிளியே	139	13	தொகையினும் வகையி	80	28
அனையனல்லோன்	155	5	தோன்ற தோற்றி	2	1
ஆகியோன் பெயரே	5	23	துட்பமொட்பம்	110	20
ஆசானுரைத்தவை	155	12	நூலெனப்படுவது	103	19
ஆயிரமுகத்தான்	2	11	நேரினமணியை	111	1
இயற்கையருளும்	124	25	பகைவராயினும்	89	18
இருவர் தூற்கும்	102	14	பழிப்பில் குத்திரம்	162	20
ஈதலியல்பே	134	19	பாடக்கண்ணழிவு	114	12
ஈரைக்குற்றமும்	108	28	பாயிரத்திலக்கணம்	153	14
ஈவோன் கொள்வோன்	82	14	பிரிவின்வரையும்	123	13
ஈவோன்றன்மை	4	23	பிறர்க்குரை யிடத்தே	155	17
ஈவோனிருக்கை	119	8	பொதுவினுஞ் சிறப்பி	110	23
உடைமை	77	9	பொழிப்பெனப்படுவது	114	14
உயர்நன் மத்ப்பும்	128	20	பொழிப்பேயகலம்	114	9
எத்திறமாசான்	154	27	மடிமானி	137	11
ஏதுவினக்கவை	114	21	மடிபுலி	102	9
ஒத்த குத்திரம்	103	14	மலைசிலம் பூவே	8	1
ஒருகுறி கேட்போன்	155	9	மறுதலைக்கடா	194	27
ஒருநெறி யின்றி	111	4	முக்காற் கேட்பின்	155	11
சுழற்பெய் குடமே	8	5	முயற்சியின்மையின்	126	10
காலக்கனனே	6	3	முன்னோர் தூவின்	101	28
குடிப்பிறப்புக் கல்வி	16	6	முன்றுறுப்படக்கிப	111	6
குடிப்பிறப்புகித்து	16	13	மேற்கினத்தெடுத்த	110	12
குரங்கெரி	139	18	மொழிவதுணராதார்	136	26
கைம்மாறு வேண்டா	87	6	யாற்றதொழுக்கே	113	3
கொள்வோர் தம்மை	120	16	வரம்பிலறிவன்	95	29
கொள்வோன் மருக்கின்	91	1	வலம்புரிமுத்தின்	13	21
கொள்வோன்முறைமை	154	17	வழக்கினிலக்கணம்	154	29
கொள்வோனுணர்	79	2	வழக்கெனப்படுவது	167	15
குத்திரமுரை	111	29	வினையின்கி	95	27
செவ்வன் நெறிகிற்பான்	135	1	வேங்கடங்குமரி	203	14

2 பாயிரவிருத்தியுள் மேற்கோளாகவந்த நூல்களின் பெயரும்
இடம்விளக்கிய மேற்கோளின் தொகையும்.

	பெயர்.	மேற்கோளின் தொகை.
1	அகத்தியசூத்திரம்	1
2	அகநானூறு	1
3	ஆத்திரையன் சூத்திரம்	1
4	இசைநுணுக்கச்சூத்திரம்	1
5	இலக்கணக்கொத்து	1
6	இளம்பூரணருரை மேற்கோட்சூத்திரம்	27
7	இறையனார்களவியல்	2
8	இறையனார் களவியலுரை	5
9	இறையனார்களவியலுரை மேற்கோட்சூத் திரம்	11
10	ஐங்குறு நூறு	6
11	ஒளவையார் தனிப்பாடல்	2
12	ஒளவையார் முதுமொழி	1
13	காக்கைபாடினியச்சூத்திரம்	2
14	குறுந்தொகை	1
15	சிறந்திரமாலை	1
16	சிலப்பதிகாரம்	6
17	சிலப்பதிகாரவுரை மேற்கோள்	2
18	சிறுநம்பலக்கோவையார்	3
19	சிறுகாக்கைபாடினியச்சூத்திரம்	1
20	சிறுபஞ்சமூலம்	1
21	சீவகசிரதாமணி	7
22	திருச்சுறள்	160
23	திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்	2
24	திருமுருகாற்றுப்படை	3
25	திருமூலர் திருமந்திரம்	22
26	திருவள்ளுவமாலை	3
27	திருவாய்மொழி	1
28	திருவிளையாடல்	1
29	தேரையர் பதார்த்தகுணசிரதாமணி	2
30	தொல்காப்பியம்	65
31	நக்கிரஞர் தனிப்பாடல்	1
32	நச்சினார்க்கினியருரைமேற்கோட்சூத்திரம்	8

இடம்விளக்கிய மேற்கோளின் தொகையும்.

	பெயர்.	மேற்கோளின் தொகை.
33	நல்வழி	1
34	நாலடி	7
35	நான்மணிக்கடிகை	2
36	நிலகேசியுரை மேற்கோட்டுத்திரம்	1
37	நெழிநாதவுரை மேற்கோட்டுத்திரம்	1
38	பதிற்றுப்பத்து	4
39	பல்காப்பியச்சூத்திரம்	1
40	பழமொழி	1
41	பன்னிருபடலச்சூத்திரம்	1
42	பரிமேலழகருரை	8
43	புறநானூறு	7
44	புறப்பொருள்வெண்பாமாலை	2
45	புறப்பொருள்வெண்பாமாலையுரை மேற்கோட்டுத்திரம்	1
46	பெரும்பாணாற்றுப்படை	3
47	பேராசிரியருரைமேற்கோட்டுத்திரம்	5
48	பொருநராற்றுப்படை	1
49	மணிமேகலை	4
50	மூதுரை	3
51	வடமொழிநூல்	2
52	வீரசோழியவுரை மேற்கோட்டுத்திரம்	1

இவற்றுட் பெரும்பான்மைபற்றி வெண்பாமுதலாய வுஞ் சூத்திரமென்று குறிக்கப்பட்டன. மேற்கோளின் ரொகை பொதுவகையிற் குறித்தனவாகலின் வரையறையல்ல.

4 பாயிரவிருத்தியுள் மறுக்கப்பட்டகோள்கையுடையோர் பெயரும்
அவரது நூலுரைகளின்பெயரும் மறுக்கப்பட்ட
கோள்கையின் ருளையும்.

	பெயர்.	கோள்கையின் ருள்கை.
1	இலக்கணக்கொத்து நூலார்	2
2	இலக்கணவிளக்கச் சூருவளி	2
3	இலக்கணவிளக்க நூலார்	9
4	இளம்பூரணர்	4
5	சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் விருத்தியுரை	2
6	சிவஞானமுனிவர்	32
7	சிவஞானமுனிவர் சூத்திரவிருத்தி	...
8	சேனாவரையர்	3
9	நச்சினூர்க்கினியர்	4
10	நன்னூலார்	15
11	பரிமேலழகர்	2
12	பிரயோக விவேகநூலார்	3
13	பெயர்குறியாதவர்	15
14	வீரசோழியநூலார்	1
	ஈண்டுக்குறித்ததொகைகளும் பொது வகையாகலின் வரையறையல்ல.	

விஷயகுசிகை.

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
அகத்தியத்தின்காலம்	100	7
அகத்தியம்	97	20
அகத்தியனார்	98	27
அகத்தியனார் மாணுக்கர்	103	32
அகத்தியனார் முதலாயசிலரே யிவ்வாசிரியர்க்குயர்ந் தோடுனென	175	7
அகத்தொழிலையுமையானுணர்த்தல்	86	9
அச்சுவத்தமென்னும் பெயர்க்குக்காரணம்	25	11
அடையிலவழிக் குணமுதலாய பொதுச்சொற்கள் நன்மைக்கூற்றையுணர்த்தல்	8	8
அதங்கோட்டாசான் பாண்டியற்கும் அவையோர்க் கும் உயர்ந்தோனென்பது	182	18
அதங்கோட்டாசிரியற்கு நூல்காட்டிய காலம்	186	19
அந்தணர்க்குக் கூறிய ஒதன்முதலாய மூன்றை அரசர் முதலாயினார்க்கும் கூற்றாக்காரணம்	28	27
அந்தணர் முதலாய மூவர்க்கு வேள்வியினும் வேறு பாடுடைமை	29	17
அந்தணர் முதலாய வேளோரும் உலகிற்குக் கேடுபய வாவழி உயர்க்கொடைக்கு முரியராமென்பது	37	7
அந்தணர் வேள்விக்கு மலையுமமாதல்	25	14
அந்தணர் வேள்வியின்றன்மையை மலையுணர்த்தல்	26	1
அந்தணரியல்பு இன்னவென்பது	24	15
அந்தணரியல்பை யுமையானுணர்த்தலும் மலைநான் கொலியுடைமையும்	24	21
அந்தணர்கைக்கு மலைமுதலாயின உவமமாகாமற்பூவே யுமமாதல்	27	17
அந்தணரோதற்கு அருவியொலியுமமாதல்	25	3
அந்தர்ப் பாவதிணரிச்சுத் தமிழிற்காகாமை	218	19
அம்விசுவய யறுவகைப் பொருளுமுணர்த்தல்	225	7
அரசரது காத்தன் முதலாயவற்றுக்குப் பூமுதலாயின வுமமாதல்	30	16
அரசரியல்பு இவை யென்பது	28	24
அரசர்கைக்கு ஏனைய உவமமாகாமல் நிலமுமமாதல்	30	8
அரசரோதற்கொழிற்கு மலையின் மழையொலி யுமமாதல்	29	13
அரிஸ்தப்பென்பதற்குப் பிறிதோருரை	164	5
அல்விசுவய யறுவகைப் பொருளுமுணர்த்தல்	225	13

விஷயம்	பக்கம்.	வரி.
அவாவின்மைக்குத் திங்களு ஞாயிறு முவமமாதல்	70	18
அவாவின்மை நின்றமுறை	71	3
அவாவின்மையை யுவமையானுணர்த்தல்	70	1
அவாவின்மை வகை	69	29
அவையத்தாசாற்குக் காட்டி யெனற்குரை	183	30
அவையின்கட்டியப்பட்டார்	136	24
அவையின்கட்டியப்பட்டாரது முறை	136	30
அடையோர் தூல்கேட்டற்குக் காரணம்	191	6
அழுக்காறிலாமைக்குத் திங்களு ஞாயிறு முவமமாதல்	69	3
அழுக்காறிலாமை என்ற முறை	69	27
அழுக்காறிலாமையின் வகை	67	27
அழுக்காறிலாமை யை யு மையானுணர்த்தல்	68	7
அறக்கரை நாவெனற்குரை	182	22
அஃகாதவன்பு அழுக்காறிலாமையாமென்றற்கு மேற் கோள்	16	5
அஃகாவன்பு இன்னதென்பது	15	11
ஆக்கியோன் பெயர்கூற்றற்குக் காரணம்	157	14
ஆக்கியோன் பெயர் முதலாயவற்றின் முறை	192	11
ஆக்கியோன் பெயரென்பது	6	6
ஆசனத்தையுவமையானுணர்த்தல்	45	17
ஆசனமிவை யென்பது	41	10
ஆசிரியனியல்பைச் சுருங்ககூறும் உவமையால் விரித் துரைத்தற்குக் காரணம்	29	6
ஆமுதலாயின சொல்லாகவுஞ் சொற்குறுப்பாகவுநின்றல்	172	15
ஆயிடைத்தமிழ் செந்தமிழ் என்பவற்றுரை	213	21
ஆனேற்றினிலக்கணம்	140	12
இகரவிசுவநாமவகைப் பொருளையு முணர்த்தல்	224	3
இசைநனுக்கம்	16	23
இடமுதலாமென்பது	163	4
இடைச்சங்கவரலாறு	180	7
இந்நூற்கு முதலால்	174	26
இயமத்துட் பொய்யின்மை முதலாயின இவையென்பது	40	7
இயமத்தை யுவமையானுணர்த்தல்	42	24
இயம முதலாயின இவை பென்பது	39	9
இயற்கை முதலால்	95	26
இரண்டாவதாகிய ஈவோனியல்பு	83	1
இரங்கு முதலாயின வியாசராற் பகுக்கப்பட்டமை	188	6
இருவகைப் பாயிரத்திற்கும் பொதுவுமம்	3	5
இல்லாழ்வானென்பானெனற்குப் பரிமேலழகருரை யேபொருத்துமெனல்	217	17

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
இவ்விருதியறுவகைப் பொருளுமுணர்த்தல் ...	226	9
இலக்கணவிளக்க நூலார்கூறிய அன்னத்தியல்பு பொருந்தாமை ..	150	20
அவர்கூறிய கிளியினியல்பு பொருந்தாமை ..	150	26
அவர்கூறிய நெய்யரிதியல்பு பொருந்தாமை ..	151	3
அவர்கூறிய யானையினிடல்பு பொருந்தாமை ..	151	14
அவர்கூறிய ஆணைந்நியல்பு பொருந்தாமை ..	151	18
அவர்கூறிய வள்ளகாயியல்பு பொருந்தாமை ..	151	23
அவர்கூறிய வருமையிடல்பு பொருந்தாமை ..	151	25
அவர்கூறிய பாட்டினியல்பு பொருந்தாமை ..	151	3
அவர்கூறிய தேணியியல்பு பொருந்தாமை ..	152	17
இளம்பூரணமுதலாயின கேட்போரையிலவென்பது ..	196	26
இளம்பூரணர் ஆராய்ச்சியிற் குறைபாடுடையவற் றிற்குவழக்கொடு முந்துநூல் கண்டு தொகுத்தானெனக்கூறல் பொருந்தாமை ..	211	19
அவர் தொகுத்தானென்பதோடு பொண்டுகூட்டியன பொருந்தாமை ..	215	1
இளம்பூரணரு ஈச்சிளர்க்கினியரும் அகரச் சுட்டையாகுபெயரெனக்கொள்ளாமை ..	214	19
அவர் முறைகாட்டியெனற்குக்கூறியவுரை பொருந்தாமை ..	234	27
அவர் வேட்கடவு குமரியை யகப்பாட்டி [தாமை டெல்லெனல் பொருந்தாமை.	201	19
ஈகைக்கின்றியமையாக்குணத்தையுமையாணுணர்த்தல் ..	83	31
ஈகைக்கின்றியமையாக்குணம் ..	83	8
ஈதல் விகற்பத்துள் முதற் காரணவினை ..	76	16
ஈதல் விகற்பத்துள்வினை ..	76	10
ஈதல் விகற்பம் ..	76	5
ஈதலியற்கை ..	184	18
ஈதலியற்கையென்பது ..	5	7
ஈதலைச்செய்யாது தள்ளப்படுவோர் ..	137	6
ஈதலைச்செய்யாது தள்ளப்படுவோரது முறை ..	137	15
ஈதற்பொருள்பற்றி நிமூலவினை ..	79	26
ஈதற்பொருள்பற்றி சிசுமும் வினையையுமையாணுணர்த்தல் ..	80	8
ஈவோர் தன்மையிருவகை வாதல் ..	18	6
ஈவே ரது பொதுவியல் பின்னவென்பது ..	13	11
ஈவோன்றன்மையிருவகை ஈதல் ..	7	17
ஈவோன்றன்மை மென்பது ..	3	1
ஈவோனது தொழிலு மகததொழிலும் ..	25	16

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
ஈவோனது புறத்தொழில்	... 87	32
ஈவோனைப்பற்றி நிகழும்வினை	.. 78	12
ஈவோனைப்பற்றி நிகழும்வினையை யுவமையானுணர்த்தல்	.. 78	22
ஈவோனைப்பற்றிய நிலத்தியல்பு	.. 118	16
ஈவோனைப்பற்றிய நிலத்துக்குவமம்	... 118	22
உயர்ந்தோ ரல்லாதார் வழக்குக் கொள்ளப்படாமை	... 167	15
உரைத்தொழில் உகை	... 91	18
உரைப்பாட்டென்னும் பெயர்க்காரணம்	... 77	12
உரைப்புறனடை	... 155	26
உரையும் பின்னூல்களும் பலதிறப்பட்டமை	... 194	19
உள்விருதி யறுவகைப் பொருளுமுணர்த்தல்	... 226	18
ஊண்முதலாயின செயப்படு பொருளுணர்த்தற்கிலக்கணம்	... 230	4
ஊண்டுதியின்னதென்பது	... 25	20
எண்ணியெனற்றொரை	... 177	24
எதிர்நூல்	... 102	28
எல்லைகூற்றற்குக்காரணம்	.. 188	18
எல்லையென்பது	... 6	10
எழுத்தின்னதென்பது	... 170	1
ஐந்தடக்கலை யுவமையானுணர்த்தல்	.. 51	21
ஐந்திரநிறைந்தமை கூற்றற்குக் காரணம்	... 187	18
ஐந்திர நிறைந்த என்பதனுரை	... 185	14
ஐந்தியின்னவென்பது	... 25	18
ஐவிருதி யறுவகைப் பொருளுமுணர்த்தல்	.. 224	26
ஒலியெழுத்தின்ன தென்பது	... 171	4
ஒழுக்கத்திற்கு வான்யாறுநிலம்படர்தலுவமாமாமென்பது	62	1
ஒழுக்கத்தின் வகை	... 61	1
ஒழுக்கத்தையுவமையானுணர்த்தல்	... 61	12
ஒழுக்க சிற்றமுறை	.. 62	20
ஒத்துமுதலாய மூன்று	... 110	31
ஒரொழுத்தென்பது உயர்மெய்யையுமுணர்த்தல்	... 170	30
ஒளபாசனயின்னதென்பது	.. 25	19
கடலொலி முதலாயின வெழுத்தாகாமை	... 170	9
கடைச்சங்கவரலாறு	.. 181	1
கபாடப்புரத்தின்காலம்	.. 101	18
கருவிவகை	... 128	28
கருவிவகைக் குவமம்	... 134	7
கல்விக்குத் திண்களுவமையாதல்	.. 64	1

விஷயம்.	டக்கம்	வரி.
கல்விசின்ரமுறை ..	65	5
கல்விப்பொருளது குற்றமின்மையின் வகை ..	116	25
கல்வியின் வகை. ..	62	27
கல்வியின் வகைக்குவடம் ..	116	29
கல்வியினியல்பு ..	116	1
கல்வி வகையை யுவமையானுணர்த்தல் ...	63	16
கழற்குட முதலாயின பிண்டவுவமாதல். ..	22	14
கழற்பெய் குடமின்னதென்பது ..	8	25
கழற்பெய் குடமுதலாய நான்குவமத்தால் ஆசிரியனல் லாதானியல்பு எஞ்சாமலுணரப்படல் ..	22	1
கழற்பெய்குடமுதலாய மூன்றனது குணத்தையவற்றின் பின்னின்றவுவமம் விலக்கல் ..	22	16
களமென்பது ..	7	11
களவியல் ..	98	18
களவியலுணர்க்கணைபமறுத்தல் ..	197	9
களவியலுரைக்குப் பாயிரமெழுதினார் நக்கீர மல்லரை ன்பது ..	198	1
களவிடலுரை மறுக்கப்பட்டாவென்பது ..	198	13
கற்கப்பட்டாதோனுக்குவரம் ..	8	4
கற்கப்படுவோன் செய்யப்படுபொருளாகாமை ..	249	31
கற்கப்படுவோனுக்குவடம் ..	7	22
கற்பிக்கப்பட்டாதோனுக்காறுவடம் ..	189	16
கற்பிக்கப்படுவோனுக்காறுவடம் ..	189	11
காண்டிகை ..	162	18
காரணமென்பது ..	7	13
காலங் + என் காரணக்கூற்றிற்குக்காரணம் ...	191	27
காலக் கூறலினை யமறுத்தல் ..	192	7
காலமென்பது ..	7	9
காலவரைவு ..	122	11
காலவரைவுக்குவடம் ..	122	24
கிடக்கைப்பயன் வகை ..	112	31
கிடக்கைப்பயனுக்குவடம் ..	113	6
கிழக்கும் மெற்கும் கடலே யெல்லையாதல் ...	165	14
கீழோரிடத்துடொழுக்க முண்மைக்குக் காரணம் ...	62	15
குடிப்பிறப்பிற்கு வலம்புரிமுத்துவமமாகல் ...	20	4
குடிப்பிற பின் பொதுவியல்பு இயற்கையென்பது ..	22	30
குடிப்பிறப்பின் பொதுவியல்பு இன்னமென்பது ...	17	6
குடிப்பிறப்பின் பொதுவிடப்புன் ஒழுக்கமும் வாய்மை யுங் கூறுமைக்கும் நாணமுதலாயவற்றைக் கூறின் மைக்குக் காரணம் ...		16

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
குடிப்பிறப்பின் பொதுவியல்பை மனமுதலாயவுவமத்		
தாலுணர்த்தல்	18	13
குடிப்பிறப்பின் வகையின்னவென்பது	17	1
குடிப்பிறப்பு இன்னதென்பது	16	22
குடிப்பிறப்பு வகையெட்டற்கு முறை	58	2
குடிமையின் பொதுவியல்பேயன்றிச் சிறப்பியல்புமின்		
றியமையாமை	24	8
குடிமையுள் நாணினைப்பின்னுக்கூறியதற்குக் காரணங்		
கூறுமை	23	24
குண்டிகை குடுக்கையாகாமை	12	20
குண்டிகைப் பரத்தியின்னதென்பது	11	22
குமரிமலையில்காலத்துத் தோன்றாமைக்குக்காரணம்	165	28
குமரியென்பது யாறன்று மலையாமென்பது	202	19
குரங்கெரிவில்காயொரமை பென்பதன்பொருள்	140	16
குரீ இமானிவற்றின்றன்மை	8	16
கூறுமுலக மென்றமைக்குக் காரணம்	177	1
கேட்போர்ப்புயிரக்கூறுமைக்குக் காரணம்	244	19
கேட்போரென்பது	7	6
கேட்போரென்ப பன்மைகூற்றற்குக்காரணம்	190	15
கேட்போரைக்கூறலினை யறுத்தல்	190	21
கேட்போரைக்கூற்றற்குக் காரணம்	190	9
கேள்விகல்லியோடொக்குமென்பது	67	17
கொடுத்தியும் நாடெனவொன்றில்லை யென்பது	214	6
கொழுமடல் மட்டையாகாதென்பது	10	2
கொழுமுதலாய மூன்றனது தன்மை	8	9
கொழுவுன்னும் பெயர்க்குக் காரணம்	8	20
கொள்வோர்ப்பற்றிய புறத்தொழில்	90	14
கொள்வோர்ப்பற்றிய புறத்தொழிலையுமையாலுணர்த்த	90	21
கொள்வோர்வரைவு	135	18
கொள்வோர்வரைவுக்குவமம்	125	21
கொள்வோன்றன்மை	139	4
கொள்வோன்றன்மை யென்பது	5	11
கொள்வோனது குடிமைக்குவமம்	144	12
கொள்வோனது தன்மை முதலாயவற்றுக்குவமம்	145	28
கொள்வோனது பொதுவியல்புஞ்சிறப்பியல்பும்	142	21
கொள்வோனைப்பற்றி நிகழும்வினை	81	17
கொள்வோனைப்பற்றிய நிலத்திடல்பு	119	28
கொள்வோனைப்பற்றிய நிலத்துக்குவமம்	120	3
கொள்வோனைப்பற்றிய வினையையுமையாலுணர்த்தல்	82	1

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
கோடல்பற்றிய புறத்தொழில் ..	88	2
கோடல்பற்றிய புறத்தொழிலையுமையாலுணர்த்தல் ...	88	31
கோடலின் முதற்காரணவுகை ...	147	16
கோடலின் வினைக்குவமம் ..	148	16
கோடன்மரபு ...	154	15
கோடன்மரபென்பது ...	5	16
காமுதலாயினவும் எழுத்தாதல் ...	170	14
சண்முகவிருத்திபென்னுமிய்வுரை செய்தற்குக் காரணம்	194	25
சத்துப்பிரத்தனீகை ...	27	1
சமாதியின்னதென்பது ...	42	19
சார்புநூல் ...	102	18
சான்றோருறுப்பு எட்டாமென்பது	13	18
சிவஞானமுனிவர் அகரச்சுட்டிணையாகுபெயரென்ற		
ரெனக்கூறியது பொருந்தாமை ...	204	8
அவர் அரசனெடுத்தவாலயமெனற்குக் கூறியன		
பொருந்தாமை ..	222	15
அவர் அறுமுகக்கடவுள் வரைப்பென்னுமியைபு		
பற்றி யென்றது பொருந்தாமை ..	200	11
அவர் ஆயிருமுதலின் என்றற்குக் கூறியவுரையும்		
பிறவும் பொருந்தாமை ..	207	10
அவர் இடையென்ப தேழுநுருபன்றெனல் பொருந்		
தாமை ..	204	31
அவர் இருமுதல்பக்கிசைக்குமெனல்பொருந்தாமை ..	207	31
அவர் எஞ்சலித்த கூவுவித்துஎனக்கூறியன பொ		
ருந்தாமை ...	221	23
அவர் எழுத்து முதலாயவற்றுள் ஐவிகுதி கெட்ட		
தெனல் பொருந்தாமை ..	229	16
அவர் என்பாடுன்னதன்கட் பவிகுதிதொக்கதெ		
னல் பொருந்தாமை ...	216	15
அவர்களவியலுரைக்குங்குற்றல் கூறிலுரென்பது ..	237	11
அவர் குடிபை மடிவித்தெனக் கூறியவுரை பொ		
ருந்தாமை ...	220	27
அவர் குமரியாறே யெல்லையாயிற்றெனல் பொ		
ருந்தாமை ...	201	18
அவர் கேட்போர்க்குக் கூறியன பொருந்தாமை ..	239	20
அவர் கேட்போர்க்கும் யாப்புக்கும் சங்கரநமச்சி		
வாய்ப்புலவர். சொற்பற்றிப் பொருள்கொண்டா		
ரென்பது. ..	238	27
அவர் கேட்போர் முதலாயவற்றுக்குக் கூறியவுரை		
யின்குற்றம்	245	1

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
அவர் கேட்போரென எதிர்காலத்தாற் கூறல்		
கூடாதென்றமை பொருந்தாமை ..	241	27
அவர் சிவணியவென்றற்குக் கூறியவுரை பொருந்தாமை ..	208	28
அவர் தமிழை நிலத்தோடு கூட்டுகவெனல் பொருந்தாமை ..	209	13
அவர் திரை முதலாய . ந்றன் இகர விசுதி கெட்டதெனல் பொருந்தாமை ..	223	6
அவர் தெரிவித்தென்பது விவ்விசுதிதொக்கு நின்றதெனல் பொருந்தாமை ...	219	24
அவர் தொழிலும் பண்பு மிடத்தின் மேனின்றனவெனலும் உலகந்தமிழ் வழக்கு நிலனெனலும் பொருந்தாமை ..	206	8
அவர் நடமுதலாயின தனித்தியக்க வெனலும் பிறவும் பொருந்தாமை ..	228	15
அவர் நல்ல சிரியரென்பது மிகையாமெனல் பொருந்தாமை ..	206	23
அவர் நிலத்திற்கு நுந்து நாலிற்குக் கூறிடவுரையும் பிறவும் பொருந்தாமை ..	209	22
அவர் தூவி . ல்பைப் டாயிரமென்றது பொருந்தாமை ..	157	7
அவர் பணுவலையாசாற்குத் தெரிவித்தெனலும் எழுத்தை யுலகிற்குக் காட்டியெனலும் பொருந்தாமை	215	18
அவர் பொன்றவித்து நீங்குவித்தெனக் கூறிடன பொருந்தாமை ...	221	10
அவர் முறை காட்டியெனற்குக் கூறியவுரை பொருந்தாமை ..	234	13
அவர் டாப்பிற்குக் கூறிடபொருள் பொருந்தாமை ..	240	31
அவர் வடவேங்கடர் தென்குமரியை அன்மொழியெனல் பொருந்தாமை ...	193	31
அவருஞ்சேனாவரையரும் திரிந்துசின் ருகுபெயராகாதெனல் பொருந்தாமை ...	232	9
அவரும் பிறரும் தொல்காப்பியத்திற் ககத்திய மென்நே முதலாலாமெனல் பொருந்தாமை ...	210	20
சிறப்புப்பாயிரம் எட்டுவகையாதல் ...	5	20
சிறப்புப்பாயிரம் கூறவினிலக்கணம் ...	153	12
சிறப்புப்பாயிரத்திற் குவமம் ...	4	1

விஷயம்.	பக்கம்	வரி.
சிறப்புப்பாயிரத்தி னென்றவுரைக்கு முறை	... 164	15
சிறப்புப்பாயிரத்தின் கருத்துரை	... 160	14
சிறப்புப்பாயிரத்தின் காண்டிகை விரி	... 168	1
சிறப்புப்பாயிரத்தின் பதவுரை	... 160	18
சிறப்புப்பாயிரத்தின் பொழிப்புரை	... 161	23
சிறப்புப்பாயிரத்தை யுவமையானுணர்த்தல்	... 93	1
சிறப்புப்பாயிரம் பதினொரு வகையாதல்	... 6	1
சிறப்புப்பாயிர மூவரேயன்றிப் பிறர் கூறாமைக்குக் காரணம்	... 158	21
குத்திரப்பயன் வகை	... 114	6
குத்திரப்பயன் வகைக் குடிமம்	... 114	26
குத்திரம்	... 110	7
குத்திரமுதலிய வற்றொருகிய தூல்கள்	... 111	10
செந்தமிழிபற்றகை சிவணிய நிலமெனக்குரை	... 174	8
செய்யுடின்ன தென்பது	... 167	4
செய்யித்த ன் பெயர் கூறன் முதலாயவும் பாயிரமா மெனல்	... 193	10
செயற்கை முதலூல்	... 97	14
செய்வன்மற்றிதன் முதலாயவற்றது முறை	... 136	20
சேனாவரையரும் சிவஞான முனிவரும் அகத்திப முதலாயின ஆகுபெயராகா மெனல் பொருந்தாமை	... 233	15
சொல்லாகவுந் சொற்குறுப்பாகவு னிதகு மொலி	... 172	1
சொல்லின்ன தென்பது	... 172	10
சொற்குறுப்பாகு மொலி	... 172	6
ஞாயிறு முதலாய மூன்றனது தன்மை	... 4	8
ஞானத்தியல்பு இன்ன தென்பது	... 56	27
ஞானத்தியல்பை யுவமையானுணர்த்தல்	... 57	7
தமிழ் கூறு நல்லுலக மெனற்கும் நிலத்தொடு கண்டு எனற்கு முறை	... 213	27
தலைச்சங்க வரலாறு	... 179	3
தவத்தியல்பை யுவமையானுணர்த்தல்	... 37	25
தவத்தனியல்பு இவை யென்பது	... 37	12
தன்மகன் முதலாய வறுவரது முறை	... 125	6
திக்கண் முதலாய மூன்றனது தன்மை	... 3	24
தியானத்தை யுவமையானுணர்த்தல்	... 54	6
தியானம் பல்வகைப்படு மென்பது	... 58	32
தியானமுஞ் சமாதியு மொரு வகையிற் கூறப்படு மென்பது	... 53	25
திரிசொல்லும் ஆகுபெயராதல்	... 232	24

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
நிறைமுதலாயின தொழிலுணர்த்தும்வழி யாகுபெய ராகாமை ..	227	26
நிறைமுதலாயின வினைமுதலையுணர்த்தற் கிலக்கணம் ..	227	12
நீக்கடவுட் கரசனம் ...	25	22
துணிவுரை ...	198	29
துணைக்காரண வினை ...	78	3
துணைக்காரண வினையுட் சிலவும் பிறவும் கூறுமை க்குக் காரணம் ...	78	8
துலாககோவிசன தென்பது ...	8	14
துண்ணாசி யுசியி னொருபகுதியா மென்பது ...	3	19
தாய்மைக்கு வாய்நயாறு உவமமாசல் ...	60	11
தாய்மை நின்ற முறை ..	60	29
தாய்மை வகை யிவை யென்பது ..	59	4
தாய்மை வகையினை யுவமை யானுணர்த்தல் ...	59	13
தெரிந்தென்பதனுரை ..	184	16
தெற்குட்குமரிமலையுட்கடலு மெல்லையாதற்குக் கார ணம் ..	203	12
தொகைசிலைவகையிவையென்பது ..	48	21
தொகைசிலையின்னதென்பது ..	41	28
தொகைசிலைவகையை யுவமையானுணர்த்தல் ..	49	16
தொல்காப்பியஞ் செய்வித்தான் பெயர் ..	193	21
தொல்காப்பியத்திற்குரை செய்தார் பெயர் ..	193	23
தொல்காப்பியத்தினுரை எளசிரியர் கருத்துக்கு மா றுதல் ...	194	3
தொல்காப்பியப் பாயிரஞ்செய்தவர் பெயர் ...	1	19
தொல்காப்பியர் முனிவரென்பது ..	187	6
தொல்காப்பியரை ...	105	3
தொல்காப்பியனென்பதனுரை ...	185	29
தோன்றன் முதலாயின தொழிலுரு பெயராகாவெனல் ..	225	27
நக்கீரனுரை கேட்போரையுடைத்தென்பது ..	197	4
நச்சினர்க்கினியர் இருமுதலைப் பக்கிசைக்குமாறு பொருள் கொள்ளாமை ...	209	10
ஆவர் எல்லைக்குளிருந்து தமிழைச் சொல்லுமா சிரியரெனல் பொருந்தாமை ...	205	22
ஆவர் கொள்ளுகையிலேபொருந்திய காடெ னல்பொருந்தாமை ...	208	15
ஆவர் தொகுத்தானென்பதனோடு கொண்டு கூட் டியனபொருந்தாமை ...	214	26

விய்யம்.	பக்கம்.	வரி.
நடுவு நிலைமைக்குத் துணை வடிவம் தல்	72	12
நடுவு நிலைமையின்ற முறை	73	6
நடுவு நிலைமையை யுவமையானுணர்த்தல்	71	13
நடுவு நிலைமைவகை	71	8
நல்லுலகம் என்றமைக்குக் காரணம்	176	22
நல்லுலகமென்றற்குட நிலமென்றற்கும் உரை	175	1
நன்னீர் மின்னதென்பது	139	20
நன்னூலார் கூறிய ஆசிரியன்றன்மையும் அல்லாதான்		
நன்மையும் பொருந்தாமையும் அவர் மலைமுதலிய		
வற்றைத் தனியுலகமாக்கல் பொருந்தாமையும்	131	14
அவர் கூறிய கழற்குடத்தின்றன்மை பொருந்தாமை	133	1
அவர் கூறிய நிலத்தின்றன்மையும் மலையின்		
நன்மையும் பொருந்தாமை	132	10
அவர் கூறிய நிறைகோற்றன்மை பொருந்தாமை	132	20
அவர் கூறிய பருத்திக் குண்டிகைத் தன்மை		
பொருந்தாமை	133	18
அவர் கூறிய பூவின்றன்மை பொருந்தாமை	133	25
அவர் கூறிய மடற்பனைத்தன்மை பொருந்தாமை	133	11
அவர் கூறிய முடத்தெக்கின்றன்மை பொருந்		
தாமை	133	26
அவர் தூவியல்பைப் பாயிரமென்றது பொருந்		
தாமை	156	1
அவர் பருத்திக் குண்டிகைக்குக் கொண்ட பொ		
ருள் பொருந்தாமை	12	9
அவர் பாயிரத்திற்குக் கூறியுலகம் பொருந்		
தாமை	4	10
அவர் மடற்பனைக்குக் கொண்டபொருள் பொருந்		
தாமை	9	18
அவர் மாணக்கருக்குக் கூறிய உவமை பொருந்		
தாமை	152	27
அவர் முடத்தெக்கிற்குக் கொண்டபொருள்		
பொருந்தாமை	10	27
நன்னூன் முதலாயவற்றுட் குயிரியை யெல்லே கூறல்		
பொருந்தாமை	203	25
நாடிமுதலாகத் தொகுத்தானவங் கூறியமுறை	178	4
நாடிமுதலாயவற்றுக்குரை	178	10
நான்மறை இருக்கு முதலாயினவல்லவெனல்	183	1
நான்மறைக்குரை	182	28
நான்மறைமுற்றியவெனற்குரை	182	24

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
நியமத்துட் பெற்றதற் குவத்தன் முதலாயின இவை யென்பது	40	13
நியமத்தையுவுமையானுணர்த்தல்	44	6
நிலத்தியல்பு	118	13
நிலத்தொடு னனற்குரை	173	30
நிலத்தொடுகண்டு னனற்குரை	174	1
நிலந்தரு பாண்டி னெனற்குரை	182	6
நிலமாவது நன் செய்பாமென்பது	8	12
நிலமெனற்குரை	173	20
சிறுத்தபடிமை யென்பதனுரை	186	26
நிறையாவது ஐந்தடக்கமென்பது	51	6
நிறையின்னதென்பது	42	1
நினைவின்னதென்பது	42	7
நீபாடன் முதலாயின தபதப்பக்கமல்ல தாபதப்பக்கத் துள் சீயமத்தினடக்குமென்பது	56	12
தூதலியபொருள் உற்றிருக்காரணம்	189	31
தூதலியபொருளுென்பது	7	4
தூல்	103	8
தூல் செத்தற்குரியாரும் தூல்செய்யுமாதும்	111	23
தூல்செய்த ன் பாயிரஞ்செய்யாமை	1	22
தூல்ய ப்பின் வகை	6	24
தூல் வகை	95	23
தூல்வகையையுவுமையானுணர்த்தல்	103	3
தூலதுறுப்பின் வகை	109	30
தூலதுறுப்பின் வகைக்குவமம்	112	2
தூலினையின்னார்க்கீதல் வேண்டுமென்பது	131	26
தூலென்பது இலக்கண தூலையே குறிக்குமெனல்	191	29
தூலென்ற சொற்குப்பொருள்	95	8
தூற்பெயர் கூறலினையமறுத்தல்	189	1
தூற்பெயர் கூறலோடொப்பன்	196	12
தூற்பெயர் கூற்றுகக் காரணம்	188	26
தூற்பெயர் விகற்பம்	6	12
தூற்பெயர் மென்பது	6	11
தெய்யரிடன்னுடையிவற்றிலக்கணம்	139	22
படின் கூற்றுகக் காரணம்	191	20
பயன்வகை	126	26
பயன்வகைக்குவமம்	127	1
பயனுக்குப்பயன்	193	24
பயனென்பது	7	8

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
பரிமேலழகர் தீயவையெனக்கொண்ட பாடமுமதனு ரையும் பொருந்தாமை ...	86	24
பல்புகழிவைபென்பது ...	186	10
பனுவலவையெனற்குரை ...	181	28
பனுவற் பாண்டியனெனற்குரை ...	173	21
பாண்டியனவையத்துக் காட்டியெனற்குரை ...	183	17
பாண்டியனியற் பெயர் கூறுமைக்குக் காரணம் ...	182	12
பாயிரங்களைக் கௌதாற்குவமம் ...	3	7
பாயிரஞ்செய்தற்குரியார் ...	2	4
பாயிற் சிற்றுகுக் கூறியபதினோருவமர்கள் ...	2	13
பாயிரமுரைத்தேனாலுரைத்தல் ...	2	9
பாயிரமென்ற சொற்குப்பொருள் ...	2	7
பாயிரவகையம் அவற்றின்பொருளும் ...	3	1
பிரயோகவிவேக நூலார் அகச்சீயமுந் தொல்காப் பியமும் வடநூல்வழிவந்தவெனல் பொருந் தாமை ...	235	8
அவர் கூவுவித்தற்கும் எச்சுவித்தற்கும் ஏதுக் கூறல் பொருந்தாமை ...	222	5
பிறர் அல்காத அன்பெனக் கூறல்பொருந்தாமை ...	15	21
அவர் இகரத்தை வினமுதல் விசுவதியெனப் பெ யரிடல் பொருந்தாமை ...	223	22
அவர் இகர முதலாயின முப்பொருளுணர்த்து மெனலும் ஊருணிசெயப்படு பொருளெனலும் பொருந்தாமை ...	224	14
அவர் வழத்துமுதலாய் வற்றுள் விகாரமே செயப் படுபொருண் முதலாயின வுணர்த்து மெனல் பொருந்தாமை ...	230	22
அவர் ஓசை வேறுபட்டுப் பொருளுணர்த்து மெ னல் பொருந்தாமை ...	227	30
அவர் குமரியை யாறெனக் கூறலான் வருங்குற்றம் ...	203	31
அவா குரங்கெறி விளங்காயெனக் கொண்ட பாட மும் அதன்றன்மையும் பொருந்தாமை ...	141	31
அவர் கொழுவிற்குந் துன்னாசிக்குந் கூறும் பொ ருள் பொருந்தாமையும் கொழு இன்ன தென் பதும் ...	3	18
அவர் செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலஞ் செந் தமிழ் நாடெனலும் பிறவும் பொருந்தாமை ...	212	9
அவர் துலாக்கோலைத் தராசுகோலெனல் பொருந் தாமை ...	8	18

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
அவர் தெரிந்தெனற்குக் கூறியன பொருந்தாமை ...	215	23
அவர் தொல்காப்பிய நெனற்குக் கூறியவுரை பொருந்தாமை	236	25
அவர் என்னிறமெனக்கொண்டபாடமும் அதன் நயமையும் பொருந்தாமை ...	140	27
அவர் போக்கறு பனுவலுக்குக் கூறியன பொருத் தாமை ...	215	10
அவர் வற்றலைத் தொழிலாகு பெயரெனக் கூறல் பொருந்தாமை ...	228	5
பெண்பனை மடலென்னு மடைபெருமை	9	11
பொதுப்பாயிரத்திற் குவமம்	3	22
பொதுப்பாயிரத்தை யுவமையானுணர்த்தல்	91	29
பொதுப்பாயிர நான்குவகையாதல்	4	20
பொதுமை பற்றிய சிலத்தியல்பு	120	31
பொதுமை பற்றிய சிலத்துக் குவமம்	121	8
பொய்யின் பொது விலக்கணம்	143	16
பொருளின்ன தென்பது	172	21
போக்கறுபனுவல் முதலாய வற்றுக் குரை	178	8
போக்கறு முதலாகக் காட்டி பென்பது வரையுள்ள முறை ...	184	3
மடலாகுபெயராகி மட்டையு முணர்த்தல்	10	5
மடலின்ன தென்பது	9	20
மடலின்ன சுட்டல்	9	6
மடல் மட்டையெனப் பொருளுணர்த்தின் இன்னஞ் சுட்டாமை ...	10	6
மடற்பனை யின்ன தென்பது	9	1
மடற்பனை முடத்தென்கைப் பற்றிய கடாவிற் கு விடை...	129	2
மரபு முதலாயவற்றினுரை	184	21
மல்கு நீர் வரைப்பினைந்திர மெனற் குரை	185	3
மலை கால்வகைத்தீயுமுடைய மரனுடைமை	25	5
மலை முதலாயின சுட்டிக் கூறுவுவம மாதல்	13	1
மலை முதலாய தனியுவமமல்ல பிண்டவுவம மென்பது ..	23	8
மலை முதலாய காண்குவமத்தா லாகிரியனியல்பு எஞ் சா துணர்ப்படல் ...	21	20
மலை முதலாய முன்றனது குற்றத்தை யவற்றின் பின்னின்ற வுவமம் விலக்கல் ...	22	11
மலை முதலாயவற்றுக்கு நிரளிறைபாற் கழற்குட முத லாயின மறுதலையாதல்	22	19
மாகேச்சுர குந்திரம்	96	9

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
மாபுராணமுதலாயவு முந்துதூலாமெனல்	... 175	19
மற்றூரது நிலமெனற்குக் காரணம்	... 181	31
முடத்தெக்கு இன்னதென்பது	... 10	10
முடந்தை பென்பதன் பொருள்	.. 11	7
முடம்கி யென்பதன் பொருள்	... 11	16
முடமென்னும் சொற்குப் பொருள்	... 10	17
முத்தியின்னவென்பது	.. 25	17
முத்தாரண விளையையுவகையானுணர்த்தல்	.. 76	23
முதனிலைவிசாரம் விருதிப்பொருளுணர்த்தாமை	... 231	10
முதனுலின்கண் ஐயமின்றெனல்	... 193	6
முதுனாலுக்கு வழி கூறல்	.. 195	8
முந்துதூலெனற்குரை	.. 174	17
முறைப்பட்டவெனற்குரை	.. 177	17
யப்புக் கூறவினையமுத்தல்	.. 189	21
யப்புக் கூறலுடைய பொருள்	.. 196	19
யாப்புக் கூறற்குக் காரணம்	.. 189	8
யாப்பென்பது	... 6	23
யோகத்தியவுபு இவையென்பது	... 33	29
யோகமின்றி ஞானமெய்தாதென்பது	.. 58	24
வடக்குத் தெற்கு மலையே யெல்லையாடென்பது	.. 165	5
வடக்கே முதற்றிசையென்பது	.. 164	21
வடவேங்கடர் தென்குமரியென்பது மிகையாகாமை	.. 177	6
வடவேங்கடமுதலாகப் பொருளென்பது வரை முறை	.. 172	29
வணிகர்க்கும் வேளார்க்கும் விரையோம்பன் முதலா	.. 36	3
யவற்றுள் வேறுபாடுடைமை	.. 53	8
வணிகரது உழவிற்குப் பூவுவமமாதல்	.. 33	3
வணிகரது விரையோம்பற்கும் வாணிகத்திற்கும் நில	.. 33	3
முவுமமாதல்	.. 32	20
வணிகரிப்பு இவையென்பது	... 33	28
வணிகரீகைக்குச் சங்கதிதியும் பதுமதிதியுமுவுமமாதல்	.. 13	18
வணிகரீகைக்குத் துலக்கோலுவமமாதல்	.. 13	18
வணிகரோதற்கும் வட்டந்தும் மலையின் மருமராஞ்	.. 82	28
சமுஞ் சொல்லுமுதலாயவு முவுமமாதல்	.. 171	21
வரி முவிற்கிலக்கணக் கூறுமை	... 171	15
வரிமுவினென்பது	.. 14	25
வலம்புரிமுத்துன்னும் பாயிரஞ்செய்தார் பெயர்	... 167	1
வழக்கு இன்னதென்பது	...	

விஷயம்.	பக்கம்.	வரி.
வழக்குச் செய்யுளின்வடிவு	... 169	28
வழக்குச் செய்யுளுக் கருவியாகாமை	... 169	19
வழக்குச் செய்யுளுமிடமாதல்	... 168	22
வழக்குச் செய்யுளு முதலாமென்பது	... 167	27
வழிகுறவின் ஐயமுத்தல்	... 188	12
வழிகுறற்குக் காரணம்	.. 188	6
வழிநூல்	... 101	26
வழியென்பது	.. 6	8
வளிசிலை மன்னதென்பது	.. 41	24
வளிசிலைவகையிவையென்பது	... 45	31
வளிசிலைவகையையுவமையானுணர்த்தல்	... 47	17
வாய்மைக்குத் திங்களு ஞாயிறுமுவமாதல்	... 66	21
வாய்மைசின்றமுறை	.. 67	10
வாய்மை வகை	... 65	21
வாய்மைவகையை யுவமையானுணர்த்தல்	... 66	1
வீடு முதலாயவை விசுவாகாமை	... 222	19
வீடு கூறமைக்குக் காரணம்	... 172	24
வீரசோழிய நூலார் அகத்தியத்திற்குக் கூறியவழி		
பொருந்தாமை	... 195	13
வெலிகாவுள்ள மின்ன தென்பது	.. 15	17
வேட்கடத்தின் வடக்குவ் குமரிமலைக்குத் தெற்கும்		
பிற நாடுவ வென்பது	... 165	17
வேளாண் வாழ்க்கை முதலாயவற்றைத் தனியுவமத்		
தானுணர்த்தல்	... 73	20
வேளாண் வாழ்க்கை முதலாயவற்றை வேறு கூறின		
மைக்குக் காரணம்	... 73	17
வேளாண் வாழ்க்கை முதலாயின எட்டுதுப்புளடக்கு		
மென்பது	... 73	10
வேளாள ரியல்பு இவை யென்பது	.. 34	22
வேளாள ரீமைக்கு மலையே யுவம மாதல்	... 34	28
வேளாள ரீமையே யேனையே ரீமையினுஞ் சிறந்த		
தென்பது	... 36	13
வேளாளரே யுயிர்க்கொடைக் குரிய ரென்பது	... 36	28
வேளாளரோதற்கு மலையின் எதிரொலி யுவம மா		
தல்	... 35	15

உ
பிழையந்திருத்தமும்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
		கடவுள் வாழ்த்து.	
1	4	வாழ்து	வாழ்த்து
2	3	மலைய	மலய
		பாயிவிருத்தி.	
18	29	பலம்	புடலம்
25	5	பையந்தி	பையந்தி
27	23	தானுண்	தானுண்
30	3	இளிய	இனிய
33	19	தளா	தாளா
39	26	புற	புல்
44	5	யியமு	யியமமு
45	15	நியமு	நியமமு
45	31	பூக	பூக
46	26	பது.	பது.
51	16	வியல்	வியல்
54	5	கராலின்	ராகலின்
55	20	நாசங்கை	நாசங்
60	29	இனது	இனந்து
67	27	யெனின்.	யெனின்?
70	29	லாக	லாகப்
81	7	மையு	மையு
81	11	மையு	மையு
81	32	நூறு	நூறு
84	7	யவற்கு	யதற்கு
85	20	நல்ல	நல்ல
87	11	* வெவ்வ	மெவ்வ
87	13	* மனித்தளி	மனித்தளி
88	11	* மெல்லா	மொல்லா
90	25	* செய்	செய்

பக்கம்:	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
91	20	* யீவொன்	யீவோன்
91	27	* யீவொன்	யீவோன்
91	30	* பொருளும்	பொருளும்
98	38	* விலைப்பொ	விலைப்பொ
94	20	* மேற்கு	மேற்கும்
98	24	* செர்	சேர்
101	21	* பத்தொன்பதிற	பதிற
110	12	யாப்பி	யாப்பி
110	25	லதர்க்க	லதற்க
113	4	§ பருந்தின்	பருந்தின்
113	5	கடக்கை	§ கடக்கை
117	18	* நம்மி	நம்மி
117	19	தான்	தாங்
129	10	பாளைபைய	பாளைபையுமீத்தின் பாளை யையும
120	11	கிழித்துப்	கிழித்துக் கிழித்துத்திரித்
135	20	†	††
136	30	†	††
139	30	†	††
148	16	நீர்வினை	நீர்வினை
164	4	விளங்கலிற்	விளங்கலானு, மரிஸ்தபவெ ன்பது நூற்குற்றமேயன் றிக் கற்போரது குற்றமுந் தபவெனப் பொருளுணர் த்துமாகலானும்
166	25	புலவர்	புலவருமவரணையாரும்.
166	27	சேரடி ;	சேரடி ; ஆயிடை யென்பது வழிபடைபுணர்ந்த செரற் சேரடி ;
170	20	பெ. வ்லா	பெவ்லா
172	30	நல்லுக	நல்லுலக
173	17	மியர்	மியற்
187	21	மையின்	மையின்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
197	10	சரும	சன்ம
198	1	சரும	சன்ம
198	18	சரும	சன்ம
202	20	யொக்கு	மொக்கு
212	5	* மாராயன்	மாராயன்
218	6	* வாசியர்	வாசிரியர்
219	26	தூஉம	தூஉம்
228	19	தற்கும	தற்கும்
225	30	வினைமுதற்	விகுதிப்
229	17	வுரு	விரு
237	21	சரும	சன்ம

* இக்குறியிட்டன சில பிரதிகளில் மட்டுமுள்ளன. எழுத்துக்களின்மேல்வா லுளவாயபிழைகள் குறிக்கப்பட்டன. குறியாதன பிறவுளவாயினுந்திருத்திக்கொள்க.

பிரகடனபத்திரம்.

மாலைமாற்றமாலை :—இது சோழவந்தானார் அர. விலை.
சஞ்சனமுதலார் முருகக்கடவுளைக் குறித்துப் } ந—அ—பை.
பாடிய கித்திரக்கவிப் பிரபந்தம் ... } 0—4—0

பாயிரவிருத்தி:—இது தொல்காப்பியச் சண்முக
 விருத்தியின் முதற்பகுதி ராப்பயிண்டு .. } 2—0—10
 ஷே கால்கோ பயிண்டு ... } 2—4—10

நான்மரபுவிருத்தி :—இது ஷெ சண்முகவிருத்தி }
யின் இரண்டாவது பகுதி } அச்சில்.

இன்னிசையிருநாய உணவுடன் :— நூல் இடி சன் }
முகனா செய்தது, உடை கந்தாமிக்கவிராயர் } அச்சில்.

ஏகபாதத்தந்தாதி யுரையுடன் :— நூல் தெரி சண்
முகனார் செய்தது. ஐரை தெரி கந்தசாமிக்
கவிராயர் செய்தது } அச்சில்.

நீதிக்காணைவெண்பாடி அருள்:—இவைகளைச் சண்
முதலார் சகோதரர் மாமபிள்ளை செய்தது. } அச்சில்.

(இவை வீலைக்குக் கிடைக்கு மிடம்.)

ம்கா-ள-ஸ்ரீ-வா. கோபாலசாமி ரகுநாத

பாஜாஸியாபவர்கள்,

அரித்துவாரமங்கலம், தஞ்சாவூரில்லா.

„ சு. அரசப்பிள்ளையவர்கள் ,

ஸ்டாம்புவெண்டர்,

சோழவந்தான், மதுரைஜில்லா.

ஸ்ரீசாரதாலிலாஹை புத்தகசாலை,

பரீவித்தியாவினோதினி அச்சக்கூடம்,

வடகீதராஜவிதி, தஞ்சாவூர்.

” குருசாமிக்கோழுவார்கள்,

புத்தகக்கடை, புதுமண்டபம் மதுரை.

கலாசாலை மாணாக்கர் உபாத்தியாயர் கையெழுத்துடன் சோழவந்தான் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ சு. அரசப்பபிள்ளை யவர்களுக்கெழுதின் மாலைமாற்றும் பாயிரவிருந்தியும் பாதிவிலைக்கு வி. பி. மூலமாக அனுப்பப்படும்.

இம்மூலம்.

சோழவந்தானார்:

இரசஞ்சண்முகன்

